CODEX NASARÆUS,

LIBER ADAMI APPELLATUS,

SYRIACE TRANSSCRIPTUS,

LOCO VOCALIUM,

UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,

HIS SUBSTITUTIS,

LATINEQUE REDDITUS.

A

MATTH. NORBERG,

S. S. THEOL. DOCT. LING. ORIENT. ET GRÆC. LING. PROFESSORE

CANCELLARIÆ REGIÆ CONSILIARIO,

CUM INSIGNI EQUESTRI ORDINIS REGII

DE STELLA POLARI.

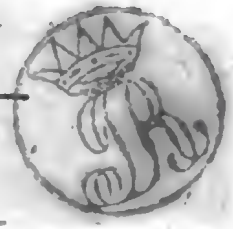

TOM. I.

LONDINI GOTHORUM MDCCCXV.

LITERIS BERLINGIANIS.

Digitized by Google

Editur tandem liber, cujus titulum vides 1). Pluresque caussæ cunctationis fuerunt. Magna gentilis orthographiæ ambiguitas. Quæ enim oris, eadem calami licentia cognita: literis gutturalibus elisis, aut vocalibus earum loco substitutis. Veraque lectio divinanda magis, quam interpretanda fuit 2). Par etymologiæ inconstantia. Materia quidem linguæ Nasarææ Hebræa. Ejusque forma Syriacæ tanto similior, quanto Galilæa Syriæ propior est. Tamen in barbarum hæc corrupta. Parvi enim ipsa gens facta est. Nec magis quæ recte loquendi, quam quæ bene cogitandi ars est, viguerit, nisi magni habita fuerit. Nodisque cum latentibus luctari oportuit 3). Neque minor, quæ generis dicendi obscuritas. Hians compositione oratio est, ut sua rudis indigestaque moles; eaque turgescens, in quantum dissoluta, jam supra, jam infra cœlum & sidera tendit 4). Quibus infesta demum artibus liberalibus ætas accessit. Neque enim in ipsas modo literas, sed in literarum quoque instrumenta sævitum est 5). Victis autem, quæ animum tantopere distraxerunt aut perculerunt, editionem operis metu mortalitatis festino. Etsi vereor, ne, utcumque ea non præcipitata fuit, aliquid immaturi, & quod male sapiat, non defuturum sit 6). Multa tamen fruge ilex hæc juvabit. Notescet Galilæismus, hucusque penitus ignotus. Qui vero majoremne novitatis gratiam, an sanctitatis reverentiam habiturus sit, judicium in incerto est. Vernaculus enim Christo ejusque Apostolis fuit 7). Etiam Græcismus N. T. clarescet. Singularis hic, magisque ad oris Nasaræi dignitatem, quam ad Attici venustatem com-

positus. Suique de exempli facie hæc imago melius noscetur 8). Sicut, & cui suæ rei sublimitas ut cœlum nubibus obnoxia fuit, γνῶσις, philosophia orientalis, haud minus patescet Exorta erat quæstio, perobscura & difficilis, de mundi malique origine. Neque enim animo succurrit, tam nescire quædam, quam scire, homines decere. Ipsique ratio sic temere respondit. Mens divina æterna. Eaque lux pura, & per splendidum ac immensum spatium (Gr. Πλήρωμα) fusa. Quæ autem perinde propitia, ac ubique præsens, aliarum quoque, & sui similium (Gr. Αἰώνων) genetrix fuit. Quarum tamen una (Gr. Δημιουργός) casu quodam Pleromate elapsa, materiam, foris jacentem, motusque turbulentos cientem (Gr. Χάος) petiit, eamque lucis quadam cœlestis portione temperatam in usum & speciem, sed mali cujusque originem, conformavit. Tanti vero operis quot auctores fuerint, diu multumque, haud facili inter insanientes consensu, disputatum est. Unum ipsi parem fuisse, & quidem populi Judaici Legislatorem (Demiurgum), Cerinthus fabulatur. Cujus vicissim ut exsecutio competit, aut (sic Saturninus) Septem Stellarum gubernatoribus, neque Deo conscio, qui tamen, in totidem partes hoc diviso, ejus imperium architectis obtulit, aut (ita Basilides) ultimis materiæque pravæ & animatæ proximis Aeonibus, qui operæ pretium illius quoque dominium a Deo obtinuere; sic consilium (hæc Valentinus) Sophiæ, primi ordinis Aeoni, sexusque feminini, stetit. Ultima vero hæc fuit Aeonum Triginta, qui præter Cœlibes quatuor, Horum, Spiritum Sanctum, Christum & Jesum, Pleroma tenuerunt. Eademque Supremo Numini æmula. Quæ & filiam, Achamoth dictam, per invidiam peperit. Quomodo nec minus sua nata, eaque in ma-

teriam præceps, filium suscepit. Ille autem Demiurgus, mundique, superioris & cœli ex materia subtiliori, inferioris & orbis terrestris ex crassiori, hominisque ex utraque conditor. Qui tamen (de hoc non dissensus) re tam prospere gesta superbiens, divinum sibi honorem vindicavit. Quapropter expeditus fuit Christus, Aeonum princeps, qui, induta Judæi sanctissimi (Jesu) persona, hunc debellaret, qui vero, hac deposita (in crucem, struente Demiurgo, acta fuit) sublimis abiit 9). Gnostica hæc superstitio, summatim exposita, ut Nasaræa, ipsi similis, quamvis adversa, & perinde implicata, utriusque comparatione, clarius in intelligentiam caderet. Quæ autem pari fingendi libidine credendique facilitate inchoata, remedioque quam vitium tardiori, ad nostram usque ætatem continua fuit. Ejusque primum compertus Simon Magus, qui ipse præcellens Aeon videri voluit 10). Quales quoque nec Nasaræos tunc temporis sprevisse, credibile est. Nam Ebionitarum, qui tales professi sunt, hi præceptores fuerunt 11). Atque ambigam, annon etiam nostri Nasaræi eorum discipuli fuerint. Idem nomen. Antiquum hoc & nationis. Adjectum vero recentius Nabathæi: quod a regione ejusdem appellationis, inter Syriam & Aegyptum sita & deserta, diuque hæresi Ebionitarum, gentique Nasaræorum, qui eam secuti sunt, loco quæsito, sumtum fuit 12). Neque res diversa. Congruunt cærimoniæ. Fas erat majoribus, abstinere hostiis; quas etiam immolare (zodiaco enim mali Genii imperant *), posteris nefas est. Loco autem sacrificii religio lavacri instituta. Quocirca hi etiam Baptistæ, Hemerobaptistæ Europæis, eodemque sensu Sabæi Orientalibus dicti fuerunt 13). Quin & Christiani Johannis a

pluribus ii appellati 14). Quo autem jure, nescio. Argumentum, quo id firmatur, ex usu baptismi & eucharistiæ petitur. Quod autem non grave; siquidem utriusque sollemne sine votis, Christo susceptis & solutis, peragitur 15). Obtegentes sui sacri sunt Nasaræi, ut Druzii: credentibusque ii fallaces. Atque incertus sum animi, annon curiositas hospitum habita ludibrio fuerit. Major erit fides indigenis, qui illis a pueris interfuerunt. Testisque religiosus Germanus Conti, Maronita, suique Patriarchæ in Syria vicarius, in medium prodeat. Cujus etiam verba, ex suo ore accepta, hîc infra citavi 16) Rectius vero, nomineque ab ipsis invento, Mandæi Iahia, i. e. Discipuli Johannis Baptistæ hi distincti 17). Neque dubito, quin turbæ, quæ hujus sacro primum initiata fuit, reliquiæ quædam tenues illi existinandi sint. Consecrant sic ipsi suas origines, suosque sacros & ritus & libros tam alte repetunt 18). Mirum esset, si, cum tot alii, ignobiles aut turpes, sui asseclas habuerint, tantus doctor talibus caruerit. Compertum itaque, gentem, de qua sermo est, memoriam illius Nuntii cœlestis sic venerari, ut ejus non modo dicta secum revolvat, sed & facta moribus suis exprimat. Non sufficit, ritum suæ & consecratæ sive ablutionis sive cœnæ reverenter obire. Vivere ipsius exemplo in solitudine, sublimis æque virtutis ac cogitationis procreatrice, etiam necesse putatur. Avitæ tamen indolis, vitio humanæ imbecillitatis, paullatim hæc degener. Sede quidem fideque, ut campus aut mons placuit, discreta hæc egit. Enimvero a contactu Gnosticæ superstitionis inviolata non mansit. Media enim inter Judaicam & Christianam, animoque neutrò inclinato, juxta utrique invisa, sicut & Mu-

hammedanæ, cujus in partes nec transgressa est, perosa fuit 19). Neque tutus, qui suffugio quæsitus fuit, sinus: quo secretior, eo suspectior. Gentis ad conscientiam terminus quoque patuit: delubris sacrisque ejus libris incendio consumtis. Cujus tamen obstinata fides: & supremæ necessitates fortiter toleratæ. Quam vero vim passa est, eam nonnisi jactis probris ulcisci potuit. Hostisque communis religiosæ etiam voci, ut caprea frondi, sua solitudo illusit. Quæ enim hinc, illinc pro Mose & Christo missa vox fuerat, ea repercussu in contrarium versa est. Tamen quæ propria, eodem actu pluribusque modis fracta est. Atque subtilis meditatio pro casta mente templis illata fuit. Neque nisi umbra priscæ simplicitatis superfuit. Nam actis de divinis disserere, quam credere, sanctius id visum est. Quod vero ita factum. Deus est anima mundi. Sed ea, ut humana, non visa. Quæ autem in mundo, sicut sol in oceano, manifesta. Neque iners hæc aut otiosa. Sui Numinis, ut ignis sui luminis, genetrix fuit. Eaque Phœnix (ܦܝܢܝܩܣ), nec mutabilis, nec interitura. Quæ etiam, ovo quasi posito in suo splendente domicilio (ܒܝܬܐ), naturas, sui similes & perennes (ܦܝܢܝܩܣ), peperit 20). Quarum vero quæ prima albumine (ܒܠܚܘܡܐ) exiit, fuit Mano (ܡܢܐ) Rex lucis 21). Et secutæ sunt ordine aliæ Manæ (ܡܢܐ), altera ex altera generata, Ignis vivus, Lux, Aqua viva, ipsaque Vita. Vita autem, quæ ultima erat, triplex: tantoque melior, quanto primæ origini propior. Quæ enim Prima dicta, ea sui constans, Numinique Supremo simillima. Ambitiosa vicissim, imperiique avida sua nata, quæ Secunda appellata est. Ejusque proles, quæ Tertia nuncupata, imprudens & ausura 22). Introspicere in acherontis profundum, animus fuit.

1) Regius hic et Parisiensis N. 309, in charta bombycina et crassa scriptus. Duaeque ejus partes, ita dispositae, ut, dum altera lectori patet, altera inversa maneat. Quarum vero majori, quae praecedit, addita haec subscriptio: [illegible] *Ordinatus & absolutus fuit liber hic precationis, nomine Vitæ Primæ, item nomine Nuntii Vitæ hujus Javar, fiduciâque in Rege summo lucis collocata, tertio die hebdomadis, & quidem decimo tertio mensis Piscium, anno 1042, in urbe, præcipue circumflua, atque subsellio thesaurarii Ganam bar Mehatam bar Zakio, gubernante autem Mahamad bar Meharak. Descriptus inquam ille a me dextrorsum, sinistrorsum (i. e. totus), exaratusque in urbe Basra, ob aquæ copiam famosa, & in æde doctoris Saadan bar Bactiar, qui fratrem Ballul habuit, & cui sua peccata Nuntius Vitæ remisit, ea, quæ gubernator Ali Pascha bar Afrasiab commisit, ipsi non remittens.* Posterior, quae minor, manca, tamen longius provecta est. Utraque literis suae gentis (quales in specimine Codicis impressi a lin 9. p. 2. ad lin. 1. p. 4. subjuncto comparent) scripta, trigintaque plus ante annis a me descripta, ob earum vero inopiam Syriacis nunc vulganda. Appellatus vero hic liber ܫܘܬܦܐ ܕܐܕܡ *Liturgia Adami*, divinitus ei data, statoque tempore, ut Judaeorum מחזור, secundum anni cyclum, Nasaraeis recitanda. Ejusque plura jampridem documenta a me publicata:

) * (

quae titulis, *de religione & lingua Sabaeorum, Stellae Nasaraeorum Aeones, de Divinitate Nasaraeorum*, et *de Rege lucis, cultu Nasaraeis*, cognita: rudi autem initio, meliori progressu, atque utinam nec fine hoc citra metam. Prima cura fuit, monstrare Codicis quaedam lineamenta; habitumque sui oris effingere, media; sed formam totius exprimere, ultima erit. Quae vero imago si suo exemplo comperta fuerit similis, optandum quoddam me consecutum esse putabo; sin minus, haec consolatio occurrit, quod imitatio re sua, ut umbra corpore, effigies facie, minor necessario fiet.

2) In Mandaeorum alphabeto, a Thevenot, Kaempfero, aliisque publicato, literis gutturalibus sua cuique figura data fuit. Quae vero saltim in eorum scriptis nonnisi una est. Eaque liserae ח propria. Quamquam vicem quoque ceterarum subinde haec gerit. Tamen, et in universum, ut Samaritane ע, sic Galilaeo א aut ejus loco ו, v. י pro ה, ח, ע substituta. Tantique turbamenti testis est annexa codicis nostri scedula. Testes etiam Talmudistae (in עירובין), Galilaeos loquendo literas gutturales non modo confudisse, sed etiam sustulisse; ita ut e. g. אמר *agnus* et עמר *lana* similiter, atque לבא pro חלבא *lac* pronuntiaverint. (Buxt. Lexic. p. 435, 436). Atque auctor est Drusius (Obs. L. IV. c. 10), Syros quoque literas ח et ע aliquando detraxisse. Mutatus autem sic fuit valor literarum gutturalis, utpote tenori vocali proximus, imi pectoris aut subraucus; et Galilaee ut Graece mollitus ille aut dissimulatus. Neque pro sede et genere idem ubique sibi constans. Tamen, salvo meo officio, corrigendus non fuit. Vitium suo quodque loco ex facili observabitur. Peto autem errati veniam, ubicumque vocales, quae Syriasmo conformandae fuerunt, morem Chaldaismi retulerint. Quam etiam, ubi particulam אל pro על, et vice versa, posuerim, impetrabo. Et quidem eo facilius, quod non modo Aramaee et Arabice, sed et Hebraice vices illae alternant. E. g. גלה promiscue cum אל, על, ל, alia exempla ut praeteream, construitur. Inexorabilis certe non erit judex, quando duplici onere, inveniendi legenda lectaque transferendi, pressus conciderim.

3) Habitavit gens Nasaraea perinde ac tribus Manasse in Galaitide et Basanitide, regionibus trans Jordanum (Epiph. contra Nasar.); ut, credo, illa suae linguae, quomodo haec avitae miseriae (ratio nominis subjecta Gen. 46, 20) oblivisceretur. Circumsonae voces Samaritanae et Syriacae, et, quae Galilaeae, iis resonae. Atque illinc effeminare sonum literarum, ut gratior sermo, hinc minuere numerum syllabarum, ut expeditior fieret, coeptum est. Utrimque vero vocum tam materiâ quam formâ sic temperata, singularis quaedam tantumque sui similis loquendi consvetudo nata fuit. Ejusque proprium evasit, characterem sive *numeri* et *generis* Nomini, sive *speciei* et *personae* Verbo demere, ut volubilitati oris nec inde aliquid morae necteretur. E. g. ܐܡܐ pro ܐܡܝ, ܥܠܠ pro ܥܠܠܝ, ܡܫܬܐ pro ܡܫܬܝ, ܐܬܪܟܘ pro ܐܬܪܟܘܢ, ܐܬܪܟܘ pro ܐܬܪܟܘ, ܐܬܪܟܘ pro ܐܬܪܟܘ, ܐܬܝ pro ܐܬܝܝ. Superfluum ex contrario visum non fuit, voci, a duabus consonantibus pronuntiatu arduis incipienti, more Arabum in loquendo, signum vocalis praemittere. E. g. ܐܫܡ pro ܫܡ, ܐܡܫܩܐ pro ܡܫܩܐ. Quibus autem, defectu aut excessu laborantibus, etiam addenda, quae literarum haud infrequens commutatio aut transpositio est. E. g. ܐܝ pro ܐܝܟ, ܗܝ pro ܗܝ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ, ܕܡܐ pro ܕܡܐ, ܕܠܬܐ pro ܕܠܬܐ, ܡܪ pro ܡܪ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ. Neque, quae Nominis *Emphatici* et Pronominis *Suffixi* perturbatio est, iis eximenda. E. g. in schedula nostra ܢܒܠ pro ܢܒܠܐ, ܐܢܘܢ pro ܐܢܘܢ, ܐܡ pro ܐܡ, ܐܡܐ pro ܐܡܐ. Cumulumque literarum gutturalium elisio adjicit. E. g. ܐܡ pro ܐܡ, ܐܡ pro ܐܡ, ܐܡ pro ܐܡ. Unde, et certamine tam ancipite, ejus fortuna etiam varia fuit.

4) Non satis, quod voces dissimulatim aut simulate quaerentem, consilii ambiguum, longe lateque circumduxerunt. Ipsae etiam res fucosae et fallaces. Ideae istae personatae: quae vacuae et inanes studium indagantis, ut umbra manum prensantis, facile effugerunt. Easque sum-

ma, ima petentes, aut ea miscentes, consequi, supra aemulantis invidiam saepius positum fuit.

5) Editio hujus operis, pro mediocritate hujus quantulaecumque facultatis, jampridem prelo parata. Signa vero vocalium Syriaca, ipsi necessaria, nobis defuerunt. Neque, nisi oppressa tyrannide, quae orbi terrarum imminuit, haec potiundi potestas data est.

6) Experimento fides. Displicui vertens ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ *Spiritus Sanctus* (Stellae Nasar. p. 5.). Ideoque, et quasi praesagio tantae irae (Gotting. Gelehr. Anzeig. N. 89), quamquam nihil ultra verba peccatum fuit, istam versionem in *Spiritum Venereum* mutaveram. Tamen haud scio, consideratiusne id factum fuerit. Nam triginta Aeonibus, quibus Pleroma Valentinus dicaverat, quatuor etiam Coelibes, Horus (ܗܘܪܐ Cod. 322, 13, unde Gr. Ἥλιος, Sol,) Christus, Spiritus Sanctus (sic dictus a Gnosticis, non Nasaraeis cultus) et Jesus accesserunt. Cetera imperite aut inverecunde. Neque, utcumque haec et similia animadversa erunt, magno in discrimine ponam. Nec invideam, si, qui sua magnitudine umbram mihi fecerit, ipse clarior visus fuerit.

7) Math. 26, 69, 71, 73.

8) E. g. Joh. 1, 1. (ὁ λόγος ἦν) πρὸς τὸν θεόν, sensu, non verbo, pro παρὰ τῷ θεῷ. Neque enim πρὸς per se *apud* significat. Notio hujus propria, ceterasque complectens, vi suae originis פנות est *respectus* rei, vel ad rem *habitus*. E. g. Hez. 17, 6: לפנות *respectu* (*ramorum suorum*). Deut. 23, 12 לפנות *respectu* (*vesperae*, i. e. *ad vesperam*). Stabit pro ratione auctoritas etiam Ciceronis (Epist. ad Attic.). Qui (*Sed accipienda plaga est; sumus enim flagitiose imparati*) *tam a militibus quam a pecunia*, Graece vertit τοῦτο μὲν πρὸς τοῦ στρατιωτικοῦ, τοῦτο δὲ πρὸς τῶν χρημάτων. Evaluit vero penes Scriptores N. T., non Lxxvirales, aut profanos, hujus notio Galilaee *apud*. E. g. Cod. Nas. p. 8. L. 18. ܠܐ ܕܝܕܥ ܘܠܐ ܕܦܪܫ ܐܠܐ ܚܝܐ ܕܥܡܗ ܢܗܪ ܢܘܗܪ *neque ea noverit quisquam & discreverit, praeter Vitam, quae apud se (Rex lucis)*

est, Sicut et v. 3. *πάντα δι αὐτοῦ ἐγένετο* illustrantur his Cod. Nas. p. 64. L. 22: ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܪܡܐ ܕܢܗܝܪܐ ܗܢܐ ܡܠܬܐ ܘܒܡܠܬܗ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ *Dixit Rex summus lucis hoc verbum; suoque verbo, quidquid sit, factum fuit.* Ideoque Graeca citata Syriace etiam reddita: ܡܠܬܐ ܕܢܗܝܪܐ ܗܢܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܕܗܘܐ Alia exempla ut silentio transeam.

9) Iben Schahna (in Libro *de Primis & Postremis*) ita:

امة الفرس وله ملة قديمة اثبتوا الها قديما ويسموه يزدان يعنون به الله والـها مخلوقا من الظلمة ويسموه اهرمن يعنون ابليس يعظمون النور حتي يعبدوا النار ويحترزون من الظلمة فقالوا بالباري وانه خالق النور والظلمة وانه واحد لا شريك له وان الخير والشر والصلاح والفساد انما حصل من امتزاج النور والظلمة ولولم يمتزجا لما كان وجود العالم ولا يزالا يمتزجا الي ان يختص الخير الي عالمه والشر الي عالمه

Statuunt Persæ, quibus pervetusta est religio, duo Numina, unum Æternum, quod Divinum, alterum ex Tenebris factum, quod Ahreman, significatu Plutonium, appellant. Tantique Lucem, & quidem usque ad Ignis cultum, faciunt, in quantum a Caligine sibi cavent. Asserunt tamen, utriusque & Lucis & Caliginis creatorem Deum fuisse: quem quoque unicum sociique expertem esse affirmant. Quicquid autem boni vel mali, probi vel improbi fuerit, id ex mistione Lucis & Caliginis exstitisse putant. Sicut & mundum nec, nisi duobus his mixtis, oriri potuisse, nec, nisi illis discretis, quando ad suum mundum quicquid boni, mali fuerit, rediturum est, interire posse, contendunt. Cfr. Syst. Theol. des Perses par M. Anquetil du Perron. Hinc illa *γνῶσις*: cujus oppugnatae indices in N. T. voces *αἰων, ἄρχων τοῦ κόσμου, ἀστέρες πλανῆται, δόξαι, θεότητες, θρόνοι, κυριότητες, λόγος, μονογενής, πλήρωμα, σοφία, ζόφος, σκεῦος, σκήνωμα, στοιχεῖα, ζωή, φῶς* etc. Quarum vis obscura erit, donec, quas

spectant, res sat cognitae non fuerint. Quibus vero vulgatum hoc sui arcanum lucem portendit. De origine hujus philosophiae scripsit copiose Cl. Moshemius (Instit. Hist. Eccles. p. 39, 66, 93, seq.) Inclinatque animus, ut credam, Gnosticorum Nus et Achamoth (Lib. cit. p. 102. 103) a Nasaraeorum Anusch et Amamet non differre. Similes sunt appellationes: eaeque ductae, una ex אנש, انس *humanus fuit*, altera ex חמם *calefecit*; sicut Spiritui nomen Lehbat, per syncopon Libat (Cod. p. 54. L. 3.) ex להב *inflammavit* inditum videtur. Neque dissimiles, aut virtutes, quae prioribus, aut pravitates, quae posterioribus tributae sunt.

10) Act. 8, 9, 10. Moshem. Lib. cit. p. 64.

11) Epiphanius (contra Ebionitas) ita: *Ebion habuit — Nasaraeorum opinionem, Cerinthianorum* (mundum ab Angelis conditum fuisse, fabulantium) *formam, & Christianorum appellationem — & conjunctus illis* (Nasaraeis), *uterque de propria improbitate alteri impertivit — Et Christum ex semine viri esse decrevit.*

12) Epiph. contra Ebion. Diodor. Sicul. L. II. c. XLVIII. Plin. L. XII. c. XVIII.

*) Cod. p. 35.

13) Epiphanius (contra Nasar. et Hemerobapt.) ait, Nasaraeos nec carne vesci, nec sacra Numini piacularia parare; Hemerobaptistas vero, quibus hi successere, in aquam, ut quaevis macula peccati abluatur, se quotidie mergere. Dicti autem Arabibus hi Sabaei, probabiliter a צבע, صبغ *intinxit, immersit* (De lingu. et Relig. Sabaeor.).

14) Ignatii a Jesu Narrat. orig. et error. Christian. S. Joh. Kaempfer. Amoen. Exot. p. 435 seq. Assem. Bibl. Orient. T. III. P. II. p. 609. Herbel. Bibl. Orient. p. 725.

15) Kaempfer. Lib. cit. p. 449. 451.

16) في ارض القدس موجود ناس الجليين
اصحاب بضعة ولهم نيحو ماية وخمسون سنة تغارقاوا

من بلاد المذكور وتوجهوا الي بلاد المرقب الذي
هو ناحية في نواحي جبل لبنان واستقاموا هناك
الي يومنا هذا واستمروا في ديانتهم وهي خصوصية
ينتزلوا في سيرة مار يحنا المعمداني وما هم يهود
ولا نصاري بل ديانتهم هي ما بين الاثنين وهذه
عوايدها كهنتهم يلبسوا في وقت الصلاة ثوب من
جلد الجمل ويقدسوا العسل والجمران ويفرقوا الواحد
والاخر بعد الصلاة الي جميع الحاضرين فالغايبين
ياخذوا من الاثنين لهم للبيت فكلهم يقبلوا هذه
الاشيا بكل اكرام واليوم الذي يتناولوها في ذلك
النهار يستغيموا متورعين وقليلين الكلام ويسمعوا
كلام الله واذا تكلموا يتكلموا كلام روحاني
فانهم في الشهر مرة يعملوا وعظا في جامعهم وكرزهم
هو حساب ديانتهم ويقتضي في نور العالم ودايما
يبتدوا من قول يحنا في البدو كان الكلمة
والكلمة كان عند الله والله هو الكلمة وهو
عجيب انهم يعتقدوا في قول يحنا وما يعتقدوا
في المسيح انه اتي للعالم كابن الله بل انه نبي
بعد يحنا فلهم كنيسة ولكن ما فيها شي لا صورة
ولا شخص بل جرن للعماد وحسرة في الارض ولما
يصلوا يشعلوا سرج وشموع ويضعوا العسل والجمران
في نصف الكنيسة ويدوروا بالشموع دايرها ثلاثة
مرة قايلين محبة في ابينا يحنا يا رب استجيب
لنا وخلصنا من جميع اعدايا وانر معقولنا لكي
يضي علينا نور الديانة الحقيقية ولما ينتهوا من
صلاتهم يناولوا الكهنة العسل والجمران لجميع
الحاضرين والذي ما حاضر ياخذوا له من هذا

للبيت وكذا يعملوا مرتين في الجمعة الخميس
والاحد فالكاهن في وقت خدمتهم في الصلاة والكرز
يلبس مشلاح وقبة من جلد الجمل وفي يده عصا
ولما يكرز يجيب الشهادة في لسان الجليلي اما
التفسير في لسان العربي لانهم ما يفهموا في لسانهم الا
العلما والكهنة فالكرز يقراه غايبا اما الشهادة يجيبها
قاريا وفي من سفر يحنا فلما الكاهن يكرز يغلقوا
الباب ويوقفوا نواطير علي الباب وجميعهم يستقيموا
ساكتين بحشمة وادب واحترام محنيين الراس
وايديهم مكتفين فيعملوا عيد مار يحنا في السنة
اربعة مرة في يوم مولده يسلقوا القمح ويخلطوه في
الزبيب والجوز والجران والعسل وغير اشيا ويملوا
الصحون ويرسلوا الي بعضهم وتلك النهار ما ياكلوا
خلاف ذلك لكن الكاهن يصلي علي هذا السلوق
وكل واحد يحمل صحنه علي راسه وشمعة مضوية
في نصف الصحن ويدايروا داير الكنيسة مرتين واخيرا
الكاهن ياخذ من المسلوق ويفرق لكل واحد ففي
يوم عماده يجددوا العماد يعني يروحوا جميعهم الي
الما ويجي الكاهن ويبرق في يده وعلي راسه قبة من
جلد الجمل وياخذ جرة ويمليها ماة ويرش علي
المخارج من الماة قايلا اجدن عمادكم باسم ابينا
ومنقذنا وكما عمد المسيح اليهود في الاردن
وخلصهم هكذا يخلصكم وبالاخير ينزل هو ايضا
في الماة ويغتسل فبعده يرجعوا كلهم صافقين ومغنين
الي الكنيسة والكاهن يطعمهم العسل والجران ففي يوم
قطع راسه يندوا في الكنيسة قايلين مخلصنا في
هذا اليوم قتله هروس يريد الله اعذاب اللعين ففي

يوم العجيبة التي عملها يحنا قائلا التين الذي طلع
من بحيرة طبرية وضرر ناس كثير يداوروا كل
حيواناتهم داور الكنيسة ويفرحوا كثيرا والذين لهم
مال ودين يسافروا الي الجليل ويعملوا هناك هذا
العيد ويجيبوا ايضا معهم الضعفا لكي قديسهم يشفيهم
ويمشوا حافين ولما يصلوا هناك يدخلوا الي معبدهم
وهو قديم وبعيد عن جبل طبور مقدار عشرة ساعات
وبعد ما صلوا وسجدوا يغرف الكاهن لسلامت روحهم
العسل والجران *

Partem terrae, cui nomen Sanctae dictum est, olim gens Galilaea tenuit. Et opibus ea satis valida. Seculum vero et dimidium est, ex quo illinc ea transgressa, in tractu Libanensi, qui Mercab vocatur, sedem fixit. Et hoc in secessu ad nostram usque aetatem singulari superstitione vitam traducere ei datum est. Nam Johannem Baptistam sui conditorem venditat. Quae adeo secta inter Judaismi suprema et Christianismi primordia recte media collocatur. Et hi sui ritus. Qui sacris praeest, vestem et tiaram, pelle camelina utramque factam, gerit. Item mel et locustae vicem sacramenti sustinent. Quas etiam res consecratas distribuere praesentibus, et absentibus domum mittere, pari religioni est. Neque una alterave species sine summa veneratione accipitur. Et dies, quo id fit, festus. Abstinere tum profanis, sive otiis sive negotiis, decet. Pauca verba, eaque pia: atque ubi plura, non alia res in ore versatur. Sic et una per mensem vice concio in templis habetur. Et haec sacro avito congrua. Cujus vero argumentum praecipuum est mundi lumen, ducto semper initio a Johannis sententia: *in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.* Tamen (quod mirum) quae fides Johanni additur, ea Messiae demitur. Neque enim hic Dei Filius, sed vates, Johannem secutus, ex persvasione gentis fuit. At templum omni ornatu vacuum. Et tabulis pictis aut imaginibus oculi non tenentur. Baptismo initiatum vas, storeaque tectum fani so-

)**(

lum videre tantum licet. Media pars melli et locustis propria. Tamen, et divini cultus tempore, luminibus et lucernis id collucet. Atque ter hoc obire gentis sollemne est, suscepto voto: *Johannes, quem parentis loco colimus, te precamur, propius sis nobis, nos ab omni vi hostili tuearis, veraque religionis luce nostram mentem lucere jubeas.* Et voto hoc soluto, quisquis affuerit, sacramenti supra dicti particeps fit. Quemadmodum nec illius, quicumque domi haeserit, expers; quoniam ad suum larem id delegatur. Bis per septimanam, et quidem die Solis ac Jovis, tale non intermittitur. Et sacerdos, sive in aram sive in suggestum adscenderit, humerale et capitis sui insigne induat. Scipio autem manu tenetur. Et concionabundus concionem suam Galilaee inchoat, sed Arabice persequitur. Antiquae enim linguae omnes praeter pontifices literisque eruditos sunt rudes. Sed cum memoriter oratio, tum quicquid testimonii loco allatum fuerit, e sacro gentis codice recitatur. Quo tempore fores sunt obseratae: etiam custodibus portae appositis. Et omni spatio pudoris et modestiae silentium servatur: inclinato capite manibusque junctis. Quae pietas praeterea quatuor et annuis, Johanni dedicatis, festis cumulatur. Primum die ejus natali triticum coquitur: uvis passis, nucibus, melle et locustis, aliisque rebus infusis. Et cibi hujus miscelli plenas ad marginem pateras ultro citroque muneris loco mittere mos est. Neque hoc die alius quam iste cibus capitur. Sed hujusmodi decocto bene precari, et orbe circa sacellum facto (quem vero quisque suam pateram cereolo illuminatam capite gestans et cantans, facit), id omnibus dilargiri, sacerdotis est. Tum die, quo baptismum Johannes instituit, sacrum hoc piaculare repetitur. Scilicet ad aquam in commune fit concursus. Et interest pontifex, atque ille vexilifer, nec sine camelina suae frontis gloria: qui aquae haustu (hydria in manu est) et adspersu, singulis fluvio egredientibus dicit: *renovo baptismum vestrum in nomine patris & servatoris nostri Johannis: qui quomodo baptizavit Judaeos in Jordano eosque servavit, vos etiam servabit.* Ad ultimum salutari lavacro se ipse immergit. Et posthaec universa cohors inter plausus et cantilenas templum petit, ibi mellis cum locustis, ministrante hoc pontifice, particeps futura. Deinde eo die, quo praecisum caput Johannis fuit, perso-

nat templum ejulatu hoc lugubri: *optimum nostri auspicem hodie interfici Herodes jussit, dirisque, quibus eum devovere fas est, Deus exaudiat!* Et tandem quo die draconem, e lacu Tiberiade reptabundum magnaeque stragis auctorem, occidisse Johannes creditur, jumenta et pecora circa fanum in gyrum magna inter gaudia agere, caerimonia est. Cujus vero miraculi memoriam, qui satis pecuniae et virtutis habent, in Galilaea celebrant, eoque loci nudipedes contendunt: etiam male sanis (nam salutis per suum Sanctum recuperandae spes est) secum ductis. Quo autem ubi perventum fuit, fanum introeuntibus patet. Vetusti id operis, spatioque diurni iteneris a monte Tabor remotum. Et supplices inter preces corpore ibi prostrato, gentili sacramento, melle et locustis, mens obligatur.

17) ܡܰܕܽܘܥܶܐ *Mandoje* (Syriace ܡܰܕܝܥܳܐ *Mendaï*), verisimiliter ex ידע, et notione *instituti* v. *instituendi*: addito interdum ܝܳܚܢܳܢ *Jahia* i. e. Johannes.

18) Ita sentit Ignatius, qui diu inter Mandaeos vixit (Lib. cit.). Neque dissentit Assemanus (Lib. cit. p. 609). Kaempfer. Lib. cit. p. 437 seq.

19) Kaempfer. et Assem. loc. cit.

20) Cod. p. 131 143 seq. Sic etiam Indiani. Parabrahma, Deus aeternus, posuit ovum, ex quo orti Brahma (Terra), Vishnu (Aqua), Shiva (Sol): quorum generationi, ut sol aquae, interfuit. Syst. Brahm. p. 66. 68. Cfr. Asiat. Researches. T. I. p. 244. Zend-Avesta T. I. P. II. p. 415. Gen. 1, 2. Ps. 18, 11. 104, 3.

21) Neque aliter Indiani. Manu filius Solis. Muni Spiritus, Planetis praepositi; quorum praesides Venus, Sol, Luna, Mercurius (Syst. Brahm. p. 62. 70. 159).

22) Cod. p. 135.

23) Cod. p. 309 169. Haec in Codice de Demiurgi appellatione:

Exstitit tum filius; quem parens Geniorum sibi proereavit, et quem filium Fetabil, id est, aperte intuentem, apertis oculis, quamquam hi ape ri non erant, appellavit. Quibus inde accedunt quoque haec de mutato Septem Stellarium colore: ܗܘܝܘ ܩܕܡܝܗ ܫܒܥܐ ܟܘܟܒܐ ܕܫܚܝܢ ܗܘ ܕܡܐ ܕܕܡܐ ܕܫܘܢܝܗ ܕܠܐ ܫܘܢܝܐ ܕܕܡܐ ܕܕܡܐ ܕܫܘܢܝ ܕܠܐ ܫܘܢܝ

Digitized by Google

CODEX NASARÆUS,

LIBER ADAMI APPELLATUS,

SYRIACE TRANSSCRIPTUS;

LOCO VOCALIUM,

UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,

HIS SUBSTITUTIS.

هزب هرحسه

حمضمص بسيا زيا نمزيا مر حكيما بنصنا ٥ميا بكيما
حمكمص حصتيا اسمزا ٥زمزا ٥فيص نبهيا يممسكه لا ازمر
اصنمن ٥ز هزب ٥لا اح ٥بيا كمهزٌ ٥ز ازنمز ٥هصنب ٥لا اح هزب حه
ازنمز ٥لا ازمر .مكزٌكلا حه هزب ٥زمر ٥مزبدما هسنا حه هزب ٥لا
هكمب ازمر ٥حمزمر ٥هشكه ازمر اصنمن ٥هسر ٥حبب حيا ٥مكزٌكلا ٥زمس
٥نمسمر ٥ز هزب ٥زمر ٥ز ازنمز ازمر ٥مسبدا ٥ز ازنمز هحسنب ٥هكيا
بيا ٥ميزٌ كمهزٌمص حه ٥يدا ٥يكحمص ٥كمحا هبدا ٥نمممكم
٥هكنا بكلا ٥حمر بيا ٥مزكسه نسبا ٥مزب نحكسم ٥ميزا
٥نمممكم ٥مزبا ٥ميكلا ٥ميفي ٥مهضمص حه ٧٥مكسحا ٧٥٥٢
هجص نبهيا نممسكم كمحكمص ٧نمدبا ٥هندبا بمكسم
٥ميزا ٥هكسيما ٥ملا بيا ٥بيا مكسيا ٥بهيا ٥هصسكم
٥هكسيه ٥ديب حيكما ٥حا ٥ديممص بحكسمص ٥كسحا
٥هكميه كسر ٥مكهكس ٥مزبزكه ٥مزبمه ٥مزبمه كيما ٥ما ٥نحا
هصبا ٥كسحا ٥حا ٥ممنا كيما ٥ميا بحسب نسكه ٥هحا
كمسكه ٥ما ٥حما ٥مممنا ٥ما ٥ليحها نبهما ٥ربحا ٥ميحما
٥مزبسحا ٥حبما ٥حمكسمص ٥مممحيا ٥مكسحا ٥حمكمص
نحيا كسبا ٥هحسحا ٥نسحا ٥نسمما ٥حسمما ٥حسمما
٥كسها بكلا حلا ٥حه ٥نزممص بحكمص كسحا
بسمنا كيسا حيكيا ٥ميكيا ٥نسهيا ٥ميحسه ٥ما
ٱمغما ٱلٱكسيا ٥ليحسهٱر بكسهكه ٥سما ٥ميه

Mi Domine celebrande.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Quod salutare, innoxium & propitium sit, precor Adamo Zuhrun bar Scharat, patri meo Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, matri meæ Scharat fat Anhar, uxori meæ Mudalal fat Scharat, uxori meæ alteri Samra fat Scharat, natis meis Adam, Behram, Semat Adam Zuhrun, Sam, & Bajan, filiis conjugis Mudalal, fratribusque meis Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, & Adam Juhano bar Anhar Jasmin. Quorum nominibus Præco vitæ domum thesauri instituet, ut & idem, tradita insigni doctrina, subsidio iis, qui, fiducia in nomine Vitæ posita, horum memor præceptorum in tellure fuerint, erit, eorumque memoriam consecrabit. Impetrabunt quoque cujusvis delicti veniam sui omnes discipuli & Mandaitæ, qui his præcoptis eruditi, dicto audientes Vitæ, Vitæque Primæ *) reverentes comperti fuerint. Venerandus casta mente es, mi Domine, qui dominus omnium es creaturarum. Adorandus flexis genibus, ore celebrandus magnopere, animoque & in perpetuum colendus est Deus maximus & supremus. Dignus est honore Rex summus lucis, Deus veritatis, potestatisque amplissimæ & infinitæ. Splendor ille purus, lux magna, nec unquam languescens. Qui & idem clemens, propitius, benignus, misericors, vindex omnium fidelium, conservator omnium bonorum, magnificus, sapiens, sciens, videns, discernens, rei omni imperans, dominus omnium creaturarum lucis, superiorum, mediarum & inferiorum. Vultus suus serenissimus spectari & definiri nequit: quomodo nec sui similem

*) Distinguitur hæc a Vita Secunda et Tertia, de quibus infra.

ههشا ولاصيكلا مه هكحا أهنا ثمسا هزيمه
هكرة ههشكه هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة
هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة هكرة

sua corona, aut sui æqualem sua potentia habet. Qui ipsi confidit, non erubescet, qui ejus nomen vere celebrat, non cadet, & qui fiduciæ illius insistit, contemtim non aget. Dominus est maximus omnium regum, nec unquam fuit, tanquam qui non fuisset, nec unquam erit, tanquam qui non futurus sit. Ut etiam forma sua incomparabilis, neque ea mutabilis. Lucet ejus lux, quæ sui tantum similis nunquam deficiet. Lucet ejus lux: suusque splendor adornatus est omnibus creaturis regibusque, qui coram consistentes, tam suo splendore, quam aliena magnaque ipsos inhabitante luce collucent. Fecit etiam is locum petitioni gratiæque eorum, quorum cor accupat, & qui coram consistentes, tam suo splendore, quam aliena magnaque ipsos inhabitante luce collucent: fecit locum petitioni & gratiæ eorum, quorum cor occupat, & qui versantes in nubibus lucis, adorando, celebrando, confitendo & orando Dominum celsitudinis, Regem summum lucis, prosequuntur. Non est mensura, numerus & terminus ejus splendori, luci & majestati. Totus est splendor, totus lux, totus pulchritudo, totus vita, totus justitia, totus misericordia, totus clementia, totus benignitas, totus oculi, totus visus, totus facies conspicuæ pulchritudine, totus judicium, cognitio & manifestatio, totus nominis quævis majestatis. Deus ille maximus, supremus: cujus vim nemo superaverit aut definierit, cujusque virtuti ea, quæ omnium creaturarum, non restiterit. Rex est summus lucis, cui bene dicatur, & quidem maxime ab æterno & in secula seculorum terminanda nunquam, creator omnium formarum, pulchrarumque opifex, retinens vero suæ sapientiæ, suique obtegens, nec sui manifestus. Rex est summus lucis, dominus

ܒܟܬܒܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܪܝ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܡܝܐ ܕܡܬܟܣܝܢ ܒܝܡܐ ܕܡܠܚܐ ܗܘ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܫܪܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܒܥܐ ܠܡܫܡܥ ܡܠܬܗ ܕܡܫܝܚܐ

omnium creaturarum lucis, augustior omnibus Geniis, Deus, omnibus superior, rex regum, dominus eminentissimus omnium regum, splendor immutabilis, lux non occidua, pulchritudo nitens nec desinens, vivens supra viventem, splendor supra quemvis splendorem, & lux supra quamvis lucem, defectus mendæque omnis expers, lux, cui aliquid obscuri non inest, vivus, cui mortale quid non inest, bonus, cui nihil mali inest, mansvetus, cui quod contumaciæ & iræ non inest, & mitis, cui nec quod bilis & amaritudinis inest. Sedens ille in aquilone alto, imperans, gloriosus, eminens, basis omnium lucentium, & pater omnium Geniorum, benedicens omnibus creaturis, habitans super omnes pacificos, justos & fideles, quorum in ore suum nomen versatur. Rex ille civitatis Vitæ, per generationes jussa reddens. Et illius ut regnum stabilitum, sic etiam splendor conspicuus & illustris, cui terminus, mensura, & numerus non est. Gaudet ipse gaudium, ab imbecillitate alienum, & in illius *sinu* gaudet omne suum regnum. Forma illius decora: nec suæ magnificentiæ ulla pulchritudo comparanda. Veritas est, quæ in gradu summæ altitudinis habitat, Dominus celsitudinis, Dominus omnium Majestatum: nec ullus mortalium est, qui possit definire & eloqui, quæ ejus potentia sit, aut quæ habitacula suæ omnes creaturæ teneant, vel Genii Regesque occupent. Rex est summus lucis, firmus in sua sede, altior omnibus creaturis, in quantum terra suis incolis, sublimior omnibus, in quantum cœlum montibus, splendidior omnibus, in quantum sol lucernis, & formosior omnibus, in quantum luna stellis. Qui naturæ suæ fines, ii detrimento non obnoxii. Impositæ ei coronæ magnificæ:

ܒܟܠܗ ܫܠܐ ܟܬܒܗ ܕܟܬܒܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥܐ ܠܐ
ܡܫܡܥܬܐ ܡܫܟܚܢܐ ܐܝܟ ܟܝܢܐ ܕܟܠܗ ܐܝܟ ܕܢܚܐ
ܕܟܬܒܐ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܐܠܐ ܡܢ ܡܢܝܢ ܐܦܢ ܡܢ ܕܢܐ
ܐܝܬܝܐ ܕܟܬܒܗ ܡܫܟܚܢܐ ܐܢܝܢ ܡܬܟܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܬܡܥ
ܕܡܫܬܡܥ ܢܝܡܐ ܡܬܟܝܢ ܟܬܒܐ ܕܟܝܢ ܕܟܝܢ ܕܢܐ
ܕܟܬܒܐ (*) ܕܢܐ ܕܢܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ

---

*) Lege ܕܝܢ ܕܝܢ

infinita sua potentia, & magnitudo, quæ utraque numero & supputatione limitari nequit. Transeunt scintillæ suæ coronæ per omnem locum, fulgoresque splendoris, lucis & gloriæ ex illius facie ac inter suæ coronæ folia erumpunt. Omnes Genii, reges & creaturæ precationi & hymno insistentes celebrant Regem summum lucis, a quo exeunt quinque radii magnifici & insignes: primus lux, quæ illis orta: secundus flatus svavis, qui eis adspirat: tertius dulcedo vocis, qua exsultant: quartus verbum oris, quod eos erigit & ad confessionem pietatis instituit: quintus species formæ cujusque, qua adolescunt, sicut sole fructus. Verum ore aperto Genii omnes, celebrantes Regem summum lucis, profitentur: quis te celebraverit? quis te magnificaverit? quis tibi benedixerit? quis te honoraverit? aut prædicaverit tui prædicatione, quæ tui prædicatio foret infinita, aut tibi benedixerit benedictione, quæ tui benedictio maxima & infinita foret, aut te magnificaverit in tua altitudine, quæ tua altitudo immensa? aut te extulerit in tua profunditate, quæ tua profunditas incomparabilis? aut sermonem habuerit de tua potentia, splendore tuo tuaque luce, qui splendor amplior, quam ut loquendo comprehendi, & quæ lux major ac grandior, quam ut orando dicendoque exponi possit? Beneficentia, bonitas & magnificentia Regis summi lucis, hæc ab eo nascentia seque proferentia, definiri nequeunt: neque ea noverit quisquam & discreverit, præter Vitam, quæ apud te est, & Genios ac nuntios, qui coram te consistunt. Creaturæ omnes tui nominis nesciæ. Dicunt reges lucis, se invicem interrogantes: nomenne sit magnæ luci? Idemque respondentes: nomine caret. Quia autem nomine caret, nec fuerit, qui illius

ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما
وكذلك أنزلناه آيات بينات وأن الله يهدي من يريد
ان الذين آمنوا والذين هادوا والصابئون والنصارى
من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم أجرهم
عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون
ولقد أخذنا ميثاق بني إسرائيل وأرسلنا إليهم رسلا
كلما جاءهم رسول بما لا تهوى أنفسهم فريقا
كذبوا وفريقا يقتلون وحسبوا ألا تكون فتنة
فعموا وصموا ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا
كثير منهم والله بصير بما يعملون
لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم
قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد أن يهلك المسيح
ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا ولله ملك
السموات والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء والله
على كل شيء قدير
وقالت اليهود والنصارى نحن أبناء الله وأحباؤه
قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل أنتم بشر ممن خلق
يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك
السموات والأرض وما بينهما وإليه المصير
يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم
على فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا من بشير
ولا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله
على كل شيء قدير
وإذ قال موسى لقومه يا قوم اذكروا نعمة الله
عليكم إذ جعل فيكم أنبياء وجعلكم ملوكا وآتاكم
ما لم يؤت أحدا من العالمين
يا قوم ادخلوا الأرض المقدسة التي كتب الله لكم
ولا ترتدوا على أدباركم فتنقلبوا خاسرين
قالوا يا موسى إن فيها قوما جبارين وإنا لن ندخلها
حتى يخرجوا منها فإن يخرجوا منها فإنا داخلون

nomen invocet, noscendæque illius naturæ insistat. Beati pacifici, qui te agnoverunt corde puro, mentionem tui fecerunt mente justa, fidem tibi integro affectu habuerunt, benedixerunt tibi ore omnis hymni, celebrarunt te lingua recta, & in te crediderunt, labiis fidelibus, dicentes: unus est Rex lucis in suo regno, nec ullus, qui eo altior, nullus, qui cum eo certamen inierit, nullus, qui ejus similitudinem retulerit, nullus, qui, sublatis oculis, viderit coronam, quæ in ejus capite est. Ille est Rex summus lucis: cujus capite corona non decidit. Mons est altissimus, quem non concutiet, quæcumque aëris tempestas fuerit. Gerit vestes pulchritudine novas. Neque, conficiamus quas induat Dominus coronas, dicant filii gentium, qui ne conficere quidem poterunt volamen, quod suæ volæ foret. Non inveterascit vestis, qua ille vestitus, neque cadit tinea corruptrix in illius tegmen, quomodo nec occidit sol, qui in suo conspectu est. Ita nec contundentur fulcra suæ civitatis, neque turbabuntur coronæ in suo capite, aut decident folia coronæ, quæ frontis suæ insigne est. Diffundit vero se flatus svavis per folia coronæ, quæ frontis suæ insigne est: in orbem Geniis omnibus cum tripudiis euntibus. Celebrandus est summus & potentissimus omnium Deorum, in principio omnium generationum Rex ille æternus. Comprehendi non poterit ejus nomen nostro ore, neque nostris labiis illius natura. Judex est conscientiæ: nec in ejus ore mendacium. Stabilitus est thronus Maximi & Altissimi, idemque immutabilis in secula seculorum. Neque effinxerint corporum sculptores thronum ipsi solium, neque domicilium ei sedem figuli aut ædificatores struxerint. Rex est ab æterno, & durabit ejus regnum, in

[illegible]

secula non interiturum. Non tremit ipsi lumbus præ metu, nec pertingit ad illum aliquid submolesti & anxii, quo die filii caligimis, minime ei restituri, motum cierint. Momento iræ & perturbationis ille non obnoxius. Rex lucis qui est, imperium is tenet coronæ in æternum: neque regnum illius interiturum. Rex est inauguratus & egregius civitatis, quam muri excelsi & adamantini ambiunt, rex Magnatum, nobilissimus Geniorum, præstantissimus Legatorum, Regibusque cujusque loci major. Gaudet ipse, gaudet sua civitas, eoque totum ejus regnum gaudet. Non habet patrem, natu grandiorem, neque primogenitum, tempore priorem, neque fratrem, a bonorum parte heredem, neque gemellum sorte secum utentem. Ita ipsi nec cietur discordia & dissentio in sua civitate: quemadmodum nec coram reperti lanii, carnemque ad satietatem edentes, aut bibentes vinum libidinis, cantumque pravitatis cantantes. Pari modo nec nigrescet vestis, qua ille amictus, aut turbabuntur coronæ, quæ in suo capite, aut suarum folia coronarum decident. Æque procul, ut existat in suo loco planctus, aut lamentatio muliebris eum compleat: sicut nec ibi obvium mutationi obnoxium cadaver, aut contaminatum morte domicilium: atque nullum bellum, cui ipse die concursus sibi non consitet, vel a fortissimo ei inferri poterit. Lætatur Rex filiis lucis: quorum ubi unum appellat, mille ad ejus rogatum respondent. Constituit idem Genios, verboque sui oris præmia in alto proponit. Atque Rex ille omnium Geniorum Majestatumque, gerens magnam coronam in capite, eminens & mitis, sua virtute, quæ omnibus dominatur, fortes subigit. Tibi bene dicatur, lausque a tempore finito in infinitum tribuatur. Major tua

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܡܝܐ ܕܬܚܘܡܐ ܘܥܠ ܟܠ ܕܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܢܫܬܒܚ ܘܢܬܪܡܡ ܘܢܬܝܩܪ ܘܢܬܫܒܚ ܘܢܬܫܠܡ ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܪܟ ܗܘ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܘܠܐ ܢܬܒܛܠ ܘܠܐ ܢܬܫܬܟܚ ܘܠܐ ܢܬܪܥܝ ܘܠܐ ܢܬܪܓܙ ܘܠܐ ܢܬܪܓܙ ܘܠܐ ܢܬܩܛܠ ܘܠܐ ܢܬܩܛܠ ܘܠܐ ܢܬܩܛܠ

potestas est eà, quæ regum omnium loci tenebrosi est. Habitas loco lucido ac pulchro: & decora ac magnifica regio, in qua sedem habes. Bene tibi dicatur in hospitio bonorum, ubi permanes, in loco omnis benedictionis, qua lætaris: tuo corde omnibus tuis hospitibus exsultante. Primo die tu prior: & in secula seculorum permanebis. Virtute summa voceque validissima dixit Rex lucis; fiant Reges lucis e splendore puro, luceque summa, nec unquam peritura. Procreentur, existant & confirmentur Reges hymni, quibus finis, numerus, & interitus non futurus. Qui omnes hymno pleni & consistentes celebrent Regem altissimum lucis: cujus splendor est amplior, quam ut prædicari ore carnis & sanguinis, cujusque lux major, quam ut extolli labiis possit. Eximius ejus splendor, & prælucens ejus lux omnibus creaturis: elegans & resplendens firmamentum, in quo illæ versantur: neque mundus, in quo degit, interitum habebit, mundus hic splendoris & lucis, cui caligo non inest; mundus mansvetudinis, cui rebellio non inest, mundus rectitudinis, cui tumultus & ictus non inest, mundus aromatum, cui odor affligens non inest, mundus vitæ æternæ, cui exitium & mors non inest, mundus aquæ vivæ, cujus odore reges exsultant, mundus bonitatis, cui malitia non inest, mundus veritatis & fidei, cui mendacium & fraus non inest, mundus purus, cui mistura mala non inest. Celebrant Angeli splendoris Regem altissimum lucis in splendore, & luce, quam eis dedit: celebrant eum Angeli splendoris cum vestibus splendoris, quas eis dedit: celebrant eum Angeli splendoris cum tegmine splendoris ac lucis, quod eis dedit: celebrant eum Angeli splendoris cum cingulo splendoris, quod eis dedit:

ܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܡܛܠ ܗܝܢܐ ܕܢܚܬ ܠܒܝܬ ܐܒܝܗ
ܒܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢܐ ܡܬܥܒܕ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ ܐܢܬ
ܐܦ ܠܚܕܝܕܐ ܡܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܠܚܕܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܢ
ܠܟܝܟ ܠܟܝܟ ܕܢܗܘܐ ܐܢܬܝܗ ܡܢ ܡܢܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢܐ ܕܢܗܘܐ
ܡܪܝܡ ܡܢܐ ܕܫܝܚܐ ܡܪܝܡ ܢܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܐܝܟ ܠܡܪܝܡ ܠܡܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܢܝܚ ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܠ ܒܥܠܡ ܒܥܠܡ ܠܐ ܡܫܬܟܚ
ܡܬܝܟܢ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐܝܟ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ
ܠܐܝܟ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܐܝܟ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ
ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ
ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ
ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ

celebrant eum Angeli splendoris cum coronis splendoris, quas eis disposuit: celebrant eum Angeli splendoris in virtute & veritate, quam eis dedit: celebrant eum Angeli splendoris in justitia & doctrina fidei, quam eis dedit. Omnes sunt mansveti, sapientes & mites, quibus malitia, mendacium, & fraus non inest, induti vestibus splendoris, tecti tegmine lucis, commorantes & hospitantes inter se invicem, tamen non delinquentes alter erga alterum, neque peccantes mutuo, eminentes in suis firmamentis ea specie, quam oculis palpebræ præstant, scientiam suam manifestantes sibi invicem, quod primum & novissimum sit, sentientes, mille mille parasangis a se invicem disjuncti, luce tamen mutua lucentes, odore mutuo svaves, veritatem mutuo explicantes, sensaque sua mutuo declarantes. Remoti hi ab omni morte corruptrice: neque mors aut exitium iis imminet. Non senescent, eorumque robur non minuetur, neque ulli dolori aut labi ii subjecti. Vestes eorum non nigrescent, neque eorum velamina infuscabuntur, eorumque coronæ non liquescent, aut flaccescent, quomodo nec sua folia decident. Admodum numerosi sunt, viventes, & stabiliti suo loco, non vagantes aut fluctuantes. Nullus inter eos grandævus, senectute confectus, aut abortus, utero matris elapsus: ut & nulla in eorum civitate causa agitur, ipsis inter se non disceptantibus Ita nec esuriunt aut sitiunt, calori & frigori non magis, quam malitiæ & iræ, expositi. Et, quia bellum inter se non gerunt, nec in captivitatem abducuntur. Quomodo nec eorum firmamentum bestia vorax pede calcat, aut reptile quoddam malæ indolis inde procedit. Atque, ut nihil ligni pravi eorum arbustis, ita nec aliquid amaritudinis suæ sedis fructibus inest. Flores

ܡܠܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܪܘܚ ܟܠܗ ܕܚܫܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ
ܕܡܬܩܪܐ ܡܢ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܝ ܕܫܪܝܐ ܡܢ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܒܗ ܟܠ ܫܡܐ

vicissim, qui suarum arborum, non arescunt siccescuntque, & quæ earum folia non decidunt: in istum locum tinea corruptrice non illabente, ejusque habitaculis perniciem non moliente. Neque principes, sine commiseratione prævaricantes, eis imperitant, nec, qui arrogantes & sine misericordia furentes, in eorum hospitiis versantur. Terræ suæ celsæ ac editæ: iisque nec ædificia præmii desunt. Quieta etiam & tranquilla sua maria, neque ea piratis exposita. Jordani hi creaturarum lucis, aquæ candidæ, redundantes, lacte candidiores, frigidæ, svaves, odorisque, qui præstantissimarum vitum aromatico fortior est. Genii regesque inde bibentes saporem mortis non degustabunt. Neque instabit eis quidam dies infelix, affligens & gravis, aut aliqua tristitia menti impendebit, sed innumeri sui anni, suaque vita immensa. Lætantur omnes & exsultant gaudio haud debili, satis superque in parvo habentes, & volitantes per regionem aëris candentis ortique eis splendoris, cui tenebræ non immistæ. Sunt creaturæ lucis, cum radiis nobilissimis, eæque divisæ per Firmamenta, Habitacula, Jordanos, Arbusta, Genios & Reges, quos splendor, lux & venustas inhabitat, quibusque limes, alterum ab altero distingvens, deest. Lucentes & venustæ suæ formæ: adspectus faciei purus ac elegans instar chrystalli limpidi: & inseritur eis indies ac immittitur vis, vox, verbum, & innocentia a Rege creaturarum omnium lucis. Persistunt hi omnes in precatione & hymno, studiis divinis curisque mirandis, meditabundi, & noscendæ doctrinæ sacræ Regique altissimo lucis celebrando intenti. Reges sunt, a Rege suo domino c r e a t i; afflatur ab iis odor svavis, aromaque quodvis lætitiæ: neque aroma hoc radicum, aut ille

إذ مُحكلا مسسب هيسسمن أحوُر أكسيما
إنما يحيكريا لا هُيكا مصحُحلا ما مُثِلا كحلا
ضنبهمن الإمهمُصب مُحكيلا اهن حيسيمن أحوُر كحا بح
ةزيهم: حيكمُمن الإعبُجيا أعدا صحسكم كنه ولمنا
حيلِيلا الإنبا حصيحا مححا ككُمسن الإهسيم سُمعما
مُنيسُلا إلمسدن إغمسن كلا هُبُا لا مُحا داغكسمن
إيدُح حِمسولا إهُبُا ابا أحسُح سمحنُا مُسكُيا حِمكه
ابلا إهدُا ٧٥مما حكسمحه ءنُبا أحسالا ابا ءكسحا اهم
٧٥ع مح ٧٥مما إهم حكحا ابا ءكسحا اهم ابحصه مُنِيولا
ولمنا ٥٢٥مما ابهمن هُما مح ابا إعُقف ومما ٥٢٥مُنمن
ولمنُه هُبُا ٥٢٥مما ابهمن هُما مح ابا إعُقف ومما ٥٢٥مُنمن
حسُنا ٥٥٥ا مُحمن حِيهم هُمحُا حُدهُه ممحنُمن حمنا ٥٥٥ا حُنما
ابلا إيم كم مُهمسكم مكُكسم ٥٥مكم ٥٥مُنسا مُمحم مُنكحا
بُسم حسيم ٥٥٥ ٧٤١ ٧٤١ إمسُا ابحمها نُسا هُبُا هُكحا ٥مُقمنما
ابنا ٥٥٥ا إكحمُا ممهنُا ممكلِلا مُحِيُبُم مُكنُه مُحنمن ٥٥٥ا مُحنه
ابنا ٥٥٥ا مح ٧٥٤١ مُنكحُا مُحِيمم ممح ابما مُبِيا ماكنُا مُحنِيحم ممح
إمُحنُه ممحنُمُا إمُا مُحنمُيا مُبِيا ماكنُيا ٥٥٥ا بكُكمنمن هيا مح مُنكحا
ممُعمُص ههمه كُكنُكم مكحيا ٥٧٤١ مُمكحيا ممكسيما مُحنِيحُا ٥٤٥٧
ٱسمُا ٥٥٥ا مح ٥٥٥ا مُيا مُسا مح ٥٥٥ا نُمنه مُنكحا أحا ٥٥٥ا دسم
مُنِيا ماكنُيا مُحنمن إنما ماسمن حاهُمُا ٥٥٥ا ٥٥٥ا ٥٥٥ا مُنما ٥٥٥ا
مكه ٥٥٥ا ٥٥٥ا إسمُا ٥٥٥كسمن أُمنا مح ٥٥٥ا أحمُا مكنما

odor abietum cujusdam luci est. Vigent læti omnes invicem, ut nubes pluviæ, arbores, terræque fruges: suaque species mirandæ pulchritudinis, suaque forma clara: & alter altero præstantior, alter altero illustrior. Regi altissimo lucis bene dicatur, ejusque nomen in secula seculorum celebretur. Genii, Reges, Legati, Personæ, Formæ, Firmamenta, Habitacula, Terræ, Ædificia, Jordani, Arbores, & Splendor eas inhabitans, a Rege lucis exstiterunt. Genii & Reges ab eo provocati: e terra Jordani & arbores satæ: ex splendore & luce, quæ sunt, vestes, tegmina & coronæ formatæ: nec illis aliquid deest & deficit. Ille locus est locus vitæ, justitiæ, recreationis, veritatis, pacis & fidei: & homini cuique, qui spem in eo & fiduciam collocat, hic patens. Lætatur Rex Filiis lucis: qui vicissim de illo inter se gloriantur: siquidem data eis ædeficia & domicilia, splendore & luce structa, quorumque parietes sunt veritas ac venustas, quorum splendor præstantior splendore solis & lunæ, quorumque pulchritudo elegantior hujus mundi pulchritudine. Splendori hujus mundi aliquid admisti inest: iste vero splendor est pulchritudo, quæ fæces non habet. Neque sua specie, qui splendor hujus mundi est, ab eo, qui gemmarum, unionum & margaritarum est, differt. Quæ vero eorum terra est, polo non insidet, neque eorum firmamentum rotis circumit, neque Septem Stellæ eos transeunt, neque Quinque aut Duodecim Stellæ eorum sortem versant: quomodo nec pulvis in eorum semita, aut lutum in eorum Jordanis reperitur. Celeres sunt suo incessu, ut cor hominis, quod, utcumque pedibus non ambulans, uno tamen momento ad quemcumque locum pervenit. Celer & lenis est eorum gressus, more radiorum

[illegible]

solarium, qui apparent oculis filioram Adami, quique radii a cœlo usque ad terram pertingunt. Erumpentes hi mutuo, stillantes, mutuòque e thesauro adornati, mutuo tamen non peccant, neque mutuo, sicut splendor solis, ventus, ignis & aqua hujus mundi, delinquunt. Quod iis in cibo est, id ex bonis Jordani suique arbusti fructibus petitum. Infinita & immensa eorum puritas: neque virtutem eorum prædicare in potestate erit. Ita dicere fas est: poteritne corpus fœtidum te celebrare, aut lingua vana? Si haberemus, aut os instar maris, aut linguam velut rupes in eo medio præcipites, aut labia ut bina ejus littora, definire & prædicare tuam potentiam non possemus. Profecto, quantumcumque tuarum creaturarum habeatur, tuam, mi Domine, virtutem eloquendo assequi non valeret. Beatus, qui te novit: beatus, qui loquitur tui sciens: beatus, qui te ipse dignoscit: beatus, qui te aliis dignoscendum præbet: beatus, qui ipse in te spem vere habet: beatus, qui aliis spem in te habendam facit: beatus, qui continet se in tua sapientia, ab errore autem & confusione hujus mundi abstinet. Beati pacifici, justi & fideles, qui te noverint & dignoverint. Ascendent hi innocue, locum lucis visuri. Bene tibi dicatur, & celebreris, mi Domine, rex summe lucis, hoc tempore & in secula seculorum. Factum tuo verbo, quicquid sit. Vocatus & missus a Domino celsitudinis fuit Genius: cui Æbel Zivo nomen, item Gabriel Legatus dictum est. Scilicet, ubi Regi altissimo lucis libuit, e splendore & luce, in qua versatur, me Æbel Zivo vocavit, & ex hoc domicilio, a cujus dextra Summum Numen sedem habet, mihi ita præcepit: suscipiens iter, abi in mundum caliginis, qui totus mali plenus, totus

ܡܠܝ ܕܥܒܕܐ ܡܠܝܐ ܢܗ ܐܕܠ ܟܟܐܕ ܒܝܢܐ ܬܚܬ ܕܝܢܐ ܥܠܝܐ
ܟܟܐܕ ܐܦܝܚܐ ܟܟܐܕ ܒܝܗ ܕܟܐܕ ܟܟܐܕ ܒܝܢ ܟܟܐܕ ܟܟܐܕ
ܟܟܐܕ ܐܢܝܐ ܡܠܝܐ ܒܝܐ ܒܟܟܐ ܟܟܐܕ ܒܟܟܐ ܟܟܐܕ ܟܟܐܕ
ܡܢܡܟܟܐ ܕܐܟܟܐ ܐܝܠ ܟܟܐ ܡܥܐܕ ܥܠܝܐ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ
ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ ܟܟ

plenus mali, plenusque ignis peredentis est, mundum, qui plenus mendacii & fraudis, adspersusque spina & carduo est, mundum perturbationis & ictus, in quo integritas non inest, mundum caliginis, in quo lux non inest, mundum fœtoris, in quo odor svavis non inest, mundum persecutionis & mortis, in quo vita æterna non inest, mundum, cujus vana sunt benefacta, cujusque consilia imperfecta. Dixit mihi: abi, subige caliginem ejusque arcana, finge, coagula terram, extende firmamentum, alliga ei medio stellas, da splendorem soli, candorem lunæ, & nitorem stellis omnibus, da svavitatem aquæ, claritatemque igni, provoca fructiferas herbas arboresque in mundo vigentes. Fiant animalia; bestiæ, pisces, volucres omnis generis, masculini & feminini, ut usui sint Adamo omnique ejus progeniei. Fiant vir & mulier, quibus nomina sint Adam & Hava: Adamoque Angeli ignis servient. Qui autem a tuo sermone discesserit, præceps in ignem ardentem ibit. Fiant tres Angeli, splendoris, lucis & claritatis, qui Adamo cedant. Fiant aquæ vivæ, sicut & grandescant in aqua profunditates, odoreque aquæ vivæ totus mundus vigeat. Creentur quatuor venti fabricæ mundanæ, item aër, qui eis insusurret. Fiat ignis, qui strepitet in toto mundo: & mundus hic ope tua luceat. Protulit Rex altissimus lucis hæc verba: & verbo suo, quicquid sit, factum est. Venit Gabriel Legatus, evexit cœlum & protendit, coagulavit orbem terræ & concinnavit: totusque mundus virtute Regis altissimi lucis formatus est, item Adam vir, cum Hava sua uxore, & anima in corpus cecidit. Cum vero cecidisset anima in corpus, nihil non sapuit & discrevit. Venere jam Angeli ignis coram, Adamo servituri reverenter,

ܗܠܝ ܕܥܡܐ ܕܝ ܩܢܘܡܐ ܕܝ ܡܐ ܕܐܬܝܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܢܐ ܡܢ ܡܝܢܟܐ ܕܗܘ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܬܘ ܐܢ ܡܟܬܒ
ܒܥܐ ܡܢ ܡܥܒܪ ܩܪܒ ܐܢܬ ܐܢܐ ܡܪܟܐ ܕܠܐ ܠܐܝܡ ܡܟܬܒܐ ܐܢ
ܡܟܡܐܬܐ ܡܟܬܒܐ ܕܠܐ ܕܥܒܐ ܡܪܟܐ ܐܬܝܡܢܐ ܟܠ ܡܠܐ
ܡܢܝܡܐ ܐܬܝܡܢܐ ܟܠ ܩܠܝܠܐ ܕܥܒܐ ܒܢܝܢܐ ܢܫܟܐ ܢܫܐ ܡܢܗ
ܒܥܐ ܡܢܢܐ ܟܡܐܟܐ ܐܬܝܡܢܐ ܟܠ ܟܝܟܐ ܒܢܝܢܐ ܡܠܝܟܐ
ܟܡܐܟܐ ܐܢܐܟܐ ܒܝܢܐ ܟܐܢ ܐܬܝܡ ܒܝܢܐ ܐܝܟ ܢܢܐ
ܡܡܟܐ ܕܐ ܐܢ ܡܢܝ ܩܠܝܠܐ ܒܢܝ ܐܬܝܡ ܩܪܒ ܠܐܝ
ܡܟܢܐ ܐܢ ܡܟܡܐܬܐ ܡܟܡܐ ܐܢܐܟܐ ܠܐܢܡܐ ܡܝܐ
ܡܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܟܡܐ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ

nec unquam ab illius jussu declinaturi. Unus vero, & quidem is qui Malus, a quo malum fuit fictum, descivit a voluntate Domini, ideoque vinculo a Domino constrictus est. Ego sum Legatus purus. Me vocavit, mihique Dominus meus hæc injunxit: abi, compella voce Adamum una cum Hava uxore sua, omnemque ejus progeniem, eosque voce eximia compellans, erudi de re omni, erudi de Rege altissimo lucis, cujus potentia præcellens & grandis, infinita & immensa, erudi de creaturis lucis, nunquam interituris, præcipe, ut illuceat ejus cor, declara, ut ejus mens resplendeat, humaniterque tu cum duobus Angelis, qui tecum sunt, ipsi converseris. Admone docendo Adamum, ejusque uxorem Havam, & posteros suos omnes, ne fraudem ipsis struant Mali, & Satanas, qui recte non egit. Doce eos preces & hymnum, ut surgentes celebrent Dominum omnium creaturarum, tribus vicibus per diem, duabusque vicibus per noctem. Dic eis: ducite uxorem, stirpemque propagate, ut mundus per vos animâ spiret. Accedentes vero ad vestras uxores, sumta aquâ, vosmetipsi purificate. Ne scortemini, neque furemini, aut homines patificos & fideles occidatis. Ne pervertatis vestram dictionem, aut mendacium fraudemve ametis. Ne concupiscatis aurum, argentum, hujusque mundi opes; quia mundus hic peribit, ut & perdentur opes suæ, atque res suæ abolebuntur. Ne adoretis Satanam, idola, imagines, & quicquid hujus mundi in errorem induxerit, mentemve turbaverit. Qui Satanam adoraverit, in ignem ardentem cadet, ibi mansurus usque ad diem judicii, & ubi hora redemtionis mundo illucescet, quando, pro suo Jubito, Rex altissimus lucis pro tribunali aget, omnibus creaturis jura

ܒܪ ܟܬܝܒܐ ܐܝܟ ܕܠܝܟܘܢ ܡܢܝܐ ܕܫܘܝܐ ܡܫܘܝܠܐ ܒܬܪܐ ܕܠ
ܙܝܡܘܢ ܒܪ ܒܪ ܒܪܢ ܒܪܢܫܐ ܙܘܢܝܡܐ ܟܒܪ ܕܠܝܥܩܘܒ ܒܪ
ܡܫܝܚܐ ܐܝܟܐ ܒܥܡܗܐ ܕܝܫܘܥ ܡܚܠܐ ܡܢ ܐܚܪ ܒܪ ܐܠܗܐ
ܪܒܐ ܒܥܐ ܕܠܝܥܩܘܒ ܟܬܒܐ ܥܫܝܢܐ ܟܝ ܡܙܡܘܪ ܡܫܝܚ
ܟܕܝܢ ܕܠܥܠܡ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܡܗ ܐܚܘܗ ܐܚ ܕܐ
ܒܥܡܗ ܐܚ ܐܝܟ ܡܝܡܪ ܒܪ ܡܪܝܢ ܕܠܥܠܡ ܕܠܝܩܘܒ
ܕܠܝܥܩܘܒ ܡܪܝܟ ܒܟܘ ܒܟܘ ܡܢ ܟܝ ܢܡܟܟܘ ܡܙܡܘܪ ܕܠܠ
ܟܟܘ ܟܬܒܐ ܕܠܝܥܩܘ ܐܡܪܗܠ ܒܟܘܬܐ ܒܙܒܘܢ ܡܚܠ ܡܪܝܟ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗ ܡܢܟܟܘ ܒܪ ܟܡܐ ܡܝܡܪܟܘ ܡܚܠ ܐܝܟ
ܟܡܢܕܪܟ ܕܠܥܡ ܕܠܥܡ ܕܠ ܟܡܟܟܘ ܕܠܝܥܩܘ
ܟܟܘ ܕܠܝܥܩܘ ܢܥܒܘ ܕܠ ܙܝܢܘ ܟܫܒܐ ܕܝ ܡܕܐ
ܡܠܐ ܡܚܠ ܒܟܘ ܒܟܘ ܡܕܝܢܐ ܡܟܝܟܘ ܡܝ ܡܢܘ ܡܪܝ
ܠܥܡܟܘ ܡܢܘ ܐܘ ܟܡܟܘ ܡܢܡܟܘ ܐܡܟܘ ܕܝܟ
ܡܡܝܢ ܡܢܡܟܘ ܒܢܡܟܘ ܡܙܟܘ ܐܠ ܡܚܠ ܡܢܝܢ
ܡܝܢ ܕܡܟܟ ܐܚ ܒܢܐ ܟܡ ܒܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢܡܟ
ܡܟܙܟ ܡܪܟ ܡܚܠ ܡܪܝ ܒܢܡܟ ܐܡܟ ܐܠ ܐܡܟ
ܡܐܝ ܡܐܝܡܟ ܡܢܡ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟ ܡܟ ܒܟܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ
ܡܟ ܟܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ
ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ

secundum manuum suarum opera redditurus. Ne discatis Satanæ præstigias, testimoniumve mendacii proferatis; sed jus dicturi, recte hoc jus reddatis, neque id violetis, aut alios, quam qui testimonium veritatis tribuant, testes citetis. Qui judicium perverterit, eum ardens ignis peredet. Ne tradatis servos probos in potestatem malis dominis, neque abjectum potenti dedatis. Honorate patrem & matrem, neque fratres ætate majores minoris quam patrem faciatis. Filius, qui patrem matremve contemserit, die judicii damnabitur. Ne spectetis, concupiscatis, aut quæratis, quod vestrum non sit. Dabit vobis Dominus vester, quod vobis non inique vindicaveritis. Nutu enim & arbitrio Domini vestri res omnis agitur. Quicquid boni jussit, vobis etiam rependet. Ubi autem quid mali vos deprehendet, patienter id feratis, vestræ fidei constantes, vestræque confessionis non degeneres & pervertentes. Ne summittatis genua, capitave inclinetis, aut procumbatis Satanæ, diris devoto, apostatæ; verum a quocumque, qui malos Genios, idola & imagines coluerit, procul discedentes, amici illius ne sitis. Quem vicissim si vobis expetieritis, eoque familiari uti voluerítis, curæ vobis sit, ut sacras literas, dictiones & cærimonias, quas Dominus vester vobis dedit, audiat. Dicto si obediens crediderit, & testimonium de Rege altissimo lucis, Deo, qui a se ipse exstitit, perhibuerit, ametis eum vobisque adjungatis, &, quicquid penes vos sit, benigne ei offeratis. Si vero dicto non obediens testimonium hoc non perhibuerit, nec crediderit, ob peccata sua in quæstionem vocabitur. Viso captivo, fideli & justo, eum, dato redemtionis pretio, liberetis, nec solo auro argentoque illum vindicetis, sed veritate, fide verboque oris

ثيمدده ژذعمو مح سعمدا كبدهنا معم لمحا كمزا ممح
قاهما ممتبـــحزا كحـــحزا ططمحـــسبدا ممح ثمحنزا كزح
اهمدمزا بمكزمحو مح ريفـــزب ثيمدا ثمممكه زيا مكحيدا
لكحمح اهدما حسزب كحمح مكحزمدا مكهـــمدنب اهب ازما
كحذما مكحمعدا همكه ثرزمدا حب مهحـــمدو ازما حسزب
لاژهنهو اه مشهنهدو لاژژمو اه مهحمدو دمهنبمحمح كمشكحمح
لاژمدو اه مهحمدو حمشكـــكيحمح كنمحـــنمحمح لاژمدو حمل
مح ريمحب ازما مدشيح مرحـــض قنبه ملاميسهحكه حمل مح
ريمحب ازما مؤـــحمزا حيحـــب كحم مهـــنر ثمز مح ازما
ملاريمحب ثحلا حبدزا زمرا ككحدا زمهمه مكحدا سمحه حمكحمو
مكهمزا حسزب اه سدـــدو مح مح حمح هححـــمه اه
سدمدو مح زهما اهـــــمه اه سدمدو كزهكدا اهمحـــــكه
حهمه كحمما ححمما اهبدـــهمل حمل مح ريـــحب نهحب
ححمل مح رمزما كمكزب حمل زازما مهحب ازما زحا هومكه
حاير ارا زكحمما كحزيكدا مكحيحب شمحكه حهمه كحمما
ححمما رمحزيب حز قمما ثحب كلبحه مكسما ربما رحب
مكمكزب نرحكه ازمزا رما ملا ربما حدمنه مكمما حبحه
زمكهمحه حهححمسلب حمل مهك ححبه زهزا حاز ازحه
ححنهزحن حهكـــكلب ازمك حاهزا حسيحب زمكزب مح هما
ححما ثرـــحما سهما سحما نهـــحب نسرا لاژ ازحه حمل

puro ipsum liberetis, a tenebris in lucem, ab errore in veritatem, a defectione & contumacia in precationem gratiarumque actionem, & ab infidelitate in Domini vestri fidem. Qui aliquem sic liberaverit, dignum se generationibus & seculis reddet. Hæc vobis, mei electi, dico, vobis, mei fideles, expono: benefacite egeno & afflicto, eique subsidio estote. Ubi dederitis donum, mei electi, testes ne adhibeatis; si enim testes adhibueritis, loco beneficii id non habebitur. Si dederitis vestra dextra, vestra sinistra id nesciat: si vestra sinistra dederitis, vestra dextra id nesciat. Quisquis dans donum testes adhibuerit, acceptum id ei non referetur, aut imputabitur. Qui dederit munus, suaque sponte benefecerit, studio autem gratificandi deinceps impie abstinuerit, in ignem ardentem cadet, ibi mansurus, donec prævaricationis suæ absolutus, suaque culpa liberatus fuerit. Si quem, mei electi, esurientem videritis, eum exsatiate; si quem sitientem videritis, potionem ei præbete; si quem nudum videritis, collo illius vestem & velamen imponite. Nam, qui dederit, accipiet, & qui fenori rem dederit, ea privabitur. Qui benefecerit, admodum ei in sui subsidium benefiet. Qui vestem nudo induerit, indumentum ac velamen ipse suo collo injiciet. Qui captivum liberaverit, eum Apostolus vitæ ducet. Qui intellectu & judicio usus fuerit, hospites sibi parabit. Qui verbum Vitæ legerit, sua ædes sibi constabit. Cujus mens se conspicuam in mei celebratione præbuerit, nominis sui indies Genii mentionem in loco lucis facient. Illuminatus quisque meis verbis eodem loci inter Genios reputabitur. Qui abstinens prævaricatione malorum, immunis peccatis & delictis fuerit, ascendet locum lucis visurus. Quis-

ههم ودُسههه هُدا هُههه. كههكه نعكه أهُا ههههُا
كههههه كههه. أهُدِدا صههُب كههه هُههِههُا هههههُب وههه
وُههُا هُا هُكه، هه هُههلا هُههههُا ههكههُا هُا وههه كههههه
هه هُههُه أهُدا هلأههه صههههُا هههكههه وهه أههههه
هه هُههههُا كلا هُحا هُكه هكههه وهه هههههههه هه
هُههُه هُحا ههههُا هههُا هههُا لأههههه وهه هههههه هه
نههههُا صههههُا هُههُا هُا هههههُا هههههههُا لا نههُا هه
هُههههه هُها هُههههُا لأههههُا وهه أههههه هه هههههُا هههههُا
هههههُا لأههههه وهه هههههه هه أها هُكه هههههه
هه وهه هههههههه هه هههههه كههههُا هههههههُا ههها
لأههههه وهه هههههه هه هههههه هههههُا لا هههههه
هُكه هههههه هه وهه وههههههه كههههه وهها هُا هلأههههه
هههههُا هههههه هه هههههه هههههههُا هههُا هههه
لههههُا هههه لا هههههه هلأههههُا هههههُا هههُا هههه
هه هههههُا أهُا هههههُا هههههُا هههههههههُا هه هههههه
هههههُا هههههُا هه هههُا هههههههُا هههههههههههُا هههههههُا
هههههه ههههههههههه

quis ob amorem Domini corpus suum in cædem dederit, innocens & sine macula erit. Hæc vobis, mei electi, dico, vobis, mei fideles, expono: celebrate magnum jejunium. Quod vero non cibum potionemque mundi spectat. Abstinete oculos vestros a nutu lascivo, ne rei improbæ annuentes eam committatis. Abstinete aures vestras ab aucupando rumore ad portas, quæ vestræ non sint. Abstinete ora vestra a dicendo mendacio, neque iniquitatem, fraudem & perfidiam ametis. Abstinete cor vestrum a pravis consiliis; neque invidia, odium & dissensio cor vestrum verset. Qui invidiam colligit, pacifici nomen ipsi non competit. Abstinete manus vestras a cæde patranda: neque furtum committatis. Abstinete corpora vestra ab uxore, quæ vestra non sit. Abstinete vestra genua, ut ne Satanæ flectantur: neque vanis imaginibus procumbatis. Abstinete pedes vestros, ne ambulent dolose ad aliquid, quod vestrum non sit. Celebrate, celebrate hoc jejunium magnum: neque id intermittatis, donec corporibus vestris exituri sitis. Qui peccaverit in sua juventute, deinceps vero non peccans pœnitentiam egerit, nec inique se gesserit, propitius ei Dominus futurus erit. Rex ille est altissimus lucis, clemens, propitius, & misericors, peccata ac delicta remittens. Quisquis aurum, argentum, & opes mundi hujus concupiverit, ideoque cædem commiserit, in ignem ardentem ac flammantem cadet. Ne confidatis, mei electi, aut regibus, imperatoribus & tyrannis hujus mundi, aut potentiæ, armis, certamini, cohorti alari, agminique captivos in hoc mundo facienti, aut auro, argentove, motum & contentionem iis, qui hæc sibi in mundo parant, sed relinquent, moventi. Ibunt enim, qui illarum rerum studiosi, in

ضمنا تعا هعه ايدهلا إنما ثهنا ثهلا
اوه دمنا ةكنيا ةنيهنا نعمه ماتا سنا مصحنمه
ثنيا اما دكمنا إنما ةنمعمه ثيحهم نعمه ماتا سنا
ةنمعا ةنيكم ةمكمه هدنا ةنمعمه ةنمكا ماتا
ةنمعمه ةنمكم ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه
ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه ةنمكمه

ignem coquendi. Effingunt hi suis manibus carbones, suisque labris incendium sufflant. Abolebitur scipio eorum & potentia, intercipietur eis sua magnificentia, neque aurum argentumve eis constabit, neque subsidio aut piaculo suæ opes & divitiæ futuræ. Peribit consummandum suum regnum; suique capitis causa eis dicenda. Vobis omnibus, sermonem Dei audientibus, hæc dico: in vestra statione & sessione, vestro abitu & adventu, cibo & potu, vestra quiete & accubatione, in omnibus vestris operibus memorate & celebrate nomen Regis altissimi lucis, & ad Jordanum baptizandi contendite. Baptizate vero vosmetipsi baptismo vivo, quem vobis a creaturis lucis attuli, & quo omnes pacifici & fideles baptizati sunt: benedicite suo afflatui, &, sive edentes sive bibentes, scaturiginem suam celebrate, quo peccata & delicta vobis remittantur. Quisquis charactere vitæ consignatus, nomen Regis lucis commemorans, in baptismo firmus stabilisque sibi constiterit, & bona pulchraque opera fecerit, eum in sua via nemo detinebit. Ne edatis sanguinem animalium, quod mortuum, prægnans, percussum sit, aut quod stans vel prolapsum bestia deglutiendum arripuerit; sed quod mactatum ferro, purgatum, ablutum, præparatum & coctum sit, edatis. Neque comedatis vel hauriatis de animalibus orbis signiferi *); quippe quæ omnia immunda & fœditatis plena. Sic &, vos viri, uxores ducturi, quas ducetis, uxores amate mutuoque sustinete. Scilicet, ut oculi ad pedes attendunt, eas amabitis mutuoque sustinebitis. Transite ad magnum mare Erythræum **). Peribunt enim, qui fratres

*) Proprie Duodecim Stellarum.

**) Matrimonii exemplum a piscibus, de quibus infra, capturi.

ܐܝܟܢܐ ܕܥܠܡܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܥܡ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܥܠܡܐ ܕܡܬܩܝܡܝܢ
ܒܗܘܢ ܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘ ܠܬܚܬܝܬܐ ܘܠܬܪܥܝܬܐ ܘܠܡܬܩܝܡܝܢ
ܒܗ ܡܢ ܡܐ ܕܫܟܚܘܗܝ ܠܐ ܐܬܘܢ ܐܘ ܕܐܡܪܝܢ ܕܫܡܝܢ
ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܒܥܐ
ܕܐܬܝܬܝ ܠܘܬ ܐܚܝܢܘܬܐ ܬܪܝܨܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢ ܐܦ ܒܥܐ
ܡܢ ܬܘܒܬܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܟܠܗ ܟܠܗ ܬܪܝܨܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܐܝܬܝܬ ܬܪܝܨܐ ܕܐܢ ܐܘ ܕܐܡܪܝܢ ܠܬܡܢܝܢ ܐܘ ܕܐܚܝܢܘܬܐ
ܠܬܪܥܝܬܐ ܕܬܪܝܨ ܕܫܡܝܢ ܕܫܡܝܢ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܟܦܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܡܬܩܝܡ
ܟܕ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܕܡܬܩܝܡ ܡܢܟܘ ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ

fuerint carnis; qui vero fratres justitiæ, sibi consistent. Estote autem fratres justitiæ: qui efferatis vestram benignitatem ad summum cœli, quod Æternus in vestri principio vobis constituit. Character vester est aquæ vivæ character: cujus ope in locum lucis ascendetis. Si, quæ vobis, mei electi, dico, audieritis, &, quæ vobis præcipio, feceritis, splendorem meum præstantem, meamque lucem infinitam vobis dabo. Exsultabitis inter Vitas, Primam, Secundam & Tertiam, ut Genii lucis loco splendido exsultant. Si autem, quæ vobis dico, non audieritis, si, quæ vobis præcipio, non feceritis, cadetis in tenebras, in quas mali, inde non ascensuri, cadent. Beatus, qui audierit & crediderit. Væ omni, qui se lascive coronans decubuerit. Boni, qui audierint, & crediderint, ascendent in puritate, locum lucis visuri. Mali, qui audiverint, non vero crediderint, se in magnum mare Erythræum præcipitabunt. Abalienate vos, mei electi, ab hospitii perituri tyrannis, qui indies in sellis tyrannidis sedentes, sedentes in sellis tyrannidis, opera pro imperio faciunt, opera faciunt pro imperio, quibus justitia, mansvetudo & pax non inest. Ne accipiatis usuram turpem, neque auri argentique gratia stulte agatis. Qui enim acceperit usuram turpem, illius nomen ex loco lucis tolletur. Quicumque corpore exierit, eum ne defleatis, neque luctum planctumque ejus causa suscipiatis, aut panem sepulchralem ejus causa edatis. Quisquis mortuum defleverit, mali fatalis is talis vindex, qualis qui ampullâ maria turgida exhaurire cupierit. Qui suam vestem in suo collo causa mortui sciderit, vitium sua stola faciet. Qui illius ergo crines evellerit, vinculis in Monte Tenebroso constrictus tenebitur.

الى كتيبا وجيبا معتبرا حلا تعظمه حدي بحدا بلهدحي
حدكمه سلهمه نجبا ا شاكحه حلا تعقدا بنحا مي
صنشمي حبها دبرحدا حتم مي كتحدي واحيا ممالكا
بسي مي كتحدي اقتدهما بمي اجيا حمالكا شيئا مبسيا
قيقيحيا مبرحكي كتعقدا حاسدا معتمحكي حمه تحتشا
ا تحتمكي دسحدهكي حدي كتحدي اسقا محجرا
ومحصيدا دبرحه بنما حبرى هيا متم تعشما بنحا حبسقا
تيحيبا كتحدي ديبا ابدا مي مبتسحي ميها بسيا مي
اتحتسي .محتشا بيتا مي تحتمي دتلايا بسيا مي هكتمي
متمتحا مي تايبا محي بيا بنحا اتحمحي كتعقدا بالاحتما
كتحدي امتحدي تكيبا بيتا ومحصيدا بالمتكمي تحتمي
ميتمبي ميتبه كتحدي حلا تمحه اتب كتحدا متا محصيدا
كحتم انما كيتا محتبحا بنحا تمهكي ابتر بتا بحمها
ولينا بلي كتمتحي لايحمز الايتكمي مي محبحا محي
استحدي حتحلا الايحمي تي بيتا مي تحدا محبحا كيبه
بسيا الابدا حمحب تحتشحي مي ميبا محمهتحي الايتحي
اقتدهما بلمبا مكتحا بسيا كحدا محمها كسبتا تحدا
ما حسبا مكتفيا مي محصتا ماتحمبي حسبا حمتها
محتمحيا تمحب ميتا حدحمها ماتحب تسحتبحي كتمحي
بيتا مححيا كتب تكتفيا حيبا بمحصيدا

Ite afflicti, attriti, infestati, & vosmetipsos deflete. Quamdiu in mundo degetis, peccata vestra vigebunt. Si vobis ægre ob animas a vobis excedentes fuerit, ægritudinem & tristitiam vestro cordi abstergite, luctumque & planctum vestris ex portis depellite. Luctu enim & planctu Incantatores *) & Dæmones ficti: qui antevertunt animas in itinere, easque dilaniando torquent. Quas vero si curetis & ametis, bonis votis & precationibus susceptis, habete diligenter conciones, prælegite sidras, i. e. sacras literas, & perorate de gratia, qua Dominus erga eas impletus est; scilicet fore, ut eas splendor antecedat, lux sequatur, Vitæque Nuntii a dextra, quomodo a sinistra Angeli lucis versentur, atque ipsæ vincula & ahena spumantia evadant. Hortamini animas, ne earum cor delinquat, redditeque verba mitia, & hymnum, quem vobis obtuli, ut hæc audiant testataque faciant, & cor earum super suo fulcro resplendeat. Præbete panem, aquam & hospitium hominibus afflictis & infestatis, quos persecutio attigit. Calcate vias justitiæ, neque merces mercenarii apud vos pernoctet. Ne diripiatis socium, neque amico vestro dolum intendatis. Quisquis diripuerit consortem & socium, ejus oculi lucem non videbunt. Porrigatis dextram vobis invicem, neque datam a vobis fidem fallatis. Nam Genii Regesque lucis disciplinam & justitiam sibi invicem reddunt. O electi & pacifici, estote summissi, & vocemini electi, justi ac fideles. Amate vos invicem cum justitia, vestramque misericordiam ad fastigium provehite. Estote mansveti & summissi erga doctores probos, qui sapientiam &

*) Proprie Circumforanei, genus Dæmonum.

ܡܙܐ ܬܟܟܝܢܐ ܕܐܝܬܝܢ ܟܕܡܐ ܕܟܪܝܢܐ ܡܢܗܝܢ ܟܬܝܒܝܢ
ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܟܝ ܟܝܪ ܡܘܝܐ ܡܟܝܪܐ ܒܪܐ ܒܝܢ ܟܝܢܐ
ܡܝܝܕܝܐ ܕܐܝܬܝܢ ܐܝܬܝܢ ܒܪܐ ܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ
ܡܟܝܐ ܡܝܐ ܡܝܐ ܕܐܝܬܝܢ ܟܝܢܐ ܡܝܐ ܕܐܝܬܝܢ
ܕܐܝܟܝ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܠܐ ܐܝܬ
ܒܫܘܝ ܒܝܟܝ ܡܝܐ ܡܝܐ ܡܝܢܗ ܡܝܐ ܕܐܝܬ ܐܝܬܝܢ
ܒܟܝܢ ܡܝܢ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝ ܕܐ
ܕܐܝܬ ܡܝܢ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕ ܕ ܕ

veritatem vos docent: neque accipiatis ab eis usuram, ut ne maculam animabus vestris suscipiatis. Ne abeatis ad hariolos & Chaldæos nendaces, qui in tenebris habitant. Ne juretis falsa, neque juramenta vestra violetis. Neque comedatis res creditas, ob debiti fidem pignori datas, ut ne judicium in vos in caligine nigricante exerceatur. Ne scortemini aut intemperanter agatis, neque cantetis aut saltetis, ut ne ducatur captivum cor vestrum ad cantum Satanæ, qui totus incantamentis, fallacia & corruptela plenus, pervertit animum pacificorum, fideliumque cor labefactat. Attendite, mei electi, circumspecte agite, titulo accinctorum digni in mundo, animo forti estote in mundo, mundique persecutionem tolerate, donec spatium vitæ vestræ absolutum fuerit. Sustinete hospitioque excipite vos invicem & pacificos, quos persecutio attigit. Ubi tumet superbia animus vester, eum pacate, summissoque corde verbum Domini vestri accipite. Mens enim superbi superbia Satanæ redundat. Qui in fide summissum se non gesserit, ense & gladio occidetur, occidetur ense & gladio, atque in ignem ardentem cadet. Si videtis bonum, qui sapientiam prædicat, ei appropinquate, ejusque sapientiam accipite. Si videtis malum, qui quidem sapit, sed male, discedite ab eo, ne sapiatis ex illius sapientia, neque ejus opera committatis, aut in sua via ambuletis. Quicquid vobis, fideles & pacifici, odio fuerit, socio vestro ne faciatis. Facite, mei electi, bona opera, vestræque viæ viaticum providete. Videte, audite, credite, verbumque Domini vestri accipite. Videte vestris oculis, loquimini vestro ore, audite auribus vestris, credite vestro corde, tractate manibus vestris beneficentiam ac bonitatem, Dominique vestri voluntatem

ܡܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܘܢ ܠܐ ܡܫܬܘܬܐ ܕܝܢܐ ܡܢ ܡܠܟܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܝܕܐ ܡܢܗܘܢ ܕܥܡܡܐ ܕܠܐ ܐܢܫ
ܡܫܬܡܥ ܡܢܗ ܡܠܬܐ ܒܫܘܬܐ ܕܐܠܗ ܒܫܘܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܢܩܢܐ ܬܡܬܩܢܐ ܕܐܝܬܝܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܡܚܝܟܝܢܐ ܕܐܠܗ ܒܫܡܐ
ܒܟܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܐ ܒܕܝܟ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝܬܐ ܡܬܩܢܝܢ
ܡܬܡܫܠܐ ܒܟܠܐ ܡܬܟܢܐ ܫܝܒ ܡܢܗ ܠܟܠܗ ܒܟܠ ܡܢܬ
ܕܐܝܬܝܢܢ ܢܫܝܢܐ ܠܐ ܒܟܠܐ ܒܥܡܡܐ ܐܬܝܗܘܢ ܒܟܠ
ܒܟܠܢ ܡܢ ܬܝܢܢ ܢܫܝܢܐ ܠܐ ܒܟܠܐ ܒܟܠܐ ܒܟܠ
ܒܪ ܡܥܡܡܐ ܡܢ ܟܝܢܐ ܕܝܗܒܢ ܠܐ ܒܟܠܐ ܒܟܠ
ܡܢܝܢ ܢܫܝܢܐ ܠܐ ܒܟܠܐ ܒܥܡ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܬܩܢ ܡܢ ܟܝܢ ܡܢ ܒܟܠ ܡܢ ܐܢܫ ܒܟܠ ܡܢ

exsequimini. Beneplacito Satanæ ne satisfaciatis, neque pulchritudini corporum subito corruptibilium confidatis. Pergite in verbo vestri Domini, ut in puritate ad locum lucis ascendatis. Agite summisse, adorate & celebrate Regem altissimum lucis, ut peccata & delicta vestra vobis remittantur. Ne adoretis Satanam, imaginesque fallaces hujus mundi. Etenim omne, quod nascitur, morietur, & omne, quod manibus efficitur, destruetur. Totus mundus deficiet, &, quæcumque sua fuerit divinitas, peribit. Ne confidatis, mei electi, mundo, in quo collocati estis; quippe qui vester non est. Confidatis pulchris operibus, quæ suscipiatis: & exituri corporibus vestris, manuum vestrarum operibus innitemini. Vobis, mei electi, minime sint contemtui præcepta, quæ Dominus vester tradidit. Curae vobis sit rectitudo, mansvetudo, & summissio, qualis sanctæ lucis est; sicut & longanimitas, gratia, benevolentia, & misericordia, qualis sanctæ lucis est. Viri, in matrimonium mulieres ducturi, mulieres, in matrimonio viris futuræ, viri inquam in matrimonium mulieres ducturi, liberos procreate & suscipite. Quos vero si non procreaveritis & susceperitis, dotem tamen in thalamum portate. Verum a rebus fœdis, quas fecerint mulieres, voce præmoneo; ut caveatis ab omni muliere, adulterium committente, ab omni muliere, furtum patrante, a muliere, utente præstigiis, suoque in corpore halitum stringente: quod neque Deo gratum, neque hominibus honestum: quippe quod speciem præ se fert mali doloris, cui medicamen non suppetit. Ne ducatis uxorem ancillam, quæ manumissa non sit. Ne detis vestros filios in servitutem. Quo die servus deliquerit, ipsique animus domini iratus fuerit, delictum, quod

ومثلها كما كانت الصورة مثلما لا تكاد تجد بعدها كيف
يكون صنعت ثم نعلم مكيف أسعدك حمها من
أما بعضها أسعده الأيحصى هي سرّاً حكمنا بحكمتي مُكمل
أفندهما بثم بشطا حاص بسعادة مثبتا متلا كسعده
وأيمن وأيبي في سدا ثجلا بدا قيده قدمثم دب مُعكمي
قيلا ميدمثما دب مُدبحمي ضمّا كحمي سمحمدا بمزا
وثيخا بحمها ارتمسي لا الأمسعدمكي ولأنكحدمكي
حد بدا مدّسحدمي أو مُكحدمكي ولإبكحا صُمّيا
بنعمي تعلّمكي إحدا لُلا أنف أبزا أعدمي ممحمحمي
زنى ثحيا لُكدا تعدّمه أبزا أعدمي ممحمحمي زكما
ثحيا لُلا تعمه أبزا أعدمي ممحمحمي ولمحدمي مُكما
ميمنا محمزا مُمحمسدا بمُدّحمي لا شمحدمكي ولأشمدمُر
حمنمي كيحدا حما ولمدمي لُما حازنى هدلا أيدسهلا
بمنمي حابني ولأهلا نمنمي حسنه ول سا نمنمي ولمدا
حسنه قشف شيف كمحا بمحف نحلا كلهسما بنيكحه
حمّا ولأهكحا لا نمدمي انيا بمحما بحيّا امحي مكدّمحي
لأنهحي ولأنيحمي أيندهلا بحيّا حيلا ثمها ولحا حمحا ممحما
قلّمهكمي نيمحا حمحا ممحما لأيلّمسلا أمدلا قلّمسلا نيمحا
حمحمّا شيا بكحا كمي أنبدا حسنّب كمي قحنمدا مكمحنب
لأيمحسي كمحدلا مؤنحشي مدّحيّا بكحمّا بأبي
حامُمحا مكحا بيشي قمحمكي كحّدا بتمّلا

servus commisit, in caput sui patris transibit. Ubi uxorem duxeritis, manumissam ducatis: & quod felix futurum sit, maximopere augescet. Præstate benevolentiam æqui uxori, cui æquitas item curae erit. Vos invicem ne aversemini, quamdiu vitæ vestræ spatium absolutum non fuerit. Qui enim perfide tractaverit suam uxorem, cui nihil defectus, simulati & perfidi inest, & amore ac cupiditate orbis flagraverit, judicium de eo dicetur. Ubi vobis nati & posteri exstiterint, iique literis erudiendi erunt, docete eos sapientiam veritatis, & curate, ut vias justitiæ calcent. Quas si eis docendo non ostenderitis, tribunali obnoxios vos reddetis; si vicissim docueritis, illi vero non didicerint, ob sua peccata in quæstionem ipsi vocabuntur. Si quis una vice declinaverit, restituite eum & sustinete: si duabus vicibus declinaverit, restituite ipsum & sustinete: si tribus vicibus declinaverit, restituite ipsum & sustinete, atque facite, ut libros, sermones, preces, hymnumque Domini vestri audiat. Quem vero si sustinueritis, se autem sustinere ipse noluerit, eradicetis vitem malam, bonamque afferatis, ejusque loco plantetis. Nam prædicarunt ejus auribus, nec audivit, ostenderunt ejus oculis, nec vidit. Ostenderunt ei; tamen suis oculis non vidit: ideoque consumendus penitus die consummationis, cadet in miseriam, in quam improbi, inde non ascensuri, cadent. Ubi videritis homines, labe qui corporis laborant, eam respicientes ipsi ne irrideatis. Nam corpora, carne & sanguine conformata, doloribus & labibus conficientur, animæ vero doloribus & labibus non conficientur, sed conficientur animæ fœdis operibus, quæ commiserint. Hæc vobis, mei electi, dico, vobis, mei fideles, expono: ne colatis Septem & Duodecim Duces mundi, qui diei noctique dominantes, anima-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

rum naturam, e domo Vitæ vobis datam, insipientem reddunt. Ne colatis solem & lunam renidentem hujus mundi. Nam splendor hic non eorum est, verum eis datus in lucem hospitii tenebrosi fuit. Angeli hi fabricæ mundanae vocem contumacem ediderunt. Ne colatis Solem, cujus nomen Adunaj, cujus nomen Kadusch, cujus nomen El El, cuique præterea sunt nomina occulta nec revelata in mundo. Hic Adunaj eliget sibi populum, turbamque congregabit. Ædificabitur deinde Jerusalem in perfugium, urbs abortivorum, qui se gladio circumcident, suum sanguinem faciei allident, & Adunaj adorabunt. Deserent cæterum viri suas uxores, sibique invicem concumbent; sicut & mulieres modo virorum cum menstruatis concumbent; desciscentes hi a prima omnium disciplina, librumque sibi ipsi componentes. Vobis, mei electi, dico: ne sitis ex illis, ex servis, qui se adversus suum Dominum libidini dederunt, nec immisceatis vos abortivis, qui in unica doctrina vera non perstiterunt, genti abortivorum, a quibus non modo omnes gentes ac dominationes prodiere, sed etiam prophetæ mendaces exstitere. Qui prophetae, in mendacio & fraude versantes, intrant cum Angelis defectionis mulierum uteros, mulierum inquam ab eis concipientium, & in sanguine ac menstruis parientium, quique, calliditate sui cordis prolata, & captatione aurae popularis in mundum immissa, vocandoque se Deos Deorumque Nuntios, & assumtis sibique circumdatis corporibus, ferunt præ se speciem virorum, libroque fallaciæ ficto, cautionis admonent, & precibus mendacii utentes, libidine, cupiditate, ardore, his per faciem terræ diffusis, se prophetas vocant. Ego legatus, omnium primus, expono & dico

ܟܡܟܡܐ ܬܘܡܐ ܡܢܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܟܠܗܘܢܐ
ܡܢ ܐܝܡܐ ܒܢܐ ܕܐܠܗܐ ܚܢܢ ܕܐܝܬ ܫܝܢܐ ܡܢ ܥܠܡ
ܒܥܝܢ ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܐܬܝܡܐ ܟܡܢܟܟܐ ܒܢܐ ܫܪܝܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܟܐ ܟܡܟܐ ܢܥܒ ܡܝܢܟ ܡܢܐ ܕܢܐ ܡܢܝܚ
ܡܢܟܐ ܟܢܢ ܐܢܐ ܡܢܝܚܟ ܕܝܥܐ ܡܫܐ ܡܢܝܚ
ܡܢܢܐ ܡܢܝܐ ܡܢܝܐ ܡܢܝܚܟ ܡܢܡܢܟ ܐܝܟ ܡܢܢܐ ܕܝܢܐ
ܐܢܢܐ ܕܫܐ ܡܢܟ ܐܝܟ ܡܢܢܐ ܕܝܟܝܐ ܒܝܢ ܡܫܐ
ܕܝܟܝܟܐ ܒܥܢܐ ܟܢܢ ܒܐ ܡܢܢ ܡܢܟܝܐ ܡܢ ܡܫܝܚܟ
ܐܝܟ ܡܢܢܐ ܒܢܢ ܡܫܐ ܡܫܝܢ ܡܢܢ ܡܢܢ ܡܢܝ
ܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

omnibus Nazaræis, qui fuerunt, sunt, & nascentur: ne exaudiatis eorum alloquium, neque a via Vitæ deflectatis. Ne sitis, mei electi, ex his, qui in uno verbo vero non persistunt. Perquirite eorum sermonem, qui se invicem decipiunt. Rex regem, suum socium, contumelia afficit: & propheta prophetam fallit, qui, homines arcessens, auro, argento, opibus & divitiis eos præstringit, flagrantesque cupidine reddit & decipit. In his alii, qui homines cantu, saltatione & libidine captivos ducunt: alii, qui imaginibus auri argentique, simulacris tabulæ, tabernaculis luti, operibusque vanis eos decipiunt: alii, qui ense, gladio, ictu, bello, certamine, tribulatione & vexatione eos premunt & affligunt, eis imperantes, quod inviti faciant, quod vero Septemstellares eis dignum censent: alii, qui summissione, amplexu, blanditiis, prudentia, fraude & dolo filios Adami seducunt, nomineque Dei in os suum misso, atque dicentes, hæc volumina & præcepta nobis Dominus & Altissimus dedit, immiscent verba, quibus illorum anima ad exitium circumvenitur, eorumque corde perverso, insaniam in mundum introducunt. Ego, legatus purus, vobis dico: ne audiatis alloquium prophetarum mendacii, qui prophetis veritatis se similes reddunt, speciemque præ se ferunt trium Geniorum, qui in mundum se contulerunt. Splendor eorum splendor non est; sed quod eorum indumentum, ignis indumentum est. Sunt in his, qui velamen tenebrarum induunt, tegmineque caliginis se obvolvunt: quorum odor abominabilis & fœtens. Vobis, mei electi, dico, vobis, mei fideles, prælego & expono: induite album, tegite vos albo, ut vestitu splendoris & velamine lucis, aptate tibialia candida velut coronas lætas, alligate cingulum

ܟܬܒܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܥܠ ܡܢܐ ܕܐܪܙܐ ܐܝܟܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܗܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܝܚܐ ܕܒܝܬܗܘܢ ܐܦܠܐ ܕܢܝܚܐ ܕܥܠ
ܡܢܐ ܕܐܪܙܐ ܟܝܢܐ ܕܐܪܙ ܐܢܘܢ ܡܐ ܡܬܡܫܟܢܐ ܡܫܟܢܬܐ ܕܐܪܙܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬܗܘܢ ܠܘܬ ܡܫܟܢܗܘܢ ܒܟܝܢ ܐܬܐ ܒܝܠܗܘܢ ܟܬܒܐ ܕܟܬ
ܡܢ ܢܚܐ ܡܕܟܪܐ ܕܠܐ ܥܒܝܕ ܠܐ ܡܫܟܚܘܢ ܡܫܬܒ ܐܦ
ܢܦܫܗܘܢ ܕܢܡܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܟܠܗ ܐܡܬܗܘܢ ܢܝܢܘܐ ܡܦܩܕܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܪܙ ܐܢܘܢ ܡܫܟܢ ܡܫܟܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܝܒܐ ܕܥܠ
ܡܬܬܝܡܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܢܝܢܬܐ ܡܦܝܢܐ ܡܫܬܚܬܐ
ܡܦܫܟܢܐ ܕܒܝܬܗܘܢ ܡܢܟ ܕܒܝܬܗܘܢ ܚܘܛܐ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܪܙܐ
ܟܬܝܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܟܦܝܢ ܟܦܝܢܐ ܕܐܡܬܐ ܡܫܬܒ ܡܕܝ
ܕܐܡܝܟܬܗ ܠܐ ܡܬܝ ܒܗܕ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܐܡܝܟܬܗ ܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܕܠ ܡܢ ܒܝܬ ܐܡܝܟܬܗ ܠܐ ܩܝܡܐ ܒܝܬܐ ܗܢܐ
ܟܬܝܒܐ ܠܐܡܝܢ ܬܫܝܐ ܟܦܝܢܐ ܡܢ ܡܢ ܐܠܐ ܡܦܝܢ
ܡܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܩܪܒܐ ܕܐܪܙܐ ܟܕ ܐܝܟ ܢܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܐ ܡܝܐ ܩܕܝܫܐ ܡܝܐ ܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܟܬܒܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܐ ܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܡܢ ܩܝܡܬܐ ܢܚܐ ܡܬܝܐ ܐܝܬܝܐ ܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫ ܐܝܟ ܟܬܒ ܡܢ ܐܠܐ ܢܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܡܢ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܝܟ ܟܬܒ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܟܬܒ ܡܢ ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܟܬܒ
ܟܬܒ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܟܬܒ ܡܢ ܡܫܝܚ ܐܝܟ

aquæ vivæ, quod Genii suis lumbis illigant, imponite calceamenta justa, colligite margaritas manibus vestris ut margaritas aquæ vivæ, quas Genii in loco lucis colligunt. Ne, fideles & pacifici, aliquid dicatis, quod non sciatis, & quod vobis manifestum non sit. Nemo est, cui arcana pateant, præter Maximum & Altissimum, qui omnia novit & discernit. Munite vos, mei electi, armis, quæ ex ferro non facta sunt. Arma vestra nazaræismus verbaque justa loci lucis. Inite pulchra consilia invicem: ut præmoniti ipsi fuistis, præcipite: ut vidistis vestris oculis, ore vestro pronuntiate: ut audiistis auribus vestris, vestris manibus opera bona & pulchra facite. Neque similes sitis plantis, quæ aquam bibunt, fructus vero domino suo non reddunt. Videte, mei electi, quæ vobis dixi de luce, quæ immensa & infinita est, vobis dixi de tenebris & igne ardente, vobis dixi de Satana, cui virtus & veritas non inest, & qui nihil ad sui liberationem ab igne perdente & incendio valet. Hoc est alloquium primum, quod Adamo, capiti vivæ familiæ, factum fuit. Unum verbum, unicum testimonium i. e. una et vera religio fuit. Mundus demum bello & internecione tolletur: animæque hoc mundi exitu suis ex corporibus exibunt; quæ vero animæ immunes peccatis & delictis fuerint, in lucem ascendent. Hoc tempore superstes tantum erit Ram vir, & Rud femina: quibus Caput generationis nomen dicetur, & ex quibus mundus excitabitur & mundus animabitur. Adamo vero decretum mille annorum ævum. Et ab Adamo viro ad Ram & Rud triginta generationes futuræ. Quas vero aetates qui agent, ii omnes pari gradu in lucem ascendent; quippe quæ in una doctrina permansuræ, uni dicto obedientes

ܦܫܝܩܐ ܕܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܫܪܝܐ ܕܠܐ ܦܠܛܬܗ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
ܒܝܕܝ ܕܥܠܬܐ ܡܢܬܐ ܕܝܢ ܡܪܝܢܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܡܟܝܡ ܡܢ
ܟܝܢܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܢܚܐ ܡܟܝܠܝܢ ܗܟܝܠ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܐܡܬܪܬܐ
ܕܡܟܝܠܐ ܦܪܝܣܐ ܠܠܥܠ ܕܦܠܛܐ ܕܢܦܠ ܕܟܝܠ ܦܠܛܬܗ
ܡܦܠܛܬܐ ܡܢ ܙܟ ܠܘܩ ܡܕܟܝܠ ܟܡܢܬܐ ܡܪܝܢܐ ܫܪܝ
ܫܡܝܐ ܒܙܒ ܥܡܐ ܕܠܠ ܡܢ ܐܝܟ ܡܢܬܐ ܡܪܝܢܐ ܕܟܝܠ
ܕܡܢܬܐ ܕܐ ܦܠܛܬܐ ܡܬܩܝܡ ܠܗ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܕܟܝܠ ܕܡܟܐ ܕܝܕܝܗ ܦܠܛܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܝܕܟܘܢ ܟܝܢܐ
ܦܪܝܣܐ ܡܢ ܦܪܝܣܝ ܢܨܦ ܢܦܫܗ ܟܝܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢ
ܒܙܒ ܡܪܝܢܐ ܕܡܟܝܠ ܡܕܟܝܠ ܟܙܒ ܒܗ ܢܦܩܝܡ ܒܙܒ
ܥܡܐ ܡܢ ܗܘ ܒܟܝܠ ܕܟܝܠ ܦܠܛܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܙܘܡܝܢܐ
ܦܝܣܘܢ ܡܢ ܦܠܛܬܐ ܕܙܒ ܐܢ ܡܟܝܠ ܒܢܝ ܙܒܢ ܦܠܛܬ
ܦܠܛܬ ܡܢ ܗܘ ܒܟܝܠ ܡܕܟܝܠ ܒܦܠܛܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܦܠܛ
ܗܐ ܒܙܒ ܥܡܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܝܠ ܒܢܝ ܕܝܢܐ ܡܦܠܛ ܡܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܦܠܛܬ ܕܝ ܒܝܡ ܡܢ ܦܠܛܬ ܢܝܢ ܡܟܝܠ ܕܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢܬܐ ܡܪܝܡ ܢܦܠܛܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܒܟܝ
ܦܫܝܩܐ ܕܟܝܠ ܒܝܕܝܗ ܢܦܠܛ ܡܪܝܢܐ ܒܙܒ ܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܦܠܛܟܘ ܐܝܬ ܡܦܠܛܝܢ ܦܝܣ
ܦܠܛܬܐ ܡܢܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܢܦܫ ܒܢܝܢ ܦܠܛ ܡܦܠܛ ܡܢ

ambulaturæ, unique hymno testimonium perhibituræ. Tolletur deinde mundus incendio ignis. Supererit vero Schurbaj vir cum Scharhabil femina: animæque omnes hoc mundi exitu suis ex corporibus exibunt, & in lucem ascendent, quippe quæ primam doctrinam non adulteraturæ, neque primam disciplinam perversuræ. Mundus inquam excitabitur & animabitur a Ram & Rud: & ab his ad Schurbaj & Scharhabil viginti & quinque generationes futuræ. Ulterius post Scharbaj & Scharhabil mundus diluvio tolletur. Mundo autem, qui diluvio tolletur, supererit Nu arcâ servatus, cum Schum suo filio: sicut & quæ dilectæ *) animæ fuerint, hoc mundi exitu suis ex corporibus egressæ, in lucem ascendent. A Schurbaj & Scharhabil ad ætatem Nu quindecim generationes futuræ. Quæ, sicut a Nu viro mundus animabitur, uni verbo hymnoque testimonium perhibituræ, unam doctrinam prædicabunt. Sum Nuntius Vitæ, duoque Angeli mecum. A Nu vero usque dum Jerusalem oppidum ædificabitur, sex generationes erunt. Deget hæc urbs mille annos in pinguedine, & nascetur Seliman rex, filius ܕܘܝܕ Davit, rex singularis & magnus princeps Hierosolymæ, cui Incantatores & Dæmones servient, ad illius voluntatem se conformaturi, donec animo suo is elatus, benignitatem Domini non accepturus sit. Posthæc Incantatores & Dæmones ab ejus imperio desciscent; regnumque ei tolletur. Existet etiam Messias, Propheta peccatorum, qui voce sua Septemstellares vo-

---

*) ܪܚܝܡܐ dilectus ut h. l. ܩܒܠܘ ܠܘܬ ܪܚܡܟܘܢ ܕܡܬܪܚܡ ܘܡܬܪܚܡ dilectum et amatum vestro corde excipite.

ܡܬܟܝܠܗܘ ܟܝܠܗܘܢ ܐܢܬ ܐܢܬ ܠܐ ܒܟܘ ܩܕܝܫ ܩܢܝܡܟܘ
ܡܥܠܐ ܒܢܐ ܩܢܝܢܐ ܟܡܟܝܡ ܕܐ ܒܐܡܪ ܢܝ ܦܩܝܦ ܡܥܟܘ
ܘܝܫܢܐ ܢܐ ܥܒܝܐ ܐܢܐ ܒܟܝܬܗ ܐܦܝܦܗ ܡܥܟܘ ܙܟܝܐ
ܒܟ ܩܢܝܢܐ ܒܪܐ ܒܬܝܫ ܕܡܡܝܢܐ ܩܪܝܢܐ ܐܟܝܐ ܡܝ
ܡܘ ܡܘܡܐ ܡܥܟܘ ܢܡܫܝܐ ܩܢ ܩܢܐ ܕܐ ܡܥܟܐ ܢܝ
ܒܢܐ ܒܟ ܦܩܝܦ ܒܟܐ ܡܫܝܐ ܘܐܟܘ ܢܝܐ ܡܥܟܝܟܘ
ܟܫܝܘ ܡܟܝܢܐ ܡܟܝܐ ܟܟܟܐ ܡܟܦܩܦ ܡܟܝܐ ܡܫܝܟܘ
ܟܝܢܐ ܐܢܐ ܒܢܐ ܒܟ ܟܝܟܐ ܩܢܐ ܟܝܐ ܢܝ ܐܢܟ
ܡܝܢܐ ܡܩܝܢܐ ܘܐܟܐ ܢܝܩܐ ܩܢ ܠܐ ܟܢܐ ܐܢܐ ܒܢܐ
ܒܟ ܡܝܢܐ ܡܩܕܠܐ ܢܕܝܐ ܠܐ ܟܢܐ ܐܢܐ ܡܩܝܢܟ
ܡܟ ܟܝܢܟ ܡܟ ܟܝ ܐܕܝܐ ܡܟܝܟ ܡܟܝܐ ܡܟܝܐ
ܩܝܟܝܟ ܡܟܝܟ ܢܟܝܟ ܡܟܝܟ ܡܟܝܟ ܐܕܝܟ ܠܐ
ܐܩܝܟ ܟܝܟ ܡܟܝܐ ܒܢܐ ܟܢܐ ܐܢܐ ܒܟ ܟܝܟ ܟܝ
ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡ
ܟܝ ܟ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ

caturus, in cœtum suum quosvis homines colliget sibique consecrabit. Decipient vero Septem illi Dæmones impostores Adami omnes filios. Unius nomen Sol, alterius Spiritus Venereus, Astro, stella Veneris, cui & Lehbat Amamet nomen, tertii Nebu Mercurius, Messias Mendax, qui cultum Dei antiquum depravabit, quarti Sin Luna, cui & Schuril nomen, quinti Kivan Saturnus, sexti Bel Jupiter, septimi Nerig Mars. Dæmones stellæ Solis aurum, argentum lucrumque ventris sui cultoribus tribuent, &, Nuntiis in mundum missis, efficient, ut Solem Lunamque filii hominis adorent. Dæmones stellæ Lehbat insaniam, adulterium, lasciviam, impudicitiam, libidinem, cupidinem, cantumque incantationum filiis hominis immittent. Dæmones Nebu Messiæ, fraude præcipites in filios hominis casuri, eos abstrahent a suis ædibus, a suis domesticis abducent, & efficient, ut per juga & deserta errent, soli incolæ ibi futuri, pubisque & stirpis suæ propagandæ vim per sua femora profusuri. Sic etiam hi Incantatores ac Dæmones filiorum hominis occupabunt corpora, eorumque, qui illos non exceperint, spiritus & animas stringent, ita quidem, ut remedium & medicamen eis adhibere in potestate non futurum sit. Ille vero Messias sui cultoribus & cultricibus in igne apparebit, eis dicturus: videte meum splendorem, in mundo ortum. Atque hi non intelligent, illius speciem non esse splendorem, sed ipsum usque ad insaniam mundo illudentem. Dæmones stellæ Kivan planctum, fletum & squalorem cordibus filiorum hominis injicient, eosque a felicitate depellent, Dæmones stellæ Nerig filios hominis, impetu facto, exuent, eorumque carne lacerata, sanguinem per terram effundent:

ܐܝܟܢܐ ܡܬܪܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܒܢܝܢܫܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘܐ

& vocabuntur hi Excoriatores, Sacrificuli, Immolatores & Feriantes Messias vero posthæc alia specie nascetur, igne vestitus, igne tectus, & in igne prodigia ostensurus Emunel ejus nomen: Jeschu Vivificantem se ipse etiam appellabit. Super igne habitaculum illius futurum. Et in curru conspiciendum se præbens, stabit coram vobis, & dicet: venite, mecum consistite, calore non uremini. Verum ei ne credatis; quia in præstigiis & fraude versabitur. Vos si urserit, dicite: sic id est; quod autem corde vestro ipsi diffiteamini, neque a verbo Domini vestri, Regis altissimi lucis, vos avertatis. Messiæ enim mendaci non detecta arcana. Item dicet: sum Deus, Filius Dei, Pater meus huc me misit. Sic & vobis dicet: sum Legatus primus, sum Æbel Zivo, ex alto veni. Verum ei diffiteamini; quoniam ille non Æbel Zivo erit. Neque enim Æbel Zivo igne circumdatus: quomodo nec Æbel Zivo hac ætate conspiciendum se præbebit. Veniet autem Anusch Genius, & in Jerusalem ambulabit. At, velut indumentum nubium est aqua, etiam ille indutus specie corporea, non autem ipso corporis tegmine circumdatus, ambulabit. Neque animi effervescentia & commotio ei inerit. Suum vero ævum in annos Faltusi, regis mundi, incidet. Veniet tum hic Anusch Genius in mundum, & quidem virtute Regis altissimi lucis, sanaturus ægros, visum cæcis redditurus, leprosos purificaturus, fractos & attritos ad iter erecturus, surdis mutisque facultatem loquendi allaturus, vitam mortuis daturus, fideque sui sacramenti abortivos obstricturus, & eis ostensurus, esse mortem, esse vitam, esse tenebras, esse lucem, esse errorem, esse veritatem, atque hos abortivos ad nomen Regis altissimi lucis ducturus. Tamen

ܗܘܝܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܥܠ ܕܡܬܝܠܝܢ ܒܬܪܝܗ
ܐܢܐ ܡܪܝܡ ܡܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܬܟܢܝܬ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܩܕܫܝܢ ܕܡܫܝܚ ܥܠܝܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܐܢܬܘܢ ܕܢ ܬܪܬܝܢ ܫܘܬܦܐ
ܡܘܠ ܐܠܦܐ ܘܐܝ ܡܬܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܟܟܘܬܐ. ܡܢܩܐ ܡܩܡܝܢܟܘ
ܟܡܐ ܕܐܝ ܒܬܩܘܬܐ ܕܐܐ ܥܠ ܒܡܝܢܐ ܐܝ ܕܢܝܢ ܩܢܝ ܕܐܐ
ܫܠܐ ܡܟܟܐ ܟܢܝܢ ܕܡܝ ܡܝܬܟܐ ܐܝܢ ܕܡܝ ܟܠܗ ܥܠ
ܐܝܟ ܐܢܘ ܕܘܝܢ ܒܡܢܬܐ ܕܪܥܝܢ ܕܝܢ ܒܥܝܢ ܐܝ
ܡܟܟܐ ܕܐܐ ܕܝܢ ܒܡܡܝܗ ܕܡܢ ܐܝ ܕܝ ܒܝ ܐܝܬܘ
ܫܡܝܢ ܟܟ ܘ ܡܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܫܢܐ ܐܝܬ ܕܐܝܟ
ܡܪܝܡܐ ܐܝܟ ܐܢܘ ܫܡ ܐܝ ܡܟܟܐ ܟܬܝ ܗܝ *

ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܫܡ ܕܐ ܒܟܬܒܐ ܥܠ ܕܟܟܐ ܒܫܘܠ ܡܝܬ
ܟܝܐ ܡܟܟܐ ܟܬܝ ܐܝܟ ܐܝܟܐ ܡܬܐ ܡܝܬ ܡܝܐ ܐܝ ܡܩܕ
ܬܡܫܟ ܟܝܟ ܐܝ ܐܝܟ ܥܠ ܟ ܐܝ ܐܝ ܡܝܟܐ ܥ
ܐܝ ܟܐܝ ܬܝ ܬܫܝܟ ܐܝܝ ܡܟܝܟ ܡܟܝܟ ܥܥܥ
ܒܡܐ ܡܝ ܟܝܟ ܟܝܟ ܐܝ ܟܟ ܡܟ ܟܟ ܒܫ

trecenti & sexaginta prophetæ ex Jerusalem urbe exibunt: & quidem in nomine Domini celsitudinis: iique vagabundi. Ascendet vero tum Anusch Genius, stateramque justitiæ occupabit: sicut & Genii omnes se ab oculis filiorum hominis abscondent. Atque hoc tempore Jerusalem urbs vastabitur: abortivis in captivitatem exituris, & diversas per urbes dispergendis. Verum posthæc proditurus in medium Ahmat Bar Bezbat, incantator: qui, missa voce, quæ non vox, i. e. inani, vigentem in mundo malitiam componet, vilemque omnem animarum naturam reddet. Quicumque ætate hac ultima superstes, cum voce pia, virtute, & Dei laude ad Jordanum se contulerit, ipsi a fronte radians splendor e loco lucis exibit. Quemadmodum & Nazaræorum quisque, qui pileum, pietatis insigne, suo capiti imposuerit, dignum se generationibus & creaturis i. e. nepotibus et pronepotibus reddet. Et cuilibet Mandaitæ, qui in justitia steterit, ego Vitæ Nuntius meam manum imponam. Attendite, audite, dijudicate, mei electi, ascendite in puritate, locumque lucis videte. Vita nihil sanctius? Finis.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, omnium operum supremæ. Quod salutare, innoxium, forte, verum sit, quodque jubendi auctoritatem & obsequii voluntatem spectet, precor mihi Adam Zuhrun Bar Scharat, meæque uxori Mudalal Fat Scharat. Luceat nobis per hanc doctrinam mens nostra, nostraque intelligendi cognoscendique facultas, ut & decora nostra forma appareat, nostraque persona vigeat, hic in orbe, illic in alto inter lucis creatu-

ܡܬܩܢܝܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܘ ܡܬܩܢܝܢ

ras, atque nomen nostrum apud Javar Zivo & Smat Heje agnoscatur. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Celebreris, mi Domine, corde puro, Domine omnium creaturarum, Celebretur tuum nomen, Domine celsitudinis, in nomine & virtute Domini celsitudinis. Rex est lucis omnium creaturarum, splendor purus & lux magna, nec unquam peritura, clemens, propitius, misericors, liberator omnium fidelium, erector omnium bonorum, magnus, excelsus, celebrandus, fortis, sapiens, sciens, discernens, omnique rei imperans. Dominus est cujusque rei summæ, mediæ, & infimæ: suaque facies gloriosissima non videtur. Ita nec limitata illius potentia, aut illi socius suæ coronæ, suique imperii consors obvius. Qui ipsi confidit, non erubescet, qui ejus nomen in justitia celebrat, non cadet, & qui in sua fide manet, non abjecte aget. Dominus omnium regum ope virtutis præcellentis verbique magnifici effatus est: fiant Angeli lucis ex splendore puro luceque magna, nec interitura, & progerminent ac constituantur Angeli hymni, infiniti, innumerabiles, nec unquam interituri. Qui omnes hymno pleni consistent & celebrent Regem altissimum lucis, cujus splendor præstantior, quam ut dici ore, cujusque lux major, quam ut prædicari labiis possit. Corusca illius lux, & pulcher illius splendor super creaturas. Nunquam fuit, tanquam non existens, nec unquam erit, tanquam non-ens. Celebrent hi Regem in splendore suo, luceque magna, quæ super eos habitat, in odore svavi Regis altissimi lucis, quem eis dedit, in precatione gratiarumque actione, quam cordi eorum immisit. Consistunt in nubibus lucis,

ܟܠܗ ܡܢܗܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪܐ
ܕܟܢܫܐ ܒܗܘܢ ܢܫ ܒܟܗ ܕܐܠܗܐ ܒܡܘܬܐ ܟܡܐ ܒܥܐ
ܡܢܗܪܐ ܐܥܒܐ ܒܝܢܝܗܘܢ ܒܟܐ ܒܥܬܝܗ ܕܒܝܟܐ ܟܡܐ
ܟܐܝܢ ܢܫ ܡܢܗܘܢ ܒܡܪܐ ܟܡܐ ܒܫܡܐ ܒܡܪܝܐ
ܟܡܐ ܒܟܐ ܒܡܪܐ ܟܡܐ ܒܥܐ ܟܡܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܟܡܐ ܒܟܐ ܒܡܪܐ ܟܡܐ ܒܥܐ ܟܡܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܒܫܡ ܟܡܐ ܟܡܐ ܒܟܐ ܒܡܪܐ ܟܡܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܒܟܐ ܒܥܐ ܒܟܐ ܒܡܪܐ ܟܡܐ ܒܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܟܡܐ
ܡܢܗܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܟܡܐ ܡܟܝ ܡܫܚܐ ܡܢܗܪ ܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ

adorantes & celebrantes. Neque esuriunt aut sitiunt: eosque calor aut frigus non afficit. Arbores illi regionis lucis, hymno omnes pleni, consistentes & celebrantes Regem lucis vivæ, immortales, nec defectui obnoxii. Elegans quoque & splendidum id firmamentum, in quo versantur. Atque mundus, in quo hi constituti, non interiturus. Mundus ille est splendoris ac lucis, cui caligo non inest, mundus mansvetudinis, cui rebellio non inest, mundus rectitudinis, cui tumultus & ictus non inest, mundus aromatum, cui odor fœtens non inest, mundus vitæ æternæ, cui nihil caduci inest, mundus aquæ vivæ, cujus odore Angeli exsultant, mundus justitiæ & fidei, cui mendacium & fraus non inest, mundus purus, cui admistio mala non inest. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in splendore, ac luce, quam eis dedit. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in vestibus splendoris, quas eis dedit. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in tiaris splendoris, quas eis dedit. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in coronis splendoris, quas eis dedit. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in virtute, & veritate, quam eis dedit. Celebrant Angeli splendoris Regem lucis in justitia, doctrina, & fide, quam eis dedit. Omnes hi mansveti, sapientes, & jucundi, quibusque mendacium & fraus non inest. Arbores vero regionis lucis illæ omnes splendore & pulchritudine plenæ: Jordani creaturarum lucis aquæ candidæ plenæ: nubes lucis eæ sedes splendoris: & sedes has splendoris tenent Reges, qui adorant celebrantque ipsi, ut & omnes creaturæ celebrant Maximum & Altissimum, Dominum celsitudinis, qui omnibus creaturis præest. Purus sum Nuntius Regis lucis, quem ille nomine Æbel Zive appellavit,

ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ
ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܨܪܝܢ ܐܢܐ ܡܢ ܟܡܢܝܢ ܡܢ ܐܝܟ ܐܠܐ ܟܠܟܠܐ ܕܢܥܒܕ
ܒܥܡܟܘ ܕܥܒܕܐ ܠܐ ܒܡܟܘ ܠܐܠ ܕܥܒܕܐ ܡܥܒܕܐ ܢܐ ܐܠܐ
ܟܠܟܠ ܒܟܝܠܐ ܠܐܢܐ ܒܥܡܐ ܟܝܠܐ ܕܟܠ ܟܠܟܠ ܕܢܥܒܕ
ܒܥܡܐ ܒܢܝܢ ܟܠܥܘ ܟܠܟܠ ܒܢܝܐ ܡܠܐ ܟܠܟܠ ܟܠܥܘ
ܡܐܝܟ ܐܠܐ ܟܠܟܠ ܥܒܕ ܡܠܐ ܒܢܝܢ ܐܝܟܐ ܢܥܒܕ
ܡܕܝܢܬ ܟܝܠܐ ܕܥܒܕ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܥܒܕ ܐܦ ܐܢܐ ܟܡܢܝ
ܐܝܟ ܡܢܝܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܟܝܠܐ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠܐ ܕܥܒܕ
ܟܡܢܝ ܡܢܝ ܐܝܟ ܐܢܐ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ ܡܢ ܟܝܠ ܕܥܒܕ

&, ubi Regi altissimo lucis placuerat, ex habitaculo splendoris, sua sede, ex habitaculo, a cujus dextra parte Maximus hic suam sedem habebat, missa voce me citavit, ita locutus: pete mundum tenebrarum, qui totus mali plenus, totus plenus mali, ignisque consumentis plenus, mundus tumultus & ictus, cui pulchritudo deest, mundus caliginis, cui adspectus lucis deest, mundus persecutionis & mortis, cui vita æterna deest Dixit: i, subige tenebras, & incolas, exinde fictos: extende firmamentum, illiga ei stellas, ipsasque Angelos ignis voca: da splendorem Soli, qui unus ex illis erit, candorem Lunæ, nitorem Stellis, easque in sphæram cœli extolle. Fiat Terra continens item, frugiferæ herbæ, atque arbores in mundo vigentes. Fiant animalia, bestiæ, pisces in mari, item aves volucres omnis generis, tam mares quam feminæ. Fiant vir & mulier, quibus nomina Adam & Hava dicantur. Atque Adamo Angeli ignis serviant. Quisquis a tuo edicto, Adam, discesserit, in ignem ardentem prolabetur. Prodeant tres Angeli, Adamo familiares: emergat aqua viva: grandescant etiam in aqua profunditates: odoreque aquæ vivæ totus mundus vigeat. Fiant quatuor venti, qui mundum perflent. Fiat ignis, qui æstuet in omnibus corporibus arboribusque, consumat, quod consumi in mundo possit, &, quod in mundo consumi possit, consumto, deficiat. Ceterum, quæ præstantia aquæ inest, ad animas pertinebit, quæ vero fæx cibi, ad corpora pertinebit. Omnia adhæc sativa, frugifera, odorifera, balsamifera, aromatifera, & salutifera, item animalia, bestiæ, aves volucres, & quodcumque commodum rei bonæ & pulchræ fuerit, Adamo & omni suæ soboli in usum cedent. Mundus vero hic, ministrante Fetahil, illucescet. Protulit Rex altissimus lucis hunc sermonem, suoque

ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕ

sermone, quicquid sit, factum fuit. Accessit jam Fetahil, cœloque aquæ evecto, firmamentum extendit: terra continenti etiam condensata. Provocavit Angelos ignis, deditque splendorem Soli, candorem Lunæ, & nitorem Stellis, quas in sphæram cœli sustulit. Efficta item, ventus, ignis & aqua: ut & frugiferæ herbæ, arbores, atque res aromatiferæ, sativæ & odoriferæ, hæc omnia efficta fuerunt. Fecit etiam animal quodvis, sive gramen depascens, sive vorax, omnis generis, ex pulvere, item quod rubrum, fluidum & stillatitium nubium liquescentium, ventum, ignem, aquam, abyssum, sanguinem, fel, & quæ cetera hujus mundi secreta. Quin & Adam & Hava virtute Regis altissimi lucis creabantur: ut & anima in Adamum & Havam cecidit. Cum vero caderet in eos anima, in horto arborum erant: verum in illo arborum horto nihil sapuerunt. Declaravit tum Rex altissimus lucis, dicens: Reges ignis Adamo serviant, accedentes eum colant, neque ab ejus jusso deflectant. At unus Malus, malique hic auctor: qui a jusso Domini descivit, nec in obsequio Domini stetit. Jussa vero Domini non exsequens, cum suo curru in vincula Dei se præcipitavit. Vocavit me, mihique præcepit Dominus meus, dicens: i, alloquere voce præclara Adamum & Havam, ejus uxorem, voce præclara Adamum & Havam, ejus uxorem, alloquere, ipsisque expone de omni re, de Rege altissimo lucis, Domino omnium creaturarum, cujus potentia præstans & magnifica est, infinita, immensa. nec unquam terminanda: de Regibus hymni, qui stante pede hymnos dicunt, nunquam interituri: de creaturis lucis, nec ipsis interituris. Inculca Adamo, ut cor ejus luceat, eique persvade, ut ejus mens splendeat, Miserere ejus, eumque benigne tracta, sisque ipsi

ܐܬܡܚܘ ܩܕܡܝܐ ܠܐܝܟ ܡܢܕܥܐ ܐܢܘܢ ܡܟܦܢܘܬܗ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐܢܫܘܬܐ
ܠܐܢܫܝܢܘܬܐ ܕܡܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܕܢܚܐ ܙܘܡܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܬܥܕܢܐ ܡܝܥܕܢܐ ܟܕܟܕܐ ܐܝܟ ܒܢܝܢܐ ܢܝܢܘܐ ܒܡܟܘܢ ܕܟܝܢܐ
ܙܟܝܐ ܐܝܬܝܐ ܕܢܘܡܐ ܙܢܝ ܐܝܬܝܐ ܕܝܟܝܐ ܡܐܢܕܟܘ ܟܝܡܝ ܐܘ
ܡܐܪܝܢ ܡܢܝܢܘܢ ܬܗܢܟܗ ܟܟܘܐ ܕܒ ܟܘܙ ܐܝܢܘܢ ܩܪܝܢܘ
ܗܘ ܩܕ ܫܘܢ ܢܚܡܢܘ ܠܐܝܡܪܘ ܠܐܝܡܝܢܘ ܠܐܝܡܝܟܝ ܕܢܗ
ܐܢܐ ܩܟܦܝܐ ܡܢܗܡܢܐ ܡ ܩܟܦܢܐ ܡܢܗܡܢܐ ܠܐܝܡܢܘ ܡܢ
ܩܕܡܟܟܘ ܡܢܠܐ ܡܪܝܐ ܠܐܙܝܡܢܘ ܠܐܙܝܡܢܘ ܙܝܢܐ ܡܟܗܐ
ܡܦܡܢܐ ܒܟܟܘ ܐܝܡ ܐܦܝܗܠܐ ܒܟܟܢܐ ܩܗܠܐ ܡܦܡܢܐ ܐܝܟ
ܠܐܝܗܝܢ ܟܗܠܐ ܡܟܝܕܐ ܙܝܢ ܕܝܢܘ ܢܝܢ ܡܢܗܕܢܘ
ܟܟܘ ܒܟ ܫܝ ܟܗܠܐ ܢܟܙ ܒܢܐ (*) ܡܢܐ ܟܟܘ
ܟܝܢܘ ܡܘ ܒܢ ܡܟܟܘ ܟܝܟܐ ܩܢܐ ܒܟܢܐ ܟܟܘ
ܙܝܟ ܩܟܟ ܒܢܐ ܙܢܐ ܙܝܬܟܘ ܟܟܘ ܟܟܘ ܙܝܟܘ
ܟܬܗܩܐ ܟܠܐ ܐܬ ܟܒ ܟܟܝܐ ܒܟܝ ܠܐܟܟܘ ܢܝܡܐ ܒܗܩܐ
ܡܗܝܢܙܐ ܙܝܟ ܠܐܝܗܝܢ ܟܒ ܒܢ ܙܢܟܘ ܢܝ ܗܝܢ ܒܟܟܐ
ܡܝܗܝܢ ܟܒ ܩܗܝܢܝ ܐܝ ܡܝܗܝܢ ܙܝܢ ܟܒ
ܠܐܙܟܘ ܠܐܝܢܘ ܢܗܝ ܡܢ ܠܐܙܟܘ ܟܠܐ ܩܝ ܙܐ
ܒܢ ܢܟܐ ܟܢܢ ܙܡܐ ܠܐܙܝܗܝ ܟܝ ܟܢ ܟܢ ܩܝ ܩܢ
ܟܒ ܐܝ ܟܟܢ ܟܒ ܡܟܟܘ ܠܐܙܗܝ ܐ ܡܟܟܘ ܟܩܟܝܟ
ܟܩܟܟ ܠܐܙܟܝ ܐ ܡܟܟܘ ܟܩܟ ܟܩܟ

) Corrupte, opinor, pro ܟܢܢ ܐܝ ܡܢ

familiaris tu cum duobus Angelis, qui tecum iter in mundum suscipient. Institue mentem Adami, Havæ uxoris suæ, suæque familiæ, & præcipe, ne abjecte se gerant, eosve deducant Mali Satanæque ad id, quod non prosperabitur. Doce eos preces gratiarumque actionem, ut stante pede celebrent Regem altissimum lucis, Dominum omnium creaturarum, tribus vicibus per diem, duabusque vicibus per noctem. Eis præcipe: ducite uxorem, propagate vestram naturam, ut mundus a vobis animetur. Appropinquantes vero vestris uxoribus, sumta aqua, vosmetipsi lavate. Ne adulteremini, ne furemini, nec homines pacificos & fideles occidatis. Ne, pacifici & fideles, vestrum sermonem pervertatis, iniquitatemve & mendacium ametis. Nec habeatis in amore aurum, argentum, opesque hujus mundi; mundus enim peribit, opesque perdentur. Ne adoretis Satanam & idola, quæ vobis servientia in mundo captiventur. Quisquis Satanam adoraverit, dedetur igni ardenti puniendus, usque ad diem, quo judicium habebitur, & usque ad horam, qua mundus liberabitur, scilicet ubi placuerit Regi lucis judicium de toto mundo exercere, & cuiqûe animæ humanæ, quod meruit, reddere. Ne discatis Satanæ præstigias, nec testimonium falsi dicatis; verum, ubi sententiam feretis, accedant testes justi, testimoniumque perhibeant, &, ubi testes citabitis, homines fide digni testimonium afferant. Facite recte judicium, neque id pervertatis, aut accipiatis munus, causamque pervertatis. Causam quisquis perverterit, in ignem ardentem cadet. Ne tradatis in manum dominorum suorum servos, qui vitae recti. Benefacite afflictis. Cum dono quid dederitis, id testatum ne faciatis. Ubi dederitis dextrâ vestra, vestræ sinistræ id ne prædicetis: ubi dederitis sinistrâ vestra, vestræ dextræ

الأعلى ثم يُبعث آدم معه شيء قدره الإستحكام
أمّ أما وأما وأما فعلما أنه أما ما يفعله أما وأما
هذه بما تمنّت نفسه الإجمع كشفها مدمنه أمّا
الإيمان وإنّه لا تبدا صعبا مكثّفه الكثير منا في
يكتب منا مكفّنا الأعيان الأسرى والإنزال والإجمع
قدرهم بك يكتب من إلى مُيصكم فتنه تمثالا حكم
لا تُزهق أيدهما يجمعنا يُذبح حلا قدرهم
يُصبا يعلم يتعكم دب صعبا فهماكم أمّ كشفنا
معه الإجمع والإمّة والإمّكم صفته كشفها نصلا حلا
في يكشفها شيء شعب قدره والشمكه أسعا إلى مُبكا
مقامه فيه ضم تذبح جمكم يكيا فكما أما
بنبيا عن نعمه ما أسعدنه مكوّنه قدمه في
إمكنه أمّه حكم إلى الأمّا والشيء والأمامه كشفه
تعالى أيدهما حلا في يكتبها نثا معجلا أمر نعت
لا نعمه زمن الأنثا الأسلا زمنا يعا أما كله ما
فكما أما بنبيا زنا معتقدا ما مُتعب نثا منجا
ما حلا ثم يُنعت آدم مُعبا نعمه أمر ذكر
في إدما نعلا ضمرا كمعا يُنهه فكيا نبهه
ثم يُهي هعمه مثم يُتا أعمه نبه
جيكا هعكه دُوه أولا مُهمه

id ne prædicetis. Qui benefecerit, & testatum id fecerit, hoc acceptum ipsi non referetur aut imputabitur. Honorate patrem & matrem, fratresque natu majores ut patrem. Filius, qui contemserit patrem & matrem, tribunali obnoxium se reddet. Caput vestrum ne summittatis Satanæ, oculusve vester rei illicitæ adnuat: neque auscultent vestræ aures malignitati, invidiamve cor vestrum colligat. Qui collegerit invidiam, pacificus non vocabitur. Ne prehendatis, rapiatis, vel concupiscatis aliquid, quod vestrum non sit. Tribuet vobis Dominus vester, quod vobismetipsi non vindicaveritis. Nam Dominus vester, quicquid boni designaverit, vobis, ubi libuerit, dabit. Ubi quid mali ad vos pervenerit, firmi estote, in fide state: neque inde vos avertatis & abalienetis: quomodo nec genua vestra Satanæ apostatæ summittatis. A quolibet, qui Satanam adoraverit, immiserabili homine, procul discedite. Si vero ille dicto obediens fidem testimoniumque reddiderit Domino uni omnium creaturarum, Regi altissimo lucis, qui per se exstitit, amate eum, vobisque adducite, &, quod vestrum fuerit, ipsi offerte. Si vicissim ille dicto non obediens, testimonium hoc fidemque non reddiderit, ob peccata sua in quæstionem vocabitur. Quisquis in juventute peccaverit & inique egerit, deinceps vero resipuerit, nec amplius peccaverit vel inique egerit, propitia ipsi voluntas Domini erit. Rex est altissimus lucis, propitius, misericors, qui peccata & delicta remittit. Quisquis dona & munera dederit, se vero deinceps a donis abstinuerit, cadet in incendium puniendus, donec peccata ejus absoluta fuerint. Ubi videtis esurientem, eum satiate, sitientem, ei potum date: ubi videtis nudum, ejus collo stolam imponite, eumque tegite;

ܡܕܝܢܬܐ ܕܝ ܫܝܢܐ ܕܡܬܡܠܝ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܟܕܡܐ ܕܝܢ
ܕܝܢܐ ܡܠܟܐ ܕܫܝܢܐ ܫܝܢܐ ܫܝܢܐ ܕܡܪܝܡܐ ܕܝܢܐ ܕܝܢܐ
ܕܝܢܐ ܕܡܬܡܠܝ ܫܝܢܐ ܫܝܢܐ ܕܡܪܝܡܐ ܕܝ ܫܝܢܐ ܕܝܢܐ
ܕܝ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝ ܫܝܢܐ ܕܝ ܫܝܢܐ ܕܝ ܫܝܢܐ ܕܝ ܫܝܢܐ
ܕܝ ܫܝܢ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ

ubi videtis captivum, fidelem & justum, pretium redemtionis date, eumque liberate: auro autem argentoque captivum ne liberetis & eripiatis, sed verbo puro fidem captivi liberetis & eripiatis e tenebris in lucem, ex malo in bonum, ex infidelibus in fideles, ex errore in veritatem, & ex apostasia & contumacia in cultum Domini vestri, infiniti & immensi. Quisquis animam liberaverit, atque ipse vias justitiæ & fidei calcans, facit, ut hæc etiam vias justitiæ & fidei calcet, sublimis in semita fidelium abibit. Quisquis ob amorem Domini corpus suum homicidæ tradiderit, ille immunis peccatis & delictis, ascendet, visurus locum Domini lucis. Quisquis aurum, argentum, opesque hujus mundi amaverit & collegerit, in ignem ardentem cadet. In vestro statu & sedili, cibo & potu, abitu & adventu, in vestra quiete & accubatione, omnibusque operibus quæ facturi eritis, commemorate & celebrate nomen Domini vestri, Regis altissimi lucis, Domini omnium creaturarum. Pergite rectâ ad Jordanum, & vos baptizate, animas vero vestras baptizate. Celebrate ejus patefactionem, & edite: celebrate ejus scaturiginem, & bibite: benedicite ejus unguento, & discedite. Cum soluta a corpore anima exierit, eam ne defleatis, neque, luctu & planctu ejus causa collecto, panem sepulchri ejus gratia edatis. Quicumque animam defleverit, eum maria ac diluvia intercipient. Quisquis vestem suam propter eam sciderit, ipsi vitium in stola erit. Qui crines propter eam evellerit, in Monte tenebroso collocabitur. Ubi vero anima a quodam vestrum exierit, facite, ut homines sacras orationes & commentationes audiant: admonete, ne cor eorum torpeat: erogate propter eam stipem, panemque

ܟܬܒܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܒܝܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝܐ

propter eam mittite: illius etiam gratia, in conciones funebres ascendite, preces fundite, & gratiarum actionem, sacrasque orationes ac commentationes celebrate. Ceterum vestite mortuum sua veste, velate suo velamine, solvite pretium redemtionis, ipsique precamini misericordiam Domini, qui erga illum misericordiæ plenus est. Date, pacifici & fideles, mercedem mercenarii: neque mercedem illo a vobis petente, hæc penes vos remaneat. Sic etiam, pacifici, per vocem Domini vestri, socium nec diripiatis. Quisquis socium diripuerit, a bonis mundi lucis ipse abstrahetur. Ubi quid promiseritis, eo ne decedatis. Porrigite dextram in justitia vobis invicem, nec a vestra dextra fideque decedatis. Quæ enim ex splendore præstanti luceque magnifica præceptio & admonitio, & quæ veritas a Dominis venit, ea venit in usum doctrinæ Majestatibus Regibusque lucis omnibus, qui invicem justitiam colunt, dextramque osculantur. Cum promissum bonorum feceritis, dextramque mutuo porrexeritis, inde ne decedatis. Estote humiles, mansveti & summissi erga doctores, qui sapientiam & veritatem vos docent. Nec accipiatis usuram ab iis, quos gubernatores Dominus vester vobis præposuit. Si acceperitis usuram, a verbo Domini vestri desciscetis, ardenti igne coquendi. Neque eatis ad hariolos & Chaldæos mendaces; quippe hariioli & Chaldæi in tenebris ii versantes. Ita nec juretis juramenta mendacii; quippe qui cum mendacio juraverit, is in tenebris versabitur. Neque edatis, animalium quod mortuum vel morticinum fuerit, quemadmodum nec eo, quod prægnans, aut in quod bestia vorax impetum fecerit, vescamini. Edite carnem animalium, quæ vigentia herbidis adoleverunt. Quod ex luce, ad lucem, quod ex tenebris, ad tenebras pertinet. Quod ferro

وإذا قال حكم الحكم الحكم معلل معلل معلل
زائدا مفهما الحكم دفعا إذا الحاكم والحاكم
والتعدد كثيرة لا أنها نفسها أن حكمه نوعا واحدا
على أمر كثيرا متعددا نوعه وأن ما وإذا صعوبة
هذا تنازعه وأن معلومة معلومة كثيرا حكمه
فيكم من إنما مقصود كثرة زائدا فاهم الحكم
متفقة هذا مبدأ معلوم في دائرة هذا فإذا
كثيرة اسمه مفتر كثيرة مقيدة هذا تنازعه أتعلم
زائدا تنازعا في إما وإنما نفسها صعوبة هذا مقصودة
الإدخار مدخرة الإدخار متعدد معها فيها في
متعدد معها ميلا حيوانا متنازعا في نفسه كثيرة
فقط نفسه والعلوم مقتضاه مقتضاه والحكم في
نفسه أو في نفسه خبره ٢٠٠٤ العموم نفسه ونفسه
قتلهم جزءا تدبره نحا عرف كثرة مفتقا معه
معتمدة مدخر أو تدبره معا تنعمه قتله تدبره
والتيمم قتله معه معلومة والحدوث في حدوثه
والهيم ذاته لا معلوم كثرة قيدا معلل مكيوم
كثر في معلوم ٤٢٥٥ مشيئة تنازعه وإنما
ثانيا ونفسه وأسفا معلومة بعلة زائدا تنكره
حتى مكم نفسه قيدا معلل كمكيوم ما فكفتا

transfixum non fuerit, ne edatis: ut nec comedatis, quod datum pignori ob aurum argentumque fuerit, ne in mare vorax incidatis. Sic etiam nec scortemini, aut cantetis vel saltetis; neque captivum ducatur cor vestrum cantu Satanæ, qui cantus præstigiis & fallacia plenus, cordia fidelium pervertit. Amate & sustinete vos invicem, accingite vos sapientia vera Domini vestri, firmique in ea estote, state & patienter agite, donec spatium vestræ vitæ confectum fuerit. Estote hospites, & subsidio pacificis, quos persecutio attigerit. Nec inter vos odium, invidia, & discordia intercedat. Æstu vicissim acerbitatis ubi cor vestrum intumuerit, id pacate. Summittite cor vestrum verbo vero Domini vestri. Nam mens superborum fastu & felle Satanæ redundat: neque ea per sapientiam veritatis & fidei subacta. Cujus vero mens fide non subacta fuerit, ille gladio & ense occidetur, occidetur gladio & ense, atque in gehennam flammantem cadet. Vobis ubi quis benefecerit, ejus beneficium accipite, eumque ne despiciatis, sed honorifice & benigne tractetis. Ne spernatis ejus beneficium: si illius beneficium spreveritis, digni amplius non eritis suo beneficio, vobisque non benefiet. Ubi bonum videritis, accedentes per eum recte sapiatis, & agatis. Ubi vero videritis malum, eumque sapientem, ab eo discedatis, neque per ejus sapientiam sapiatis, ejusve sive opera faciatis, sive viam ineatis. Omnibus vestris operibus finis & mensura proponatur Complectamini, præter præces, gratiarum actionem, cultumque Domini vestri, quod sit præstandum mercedis, munificentiæ, benitatis, misericordiæ, & fidi sermonis, quantum in vestra potestate fuerit. Facite bona hæc opera, nunquam terminanda, & sub mensuram cadenda. Omne,

ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܕܥܒܝܕܝܢ ܠܗܘܢ ܕܠܐ
ܡܬܟܠܝܢ ܡܢܗ ܠܝ ܬܠܝܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܟܝܢ ܢܝܬܐ ܫܡܝܢ ܕܫܪܝܐ
ܡܢܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܬܟܠܝܢ ܡܝܢܟܐ ܡܢܝܢ ܐܝܬܝ ܕܟܬܝܒܝܢ ܫܡ
ܕܡܬܝܢ ܡܢܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܟ ܕܥܝܬܝܢ ܡܢܟ ܕܝܢܝܢ
ܐܝܟ ܡܗܝܡܢ ܡܢܟ ܡܬܝܢ ܡܢܝܢ ܠܐܝܬܝܢ ܡܝܢ ܟܝܢ
ܠܐܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܢܠܐ ܐܝܬܝܢ ܠܐ ܡܢܝ ܟܝܢ ܐܝܟ ܡܢ
ܕܢܬܝܕܝܢ ܐܝܬܝܢ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܢܠܐ ܒܐܝܕܝܗ ܠܐܡܝܢ ܟܝܢܝܐ
ܢܝܢܝ ܡܢ ܢܝܢܐ ܐܠܐ ܐܝܟܐ ܡܬܬܝܬܝܢ ܟܝܢܐ ܡܟܝܢܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܐܝܬܝ ܠܐ ܟܝܢܐ ܒܟܝܢ ܐܝܟ ܐܝܬܝ ܒܟܝܢ
ܡܢ ܟܝܢ ܕܐܝ ܐܝܬܝ ܟܝܢ ܢܬܝܢ ܐܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܝ
ܕܐܝ ܐܝܟ ܢܝܢ ܡܢܝ ܕܝܢܐ ܕܝܢܐ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝܬ
ܟܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܝܬ ܟܝ ܢܝ ܐܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܝ ܢܝ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝ ܡܫܝܚ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝ ܡܫ
ܡܫ ܡܢ ܟܝ ܢܝ ܐܝ ܡ ܡ ܢ ܟ ܝ ܐ ܡ ܫ

mei pacifici & fideles, quod vobismetipsis malum odiosumque sit, socio vestro ne faciatis; omne vero, quod vobis honestum, si in facultate vestra fuerit, faciatis. Vos invicem sustinete. Audite, mei electi, credite, & verbum Domini vestri accipite. Credite corde vestro, videte oculis vestris, audite auribus vestris, loquimini ore vestro, afferte manibus vestris dona & munera; voluntatique Domini vestri, non autem cupidini corporis, aut desiderio Satanæ apostatæ satisfacite. Ne confidatis pulchritudini corporum, quæ subito corruptibilia: ut nec confidatis Satanæ apostatæ, qui recte non egit, nec unquam consequi poterit liberationem sui ab incendio consumente, quod exedit perditque Dæmones omnemque Satanæ familiam, qui vincti in servitium hujus mundi relicti fuerunt, ut filiis Adami servientes imperium mundi tenerent. Qui a verbo Domini desciverit, viam ad se Malo patefaciet: manusque Satanæ ei imperitabit. Qui vero voluntati Satanæ non satisfecerit, portæ ignis non succedet. Satisfacite voluntati Domini vestri, ut per puritatem in mundum lucis adscendatis. Ne injuria afficiatis depressos, nec a vobis se vindicare potentes. Limites injuste ne pervertatis *), nec veteres lapides immutetis. Quisquis limites perverterit, judicium ipsi ratum. Supputate commiserationem vestram recte, vestramque commiserationem ratione temperate. Ne placeatis vultu vobis invicem, neque sermonem mendacii & fraudis habeatis. Quisquis vultu aliis pla-

---

*) الإصحاح omissum: quod patet ex loco أحدا تدرا معتدا حدودا pervertentes limites, et immutantes veteres lapides.

ܐܦ ܟܠܡܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠܘ ܒܟܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܦܪܝܩܝܐ ܕܠܐ
ܢܫܬܟܚ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܒܚܟܡܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܫܘܠܡ
ܡܠܟܝܗܘ ܐܦ ܒܚܟܡܬܐ ܒܫܘܡ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܩܕܡ
ܥܠܡܐ ܐܬܦܠܓܘ ܐܦܠܐ ܕܡܢ ܟܠܗ ܢܟܣܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܢܫܬܘܕܥ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܐܝܬ ܕܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܩܕܡ
ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܢܫܬܘܕܥ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ

cuerit, præceps in ignem ardentem protrahetur. Consignate Domini charactere totum vestrum corpus, neque eum corpori vestro detrahatis, usque ad illum, quo exituri vestro corpore eritis, diem, qui dies liberationis futurus. Celebrate jejunium magnum: continete vos in fide: adorate & celebrate Dominum vestrum, Dominum omnium creaturarum. Nec adoretis Satanam; sed idola stellantia, quæ in mundo collocata, vobis serviant. Qualis vestra fides, tali etiam servitio vestri hæc futura. Verbum Domini vestri si minoris non feceritis, Dæmones ab oculis vestris se abscondent. Abstinete oculos vestros ab annuendo male nutu invicem: nec adspiciatis, quod sit malum, & faciatis. Abstinete os vestrum a dicendo mendacio, nec malitiam, dolum & falsitatem eloquamini. Abstinete aures vestras ab auscultatione malitiæ, nec audiatis malitiam & faciatis. Abstinete & in fide summittite cor vestrum, nec animo malum meditemini, meditemini malum, aut cum socio vestro dolose versemini. Qui fraudulentus, & cujus mens per justitiam innocens non fuerit, ipsi precatio, gratiarum actio, adoratio, debiti solutio, aut beneficentia non virtuti imputabitur, sed in ignem ardentem ille cadet. Abstinete corpus vestrum ab uxore, quæ vestra non sit. Abstinete manus vestras a patranda cæde filiorum Adami. Vestræ, pacifici & fideles, manus incantamenta mala ne efficiant. Abstinete genua vestra ab eorum flectione coram Satana apostata, imaginibus fallacibus, simulacris, operibusque perituris. Nam, quicquid natum fuerit, morietur, & quicquid manufactum, destruetur: illius fiducia ne vobis sit. Sit vicissim, mei electi, vobis fiducia, in Rege altissimo lucis posita, qui Dominus est omnium creaturarum.

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܕ

Sapientia hæc veritatis, justitiæ, fidei, edictorum magnificorum, præceptorumque præstantium, quæ Dominus vester commendavit, & quæ spectant puritatem, quibusque anima vestra liberabitur. Hoc colloquium, quod vobiscum institutum est, ne missum faciatis, donec corpus vestrum moriatur. Confidite operibus honestis, quæ feceritis, & exituri corpore vestro, innitemini operibus honestis, quæ in mundo feceritis. Ne confidatis, mei electi, regibus liberæ potestatis & imperatoribus tyrannis, quicumque mundi fuerint, neque potentiæ, armis, bello, certamini, alæ, cohorti alari, ducentibus in mundo captivos, auro, argento, opibus & divitiis hujus mundi. Regnum eorum peribit: neque sceptrum aut potestas subsidio eis futura: verum ipsi interituri hæc relinquent, abituri, & igne coquendi, usque ad diem, qui, & usque ad horam, quæ liberationis futura. Vobis, mei electi, contemtus ne sit alicujus rei in mundo faciendæ; verum curæ vobis sit justitia, mansvetudo, humanitas, & jucunditas, quibus sua ex luce origo, item benevolentia, & amor justitiæ, quibns sua etiam ex luce origo. Qui a vobis aliquid precibus petierit, ipsi, quod vestrum sit, ne id repudietis; sed, qui inops & dignus sit, ubi a vobis aliquid precibus petierit, ei detis. Qui socio suo, quamvis ei potestas & facultas fuerit, nihil tamen dederit, beneficio ipse carebit. Date, quod fieri possit, hospitium, panem & aquam laboranti inopia, ipsique viaticum in suum iter suppeditate. Rudem quemvis, nec doctrina hac eruditum, ad vos ducite & docete, ne impostores in eum incidant. Sic etiam viri, mulieribus nupturi, mulieres, viris nupturæ, amate, eligite, nubete. Dilectam cordeque vestro amatam in matrimonium ducite. Quam vero minus probatam si

ههلا ،ههدا ،ههب ،ههكم ،ههكلا ،ههكلا ،ههكلا

in matrimonium non duxeritis, dotem in thalamum afferatis. Si opera inhonesta vicissim hæc fecerit, nemini amanda erit. Discedite ab ea, amore indigna, discretique agite. Nam similis ea morbo malæ indolis, cui remedium non datur. Uxorem ne ducatis ancillam, a suo domino non manumissam, neque filios vestros in servitutem tradatis. Ducturi uxorem, quo servitute hæc liberetur, pretium solvatis, & felices eritis. Uxorem ne ducatis ancillam, non manumissam, nec filios vestros in servitutem tradatis. Qui proscripserit filios filiasve & in servitutem dederit; quo die servus deliquerit, dominusque ei iratus fuerit, delicta, quæ servus commiserit, in caput sui patris ascendent. Amorem justitiæ justa ex uxore colligite. Quod in arbitrio Domini vestri fuerit, a vobis invicem id ne quæratis, donec spatium vitæ vestræ confectum sit. Qui perfide in uxorem suam se gesserit, pro sua perfidia ipsi pernicíem ne quæratis. Qui amore & cupiditate hujus mundi flagraverit, ex fallacia illius detrimentum capiens, tribunali se obnoxium reddet, & in tenebris versabitur. Natis filiis, eorum mentem instituite, eosque docete preces, gratiarumque actionem, cui nihil nociturum & fallax inest. Quin & ostendendo eis justitiæ & fidei vias, quamvis vos ipsi cælibes, eos a peccando arcebitis. Una vice si quis pravus a vobis & verbo Domini declinaverit, restituite eum & sustinete: duabus vicibus si declinaverit, restituite hanc vitem & sustinete: tribus vicibus si declinaverit, restituite hanc vitem: & sustinete. Si eum sustinueritis, se vero ipse non sustinuerit, eum ut malam vitem eradicate, ad portam tabernaculi adducite, facite, ut sidras & conciones audiat, ostendite ipsi libros verbaque, quorum ope cor illius & animus inclarescat. Si dicto obediens, additaque fide in melius excitatus fuerit, eum

ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܘܢ ܠܐ ܐܡܪܐ ܡܠܝܐ ܡܠܐܕܝܟܝܢ ܚܙܘܡ ܟܝܕܥܐ
ܩܥܐ ܐܝܡܘ ܢܚܐ ܕܐܪܝܘ ܥܕܡܐ ܠܐ ܐܡܪܐ ܡܠܝܐ ܡܠܐܕܝܟܝܢ ܩܢ
ܡܟܝܐ ܩܝܢܐ ܡܝܢܐ ܩܢ ܡܟܝܐ ܡܢܝܐ ܩܝܥܐ ܢܝܥܐ ܢܝܥܐ ܢܝܡܐ
ܩܝܢ ܡܐܪܐ ܥܝܢܟܘ ܕܐܝܒܘ ܡܠܐܡܐ ܬܘܝܐ ܩܢܐ ܢܝܥ
ܪܐܡܐ ܩܪܝܐ ܡܢܝܬܐ ܕܡܟܝܢܝܐ ܒܩܥܬܐ ܡܥܡܩܐ ܢܝܥܝܐ
ܡܢܝܟܘ ܟܟܬܩܘ ܠܐܝܬܝܩܘ ܟܟܡܘ ܐܦܝܗܘܠ ܢܝܥܝܐ ܩܝܐ
ܡܝܐ ܡܐ ܩܝܩܐ ܡܥܝܥܐ ܡܢܝܩܘ ܩܝܩܐ ܡܢܝܩܝܠ ܩܝܐ
ܩܝܩܐ ܡܥܝܥܐ ܢܡܢܐ ܩܝܩܐ ܠܐܝܬܝܩܝܠ ܢܝܐ
ܡܢܝܩܝܠ ܩܝܩܐ ܡܢܝܩܝܠ ܩܝܩܐ ܡܢܝܩܝܠ ܢܝܐ ܡܢ ܩܝܩܐ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩܐ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ
ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ ܡܢ ܩܝܩ ܩܝܩ

ametis, in locum suum deducatis, nec adversus eum decernatis. Si dicto non obediens, neque addita fide in melius excitatus fuerit, eradicetis vitem malam, bonamque allatam ejus loco plantetis. Si dicto non obediens, neque addita fide in melius excitatus fuerit, ille manu gubernatoris occidetur, occidetur manu gubernatoris, in ignem ardentem casurus. Quoniam, quod ostensum ejus oculis fuit, non spectavit, neque, quod ejus auribus prælectum, huic obediens fuit, portio ignis consumentis ille futurus. Visis afflictis, infestatis, sed pacificis, quibus vitium labesque corporum contigit, corde vestro eos ne derideatis; quoniam corpora carne & sanguine conformata, & ad dolores labesque ficta, doloribus etiam labibusque consumentur; animæ vero doloribus labibusque non consumentur, sed consumentur animæ operibus inhonestis, quæ fecerint. Ut commorabitur in vinculis, qui sapientiam non collegerit i. e. insipiens, ita, qui corporum cupiditati satisfecerint, suis ex corporibus in tenebras detrudentur. Qui conformaverint se ad voluntatem Satanæ, cum Satana in ignem ibunt, qui vero conformaverit se ad voluntatem Regis altissimi lucis, in hoc mundo abjecte non aget. Et, confecto vitæ spatio, talem Angeli lucis præcedent: cum Angelis lucis hic ascendet: facies ejus splendens & formosa: ipsum quilibet Angelus splendore donabit, luceque teget: coronæ puritatis capiti suo imponentur: atque referet ille similitudinem Angelorum splendoris, qui gratiarum actionem pietatemque illum docebunt. Adorabit indesinenter, & quidem consistens in nubibus lucis, adorabit celebrabitque Regem altissimum lucis, qui misericordiæ erga eum plenus, felicitatem optimam & maximam in splendido loco ipsi largietur:

ولكن من كتمها يُعَيِّرها بعد ما يُعلم انها يُعاقَبُ كتابه
فلا لمن يصيب مصائبَ ضعفتها فرئيها فيدفنه كذلك
حكيما صنف الايقصى كلفاتها امكن يُعذبها أبي داوُدها
مكتبا صنعا انما مزمعا متصلى كتبوها بحكيما الايقصى
كثيفتهم ابنا من فرص مصنف بن ابنت مصنف الا انا
مصنف زمن انكه مصنفها إذا ثَبَتَكَى صنكتها دب
ثَمَيتها اوامكه مثبتا يُسمَّيا يُاوَسمه تنا ثَبَيها داوامكه
بن ابنت فزا كتيها من زما يهسنب حصيها يتحكه
كتبها كتبهه قبه مصفها كتبهه صه ثَبَيها بعا تنا
يُسمَّيا مصنفتا يُزاحا يبتدئا مثرصكه ومنا يبتدئا صه
مثرها انيا كمهايُتبع رحه ايانسيب كدزا متمنا بصه
اسمَّيا ثَيتب متصنهم حبيرها رُداً وامتهم داسكتهم ثُبه
مصهتهم مستها رحدزا فحيها انها مكتر مزا ايانا مص
ثَيتكه ثَبَتهم ثمزا ثمتبتها تاب اصحا مثبتهم نسمَّيا
بيهم ثَتهيماكهم زمتبب صنب مهكتبنا مصنمتبنا يُمَّا
دزا ثنزا الايحترم حصبُرم من اثكلهم الايحكم ماليهم
من ثمصتهم الايحتبع ثنكهم ولا ثَتبهم الايحيهم من
كدزا انيا ايالهيا كثمزنهم واحيا من ثَيتكه ثَبَتهم ثمهزا
ثمتها نتا ثمنا ايامكم تمتها ومن مثَبَتا مصهه ايامنمه
نتا ثمنا كهها هسنب دب ابنت ثنا انمكه ونهمه رُاز مثرف
من اهمه ولِانا مثَتبهما مكتبها ثمتا كتبهه ثَتم مصنفتا كتبهه

firmabitur is firmamento veritatis; quod autem futurum, non corporis indumentum; sed sua imago splendor purus, nec unquam interiturus. Justus quisque & constans antiquæ religionis in secula seculorum stabilietur. Ne, mei electi, celebretis hos Angelos, qui imperant diei noctique, diei splendorem nidoremque in lucem creaturarum tribuentes. Ne celebretis Solem superbum: cui Kadusch nomen, Adunaj nomen, El El nomen, item alia nomina, mundo non patefacta. Ubi vero ædificata fuerit Jerusalem, urbs abortivorum, Ibrahim propheta in Jerusalem provocabitur. Adunaj etiam provocabit Mescho i. e. Mosem ex monte Sinai, Mosique mundum dabit, & ipsi accersito sacellum parabit. Existet etiam tum gens abortivorum, quæ, sacrificio pingui animalis generis oblato, sueque sanguine in sanctuario effuso, quod nefas faciet, populusque domus Israelis appellabitur. Circumcidet se gladio, suumque sanguinem faciei allidet orique illinet. Deserent viri mulieres, sibique invicem accedent, a verbo Domini sui desciscentes, fidemque hanc pervertentes. Vocati hi Abortivi peccatores. Declaro vobis, mei discipuli, electi, pacifici, & fideles, quot generationis hujus fueritis: ne faciatis eorum opera, nec eorum sive cibum edatis, sive potum bibatis, sive filias vobis despondeatis, aut uxorem ab eis ducatis. Servi ii scortatores: qui non adorantes Dominum suum, sed a Domini sui verbo se avertentes, denegabunt Mosem, Spiritus prophetam, qui attulit ipsis legem, mendaciique arguent domum Ibrahimi, prophetæ Spiritus in monte Sinai, qui Adunaj Dominum amans, circumcidet se, ut a suo patre se distinguat, & peragrans in inopia mundum, sedeque sibi quæsita, sacellum sibi condet. Ne misceatis vos his abortivis,

ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܛܪ ܒܝܡܐ ܡܫܠܐ ܕܐܡܬܐ
ܡܢ ܟܡܐ ܒܫܡܐ ܟܡܬܐ ܡܟܝܢܐ ܡܢܗ ܢܚܐ ܐܢ ܡܢ ܡܚܝ
ܡܢܘ ܡܕܝܢܬܟܘܢ ܠܐ ܟܡܝܢܐ ܒܪܚ ܠܐ ܢܟܝܐ ܒܪܚ ܡܠܐ
ܡܟܝܢܐ ܫܡܗܢܐ ܒܗܡ ܟܡܝܢܐ ܒܐܢܐ ܡܐܢܐ ܟܗܢܬܗ ܡܪܟܟܘ
ܡܢ ܟܢܫܘ ܐܢܐ ܢܚܐ ܡܚܝܢܐ ܡܕܝܢܐ ܟܡܗ ܟܝܢ
ܡܟܟܘ ܡܪܡܐ ܐܡܟܘ ܡܪܒܐ ܡܐܢ ܡܕܡܐ ܐܡܢ ܡܟܟܘ
ܡܚܐ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ ܡܟܝܢ
ܡܢܐ ܐܢܐ ܡܢܕܝܢ ܟܡܟܘ ܟܝ ܐܝܟ ܡܢܡܢ ܡܢܝܢ
ܟܐ ܡܢܐ ܡܢܗܢ ܡܢܗܢ ܡܢܗܢ ܡܢܗܢ ܡܢܗܢ ܡܢܗܢ
ܡܢ ܟܢܐ ܐܢܐ ܡܢܝܢ ܡܟܟܘ ܟܝܢ ܡܟܝ ܡܢ ܡܢ
ܡܢܢܐ ܡܢܟܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

in unica veri doctrina non mansuris. Sed ex gente abortivorum populi etiam alii, sermone diversi, originem ducent Vocavit itaque me & jussit Dominus meus, ut vobis de his populis mendacii, mendaciique prophetis, & defectionis apostolis dissererem. Versabuntur hi in utero mulierum, mulieresque ab iis concipient & parient. Verum qui ex ventre mulierum exeuntes, speciem corporum præ se ferent, sub hac corporum specie doctrinam omnium primam ii pervertentes, mendacium, fallaciam, remque stupendam in mundum intromittent. Prophetas etiam se isti vocabunt, docentes: nos apostoli sumus. Ego autem, apostolus omnium primus dico, omnibusque Adami filiis, qui fuerunt, sunt, & nascentur hac ætate, denuntio: ne audiatis sermonem Angelorum apostasiæ, qui ipsi apostatæ, apostatas etiam filios hominis reddent, facientque, ut hi superbiant auro, argento, opibus & divitiis, possessionibus, imaginibus, fraude, simulacris, operibus perituris, cantilena, hujusque mundi cupidine. Gladio ceterum, ensi, percussioni, certamini, bello, angustiæ & tumultui filios hominis committent, eosque prementes & perterrentes, dicent: nos timeant, adorent & celebrent. Prudentia adhæc, humanitate, blanditiis, dulcedine, dolo & fraude filios Adami invadent, eorumque cor capient, atque nomen Dei eorum ori ingerentes, fraude & mendacio utentes, fallaciter jejuni, venerabundi, & benefici, libris fictis & circumspecte adornatis, sapientiæ, quam mihi dedit Dominus altissimus vobisque ego obtuli, speciem præ se ferent: verbis immistis, quæ eorum animam obstruent, cor pervertent, stultitiamque mundo inferent. Vobis, mei discipuli, dico: ne audiatis sermonem prophetarum mendacii,

ܗܘܝ ܐܡܪܐ ܕܡܬܝܢ ܠܝܪܟܘܢ ܐܢܫܐܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܒܫܘܫܢܐ ܕܡܪܝܡ
ܕܡܪܝܐ ܒܟܠ ܡܟܬܒܐ ܙܟܝܐ ܗܫܝܢܐ ܕܝܬܗ ܐܬܡܫܚܘ ܐܢ
ܐܝܡ ܕܚܟܡܐ ܕܒܫܝܡ ܡܟܝܟܐ ܠܐܡܪ ܐܡܪܘ ܟܕ ܐܢܐ ܕܘ
ܡܟܚܦܢܘܢ ܟܚܡܐ ܒܐܢܐ ܟܚܦܢܘ ܟܢܐ ܕܐܢ ܟܚܦܢܘ
ܕܚܝܘܢ ܟܡܟܐ ܢܥܒܐ ܐܢ ܢܡܐ ܕܡܪܝܐ ܟܚܦܢ ܒܟܠ
ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܝܟܘܢ ܡܟܚܢܐ ܒܢܝܢܐܢܐ ܠܐܝܟܚܟܘ ܡܢ ܕܝܟܝ
ܕܡܪܝܢ ܐܢܐ ܟܚܦ ܢܦܐ ܡܟܚܢ ܢܦܐ ܕܡܪܝ ܐܢ ܢܦ
ܢܡܝܢ ܡܟܝܠܐ ܡܟܝ ܙܢܝ ܕܝܚܢܘ ܒܢܝܢܐ ܢܦܐ ܕܡܪ ܡܟܝ
ܒܐܢ ܒܠܐܚ ܐܢ ܕܝܚܢ ܙܝܪܟܘ ܐܝ ܕܢܟܝܪܘ ܒܢܝܢ
ܕܡܪ ܒܢܝܢ ܡܟܝ ܡܟܝ ܡܟܝ ܡܟܝ ܡܟܝ ܡܟܝ ܡܟ
ܕܡܝܢ ܡܢ ܐܬܪ ܟܚܦܢ ܝܢܐ ܟܝܢ ܕܝܢ ܕܝ ܡܝ ܐܚ
ܡܝ ܡܢ ܡܢ ܒܟܝ ܒܢܝ ܒܢܝ ܒܢܝ ܒܢܝ ܒܢ ܒ
ܡܟܝ ܢܢ ܐܬܪ ܡܟܝ ܒܢܝ ܒܢ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ
ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ
ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ

neque a via Domini vestri declinetis. Ferent enim præ se nostri speciem Angeli apostasiæ, tres Apostoli, qui se in orbem contulerunt. Vobis autem denuntio: etiamsi mundum hi peragraturi, nobis tamen similes ii non futuri. Etenim qui eorum splendor, non is splendor, sed quod eorum indumentum, id indumentum ignis, aut igni simile, neque velamen eorum & tegmen caligini nigræ dissimile. Nihilo tamen minus hi prophetæ: qui indumenti nostri similitudinem referent. Vobis autem, pacifici & fideles, dico; verbo Domini vestri ne excidatis. Induite album, vosque albo, ut aquæ vivæ symbolo, stolis velisque tegite: imponite capitibus vestris tiaras albas, ut coronas splendoris, quas Angeli splendoris suis capitibus imponunt: illigate lumbis vestris cingula, ut corrigias splendoris, quas Genii lucis suis lumbis illigant: circumdate corpora vestra palliis aquæ, ut gloria vos inhabitet: colligite manibus vestris margaritas, ut margaritas aquæ vivæ, quas Reges lucis colligunt. Qui fideles & pacifici estis, ne dicatis, quod cognitum non habeatis, nec vobis detectum sit. Nullus est, cui pateant secreta, præter Maximum & Altissimum, Dominum celsitudinis, Dominum omnium creaturarum. Vosmetipsos, fideles & pacifici, instruite armis, non autem ferri; verum arma vestra nasaræismus, fides & justitia sint. Quod videtis oculis, ore pronuntiatis, & auditis auribus, sapienter exsequamini. Qui enim vident suis oculis, pronuntiant suo ore, suisque auribus audiunt, quod vero honestum sit, suis manibus non faciunt, similes ii vitibus malis, aquam bibentibus: quorum vero fructus, ut qui herbarum arborumque, siccescunt. Vertet mendacium in mortis judicium iis, qui sine intelligentia & ratione egerint. Pro suis

ܩܕܡܝܐ ܡܬܚܙܝܢܢ ܡܢܐ ܕܐܝܠܐ ܕܢܫܬܘܢ ܕܟܡܦܟܢ ܒܥܕܬܢ
ܟܕ ܐܝܟ ܐܝ ܡܕܥܡܝܢܢܢ ܐܦܘ ܒܢܐ ܩܡܝ ܐܦܕܝܢܢ ܟܠ
ܡܢܝܢ ܒܢܐ ܡܫܐ ܟܡܟܢ ܡܐܦܕܝܢܢ ܟܠ ܫܥܬܐ ܡܠܐ ܡܐ
ܒܥܐ ܒܢܫ ܡܐܢܐ ܟܡܟܢ ܐܦܕܝܢܢ ܟܠ ܫܗܕܐ ܒܢܫ ܡܐ
ܟܡܟܢ ܡܫܐ ܟܢܘܐ ܒܢܐ ܩܩܫܬܐ ܒܢܢ ܡܐ ܠܘܩ
ܐܢܟܢ ܢܘܢܐ ܐܝܐ ܡܐܡܝܢ ܡܢܢܐ ܩܕܟܢ ܐܝܡ ܐܝ ܡܢܢ
ܟܕܢ ܚܝܫܐ ܩܩܢܐ ܐܬܥܠ ܢܫܢܐ ܡܢ ܚܝܫܐ ܢܩܐ
ܩܢܝܢ ܫܟܢ ܐܬܢܗܠ ܫܩܩܟܢ ܟܡܟܢܬ ܩܩܬܝܐ ܕܢܢ
ܢܩܩܐ ܡܢ ܚܝܫܐ ܢܩܩ ܩܩܟܢ ܟܝ ܐܝܟ ܡܢ ܟܐ
ܢܩܢܩ ܕܟܢ ܡܢ ܩܢܘܢ ܢܩܢ ܢܩܢ ܢܩ ܢܩ ܢܩ ܢܩ
ܢܩ ܩܩܟ ܢܩ ܩܩ ܩ ܩ

operibus in quæstionem hi vocabuntur: in hos testimonium iis, qui a dextra lævaque filiorum Adami omnium incedunt, dicturis. Exponam vobis, ut Dominus mihi præcepit, vobisque dicam de luce eximia & infinita, dicam de tenebris, & igne ardente, qui omnis otii & felicitatis expers est, dicam de Satana, qui virtute & veritate destitutus, in igne hoc ardente, in illa sui simili natura, in cassum aget. Vobis, Nasaræi, ubicumque fueritis, in hoc mundo sive nati sive nascendi, dicam: prima generatio mundi gladio & peste tolletur, animæ vero, corporibus suis exeuntes, in lucem adscendent. Nam sancitum pacificis & fidelibus, ut hoc exitu etiam illi suis corporibus exeant. Quemadmodum & tibi, Adam, decretum, ut mille annos in mundo hospiteris. Tamen ante illius exitium tu ascensurus. Quo autem facto, exibit item corpore Hava, tua uxor, & deinde omnes tuæ familiæ, præter Ram virum & Rud feminam, a quibus mundus animabitur. Excitabitur ab eis mundus: omnesque una voce consentient in hymno, quem in hunc mundum, in quo illum hymnum dicent, attuli. Posthæc mundus incendio tolletur. Nam sancitum familiæ Domini vitæ, ut hoc exitu suis corporibus exeant, præter duos, Schurbaj virum & Scharhabil feminam, a quibus mundus animabitur, & Schurbaj ille vir caput generationis vocabitur. Animæ vero, incendio exituræ, omnes in lucem ascendent. Neque enim mendacii verbum, quod Dominus eorum ad eos misit, arguent. A generatione autem Ram & Rud usque ad generationem Schurbaj & Scharhabil homines animabuntur, verba hæc celebraturi, nec a sermone gloriæ se aversuri. Præterlapsis vero viginti & quinque generationibus, aqua mundus tolletur, filiique hominis aquæ hoc progressu suis corporibus exibunt.

ܐܬܝܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܫܡܗ ܢܒܪܟ ܡܢܬܗ
ܟܠܗܘܢ ܢܫܡܐ ܕܟܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܦܠܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܡܢܬܝ
ܡܢܬܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ ܒܥܠ ܡܠܟܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܒ ܕܢܬܟܢܫ
ܒܟܠܗ ܡܢ ܡܢܬܐ ܕܡܬܟܠܠܐ ܒܟܠܗ ܕܐܬܐ ܒܫܡܝܐ ܢܫܬܟܚ ܐܢܐ
ܫܡܝ ܡܪܝ ܠܗ ܠܡܪܝܡܘܬܐ ܐܢ ܠܡܢܝ ܐܬܐ ܐܢܬ ܐܢܐ ܚܝܐ
ܒܟܠܗ ܡܢ ܫܡܝ ܕܡܬܠܐ ܒܟܠܗ ܐܝܬܝܡܘ ܢܫܐ ܐܢܬ ܒܟܠܗ ܐܝܬܝ
ܢܫܐ ܒܟܠܗ ܒܥܕܬܐ ܐܝܬܟܘܢ ܒܥܠܡܐ ܗܠ ܐܢ ܫܡܝ ܡܪܝ ܕܢܫܟ
ܒܟܠܗ ܡܢ ܡܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܢܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܟܠ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ
ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕ

Nam præscriptum huic generationi, ut corpora projecta moriantur, animæ vero in lucem ascendant, præter Nuh virum & Nurajto ejus uxorem, item Schum, Jamin & Jafet, filios 75 Nuh: qui a morte aquæ liberabuntur, & a quibus mundus excitabitur. A Schurbaj & Scharhabil usque ad generationem 78 Nuh quindecim generationes erunt. Verbum tum divinum & hymnum ego una cum duobus Geniis, meis fratribus, in mundo annuntiabo. Sed a Nuh & arca, usque dum existat Ibrahim, propheta Spiritus, & usque dum existat Mescho, & usque dum ædificetur Jerusalem urbs, sex generationes erunt. Nascetur tum Schelimun rex, filius 78 Davit, rex Judeæ futurus, urbemque Jerusalem conditurus: cui ipsi Diaboli & Dæmones subjecti erunt, donec ille se efferens, bonitatem Domini non accipiat: quo autem facto, omnibusque ab eo desciscentibus, regnum ipsi peribit. Quisquis se jactaverit, eum sui pudebit. Tamen a Mescho Bar Amro usque ad finem mundi nec defuturi fideles justitiæ, qui suæ fidei constantes se præstabunt. Verum & existent prophetæ mendacii, per varias urbes dispersi: quomodo & gentes lingua diversæ per varias urbes & varia loca se disseminabunt: atque abortivi per diversas urbes se dissipabunt, seque per varia loca homines & viri, iique dominaturi, dispergent. Cadet locus in locum, & urbs in urbem per bellum cadet: fusoque in mundo sanguine, quisque lucrum sibi quærens, quod non suum, sibi vindicabit. Decipient vos Septem Angeli impostores: qui sui cultores sibi conciliabunt. Impostor primus ille, cui Sol nomen: secundus Spiritus Venereus, cui Lehbat Astro Amamet nomen: tertius Messias mendax, doctrinam omnium primam adulterans: quartus Sin,

ܡܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܐܬܟܢܝܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܒܐ
ܕܢܢܝܐ ܕܐܒܐ ܕܢܦܫܗ ܕܩܢ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܐܬܟܢܝܬ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܕܩܝܡܬ ܕܝܢ ܕܐܒܐ ܕܢܢ ܕܐܒܐ ܕܢܢ ܕܐܒܐ ܕܢܢ ܕܐܒܐ ܕܢܢ ܕܐܒܐ
ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܟܢܝܬ ܡܢ ܟܠܟܠܐ ܕܐܒܐ ܕܢܢ ܐܬܟܢܝܬ ܡܢ ܟܠ
ܡܢܢ ܢܝ ܡܟܬܒ ܢܦܩܬܝ ܢܦܩ ܢܝܢ ܡܢ ܐܬܟ ܐܬܟ ܐܬܟ ܐܬܟ
ܟܬܒ ܢܩܢܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ
ܐܬܟ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟܬܒ ܡܬܟ
ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬܟ ܡܬ
ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡܬ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

cui & Siro nomen, item Schuril nomen: quintus Kivan: sextus Bel: septimus Nerig. Diaboli Solis mendacium, magnitudinem spiritus, sui jactantiam, & magnitudinem ventris i. e. fastum filiis hominis injicient, eosque decipient, ut, apostolis, Spiritu, & Messia in mundum missis, Solem Lunamque adorando, ignem colant. Diaboli Spiritus, cui Astro nomen, ad Messiam se conferent, stultitiam in mundum immissuri, adulterium stupramque immissuri, item cantilenam, saltationem & libidinem cordi humano immissuri. Dæmonissæ vero veneficæ Dæmonesque venifici, in montibus & collibus habitantes, huc illuc dispersi, docebunt filios hominis, eosque a suis ædibus & domesticis abstractos deducent, vagos per montes & colles reddent, deductosque in deserta solos ibi eos, pollutionem, sanguinem, menstrualemque mulierem amaturos, & iniquitatem dolumque dilecturos, collocabunt. Quibus & quidem in igne Messias, cultores sui vocans, apparebit. Diaboli iterum Kivanenses planctum & fletum cordi humano immittentes, a felicitate eos quasi vinctos detinebunt, vagosque per montes reddent. Diaboli Nerigenses, in homines casuri, eos denudabunt. Exponam vobis, mei discipuli, de Messia mendaci, qui olim venturus, miracula in igne, ipse igne vestitus, igneque tectus, ostendet. Emunel suum nomen: etiam Jeschu vivificantem se appellabit. Quin & super igne sua habitatio futura. Et in curru ignis ille sedens, adveniet, & stans coram vobis, vobisque congregatis dicet: mihi in igne adsistite, haud coquemini, mihi credite. Vos si urserit, & ad eum ieritis, ipsi diffiteamini, nec a fide vestra deflectatis, sed nomen Regis altissimi lucis recordemini. Cujus vero nomen omnibus creaturis supererit, illius

ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܘܗܘ
ܘܒܘܗܘ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܦܢܝ ܬܗܘܡܐ ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܝܡ ܡܪܚܦܐ
ܥܠ ܦܢܝ ܡܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܘܗܘܐ ܢܗܘܪܐ
ܛܒܐ ܘܦܪܫ ܐܠܗܝܡ ܠܢܗܘܪܐ ܕܛܒܐ ܘܩܪܐ ܠܢܗܘܪܐ ܝܘܡܐ
ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܠܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ
ܚܕܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܓܘܗ ܕܡܝܐ ܘܢܦܪܫ
ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܘܐ ܕܦܪܫ ܐܠܗܝܡ ܠܪܩܝܥܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ
ܕܛܒ ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬ ܡܝܐ
ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܦܩ ܥܫܒܐ
ܡܢ ܥܠܬܐ ܘܥܫܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܠܙܪܥܗ ܕܒܪܢܫ ܦܪܝ ܕܥܒܕ
ܦܪܝ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܥܪܒܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܗܘܢ ܡܢܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܠܠܝܠܐ ܘܢܗܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܝܢ
ܘܠܫܢܝܢ ܘܢܗܘܢ ܠܢܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܐܦܝܠ ܐܠܗܝܡ ܬܪܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܒܐ ܢܗܝܪܐ ܕܫܠܛܢܐ
ܕܝܘܡܐ ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܫܠܛܢܐ ܕܠܠܝܐ ܘܟܘܟܒܐ ܕܐܦ ܠܢܗܝܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܗܘܪܐ
ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܪܒܝܥܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܫܪܘܢ ܡܝܐ ܡܢ ܪܡܫܐ ܘܢܗܘܢ
ܡܦܪܫܝܢ ܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ ܘܗܘܐ ܐܦܝܠ ܐܠܗܝܡ
ܕܥܒܕ ܬܪܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܒܐ ܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܫܠܛܢܐ ܕܠܠܝܐ
ܘܟܘܟܒܐ ܕܐܦ ܠܢܗܝܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܡܐ ܘܒܠܠܝܐ
ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܗܘܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ
ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܝܥܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ
ܢܫܪܘܢ ܡܝܐ ܡܢ ܪܡܫܐ ܘܢܗܘܢ ܡܦܪܫܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ

etiam virtus in corde oreque vestro versetur. Vobis, mei discipuli, amplius dico: speciem quoque aliam hic induet, coramque vobis stabit. Splendore autem ignis utcumque ille vestitus igneque tectus, tamen visui vestro sui obtegens, vestros oculos perstringet, vobisque dicet: ego sum is, qui a Deo fuit. Dicet etiam ille Mendax: sum Filius Dei, meus Pater me huc misit. Vobis item dicet: sum Apostolus omnium primus, sum Æbel Zivo, ex alto sublimi veni. Ipsum vero diffiteamini. Neque enim ego ignis indumento vestitus hac ætate hominibus apparebo. Veniet vero Anusch Genius, antequam aquæ diluvium ad Nu ejusque familiam pertigerit. Quo tamen aquæ diluvio ubi mundus tolletur, a Nu suaque uxore & familia id cessabitur. Scilicet genus humanum ab his animabitur. Sic etiam, & quidem desciscentibus Filiis Israelis, conditaque Jerusalem urbe, veniet Anusch Genius, & in Jerusalem versabitur; ante vero, quam Diaboli in mundum progrediantur, per duo millia annorum hic Anusch in mundo versaturus. At indumentum ut nubium aqua est, obtegens splendorem, ita quod hujus indumentum, nec id corporis futurum. Quemadmodum æstui & iræ ille obnoxius. Veniet autem virtute Regis altissimi lucis, sanaturus mutilos, visum redditurus cæcis, purificaturus leprosos, debiles ad ambulandum erecturus, surdi mutique ut loquantur, virtute Regis altissimi lucis facturus, mortuos vivificaturus, credentesque abortivos redditurus, atque eis ostensurus, esse vitam, esse mortem, esse lucem, esse tenebras, esse gloriam, esse veritatem, esse errorem, atque ducturus ad no-

حلا ٱمسنة مصـــٱمقم ٱصبا ٱذٱمهم ٱمحكهم ٱحكٱا ٱهمٱم
ٱب ٱمٱمهـــكهم ٱمزا ٱكٱمهه ٱهمٱكهه ٱلاٱهـــكٱم ٱمٱمٱا
ٱهكـــمٱم ٱكٱكٱا ٱسهٱا ٱكهـــمٱا ٱٱما ٱلاٱٱـــكٱمم
ٱحكٱا ٱكٱا ٱهـــٱا ٱصا ٱهـــكم ٱمٱا ٱٱكٱا ٢٥٥ ٱا
ٱٱم ٱكٱا ٱٱمم ٱلا ٱمهٱا ٱهكـــٱا ٱلا ٱمهٱا ٱٱمٱا
ٱهٱم ٱاهٱا ٱمكهٱا ٱهمهمٱا ٱزا ٱٱم ٱٱم ٱب ٱهٱه
ٱهم ٱمٱا ٱمهمٱا ٱهـــٱٱم ٱكهم ٱهم ٱمٱا ٱمٱا ٱمٱٱٱا
ٱصٱا ٱهمـــٱا ٱهٱٱا ٱٱما ٱزٱم ٱا ٱهكـــهٱا ٱهمٱٱٱٱا
ٱهم ٱزٱم ٱهم ٱهـــٱكٱ ٱهزا ٱاهـــٱهكه ٱلاٱهٱا ٱلاٱهٱم
ٱهم ٱحٱٱٱم ٱهمه ٱهـــم ٱهكٱا ٱلاٱٱم ٱهـــٱٱ ٱلا
ٱهـــه ٱهم ٱزٱم ٱهم ٱزٱا ٱهمهمٱا ٱهـــٱٱٱا ٱزٱا ٱهٱا
ٱمٱا ٱٱـــا ٱمهم ٱمٱا ٱهزٱـــٱا ٱٱـــٱٱم ٱهـــٱم ٱهم ٱمٱا
ٱهم ٱهـــهم ٱزٱه ٱهم ٱهكـــٱا ٱٱهٱا ٢٥٥ ٱٱهم ٱلا
ٱٱا ٱهـــهم ٱهلا ٢٥٥ـــٱا ٱٱٱا ٱهلا ٱٱهٱا ٱٱهٱٱا ٱهلا
ٱٱلا ٱٱما ٱهكـــٱٱهٱا ٱاٱهـــكه ٱلا ٱٱا ٱهلا ٢٥٥ـــٱا
ٱاٱهـــكه ٱكٱا ٱٱا ٱهكٱا ٱهم ٱهكـــٱا ٱكهٱا ٱصٱا
ٱا ٱهٱـــكٱهم ٱهكـــٱا ٢٥٥ ٱهٱٱٱكـــهم ٱهٱهكـــهم
ٱب ٱهه ٱم ٱصـــٱا ٱلاٱا ٱٱهـــٱا ٱٱا ٱهما . ٱهـــٱٱا
ٱهٱا ٱهـــٱكه ٱلا ٱكـــٱا ٱهٱٱا ٱٱما ٱهـــٱٱا ٱٱا
ٱهـــٱا ٱلاٱا ٱٱهـــٱا ٱكهه ٱهٱٱا ٱهٱٱا ٱهٱهـــكه

men Regis altissimi lucis *) quemcumque, qui se summiserit, fidemque uni Domino omnium creaturarum adhibuerit. Posthæc, & ubi ostendit sui amantibus veritatem, & Jerusalem urbem devastavit, adscendemus ad creaturas lucis, & habitacula splendoris, neque nos mundo conspiciendos præbebimus, donec veniat tempus, quo mundi mensura absolvetur. Sub hunc creaturarum finem accedemus ad animas pacificorum, animasque reorum, qui in mundo peccarunt & deliquerunt. In tenebris hi versantes. Ubi autem cuique secundum sua facta reddetur, ab igne ac tenebris salvus quisque evadet, præter eum, qui commisit peccatum majestaticum, personam filiorum hominis corrumpens. O, pacifici & fideles! Quisquis a verbo Domini se averterit, neque his, quæ ipsi dicta fuerunt, obedientem & fidelem se præstiterit, & quisquis pro lubitu suo Satanam adoraverit, nec pœnitentiam egerit, aut libidine abstinuerit, & quisquis se averterit a Jordano, Jordanique aquæ vivæ signo & baptismo, quo in nomine Vitæ Primæ se baptisavit, deinceps a Vita desciscens; sua radix a creaturis lucis evelletur. Adveniemus tandem in splendore solis, candore lunæ, nitore stellarum, vi venti, claritate, quæ data igni, & præstantia, quæ data aquæ vivæ in hoc mundo. Verum ad hoc usque tempus nos in mundo conspiciendos non præbebimus. Vobis, mei fideles, amplius dico: ubi Nebu, unus ex Angelis defectionis, venerit, convocabit Spiritus Venereus populum ad cœli terræque coronam; & in Tabdono monte se Angeli de-

---

*) Quibus respondent haec, quae supra, sed h. l. omissa

ووزا ئەكتەمەكە ٥٧٥٥ جەمەرا سەتەدەب ئاا هەمسا مەهيئسا
مەئىد ەەزئەدەى ماشىكەدى دلا ئا دئىدا ١٧٥ جسىزب ماالمحدەم
لاىدەى ماىزەشئىدەب ىا ئكر ئكتەمەى ئىيلا ئىئەدەى لاىدىمەى
ىا ئىيلا ئى ىئىدەى ىئىيلا ەتەشئىدەى دائما ىبەەزا ئەەا ماىزاىدى
ماىزاىدەى ەلا ىزئىدكى مى مەهسا ئەشئا ئەيلا ەەى مەهيا
ئىئكىدە ٧٥٥٥ ئكر مىزا ئەدىجا ماىئكىيا مى ئاەب مىا ىئىدا
مەىئكە مەىر مىدا ىئىدا مەئىزا دلا ىبەەا ماىجىدا ئىيج ٥٧٥٥
ئكر مەەئىئكدا ماتئا مى ازما ئكدىدا ئىمەمىدا مەئكىك مئىىد
مەئىب مىيا مەمىدا لازما ماشىكىدى ئاەب مى مىدىدا ازىدا
ازا مە ئىزىدى ماالزەشئىدەب ازىدىماا ىمەمئىكدا ىمەمىسا مىدىدا
ئىيما مەىىزا مىىزا مەلزا ئەئىدەب مەمىسا مىزا كىيىم مەمىكە
مىدىدا ئەيىف ماشىكە كىمىيف مىئا ازمر مەئىمم كىدىدا لاىئىمىكە مە
مىىيما مەئىدا ازىزا جەمىدا ئەيىمىدەب ماشىكىدى ىمىدى ازشىكە كىمىىف
مەئىمىب كىمىب ازىدىماا ازا مە كىدىدا ئىمىدا ازا كىـــكىدى
مىىد ازما ازىدىكىدى ماالزەشئىدەب ازىدى مىئىب كىمىكىدا ازىدا
ىبەەزا ئىزىمىب ىمىكىمىب مىكىدا ماالزىمىئىب (*) كىمىمىسا ئىيلا ئىمىيىكى
كىكىيىدا ماىزا مىكـــئىيىدا ماالزىكا ماا مىىىد ئىىىب مىا مىمىكى
ئىدىدا ازا مەئىا ئىىىدا مىكىمىدا مىئىىيا مى جىدا ازما مەئىكىدى
مى ىىمىمىـــدە ماىئـــيلا ماىىيىدا ئىىى كىئـــئىىىب مىىىىيئىدا
ئىىىكى مىىئىمىكى ئىئىلا ماىئـــكىدا ئىئىلا ئىىىدا ماىىىدا ماىىىئدا

---

*) Lege ماالزىمىب

fectionis congregabunt, hunc Nebu olei cornu illituri, igneque vestituri. Veniet item sub specie deinceps alia Messias impostor, & stans coram vobis dicet: aquam pertranseo, mei electi, advenite. Vos autem ne vos immergatis; neque enim transibitis. Ipsi ne credatis. Vos vero urgens si aliquem vestrum occiderit, nec dolore afficiamini. Vestris corporibus ab homicida occisis, vestræ animæ in terra lætis futuræ. Ne commoveamini, nec dolore & metu afficiamini præ Messia doloso, vano, & præ sermone ejus insano. Evellet radicitus etiam hic frugiferas herbas & arbores, iisque trans mare ab uno ejus littore ad alterum missis, loco procumbet, fasciculum portans, indeque facturus scalam, qua missa e terra usque ad cœlum ascendet & descendet, atque inter cœlum & terram volans, vobis dicet: ego sum ille veniens ex alto; vester sum Dominus. Ipsi autem ne credatis. Scala enim Messiæ incantationum fallaciâ & præstigiis facta. Atque quo loco Messias steterit, oculos præstringet. Obtecturus vero splendorem solis, soli dicet: splendorem tuum obtege. At splendorem sol non obteget. Præparabit vero, quo loco stabit, præstigiis caliginem, vobisque dicet: videte, sol, me jubente, splendorem suum obtexit; quia sum Deus servator. Vobis, filii hominis, dico: ipsi ne credatis. Celebrate Regem altissimum lucis, Dominum omnium creaturarum. Nec celebretis Messiam vanum, deceptu. rum creaturas, generationes, & gentes, nescias naturæ, ex qua ipsi origo. Veniet sub his speciebus, captivos in mundo ducturus, decepturus filios hominis, eosque sua disciplina eruditurus. Illi autem religiosos & justos se vocabunt, item Christianos se appellabunt, & religiosos religiosasque paraturi, hos

ܡܪܝܡ ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕܝܗ ܕܠܨܛܪܘܢ ܕܐܝܬܝܗ ܕܟܬܝܒܐ
ܕܡܢ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢ ܩܡܝܐ ܕܡܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢ ܐܝܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܬܝܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠܬܐ ܕܐܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ
ܟܠܐ ܕܡܬܟܬܒܐ ܒܝܕܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܟܬܒ
ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܝܠ ܡܢ ܒܝܬ ܡܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܟܬܒ ܒܟܬܒܐ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܕܡܬܟܬܒ ܒܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ
ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ
ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ
ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ
ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܬܒ

etiam homines religiosos, sanctos, beneficos & beneficas nominabunt. Exibunt tamen ex eorum ædibus, qui corruptores & corruptrices fient, præripientes semen sibi invicem, mulieres viris, viri mulieribus semen, creaturisque satietatem tollentes. Sic & obtrudent injungentque eorum ori jejunium, atque, vinculis quasi injectis, cibum potumque ori ipsorum dementes, vestesque albas corpori detrahentes, in solitudine eos collocabunt. Accedentes vero Dæmonissæ eis concumbent, semen accepturæ, & præguantes futuræ. Quo facto, existent Dæmones & Diaboli Tripudiantes, filias hominis invasuri: neque remedio, curæ, auxilio locus erit: verum suo semine, suo fœtore, sua pollutione eas corrupturi, eas prostratas compriment, ab aliis quidem desistentes, ab aliis vero non desistentes. Vobis, mei discipuli, rursus dico: latebit per menses improprie Nebu Messias in ventre matris virginis, deinde cum corpore, sanguine, & menstruali pollutione exiturus, in illius sinu educandus, & lactens. Educatus vero apud gentem abortivorum, proponet ingrediens omnem suam doctrinam, &, perversa scriptura sacra, ejusque dictione ac re omni immutata, filios abortivorum perplexos reddet. Parabit sibi sui cultores, editis præstigiarum documentis: quarum ope sibi credentes tunica caprina vestiet, & comâ in capite eorum tonsa, caligine quasi velabit. Festum suum die solis agent. Atque eis dicet: Deus sum verus, Pater meus me huc misit, Apostolus sum omnium primus, ultimus, sum Pater, sum Spiritus Sanctus, ex urbe Nesrat exii. Ipsi item solium: humanitatemque humanitate cumulabit: & in Jerusalem se conferet. Colliget præterea abortivos incantatione & fraude, atque prodigia portentaque eis monstrabit, per

ܡܬܝܠܕܝܢ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܘܒܫܡܗ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܬܩܒܠ ܡܢܢ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܢܬܩܒܠ ܡܢܢ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܡܠܟ

Diabolos, qui cum eo erunt, mortuis vitam, ut & mortuo loloquelam redditurus. Advocabit abortivos, eisque dicet: venite, videte, mortuos vivifico, & ut resurgant facio, pretium redemtionis solvo, sum Anusch Nasaræus. Spiritus etiam, voce in Jerusalem missa, testimonium de eo dicet. Ipse autem illecebris præstigiarum filios hominis captivabit, eosque sanguine & menstruali pollutione imbuet. Baptizans hos aqua defectura, perversoque baptismo vivo, in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti baptizabit, & a baptismo vivo, quo in Jordano aquæ vivæ baptizatus es, Adam, avertet. Nascetur vero hac etiam ætate filius, cui dicetur nomen Johannes, filius 78 Abo Sabo Zachariæ, ipsi in sua senectute futurus. Et nata centum annos eum concipiet sua mater Aneschbat mulier, in sua senectute illum paritura. Verum educatus hac ætate Hierosolymæ ille Johannes, quoniam fides in ejus corde versabitur, Jordanum leget, peracturus baptismum per quadraginta & duos annos, antequam Nebu, corpore induto, in mundum abiturus sit. Sed, Johanne hac ætate Hierosolymæ nato, Jordanumque deinceps legente, & baptismum peragente, veniet Jeschu Messias, summisse se gerens, ut baptismo Johannis baptizetur, & Johannis per sapientiam sapiat. Pervertet vero doctrinam Johannis, &, mutato Jordani baptismo, perversisque justitiæ dictis, iniquitatem & perfidiam per mundum disseminabit. At die, quo spatium vitæ Johanni confectum fuerit, ego mea sponte ad eum veniam. Apparebo Johanni puero parvulo, cum eo, tres annos unumque diem nato, sermonem de baptismo habiturus, gratiamque divinam explicaturus. Tamen ex suo demum corpore ipsum educam, & in puritate ad mundum omnis splendoris extollam,

ܒܚܡܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܕܢܦܩܬ ܒܗ ܡܢ ܦܓܪܐ ܕܟܢܝܫܬܐ
ܟܬܒܐ ܕܐܠܗ ܡܪܝܡܐ ܕܢܬܝܗ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒ
ܐܝܡܐ ܡܢ ܡܪܝܡܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܢܬܝܗ ܒܡܫܟܢܬܐ ܕܫܟܝܢܐ
ܕܐܠܗܐ ܥܡܢ ܐܝܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒ ܬܡܢܝ ܦܓܪܐ ܕܫܝܢ
ܟܝܢܐ ܡܢܗܝܢ ܕܢܬܟܢܫ ܒܫܡܗܬܐ ܒܫܡܝܡ ܕܟܬܒ ܡܬܐ ܕܟܬܒ
ܦܫܝܛܐ ܒܦܓܪܐ ܕܟܬܒ ܕܗܘܐ ܒܐ ܕܟܬܒ ܕܫܢܝ ܐܝܟ
ܕܫܝܢ ܦܫܝܛܐ ܕܟܬܒ ܕܢܬܟܢܫ ܠܐ ܢܗܘ ܡܢ ܗܘܐ ܕܒܪܐ
ܘܐܦ ܡܢܝܢ ܕܡܬܦܫܩܢ ܒܟܝܠܐ ܢܫܡܢ ܡܢ ܕܟܬܒ ܕܐܝܟܢ
ܒܟܬܒ ܒܗ ܡܢ ܕܒܪ ܒܝܕܟܝܢ ܕܒ ܒܟ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܫ ܐܝܟ
ܕܫܝܢ ܕܟ ܢܝܟܠ ܐܠܐ ܒܗ ܒܗ ܒܟ ܢܫܡ ܒܟ ܡܬܐ
ܒܢܝܢ ܡܒܪܐ ܢܫܡܬ ܕܦܫܝܛܐ ܦܓܪ ܒܟ ܐܠܐ ܒܟ ܡܢ
ܢܝܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

illum Jordano candido aquæ vivæ & exhilarantis baptizaturus, veste splendoris velaturus, lucis tiara circumdaturus, hymnoque purî cordis, quali hymno Reges lucis suum Dominum in secula nunquam terminanda celebrant, beaturus. Insistet vero mundus mendacio post Johannem, gentesque dissensientes Messias dolosus reddet. Duodecim item alii impostores per triginta annos mundum pererrabunt, qua ætate in mundo Dolosus apparebit. Probemini beneficentia spectati, justi ac fideles. Justus quilibet & fidelis institutioni Messiæ, & doctrinæ fallaci ac gentili Duodecim Stellarium ne obediat, nec ab hac disciplina, omnium prima, discedat. Estote firmi, & in fide vestra state, quî extemplo e mundo exituri eritis. Ne auscultetis institutioni mendaci, cui mendacium insitum est. Domino ubi placuerit, Anusch Genius, illuc iturus, manifestabit falsitatem Jeschu mendacis, Angelorum lucis speciem præ se ferentis, atque Messiam dolosum, mendacem, filium mulieris, ex luce non oriundæ, condemnabit. Illum, unum ex Septem impostoribus, mundum pererrantibus, suæque sphæræ etiam imperantem, Messiam inquam dolosum mendacii arguet, in manus abortivorum tradet, desertumque a suî cultoribus cruci figet, corpus occidens. Dispergent se illius tum cultores in diversas partes, ipse vero in monte Moro se abscondet. Et velut sol fumum post æstum relinquit, ita ille errorem & persecutionem mundo injiciet. Impostores vero omnes Septemstellares in mundo appellatos, qui filii hominis coluerint, ii ad incendium abituri. Neque enim hî, quæ prælecta, audituri, aut quæ monstrata, visuri, aut quæ præcepta, facturi, sed se a luce aversuri, amatores suî paraturi, ipsique pompam, servitia &

ܡܢܗܡܬܐ ܐܫܬܐ ܘܙܡܪܟܗ ܟܬܪܐ ܕܡܪܡܪܐ ܡܥܡܡܐ ܕܟܟܐ ܐܝܟ
ܚܢܢ ܟܡܢ ܐܡܪܐ ܟܡܟܦܬܐ ܕܡܢܐ ܡܢܗܢܐ ܗܟܟܐ ܐܡܪ
ܕܐܝ ܢܡܪܐ ܡܢ ܡܢ ܚܡܪ ܡܕܐ ܐܬܪܝܟܝ ܕܐܝܥܝ ܡܐܝܡܢ
ܡܢ ܬܟܬܐ ܙܥܪ ܡܐܝܪܡܢ ܡܐܝܡܢ ܟܐ ܬܟܝܐ ܡܕܐ ܕܡܗܝܬܐ
ܡܬܡܝܟܝ ܡܐ ܝܪܡܢ ܕܝܐܝܐ ܡܬܗ ܕܕܡܗ ܕܝܐ ܐܢܐ
ܡܕܥܐ ܒܡܐ ܕܝܐ ܡܐܝܡܢ ܡܐ ܐܬܪܝܟ ܡܐ ܕܝܐ ܡܢ
ܕܟܟܐ ܟܢ ܡܕܝܐ ܕܝܡܙܐ ܡܢܡܢܐ ܐܘܡܢ ܡܟܐ ܡܟܐ
ܕܐܡ ܐܢܐ ܕܡܢܐ ܡܐܝ ܡܕܝ ܡܕܝ ܕܝܟܝܡ ܕܝܟܝ
ܕܡܐ ܐܢܐ ܡܕܟܐ ܐܘܡ ܡܟܐ ܡܕܟܐ ܡܟܟܐ ܡܢ ܟܐ
ܡܡܝܐ ܟܡܡܐ ܕܝ ܡܬܡܢ ܡܡܗܝܟܐ ܟܡܐ ܐܢܐ
ܟܡܟܐ ܢܡܐ ܡܢܡܐ ܡܢ ܡܐ ܡܕ ܡܕ ܡܢ ܡܐ
ܡܕܝ ܡܢ ܡܟܟܐ ܟܟ ܡܟܟ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܕܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ
ܡܡܡ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

opes mundi hujus amaturi. Vobis, mei electi & pacifici in hoc mundo futuri nascendique, dico: veniet Dolosus, veritatem abscondens. Vobis autem præcipio, ne desciscentes a doctrina eximia deflectatis, aut, testimonium perhibendo somniis incantantibus, quæ impostores vobis ostendent, immoraturi id perhibeatis, aut testes ob aurum argentumve, cujus cupiditate quot-quot capti in ignem ardentem præcipitant, subornemini, aut carmen, quod Nebu Messias in mundo canet, canatis. Aliam adhuc speciem hic induens, & Tibicen blandus vocatus, carmen præstigiarum blanditiarumque canendo saltabit, &, complosis manibus, cor filiarum hominis captabit. Inferet quoque Tibicen blandus hic appellatus mundo spiritum, unde populus spectaculo concupiscentiæ superbiet: quemadmodum, & ubi incantamentis filias hominis deceperit, ad illius vocem filiæ nubiles ex horto, bestiæque e virgultis in medium procedent. Sed, illata per mundum, viris libidine, feminis turpi lascivia, virisque mulieres sectaturis, mulieribus viros sectaturis, quomodo abstrahet senes & vetulas a suis ædibus, virosque a suis, penes quas ii versantes, uxoribus, sic etiam juvenes a suis cognatis abstrahet. Immemores hi nominis suorum cognatorum, impudentiam, adulterium, scortatum, libidinem, & lasciviam viris, mulieribus, adolescentibus & puellis injicient. Quo facto, scortantes, ad cantum saltabunt mulieres coram viris, ut viri coram mulieribus saltabunt. Fallens libido sic mundo injicietur. Diaboli rursus Nerigenses dimittent fures in filios hominis, quorum furto filii hominis nudabuntur. Invadent Furiæ & Parcæ filios hominis: quos ubi vestitu ad nudum furiosi spoliarunt, eorum quoque corpora quasi sacrificantes festumque

ܒܬܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܕܟܝܠܐ ܡܠܐ
ܒܡܟܝܠܐ ܡܠܐ ܒܗܝ ܡܠܐ ܐܪܡܐ ܡܠܐ ܒܡ ܒܡ ܦܢܡܝܢ ܟܝܢ
ܐܢܐ ܕܒ ܐܡܝ ܢܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܝܟ ܟܝܟܐ ܕܡܟܐ ܕܝܢܐ
ܘܐܡܪܝܢ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܐܝ ܡܝܢܝܟ ܡܫܝܚܝܟ ܟܝܟܐ
ܡܫܝܚܝܟ ܟܝܟܐ ܕܢܐ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ
ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܐܙ ܡܠܐ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܝܡ
ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܒܝܕ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܙܠ

agentes lacerabunt: Diabolis, Deastris Nerigensibus, Satanis, in eos se effusuris, eorumque carnem esuris, atque sanguinem bibituris. Existent item jam in mundo visiones: atque Chaldæi & harioli, per fana & sacra in suis agris aliisve & diversis regionibus, humidis & umbrosis, aut montosis & editis, passim versantes, illuc item filiis hominis a via fidei deductis, decipient mundum omnem tympanis, fistulis, cornibus, & tubis, altaque voce loquentes, mundoque seducto, in errorem cor filiorum hominis inducent. Inebriabunt eos hi potu amoris, lucro auri argentique, & structi e luto sacelli imaginibus; ita ut opera hæc manuum peritura adorent, atque coram reverenter procumbentes aromata eis suffiant. Erunt vero ex illis, qui & venerabuntur Angelos ignis, stellasque in sphæra cœli sublimes: quibus tamen splendor & nitor congestus fuit in lucem modo creaturis tenebrarum insciis, stupidis ac insipientibus futuram, ut splendorem, ex alto sublimi venientem, atque his stellis, tanquam ducibus diei noctique imperaturis, datum, videant. Etiam tu, Adam, tua uxor, tui filii, tua familia, & quicumque justus ac fidelis fuerit, remoti estote ab operibus fœdis Satanæ, & a Diabolis, Dæmonibus, Spiritibus, Deastris, Dæmonissis ac Parcis, in mundo relictis ad tentationem virtutis filiorum hominis, quorum nec peccantes defuturi. Quicumque vero ad illorum Dæmonum voluntatem se conformaverint, & qui voluntati Satanæ suique corporis cupidini satisfecerint, igni ardenti semetipsi dedent. Quod a spectatis beneficentia & pacificis absit. Quibus utpote fidelibus, nec manum Satanæ dantibus, aut ad Satanæ voluntatem se conformantibus, Satanæ manus non dominabitur. Accincti enim hi fide, & a Satana

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܒܐܕܢܐ ܕܒܪܬܐ ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܬܪܥܝܗܘܢ ܕܬܪܬܝܗܘܢ ܕܗܘ ܡܬܚܙܐ ܠܗܘܢ

inviolati, opera beneficentiæ, quæ Dominus eorum definivit, facient. Vobis denique, pacifici & fideles, denuntio: post omnes prophetas propheta e terra surget, & propheta hic quartus Mahamad, in omnes gentes regnaturus, veniet. Augescet in mundo tum oppressio. Verum post hanc dominationem, qua mundus tumultuose insurget, post inquam Mahamad Bar Bezbat, quartum prophetam, non alius in mundo propheta vaticinabitur. Tollenda tum e terra fides. Celebretur Vita summa in luce, Vitæque Nuntius in summa puritate confirmetur ?

Hæc sidra Domini celsitudinis est.

In nomine Vitæ summæ. Celebretur splendor, & lux summa, prima! Domine hymni, adspice nos, neque contra nos decernas. Domine noster, peccavimus & inique egimus: peccata & delicta nostra nobis remittas. Propitie, benevole, & misericors, adspice nos, neque contra nos decernas. Videns & discernens, adspice nos, neque contra nos decernas Adspice nos, propter tuam misericordiam nostri miserere, & propter tuam potentiam nostramque tui fiduciam nostri miserere. Nostra spes & confidentia, propter tuam misericordiam nostri miserere. Sapiens & dominans, propter tuam benevolentiam & mesericordiam nostri miserere. Rex altissime lucis, audi nostram vocem, nec contra nos decernas. Domine altissime & celebrande, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Manifestator, secreta manifestans, propter tuam misericordiam nostri miserere. Deus hymni, adspice nos, neque contra nos decernas. Servator omnium fidelium, audi nos, neque contra

ܟܝܠܐ ܬܝܡܐ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܕܒܣܪܐ ܠܚܘܕ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܟܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܕܒܣܪܐ ܕܒܣܪ

nos decernas. Restaurator omnium bonorum, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Creator omnium opum, propter tuam misericordiam nostri miserere. Liberator honestatum, audi nostram vocem, neque contra nos decernas; propter tuam misericordiam nostri miserere. Donator omnium donorum, da nobis virtutem, neque contra nos decernas. Servator omnium fidelium, ab omni malo nos serva. Liberator animarum, ab omni peccatore nos libera. Eversor omnium malorum, nobis contentionem iramque aboli. Stabilitor omnis humanitatis, da nobis veritatem, ne cadamus. Illuminator, cujus præstans virtus, da nobis virtutem, ne erubescamus. Domine omnis hymni, laudatio tui nos occupet. Custos justorum, tua vigilia nos custodiat. Procurator omnium electorum, tua procuratio nos tuetur. Commendator omnis precationis gratiarumque actionis, gratiarum quæ tibi debetur actio nos teneat. Rex altissime & misericordiæ plene, propter tuam misericordiam nostri miserere. Medice, interiora sanans, adhibe nostris peccatis curationem, neque contra nos decernas. Medice, animas sanans, nos sana, neque contra nos decernas. Potens & virtute valide, vim contumacium frange. Splendens, cujus splendor magnificus, tuus splendor nos inhabitet. Lux summa, nec unquam peritura, lux tua nos inhabitet. Dans manum pacificis, manum nobis da, ne cadamus. Constituens in viis veritatis, a tua via ne declinemus. Fortis, sapiens, misericordiæ tuæ iram abroga. Justitia, justos justificans, adspice nos, neque contra nos decernas. Domine summe omnis misericordiæ, propter tuam misericordiam misecordiæ tuæ omnem iram abroga. Qui distinguis vitam a morte, misericordiæ tuæ iram abroga. Qui distinguis lucem a

ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܐܝܟܢܐ

---

*) Lege ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ

tenebris, misericordiæ tuæ iram abroga. Qui distinguis bonum a malo, misericordiæ tuæ iram abroga. Qui distinguis veritatem ab errore, misericordiæ tuæ iram abroga. Illuminator luminosorum, misericordiæ tuæ iram abroga. Qui extendis virtute firmamentum, iram misericordiæ tuæ abroga. Qui condensas verbo terram, iram misericordiæ tuæ abroga. Qui mittis aquam vivam, misericordiæ tuæ iram abroga. Qui foves frugiferas herbas & arbores, iram misericordiæ tuæ abroga Custos animarum, ab omni abominabili nos custodi. Qui mittis justitiæ Apostoles, iram misericordiæ tuæ abroga. Qui das sapientiam & hymnum, iram misericordiæ tuæ abroga. Judex, animas judicans, iram misericordiæ tuæ abroga. Judex, cui oculi aperti, contentionem & iram nobis abroga. Pure, cui nulla macula, nos purifica, neque contra nos decernas Nos servi peccatorum, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Nos servi, qui peccavimus, Domine noster, ne contra nos decernas. Inique egimus, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Oculus noster nutum annuit, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Auris nostra malum audivit, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Nostrum os mendacium mussitavit, ob id quod peccavimus, ne contra nos decernas. Manus nostra furtum commisit, malumque fecit, Domine noster, ne contra nos decernas. Cor nostrum cogitata mala volvit, Domine noster, ne contra nos decernas. Corpus nostrum adulterium commisit, ob id quod peccavimus, Domine noster, ne contra nos decernas. Genu nostrum se Malis flexit, Domine noster, peccata delictaque nostra nobis remitte, Domine noster, ne contra nos decernas.

ܟܝܢܝ ܐܝܟܐ ܕܢܦܠ ܠܐ ܟܝܢܐ ܟܠܗ ܕܥܒܕ ܢܦܫܗ
ܕܡܫܬܘܪ ܐܪܝܡܬ ܟܠܗ ܦܠܝܫܘܬܐ ܒܥܠܡܐ ܬܫܦܠܐ ܢܫܝܢ
ܕܢܦܫ ܡܢܝܢ ܢܫܝܢ ܕܢܦܫܐ ܘܡܬܬܢ ܕܡܫܬܘܪ
ܒܟܠܗ ܒܥܠܡܐ ܐܝܟܐ ܐܝܟܐ ܕܟܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܡܫܬܘܪ
ܡܬܬܢ ܦܠܝܢ ܐܡܫܬܘܪ ܒܐܝܟܐ ܦܠ ܢܫ ܡܝܢ ܬܫܦܠ
ܫܟܝܢ ܡܢܗ ܐܡܬܟܐ ܡܢܦܫ ܥܡܪ ܕܐܪ ܐܢܝ ܗ*

ܬܘܡ ܫܝܢܐ ܕܐܝܢܐ ܘ ܗ*

ܒܥܘܢܐ ܕܢܝܢ ܐܢܐ ܕܒ ܐܪܡ ܐܢ ܒܟܢܐ ܢܝܢܐ ܡܟܟܗ
ܕܢܝ ܢܝܢ ܐܫܝܡ ܟܐ ܐܪܡ ܟܠܗ ܘܐܠ ܕܐܫ ܢܝܢ ܬܘܫ
ܒܟܢܐ ܟܠܗ ܙܢܙܐ ܟܠܗ ܘܐܠ ܡܟܐ ܟܠ ܒܥܠ ܟܠ
ܒܥܠ ܟܠ ܡܢܝܢ ܟܠ ܡܢܝ ܟܠ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܟܠ ܡ
ܡܢ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܟܠ ܡ ܟܠ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ

Pes noster in superbia ambulavit, Domine noster, ne contra nos decernas. Nos servi peccatorum, propter tuam misericordiam nostri miserere. Domine omnium animarum, vidimus tuum splendorem, & viximus, vidimus tuam lucem, & credidimus, audivimus tui hymnum, nostroque in corde justitia habitavit, habitavit in nostro corde justitia, accepimus tui hymnum, verbaque tui hymni, quæ nobis misisti, audivimus: Domine noster, peccavimus, & inique egimus: peccata delictaque nostra nobis remittas. Nomen tuum loco lucis celebretur. Finis.

Hæc concio Jordani est. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Ubi veni ego, Apostolus lucis, rex ex luce oriundus, incedens huc veni. Doctrina & splendor in mea manu, superque me lux & laudatio, claritas & doctrina, vox & prædicatio, character & baptismus. Cordia obscurata voce mea & prædicatione illumino. Vox reddita in mundo, vox in mundo reddita a capite ad calcem mundi. vox in mundo reddita. Animum quilibet homo attendat: & attendens quisque animum, ab igne consumente liberabitur. Beati qui juste agunt, pacifici & fideles: beati pacifici, ab omni malo procul abstinentes. Apostolus sum lucis, quem Dominus in hunc mundum misit. Apostolus sum justus, cui nihil falsi inest, justus, cui nihil inest falsi, cuique nihil deest & deficit. Apostolus sum lucis: quisquis odorans odorem Vitæ, quisquis accipiens hanc doctrinam, ejus oculus luce plenus, ejus oculus plenus luce, ejus os hymno plenum, ejus os plenum hymno, ejusque cor sapientia plenum Illum odorati adulteri, dimiserunt adulterium,

[illegible]

reliquerunt, dimiserunt, reliquerunt adulterium, venientes in odore meo, circumeuntes, & dicentes: inscientes adulterati sumus, jam sapuimus, non adulterabimur. Apostolus sum verus, cui nihil falsi inest, verus, cui nihil inest falsi, cuique nihil deest & deficit: quisquis odorans odorem Vitæ, quisquis illum odorans, ejus oculus luce plenus. Illum odorati mendaces, dimiserunt mendacium, reliquerunt, dimiserunt, reliquerunt mendacium, venientes in odore meo, circumeuntes, & dicentes: Domine noster, inscientes diximus mendacium, jam sapuimus, non dicemus. Apostolus sum Vitæ, verus, cui nihil falsi inest, verus, cui nihil inest falsi, cuique nihil deest & deficit, arbor gloriæ: quisquis odorans odorem Vitæ, quisquis eum odorans, ejus oculus luce plenus, ejus oculus plenus luce. Illum odorati homicidæ, dimiserunt homicidium, reliquerunt, dimiserunt, reliquerunt homicidium, venientes in odore meo, circumeuntes, & dicentes: inscientes commisimus homicidium, jam sapuimus, non occidemus. Illum odorati sunt præstigiatores, dimiserunt præstigias, reliquerunt, dimiserunt, reliquerunt præstigias, venientes in odore meo, circumeuntes, & dicentes: Domine noster, inscientes usi sumus præstigiis, jam sapuimus, iis non utemur. Vitis sum, vitis Vitæ, cui nihil falsi inest, arbor gloriæ: quisquis odorans vitam, quisquis obediens, ejus oculus luce plenus, oculus ejus plenus luce, ejus os hymno plenum, ejus os plenum hymno, ejusque cor justitia plenum. Illum odorati annuentes nutum, dimiserunt nutum, reliquerunt, dimiserunt, reliquerunt nutum, venientes in odore meo, circumeuntes, & dicentes: inscientes annuimus nutum, jam sapuimus, non annuemus, a die, quo vidimus, a die, quo tuam doctrinam audivimus, & a die, quo te vidimus, cor nostrum

ثمما ايجلا اصفنصر لمحا ساسه كسوسار ملا تيعسر لاتيعسر
ممكـــهم معنم مهدما سا مح كلح لاتـيعصمر اصدـــهدلا
يكلح لاتحذة امكسم تعفدما لاتسلاحن ممكحك ياقيكم حملا مح
يحيث لا تعصه تعصه ـــاسا كمحا ملحيه يمنا لـ ياة ككه
اصيلا صعما اصم ذيحا ملـــهنيا حلا تعفسمه لـ ياة بمنسمكم
ملاسم مفسكم ملاممكسم ملاعنسمعنا صـــعما حوصنمه نحيلا
حنمحا نحا بهمحا قعيمنا صسمحا ملكلكم لمنا سمحا ككحا
كسمحا ممح بنا مككحا كهمحا مدما بحمنمنا سنح بمعمسمنح
مكن سهلم سمكم ـــمحـــممكح ممعمسه انه مكحا بنمنا
يمنيلكم ماا كنسمكر انه قنبا بسنا ملحه ممكسمم اسمكر
سنا اصم كممكسمم حمكنا *

ممكـــسمم بسنا نحا كمم مهـــنا نرحا بنا نرحه
مسسنا بنا صسنا لاكيمم ملا نيسمحم ملم حكيحا ذنيا
نحمي مسحما كلهمحا ززمم لاززسمم كـــسحما بمعنا بحب
ينـــيا بنحا بلاشكم قنمه بنبنا ملاعـــنمحه حلمم نمنا
بيمه حمنمحا حكنا نممح انا اصـــبنا معنمسمكحم حسنا
ملكـــمنتا بسمنسمحه حمنا بنحـــمنا اصنمهمحم حلا حمملا
معنمكنا ملا ـــمحنا بانـــما لاكسم ملنما ـــمحنا لاكـــنم
نمم كنـــحا بنـــحا سمم نم بحـــنحا بنمهـــيم زنم
زنم حنمحا نمهـــيم ملاكـــيلا سمم نكم ـــيحا بحـــمحما

quiete plenum. Tibi, Bone, fidem habuimus, &, visa tua luce, tui non obliviscemur, tui per omnes nostros dies non obliviscemur, neque per unam horam te nostro ex corde deseremus; quia nostrum cor non excæcabimus. Hæ animæ non intercludentur. Loquens eis dixi: quisquis se converterit, illius anima non tolletur. Contra illum Dominus non decernet. Qui vero mali & mendaces, ii adversus semetipsos sententiam tulerunt. His enim quid fas sit ostendit, sed ii non videntes: hos vocavit, sed ii non obedientes & fideles. Mali ob suam cupidinem in mare magnum Erythræum præcipites ituri & in tenebris versaturi: eorumque tumulus mons tenebrosus futurus, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis. Te, Domine noster, celebramus: peccata delictaque nostra nobis remittas. Celebreris, Rex lucis, qui veritatem nobis in tui amorem misisti. Purus es, Nuntie Vitæ, omnesque tui amantes purificasti. Vita pura omnibus operibus.

In nomine Vitæ summæ. Vobis, plantæ, quas plantavi, & electi, quos elegi, pronuntio: ne adulteremini, aut furemini. Faciles vicissim vos præbeatis, summisseque vos erga potentem geratis. Ne ametis prophetam falsi, a quo velut judicibus mendacii, nihil tale, quale Jordani est, evenit, & in quo nec Dominus, in alto sublimi sedens, fixus manebit. Etiam vobis, electi & pacifici, dico & ostendo: fidem Domino celsitudinis adhibete. Exposui vobis de adolescentibus & puellis, de viris, feminas non quærentibus, & feminis, viros non quærentibus. Ascendite in ripam maris, videte pisces, in mari commeantes, binos in mari commeantes, neque eos ignavos. Videte aves

قسنا زهم زاس ملاضيا انه سنا حكمل قيكه نهم كقعة
هزز لها سس إنكسنا بحلا قعا هزز لها قسقا مقا
هُمم سس نهنا ٥ونا بقا الاكسمه قا زُس ماسكنا
بحلا قعا زُونا قسيا احزز زُسا مقسيا نعقسمه بهميلا
مهمكما ٥هدنا بانعا الاكس ماسقا كيهدنا الاكسا مب
فعقا مم كيسنم قعيدنا دهيلا بسمعا اقسيهلا
بكهنا مم قهقمم مسقه مم مهقسمم ملاقعهسم
مكسهم زممك ابا كمم قسا مقعسزمسا مكمعا بانمم
قسقسممه كم سكمِلا كمسنمم آسزا ماه كمسنمم
مهعكما اسقنمه مقنمم قمكما أما بسمنا اقسيهلا
بكمما ابم مكمم مكيلا زممك ابا كمم قسا مقعزمسا
مسزا مقكقنا بامقسمه مقمكما بسمنا كمما زهيمم
مم ابكسم مهمِلا مهمكما ٥هدنا بانعا الاكسا ماسقا
كيهدنا الاكسا لا زمسيمكم قنسمم زمكم كيسمنم
باكسه ابا الاسم كهسكلا ٥ابكم ابكم الابما لا
الايمم قنسمم زمهم زسمه كهزمها مكما زممك ابا
كمم قسا مقسمسا دسزا مقكقنا امقسمه مقمكما
بسمنا بالاهسمم كلا سقنما مكلا زكم كيها مكلا بنا
قسما نما كنما اسم بمهه ماهسم ملسم نبكلا
مكما مقنا كمكمم ماحلا مقنكما كمهكمم سنا اسم
كمهكمم مهكنا ها*

volucres, binas sub cœlo volantes, neque eas inertes. Provide & tu, ne ignave agas. Ascendite in ripam magni Euphratis, videte arbores, in ripa Euphratis magni positas, & aquam bibentes. Vide fluvium sitientem, aqua non adfluente, atque, aqua siccescente, etiam arbores in ripa siccescentes ac morientes. Moriuntur pari modo siccescentes animæ adolescentium & puellarum, virorum, qui feminas non quærunt, feminarum, quæ viros non quærunt. Quæ vero corpore suo exeuntes, in caligine tenebrarum habitabunt. Quod enim suo ventre concipiunt, id suo ore ebullit, &, quæ non præcepi, ea faciunt. Vobis ego amplius de mundo, in quo consistitis, pronuntio & dico: conficite nuptias filiis vestris maribus, & filiabus vestris feminis, Dominoque vestro, Regi altissimo lucis, fidem adhibete. Etenim mundus hic consummandus peribit. Iterum vobis, electi & pacifici, pronuntio & expono: Regi lucis fidem adhibete. Cur haberetis commercium libidinis cum his adolescentibus & puellis, viris, qui feminas non quærunt, & feminis, quæ viros non quærunt. Quibus obnoxios si vos reddideritis, in gehennam præcipitabitis: quo loco non umbræ sufficient millia millia cedrorum, ut nec earum myriades myriades igni sufficient. Quibuscum vero si non fueritis, ascendetis, vultum tranquillum Regis lucis visuri. Iterumque vobis, electi & pacifici, pronuntio & ostendo: Regi lucis fidem adhibete. Vobis item de animalibus, de avibus volucribus, de piscibus maris marisque animantibus expono: mactate, lavate, expurgate, emundate, coquite, & fusis precibus, edite. Neque tum quæstio in vos habebitur. Vita pura omnibus operibus. Finis.

ܐܡܪܝܟܐ ܕܟܡܐܝܠܐ ܕܢܬܝܠ ܒܝܬ ܢܝܢܘܐ ܟܬܝܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ *

ܕܡܬܚܙܝ ܠܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ *

ܕܡܬܚܙܝ ܠܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ *

Dicunt Genii Nuntio Vitæ Juzetak: luceat tuum indumentum, magnique tua imago apud tuum patrem, Dominum celsitudinis, æstimetur. Finis.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Quod salutare, innoxium, & propitium sit, precor mihi Adam Zuhrun bar Scharat, uxori meæ Mudalal, uxori meæ alteri Samro fat Scharat, natis meis Adam, Behram, Semat Adam Zuhrun, Sam & Bajan, filiis illius Mudalal excellentissimis, quibusque non alii superiores. Quod salutare, innoxium, validum, verum, & propitium sit, precor mihi Adam Zuhrun bar Scharat, meisque natis, qui in nomen Vitæ adsciscantur.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, supremæ omnium operum. Arcana hæc & primaria concio doctrinæ vivæ, antiquæ, & qua non alia prior. Ubi exstiterat Ferho per Ferho, ubi exstiterat Ajar per Ajar, & ubi exstiterat Mano, Dominus gloriæ, ab hoc exstitere alii Mani, iique Magnates præstantissimi, quorum excellens splendor, quorum magnifica lux, quibusque non alius prior exstitit per Ferho, Dominum excellentissimum & infinitum, cujus splendor illustrior, quam ut ore prædicetur, & cujus lux major, quam ut labiis enarretur. Sic etiam ex eo, quod per Ferho exstiterat, exstitere adhæc mille mille Ferhi infiniti, & myriades myriades Majestatum innumerabilium. Quemadmodum nec minus exstitere per quemcumque Ferho mille mille Portæ infinitæ, & myriades myriades Majestatum innumerabilium, consistentium & celebrantium illum Mano, Dominum gloriæ, hospitantem per Ajar, Dominum

ܒܬܪܐ ܕܐܒܐ ܟܝܢܐ ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܚܕܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܢܘܗܪܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܐ ܡܫܬܠܡ
ܒܟܠܗ ܡܕܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܟܢܝܢ ܒܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܡ ܒܕܡܟܝܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܦܡ
ܕܢܒܝܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܡܪܝܐ ܒܗܘ ܡܬܬܠܝܢ ܟܡܗܝܢ
ܕܒ ܡܕܡ ܕܢܒܝܐ ܕܟܝܐ ܕܢܒܝ ܡܕܡ ܕܡܢ ܐܢ ܕܟܝܐ ܐܢ ܡܕܡ
ܡܕܡ ܡܢ ܕܐܒܐ ܕܢܒܝܐ ܡܫܬܡܥ ܐܢܫ ܡܢܝܢܐ
ܕܡܕܡ ܡܪܝܐ ܡܕܡ ܕܐܒܐ ܕܢܒܝ ܡܢܐ ܡܢܢ ܐܝܟܐ ܡܕܡ
ܐܝܬ ܒܗ ܐܢ ܐܝܟ ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܡܕܡ ܕܐܒܐ ܕܢܒܝ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܝܐ ܡܪܡܐ ܡܕܡ ܡܢ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ
ܡܪܝ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܒ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ
ܕܐܒܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܒ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ
ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ
ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ
ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ
ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ
ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܡܐ

vitæ, versantemque in medio Jordano, eoque aquæ candidæ, quæ ex Mano Domino exstitit, & cujus suavi odore omnes radices lucis splendorisque summi, primi, affantur. Ita etiam ad Jordanum maximum, infinitum & ineffabilem, positæ plantæ; lætæ hilaresque, hymno omnes plenæ, & in perpetuum mansuræ. Parique modo ex Jordano maximo exstitere alii Jordani, infiniti & innumerabiles. Ubi vero exstiterat Ferho per Ferho, ubi exstiterat Ajar per Ajar, & ubi exstiterat Juro, Dominus splendoris & lucis, illustris & præstantis, quo non alius prior exstitit; ab hoc exstitit Jordanus maximus, aquæ vivæ vitæque, fusæ in regionem Ajar, quam Vita tenuit. Quæ vero Vita, componens se in similitudinem Domini Mano, a quo exstiterat, precatione, sibi profutura, usa est. Precatione prima exstitit Genius Oeconomus i. e. Demiurgus, qui Vita Secunda a Vita Prima appellatus fuit Exstitere item alii Genii, infiniti & innumerabiles. In Jordano autem, ex Vita orto, Jordano hoc primo, in regionem lucis effuso, constituta hæc Vita Secunda fuit. Sicut & Vita Secunda non solum Genios procreavit Majestatesque constituit, sed & Jordanum, in quo Genios collocaret, provocavit. Quorum tamen Geniorum tres fuerunt, qui precibus a Vita Secunda peterent, ut Majestates etiam sibimetipsis pararent. Cui trium Geniorum petitioni Vita quoque Secunda satisfecit. Atque Reges provocati, Majestatesque paratæ fuerunt. Rogantes vero hi iterum, patremque eorum appellantes, quæstione hac proposita, ipsi dixerunt: hunc Jordanum aquæ vivæ & excellentis, cujus odor suavis, & in quo Genii magnifici collocati sunt, an tu provocasti, tuique sunt Genii, qui in eo constituti? Quibus tribus Geniis Vita

ܐܝܟܐ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܚܝܢ ܗܢܐ ܡܢ ܡܪܝ ܢܝܚܐ ܡܢ
ܡܢ ܐܬܪܝ ܚܫܟܝܢܝܢ ܒܡܐ ܡܬܪܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܚܫܟ ܡܢ
ܐܡܪ ܡܢ ܡܢܝܢ ܡܢ ܗܘ ܒܬܪܐ ܩܝܡ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܐܚܬܐ ܗܘ
ܡܡܝܢܐ ܢܡܬܟܪ ܡܟܟܢܐ ܢܥܡܟܪ ܡܟܟܢܐ ܢܡܐ ܒܟ ܡܒܟܪ
ܡܢܝ ܢܥܢܬܢܐ ܡܢܝ ܢܝܚܢܐ ܐܝܟܐ ܢܥܡܢܐ ܒܟ ܕܒܟܪ
ܢܡܝ ܡܡܝ ܡܢ ܠܐܝܬ ܡܚܫܒܐ ܟܐ ܐܦ ܒܡܟܢܐ ܒܐ
ܡܢ ܐܦ ܠܐ ܢܟ ܠܐܚܫܒܐ ܠܐ ܡܢ ܠܐܪܡܝܐ ܡܟܟܢܐ ܢܡܐ
ܢܡܝ ܡܚܫܒܐ ܟܢܢܐ ܢܐ ܒܡܝܐ ܢܐ ܡܪܝ ܡܐ ܢܢ
ܢܐ ܢܡܐ ܡܡܝܐ ܡܫܐ ܡܢܐ ܟܬܒ ܢܐ ܡܢ ܢܝ ܢܡ ܢܢ
ܡܡܢܐ ܢܬܒ ܢܐ ܡ ܡܢ ܡܬܒ ܡܐܡ ܢܢ ܡܡܢ
ܡܝܢܐ ܒܢܢܐ ܡܢ ܒܢܢܐ ܕܐ ܐܡܐ ܡܝܐ ܐܢܝܟܐ
ܐܢ ܐܡܐ ܡܟ ܕܐ ܐܡܐ ܡܢ ܐܡܐ ܢܡܐ ܡܡ ܒܢܢܐ ܡܐ ܡܡ
ܢܡܢܡܢ ܐܡܢ ܢܟܢܢ ܢܡܐ ܡܡܢܢ ܢܡܢ ܡܒ ܐܡܐ ܒܡܡ
ܢܢ ܡܡ ܐܢ ܢܢ ܡܢ ܡܢܢܡܢ ܐܟ ܐܡܐ ܒܡܡ
ܡܡ ܡܡ ܐܝܬ ܐܢܢ ܐܡܐ ܡܡ ܢܢ ܡܡ ܡ
ܡܟܢܢ ܡܟ ܡܟܢ ܐܝܐ ܡܡܢܐ ܐܡ ܡܡ ܡܢ ܡ
ܐܢ ܡܡ ܡ ܡ

Secunda respondit: quis pater vester? quis, quem Vita provocavit, Jordanus? Vita erat, atque vos virtute Vitæ exstitistis. Ei autem dixerunt: da nobis de tuo splendore, de tua luce, de eo, quod tibi inest, ut euntes, deorsumque fusis aquæ torrentibus, Majestates tibi provocemus, mundoque tibi parato, qui mundus & noster & tuus sit, in eo permansuri consideamus, atque Genios, qui & nostri & tui sint, ei conformemus. Ita nomen Vitæ Primæ non memorabitur. Placuit id ipsi; & jussum, quod illis in voto erat. Quo autem jusso, Dominæ Vitæ Primæ hoc non placuit, aut rectum visum est. Quæ itaque preces, nec sine gratiarum actione, ad Mano maximum, per Ferho maximum hospitantem, fudit. Surrexit tum Mano ille Dominus in splendore, luce & gloria, vocavit Kebar Dominum, qui Kebar Zivo, alioque nomine Nebat Javar bar Jufin Ifafin, item Sam Mano, clavus & vitis escæ Vitæ, appellatus est, ipsique, Genios ob ambitionis suæ magnitudinem commiserans, dixit: Genie, Geniorum Domine, vide, quod faciunt Genii, & de quo consultant. Dicunt: mundum provocemus, Majestatesque provocemus. Genii sunt principes filii lucis, tu autem Vitæ Nuntius. Placuitne tibi, quod Genii lucis, luce deserta, præcipitarunt se in tenebras, in mare magnum Erythræum, in foveam mugientem, in aquam voracem, corruptricem, in locum, quo nihil non voce ingenti incantatorum personat, igneque consumente perstrepit. Cum vero ille Genius Vitæ, cui nihil deest & deficit, silentium servaret, secunda vice Mano ille ei dixit: vide, Nuntie Vitæ, quam superbe cor Geniorum lucis se extulit, quantopere id ipsis turbatum. Præcipitarunt se in locum, cui nihil tractabile & solidum inest, in

ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܡܢܐ ܕܐܦܪܝܡܘܢ ܒܪܝܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐ ܟܕܟܠܐ ܐܝܟܐ ܕܢܟܠܐ ܠܗ ܕܢܚܡܘܢ ܡܚܫܒܢܐ ܕܡܢ ܐܝܢܐ
ܕܐܢ ܠܐ ܢܬܟܚܕ ܒܢܝܢ ܕܢܚܡܘܢ ܡܢܗܡܢܘܢ ܕܒܝܢܝܢ ܠܐ ܕܟܟܠܐ
ܕܢܝܢ ܕܡܟܡܢ ܦܝܫܘܪ ܟܠ ܐܝܟ ܕܡܟܡܢ ܕܢܝܢ ܕܡܢܢ
ܕܡܢܢܐ ܡܕܠ ܟܟܠܐ ܝܫܘܥܝܐ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܕܪܟܘ ܡܢܗܡܢܘܢ
ܟܟܠܐ ܒܢܝܢ ܡܢܢ ܟܟܠܐ ܡܪܟܘ ܡܢ ܡܢܝܢ ܕܢܟܘ ܐܝܟ
ܕܢܟܘ ܒܢܝܢ ܒܝܟܝ ܠܐ ܡܠܦܝܢ ܠܐ ܡܢ ܕܐܬܪܟܢ ܟܝܪ
ܒܢܝ ܡܢ ܕܐܬܪܟܢ ܐܬܪܗܠܐ ܕܐܢ ܠܐ ܢܬܟܚܕ ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟ
ܒܢܝ ܡܢ ܕܐܬܪܟܢ ܐܬܪܗܠܐ ܕܐܢ ܠܐ ܢܬܟܚܕ ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟ
ܒܢܝ ܡܢ ܕܐܬܪܟܢ ܐܬܪܗܠܐ ܕܐܢ ܠܐ ܢܬܟܚܕ ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟ
ܕܐܬܪܟܢ ܟܕܢܝ ܐܝ ܕܐܬ ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܬܪ ܒܝܬ ܐܝܟ ܟܠ
ܡܢ ܬܢܝܟ ܢܝܢܘܐ ܕܝܢܟ ܡܢ ܕܐܬ ܐܝܟ ܟܠ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ
ܕܐܬܪܟܢ ܡܟܕܢ ܡܢ ܬܢܝܟ ܕܐܢ ܡܢ ܕܐܬ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ
ܕܐ ܐܝܟ ܟܢܝ ܐܝ ܕܐܬ ܟܕܢ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ
ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ
ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ
ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ
ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ
ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ
ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ
ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ

locum, cui aqua viva deest, & ubi claritas non sedem habet. Cum vero Genius Vitæ silentium servaret, allocutus est pro sua majestate tertia vice Mano hic Nuntium Vitæ, dicens: Rex tu Geniorum, Dominus veritatis, parans thesauros omnibus creaturis lucis, te Geniis omnibus lucis, suas sedes incolentibus, item creaturis inferis tenebrarum præfecimus. Mundum affabre factum expoliisti. Surge, in illum mundum descende, antequam Genii abeuntes aliquid faciant, quod nobis odiosum & inhonestum, nec Vitæ rectum videatur, neque tibi, Nuntio Vitæ, placeat. Disponis enim tu Genios, viaque munita signum limitare constituis. Nos autem te invocando cur te invocavimus? Scilicet, ut eo modo, quo ipse provocasti & expoliisti hanc civitatem, eam adornes. Respondens Nuntius Vitæ Domino magnificentissimo Mano dixit: precans ego quem alium quam te inspiciam? graviter ego laborans cui alii confidam? Diruptum, quod a vobis exstitit: cui rei innitar? Alloquens Mano pro sua majestate Nuntium Vitæ, dixit: tu tibi ne deficias, nos tecum erimus, omne, quod dixisti, rectum nobis visum, tu apud nos stabilitus, nobis non eripieris, nos tibi aderimus, Vita erga te bonitatis plena, socios tibi plantans, plantavit tibi Genios mansuetos & permansuros; qui Genii mansueti & permansuri socii tibi futuri. Socios illos hæc tibi de integro plantavit. Constituentur etiam filiæ, quo loco filii tui vocem vitæ proferent, longævi, ævoque grandes, ævum suum in perpetuum producturi. Quibus dictis, illum Dominus hic, dato splendore lumineque, fascia involvens, veste magnifica, eximia & infinita donavit, ipsique summam felicitatem, qua Principes beati fuerunt, precans, patrem Geniorum constituit & viatico

[illegible]

benigne instruxit. Jam vero, mandante ipso etiam Ferbo, Domino gloriæ, & veritate ab eo sumta, ad domum Vitæ contendi. Quæ vero Vita ubi illuc me venientem de Mano, a quo plantatus eram, quæsierat, atque, quam læte adveneram, tam bene meam quoque plantam vigere jusserat, pro sua magnificentia mihi Nuntio Vitæ dixit: vidistine, Nuntie Vitæ, quod Genii faciunt, de quo, uno alteroque, cogitant? Vidistine, quod illi, domo Vitæ deserta, in locum caliginis se præcipitantes, consortium Vitæ deseruerunt, consortium vero tenebrarum amarunt. Deseruerunt locum splendoris lucisque: abeuntes hospitium periturum amarunt Deseruerunt dulcedinem: abeuntes amaritudinem dilexerunt, abeuntes dilexerunt amaritudinem, cui dulcedo non inest. Deseruerunt Jordanum aquæ vivæ: abeuntes ad aquam abyssi, ad aquam abyssi abeuntes, ad ignem ardentem se contulerunt. Deseruerunt ignem vivum: abeuntes ignem consumentem amarunt, amarunt ignem consumentem; ignemque ardentem amarunt. Vide, Nuntie Vitæ, quod Genii fecerunt, vide, quod fecerunt Genii, quibus nihil non deest & deficit. Mundum a nobis repudiatum si deseruerimus; quæ ei futura concio, quæ concio ei futura? quis liberabit eum a decremento & detrimento? quis a jactura, quam ejus animæ fecerint, liberabit? quis faciet, ut vocem Dominorum, in domo retributionis sedentium, audiant. Loquens iterum Vita, Genio accincto & aecingenti dixit: nonne, antequam essent Genii, planta tua plantata erat? nonne, antequam essent Genii, vocarunt te Domini, teque cum mandato miserunt, vocarunt te, teque cum mandato miserunt Domini, accinxerunt te, teque cum mandato miserunt, legarunt, omni rei præfecerunt, commendarunt tibi Majestates Portasque

ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܘܒܚܕܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܬܐ ܕܒܪ
ܐܝܠܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܬܩܪܒ ܠܐܒܝܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܠܐ
ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܡܬܩܪܒ ܠܐܒܝܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܒ ܒܗܝ ܐܝܬ ܐܝܬܝܟܘܢ ܫܠܡ ܬܝܡܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܫܬܡܫܢܐ ܟܡܐ ܕܝܢ ܕܢܬܟܢܘܢ ܬܘܡܐ ܕܫܠܡ ܬܝܡܐ
ܡܬܟܢܝܢ ܒܗܝ ܐܝܬ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܐ ܒܥܝܕܢܐ ܕܐܝܟ ܡܐ ܕܐܝܬ
ܕܐܢܘܢ ܕܡܐ ܒܫܡ ܡܬܩܪܒ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܐ ܡܐܢܐ
ܡܕܡ ܕܐܝܟ ܡܐܢ ܐܢ ܐܝܟܐ ܕܐܝܟ ܡܕܡ ܠܐ ܒܥܝܕܢܐ
ܡܕ ܡܝܐ ܡܪܝܡܢܐ ܟܦܪܝܐ ܡܪܝܡܢܐ ܟܝܢܐ ܡܕܡ ܡܪܝܡܢ
ܟܡܐܝܐ ܕܡܐܝܐ ܡܪܝܡܢ ܟܢܘܫܬܐ ܡܟܝܠܐ ܕܟܝܢ
ܡܢܐ ܡܪܝܡܢ ܟܦܪܝܐ ܕܡܐܝܐ ܡܪܝܡܢ ܡܢܐ ܡܪܝܡܢ
ܟܝܢܐ ܡܢܐ ܕܒܪ ܡܢ ܡܬܩܪܒܐ ܡܢܐ ܡܬܩܪܒ ܡܢ
ܡܝܡܝܟܐ ܠܐ ܡܫܡ ܡܢܢ ܡܪܝܡ ܟܝܪܘܬ ܡܕܡܐ ܕܒ
ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ
ܡܢܐ ܒܟܐ ܡܫܡܐ ܡܬܪܝܢ ܡܢܐ ܡܕܡ ܡܢ ܡܫܡ
ܡܪܝܡ ܟܝܢ ܡܫܡܐ ܡܟܝܢܢ ܡܢܐ ܡܝܡܫ ܕܒ ܡܝ
ܡܪܝܡܢ ܟܝܢ ܡܢܐ ܡܪܝܡܢ ܡܫܟܐ ܡܢܐ ܡܕܝܢܐ
ܡܕܡ ܡܪܝܡ ܡܝܕ ܡܕܡ ܡܪܝܟ ܡܪܝܡܢ ܡܪܝܡܢ ܟܝܢ
ܡܪܝܡ ܡܪܝܡ ܡܝܕܥܐ ܡܪܝܡܢ ܟܝܢ ܡܪܝ ܡܪܝ

Principes loci secreti, præfecerunt te Geniis occultis, consistentibus & Principes celebrantibus, teque Jordanis illorum Magnatum & aquæ vivæ ac lætæ præfecerunt? Quomodo Magnates hi præcepere, factum est. Plantarunt tibi iidem etiam Genios, tibique administros *) Genios mansvetos & permansuros plantarunt. Quæ cum mihi Vita dixisset, celebravi adorans Principes, Vitam summam celebravi; quia hæc Vita posuerat mihi plantam, quæ plantarii Vitæ fuit, mihique socios dederat. Declaravi meam gratiarum actionem pro eo, quod in loco secreto stabam, declaravi meam beneficii conscientiam pro eo, quod Vita mihi dederat, testatam feci meam gratiarum actionem pro re omni loci secreti, meam hanc beneficii conscientiam testatam feci. Dejeci meos oculos in eos, qui Rebelles, quam Genii, esse maluerunt: in locum tenebrarum abii. Stans vero in domo Vitæ, vidi Rebelles: vidi portas caliginis: vidi profundum totius hujus caliginis: vidi corruptores Dominumque hospitii tenebrosi: vidi belligeros caligine conditos: vidi portas incendii accensi, flammantia incendia, flammantes malos, de decremento detrimentoque consultantes: vidi Hyænam, in caligine & cum malitia loquentem, loquentem cum malitia, præstigiis & incantamentis studentem, loquentem cum sapientia præstigiatoris, & in insidiis sedentem: vidi portam caliginis, & cancellos regionis Sinevis, quomodo hi facti erant: vidi aquam nigram inter hos cancellos discurrentem, seque invertentem; quam qui inierit, morietur, & quam qui viderit, aduretur: vidi serpentes, in hac media projectos, & se inflectentes:

---

*) ܬܪܥܝܗܘܢ pro ܬܪܥܝܗܘܢ: mutata litera ܥ in ܐ sui cognatam.

دایا ایا ساهسم کهدیچهم سعصا بحسیا لاؤعما ساهسم
کهدیتا دیما صهدیچهم حب نهیا ساهسم کهدیتا دیما
حب دامسا بصیا قهکحیا دامسا قهکحیا بحیا مکلا
حمه قهسهیا کلا ازة انهة ایا حب ساهسم ولاؤیمزة
کحمه اهه کعهؤم سا قیمه ولهدمکم ایا بسامه اؤدمکم
کلا میکر سعصا ولهدمکم کلا یا ول حب سامه کعهؤم
سیا اهیزة ایا اهمم ایهسیا کهصا یحما لاؤا بسعصا
مسعصا بحوحا بسهول کمحصه لا هنما یحا یاما بسعصا
بهیا مهکیا مهسهصا حلا یهحصم قیم مصلا بهمکم
قیمیلا اهمه کیما انه بحیه بحا سعصا بحا قیمه بحا
سعصا مهیه بحا یهیا بامصه قیمه هممی کحمیهم بهام
هسما معیهلا قیمه بحا سمهیهم بهام نحمه مسلاؤا هسما
معیهلا کلا حمکه هیلا حمکه هیلا سمیها قیمه بحا
حمیا نهیها حسما بامصه حنمیها هحمم قیمه بحا قیا
هنها بهمم بهیا مهکیحا بحلا یهحصم قیمه مصلا بهمکم
قیمیلا قیهسهم لاسیا بهمم حیهمم مهیهحا قیمهم
قیهیهم مهیمه بحا حسما بامصم حیمه بحا سؤة سعصا
بحیحیا یحیسا مایا ایا محب هام اعیؤ مولاؤ سیا سیا
اهمؤب قیلة مة ول سهم قیلا هیا سیا سیا هیحم مهما
قیهم قیلا هیحم سیا ولاعیسکب ازا بهحیهیر قیما بسیا
اولاؤ انما معیهیا مح مولاؤ بهمم حیهما حمکیما حمکیمم هممم

vidi hos serpentes varii coloris diversæque speciei: vidi naves caliginis, sui invicem dissimiles: vidi gubernatores pravos, in suis navibus sedentes, vidi hos gubernatores pravos, armis pravorum vestitos, armis vestitos pravorum, maleque de loco lucis cogitantes. Quæ cum vidissem, ad domum patris redii, coramque Vita consistens, ipsi dixi, quæ videram. Disserui de rege caliginis: disserui de his, illis, quemadmodum videram, Vitæ exposui. Mecum vero cogitavi: iterum me conferam in illum locum, locum caliginis, cui caligini operculum lucis deest, ad cancellos aquæ, quæ terræ caliginis est, discurrens, insurgens, seque invertens, quam qui inierit, morietur, &, qui viderit, aduretur. Ascendam deinceps ad Vitam Dominam, interrogaturus, unde caligo exstiterit, unde exstiterit caligo? unde exstiterint hospites, in ea versantes? unde exstiterint opera eorum fœda & terribilia? unde exstiterit defectus eorum grandis, quorum cuique aspectus fœdus ac terribilis est, plenus & refertus ille totus fissuris? unde exstiterint Buri Principes mali, in incendio sedentes? unde exstiterit aqua nigra, ita discurrens, seque invertens, quam qui inierit, morietur, &, quam qui viderit, aduretur? unde exstiterint serpentes, in hac media projecti, seque invertentes? unde exstiterint suæ naves? unde exstiterint mali, in eis versantes? unde exstiterit Hyæna varii coloris diversæque speciei? Cum vero coram hæc dixissem Vitæ Vitæ, meis parentibus, excellentissimis, perfectissimis, sapientissimis; Vita, Vita, quantæ scientiæ, tanti etiam silentii potens, tamen mihi, pro summa sua sapientia, respondit: veni, tibique, Nuntie Vitæ, Genie accincte & accingens, hæc explicabo. Antequam creaturæ omnes exstitere,

Ferho D. exstitit. Ubi vero per se Ferho D. exstiterat, Rex D. lucis, Dominus gloriæ, exstitit. Et ex Rege lucis, Domino gloriæ, Ajar Zivo D. exstitit. At ex Ajar Zivo D. Ignis vivus exstitit. Et ex Igne vivo Lux virtute Regis lucis exstitit. Vita autem Ferho D. exstitit, Vita exstitit Ferho D., per quem Jordanus exstitit. Jordanus D. vicissim exstitit Aqua viva: quæ Aqua maxima & læta. Ex Aqua vero viva nos, Vita, exstitimus, exstitimus nos, Vita: omnesque deinceps Genii exstiterunt. Sed ego Vitam interpellavi: ubi vos, Vita, exstitistis, an caligo tum exstitit, tum exstitit caligo, atque decrementum & detrimentum tum exstitit? Mihi autem ita loquenti Vita benigna fuit, Vita fuit benigna, Nuntio Vitæ dicens: tu Genie accincte, Genie accincte, accingens, tu Genie accincte, nescisne, caligo ubi exstiterat, ubi exstiterat caligo, etiam exstitisse decrementum & detrimentum? Quæ cum mihi Vita dixisset, sciscitandi potestatem accepi, quomodo caligo exstiterit. Vitæ Dominæ Vitæ, qua non alia persona prior, dixi: si ego de hoc non sciscitarer, ego a principio non exstitissem. Quoniam vero ego a Vita summa exstiti, hæc mihi, quomodo tale exstiterit, explicavit. Vita pro sua magnificentia in sua gloria mihi dixit: potestatem tibi dedimus, Genie accincte, Genie accincte, accingens, potestatem tibi dedimus, Genie accincte, sciscitandi, quomodo hoc exstiterit. Sed explices tu Geniis occultis, explices omnibus electis, quo modo Genii loci secreti exstiterint. Vitâ me ita allocuta, ego disserui cum laudatione Principum, cum gaudio Vitæ summæ, de hoc, quod Vita mihi dixerat, ita loquens: tu, Genie, surge, contende in domum Dominorum, locum, quem Principes insedent, locum, quem insedent Domini,

ܡܢ ܫܪܥܐ ܕܥܕܐ ܕܥܕܐ ܐܝܬܝܗ ܦܪܥܐ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ

ut de his, illis tibi dicant. Dominà autem Vita me ita allocuta, contendi in locum Principum, locum, quem Domini insedent, locum, ubi boni habitant, atque stans coram illis petii, ut sciscitarer, quomodo hoc, illud, ab initio exstiterit. Quod ut sciscitarer, cum petiissem, hi mihi gratificantes, osculo mihi dato, mihique loco assignato, dixerunt: dedimus tibi potestatem, Kebar Zivo, Genie mansuete & permansure, dedimus tibi potestatem, Kebar Zivo, Genie parmansure, clemens, dedimus tibi potestatem, Genie accincte, Genie accincte & permansure, dedimus tibi potestatem, Genie accincte, sciscitandi, quomodo hoc exstiterit. Proponas vero deinde Geniis occultis, te in illum locum iturum. Explices tuis dilectis, explices beneficentia spectatis, viris justis & fidelibus, quæ tibi de specie gloriæ dicemus: quomodo terminus luci non exstiterit, non exstiterit terminus luci, neque cognitum sit, quando exstiterit, quod non erat, quomodo, quæ non erat lux, exstiterit ex non existente, quomodo qui non erat splendor, exstiterit ex non existente, quomodo quod non erant Principes, id ipsum in lucem infinitam evaserit ex non existente, quomodo quæ non erat aqua, aqua a tenebris separata fuerit, aqua separata fuerit a tenebris eo loci, qui infinitus & ineffabilis est. Explices, quæ tibi dicemus: quomodo exstiterit, quod exstitit, quomodo, qui non erant Genii, Genii a tenebris separati fuerint, Genii separati a tenebris, separati ab earum incolis, separata bonitas a malitia loci caliginosi, separata mansuetudo a contumacia loci caliginosi, separatus ignis vivus ab igne consumente loci caliginosi, separata celebratio a præstigiis & incantamentis pravorum, perditorum, separatus Jordanus tertius

ܗܘܝ ܡܢܗ ܕܝܢ ܡܫܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐ
ܡܫܬܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ
ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ

ab aqua voraci loci caliginosi, separata intelligentia ab hoc, illo, quod faciunt mali loci caliginosi, separata vox Geniorum a malis Principibus loci caliginosi. Quibus tibi dictis de primis, de secundis tibi dicemus: quomodo separatus sit thronus mitis a throno contumaci, separatæ commentationes & conciones a præstigiis Hyænæ terribilis, separata natura Angeli tutelaris, obambulantis, a sermone Spiritus loquentis. Quibus tibi dictis de secundis, de tertiis tibi dicemus: quomodo separatus sit Bahak Zivo a Spiritu, quomodo cogitatio omnium Geniorum separata a voce rebelli, limes bonorum separatus a domino cujusvis loci caliginosi, separati, qui beneficentia spectati, a jurgiis omnibus caliginis. Cum ita me allocuti essent Domini, cum ita me allocuti essent Principes, mei parentes, qui me plantaverant, ego deliberans animo, animo deliberavi, illosne interrogarem, an caligo tunc exstitisset, tunc exstitisset caligo, & a quo loco hæc formata fuisset? Interrogavi tamen: Domini vos electi; caligo cur non cessabit, cur non cessabit caligo? Validumne in perpetuum illius sceptrum? Dominos sic allocutus eram. Qui Domini mihi responderunt: Genie instructe, Genie instructe & instruens, Genie instructe, Genie permansure, clemens, bone per bonitatem, cui nihil deest & deficit, bonus quisque bonitate sua in perpetuum permanebit. Bonus vi bonitatis suæ radix est, suo loco defixa. Bonus splendore suo accensus. Aqua suo indumento obtecta. Præcepta arcana, abdita, suisque concionibus servata. Aqua pici non miscetur. Caligo luci non annumerata, non annumerata caligo luci. Non illuminatum hospitium caliginosum, hospitium caliginosum non illuminatum. Aqua infera non læta. Copiosis-

ܫܡܥܬܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐܬܐ ܩܝܡܬܐ ܕܝܠܗ ܫܡܥܬܐ ܕܐܠܗ
ܚܝܐܬܐ ܐܢܪ ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܥܬܐ ܡܢ ܕܩܢܝ
ܒܥܡܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܢ ܢܫܡܬܐ ܕܩܢܝ ܒܥܡܐ ܡܫܟܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܫܡܥܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܐ ܢܝܚܐ ܕܫܡ
ܒܥܡܐ ܕܐܠܗ ܢܦܩܐ ܐܡܐ ܐܠܐ ܢܫܡܥ ܩܕܝܫܐ ܢܦܩܐ ܐܬܕܝܢܐ
ܒܟܘ ܡܢ ܡܪܟ ܡܢ ܕܫܡܝܐ ܩܕܝܫ ܫܡܐ ܡܥܢܝܬܐ
ܢܢ ܩܕܝܫܬܐ ܡܢ ܢܫ ܕܫܡ ܡܢܝ ܡܕܡ ܢܫܡ ܥܕܢܝܬܟܘ
ܟܝܐ ܕܐܠܗ ܕܒ ܢܐ ܐܢܬܟ ܢܐ ܠܥܠ ܟܠ ܫܡܥܬ ܐܢ
ܕܢܫܟܚܘܢ ܢܐ ܩܕܝܟ ܐܡܝܢ ܡܥܫܝܢ ܟܝܢܬܐ ܕܒ
ܡܝܟܡܢ ܠܐ ܠܡܥܠܡ ܕܡܥܠܡ ܐܢ ܐܡܝܢ ܐܝܠ ܟܝܡܐ
ܡܢܐ ܕܒ ܐܡܝܢ ܕܢܐ ܢܝܢ ܢܐ ܐܢܬܟ ܩܕܝܫܐ
ܩܕܝܫ ܩܝܡܢܐ ܡܢܟ ܢܢܟܡ ܟܟܡܐ ܕܢܫܟܪ ܒܟܪ
ܢܡܢ ܐܠܗܐ ܡܪܝܢܘܬܟ ܕܥܫܡܢ ܢܝܢܐ ܢܐ ܡܢܢܡ ܐܢܫܡ
ܐܢܐ ܢܫܟܬ ܐܢܫܡ ܢܫܟܬ ܐܢܐ ܐܢܫܡ ܢܢܝ ܟܠܗ
ܢܫܟܬ ܐܡܢܐ ܡܢܕܝܢܟܬ ܡܢ ܟܠܐ ܡܫܐ ܢܫܟܬ ܟܡܡܐ
ܢܐ ܐܢܫܡ ܡܥܕܐ ܟܡܟܬ ܢܫܟܬ ܟܡܡܐ ܢܐ ܡܥܡܢ
ܢܐ ܡܢ ܢܫ ܡܝܫ ܢܫܟܬ ܡܝܝܫ ܢܢܐ ܫܡ ܟܝܢ
ܡܢܫܟܡܡܢ ܡܢܝ ܢܫܟܬ ܟܫܐ ܐܡܐ ܫܡܐ ܡܫܐ ܡܫܝ
ܡܢܫ ܡܢ ܟܠܐ ܡܢܐ ܐܝܢ ܟܡܝܢܘܬܟ ܫܡܝܢ ܡܢܡܢ

sima *) caligo, quæ socios sui fingendo finxit: fingendo finxit eos caligo. Quos cum finxisset, expertura ea vim suam per malitiam, quam moliebatur, in fundo suæ animæ se penitus occuluit, se penitus occuluit in fundo suæ animæ. Verum omnia ejus opera peritura, ut etiam perituri caliginis filii, filii vicissim Principum permansuri. Peribit domus malorum, ignisque consumens suarum præstigiarum exstinguetur. Item ipsi morituri ac exstinguendi: eorumque opera, quatenus non priscæ integritatis, penitus consumenda. Familia Vitæ ex contrario permanebit in perpetuum: institutioni vivæ ac lumini hospitio interituri hæc futura. Domini hæc locuti, pectore scipioni incubuerunt. Ego autem virtute Dominorum loquens, Principesque celebrans dixi: ut vestri sunt ii boni, quibus nihil mali inest, sic ego in illum locum me jam confero. Mihi suppliciter ita locuto Vita Summa Prima mihi hæc præcepit: ideam mundi creandi Vita Secunda concepit; obviam in mundum descende. Fiant virtute tua Genii, tuaque sapientiâ Principes maximi in sua majestate constituantur. Quo dicto, excellentem splendorem mihi dedit, excellentem mihi dedit splendorem, præstantem lucem mihi adjunxit, dedit mihi puritatem, ab omni odioso me servaturam, dedit mihi vestem magnificam & infinitam, dedit mihi vestem magnificam, meque constituit Dominum in perpetuum, dedit mihi margaritam aquæ vivæ, nucem, qua rebelles subigerentur, dedit mihi coronam ignis vivi, præstantem & præ specie quacumque splen-

---

*) ܠܐ pro ܠܝܬ. Sic alibi: ܠܐ ܠܝܬ ܡܠܝܢ copiosissimus, nec deficiens.

ܒܪ ܡܢܬܐ ܐܡܪܝܢܢ ܐܝܠܐ ܠܐ ܩܪܝܢܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܡ ܟܬܝܒ
ܩܕܝܫܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܩܕܝܫ ܬܫܡܫ ܕܡܫ
ܬܫܡܫ ܕܩܕܝܫ ܕܡܢ ܬܝܒܘܬܐ ܒܪܟܘ ܠܝܫܘܥܐ ܟܬܒ ܐܝܟܢܐ
ܢܗܘ ܕܢܗܘܢ ܬܫܥ ܬܫܝܐ ܠܐܚܕ ܐܬܐ ܕܡܫ ܕܡܫܝܚܐ
ܬܫܝ ܟܝܢܬܐ ܫܡܪ ܩܕܡ ܡܢܝܐ ܩܠܐ ܩܫܝܫܐ ܫܡܫܬܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܡܟܬܒ ܐܝܟ ܫܪ ܩܠ ܩܕܝܫܐ ܕܡܟܬܒ ܐܝܟ ܫܪ ܩܠ
ܩܕܡܝ ܩܕܝܫ ܕܡܟܬܒ ܐܝܟ ܫܪ ܩܕܡܝ ܩܕܝܫ ܕܡܟܬܒ
ܕܡܟ ܐ ܡܢ ܕܪܒ ܩܕܡ ܐܬܪܟܘ ܬܡ ܐܬ ܕܡܟܬܒ ܐܝܟ
ܠܐܚ ܫܡܪ ܠܐܚ ܒܪܒ ܩܕܡ ܡܟܪܝܐ ܒܡܟܘ ܩܫܝܫܐ
ܠܐܚ ܒܫܬܐ ܡܟܪܝܐ ܐܡܐ ܐܬܐ ܟܪܝܢܐ ܒܡ ܩܫܝ ܟܬܒ
ܩܪܝܐ ܩܪܝܐ ܐܬܟ ܡܫܬܡܫ ܟܬܒܐ ܩܪܝܐ ܒܫܡ
ܐܬܟ ܐܡܬܫܡ ܒܡܟܬܒ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܡܝܐ ܩܪܝܐ
ܩܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܡ ܡܢ ܐܝܕ ܫܠܝ ܩܕܡ ܫܠܝ
ܐܝܕ ܡܠܐ ܟܬ ܟܬܒ ܩܪܝܐ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܩܬܒ ܩܪܝܐ ܕܡܩܕܫ ܕܡܩܕܫ ܬܪܝ ܐܝܢ ܕܡ ܟܬܒ
ܒܡܕܡ ܟܬܒ ܟܠܗ ܐܠܗ ܐܡܪ ܐܢ ܢܟܬܒ ܩܢ
ܬܡܢ ܩܕܡ ܬܪ ܩܝܢܐ ܒܩܕܡ ܐܠ ܩܕܡ ܐܠ ܐܝ
ܡܟܬܒ ܟܬ ܐܝܢ ܒܟ ܐܠ ܒܡܟ ܡܟܪܐ ܟܠܗ
ܕܡܟܬ ܕܡ ܒܩܕ ܢܟܬܒ ܡܢ ܕܢ ܡܟܬ ܒܩܕ
ܢܟܬ ܡܢ ܕܐܬ ܐܠܐ ܡܟܬ ܩܬ ܡܩܬ

dentem, accinxit me suo cingulo, mihique gratificans me osculata est. Quæ etiam Princeps Vita Prima mihi dixit: contende ad Rebelles caliginis, qui facinus in nos moliuntur, male cogitantes, quibusque malum in fundo obtectum est, malum obtectum est in fundo: quod autem ex tua voluntate non accidet. Addidit: bonus per bonitatem suam ascendet, locum lucis visurus; malus vero propter suam malitiam portas caliginis visitabit. Pronuntiando vox quævis redditur, & supputando rationem verbum quodvis prefertur. Ventura vox una, quæ omnes voces explicabit: venturum verbum unum, quod omnia verba explicabit: venturus vir unus, qui hoc, illud explicabit. Cum Domina Vita Prima sic me allocuta esset, contendi illius virtute in locum caliginis, in locum, quem Mali inhabitant, in hospitium, quod totum est corruptorum, in locum serpentum, in sarragines ignis consumentis, in sarragines ignis adscendentis, donec *) ad limitem firmamenti perveniat. Contendi, & inveni Buros, rebelles caligimis. Contendi, & inveni eos omnes facinus cogitantes & stantes, cogitantes facinus & stantes, arma contundentes, stantes, contundentes arma, in bonos facinus molientes, cogitantes male, invicem consultantes, consultantes invicem, & dicentes: unde futurus alter ille mundus, qui dissensionem in nostro mundo movebit? aut ubi is, qui nobis fortior? Surgamus, cum eo certamen seramus, visuri, cui mundus hospitio futurus sit. Fabrica hæc tota nostra: neque in mundo discordia sit. Unde, qui robore hos Buros præstiterint? Illi nusquam, qui robore Angelos loci

*) Pro ܠܓܘܦ lege ܠܓܘܫ

ܐܝܟܐ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ

nostri præstiterint. Omnes hi sentientes, inquirentes, & mutuo offendentes. Spiritus Venereus est animus fraudulentus, mendax est animus Spiritus mendacis, totus præstigiarum plenus, totus plenus præstigiarum, plenusque veneficiorum. Magistra calliditatis sedet Hyæna. Spiritus Deastra, comam in capite obtegens, sedet, mendaciique præstigiis utitur. Sacrificula hæc callide circumiens. Sentiens vero & inquirens Spiritus, intendit se præstigiis mendacii, præstigiisque malis se satians, in iis mediis se volutat. Et sentiens, seque præstigiis intendens Spiritus, huc, illuc transiit, ac dixit: Spiritum quis de decremento, detrimento erudivit? Quis docuit mendacem Feminam, lapsi Buri matrem, quis docuit hanc mendacem, Virum peregrinum huc venisse? Surrexit Spiritus mendax, una cum omnibus Deastris *), accedens invenit Principes Buros sedentes, accedens vero invenit eos omnes armis vestitos, omnes vestitos armis, & coram Rege caliginis sedentes. Rex caliginis tum vehementer in sua sede strepitans, dixit: unde, qui me fortior? quem omnes creaturæ colunt. Aut unde, qui me fortior? Surgat ille, & mecum certamen serat. Qui prævalebit Turis Dæmonibus Montanis, quorum violentus furor est, non invenietur. Ii omnes maximi & potentissimi: eorumque Fascinatores & Diaboli omnes me colunt, atque constanter colendo, omni die me adorant. Quod vero cum Rex caliginis dixisset, Spiritus throno desiliit: & vociferans, flens Spiritus simul cum omnibus Deastris, alloquendo suum filium, Regi caliginis profitetur: ubi, qui te major potentiâ, præstantior

---

*) Præpostere pro ܕܥܬܪܬܐ ܕܥܡܗ, ut infra.

ܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܟܠܗ ܒܥܝܢ ܡܢ ܡܟܪ ܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ ܡܪܝܐ
ܒܝܬܐ ܡܪܝܐ ܕܥܒܝܕܐ ܡܢܗ ܕܟܠܗ ܒܝܬ ܡܪܝ
ܐܝܟ ܢܥܒܕܘܢ ܠܗܘ ܠܢ ܠܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܢܟܝܠ ܕܟܠܗ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܕܥܠ ܐܝܬ ܠܗ ܕܥܒܕ
ܡܕܝܢܬܐ ܡܝܬ ܢܥܒܕ ܟܕܐ ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܕܟܠܗ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܡܕܝܢܬ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܕܝܢܬ ܡܠܟ ܠܗ ܡܕܝܢ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܡܠܟ ܐܝܟ ܕܟܠ
ܐܝ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܟ ܐܝܟܢܐ
ܕܟܠ ܕܟܠ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝܢ ܡܠܟ ܐܝܟ ܕܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܡܕܝܢ ܡܠܟ ܐܝ ܕܟܠ
ܡܕܝܢܬ ܡܠܟ ܐܝ ܕܟܠ ܡܕܝܢ ܡܠܟ ܐܝ ܕܟܠ
ܡܕܝܢ ܡܠܟ ܐܝ ܕܟܠ ܡܕܝ ܡܠܟ ܐܝ ܕܟ
ܡܕ ܡܠ ܐ ܕ ܟ ܡ ܕ ܡ ܠ ܟ

omnibus tuis creaturis fuerit? Ubi creatura, quæ nobilior tuis Principibus, in medio sedentibus, Principibus sedentibus in medio, quorum forma mundo illustrior? Quæ cum Namrus Spiritus coram dixisset, Turo apostata in suo loco se suo indudumento explevit, mundique explementum evasit i. e. intumuit, in quantum spatii mundus patet, commotusque bile mala, malitiæ plena, calorem æstuantem, igni similem, eructans effudit, atque, inito consilio malo, collectaque cohorte lapsa, cohorte lapsa collecta, dixit: surgam adscendens e loco caliginis, fulmineque decoris mei barbæ meæ assumto, toti mundo, meo fune circumdato, incendium conflabo, Magnatesque suis thronis deficiam, malum malo exacerbaturus. Illius autem aperto ore corrupto, aperto ore fœtido, ex quo halitus fœtoris efflatus fuit, aperto ore fœtido, mundus inde impletus est. Ego vicissim eum videns, apparui ei in veste Magnatum, in veste Magnatum ei apparui, in splendore eximio & infinito. Ipsi autem ego visus in splendore plurimo, nobilissimo, & præ qualibet creatura præstanti, ei ostendi margaritam aquæ vivæ, quam mei parentes mihi dederant, ei ostendi margaritam aquæ vivæ, qua rebelles subiguntur, ostendi coronam ignis vivi, quam qui vident, retro cedunt & timent. Sed, me viso, Spiritus, Namrus, ruina, ruina, clamitavit. Et, me viso, Potentis regis omnia agmina se dissiparunt. Ipse deinceps, agminibus suis dispersis, habitavit cum familiis suis, habitavit cum belligeris, arma coram eo capientibus, habitavit cum Fascinatoribus, Diabolis, Deastris & Dæmonissis omnibus. Surrexit vero posthæc, ut omnem creaturam consumeret. Et amplectens vi omni distentoque ore fulmen, Duode-

ܗܘ ܕܐܝܟ ܗܘ ܕܢܦܫܗ ܕܡܬܩܪܒܐ ܠܐܠܗܐ ܕܥܠܝܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܒܫܘܬܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܥܡ ܐܠܗܐ ܕܫܪ

cim Stellarum Zodiacalium Excitantia congregavit, sublatoque pulvere ex loco caliginis ascendit, absorpturus aquam nigram, absorpturus omnes Fascinatores & Diabolos, in ea versantes, omnesque Deastras & Dæmonissas Surrexit, finisque toti mundo aderat: suis autem oculis præ lacrimis obtorpentibus, suoque corde suspiriis laborante, suo corde laborante suspiris, quippe cum vacua in mundo exstitissent Me iterum ei viso, nec sine voce magnifica, corona illius capite decidit Quæ corona cum illius capite excidisset, fulmen exoandescens huc & illuc discussum per vaporem, illius ore exeuntem, fuit: adustis, qui Turi adstiterunt. Scilicet hi Turi adstantes fulgore, qui ore hujus Ur exiit, adusti fuerunt. Me tertium ei viso, & quidem virtute Dominorum, quam parentes mei mihi dederant, me ei viso, virtute Dominorum, ejus vapor ad meam vestem pertigit. Qui vero vapor cum ad meam vestem pertigisset, exstinctus fuit ignis ardens, ignis ardens exstinctus fuit. Corripiens tum ille amplexu suo terram, amplexuque hoc terram deglutivit. Quam vero terram amplectens cum deglutiisset, murus, munimentum caliginis, corruit. Et, concusso muro, caliginis munimento, omnis caligo inde conformata fuit. Augescebat tum caligo, caligo augescebat: prehenditque illius cor, illius cor prehendit caligo, sui naturam ab illo adepta. Ejus autem oculos præstrinxi, cor depressi, commissuras dissolvi, jecur compressi, ventremque in intestinis quatuor in plicaturas inflexi & convolvi, reficiensque murum nexuque firmans, ejus cordi ac visceribus venenum infudi. Omnis suus habitus inamarescebat. Lacrima quævis decidua ex ejus oculis calida ignique similis. Atque, in quam præcipitaverat, apostasia, qua refertus & crassus erat, ossa ejus fregit:

ܐܝܟܡܐ ܕܥܒܕܐ ܒܝܬܐ ܠܐܪܝܬܐ ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܕܟܬܒ
ܕܝܢܐ ܟܬܒ ܕܝܢܐ ܡܢܐ ܫܥܒܕܐ ܠܐܪܝܬܐ ܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܕܥܒܕܐ ܟܬܒܐ ܕܥܒܕ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܥܐ
ܡܠܐ ܡܠܐ ܐܠ ܥܒܕ ܡܐ ܡܠܐ ܡܠܐ ܡܐ ܟܬܒܐ ܐܝܟ
ܒܥܐ ܫܦܝܪ ܕܟܐ ܡܢ ܡܢ ܡܐ ܟܬܒ ܒܟܬܒ ܢܝܢ
ܡܢ ܟܬܒ ܡܢ ܢܝܢ ܫܘܪܝܐ ܦܫܝܩ ܡܢ ܢܦ ܕܢܦ
ܟܬܒ ܡܐ ܕܥܐ ܕܥܒܕ ܡܐ ܡܢ ܡܢ ܡܐ ܡܢ ܡܢ
ܡܕܝܢ ܫܦܝܩܐ ܠܐܢܝܢ ܡܢܐ ܡܢܐ ܕܥܐ ܡܢ ܐܝܟ
ܟܝܟܐ ܡܢܐ ܡܢ ܕܥ ܡܪܝܟܐ ܟܝܐ ܕܥܐ ܡܟܪ
ܫܦܝܩ ܐܡܪ ܕܥܐ ܒܥܐ ܡܢ ܟܝܟܐ ܒܟ ܡܢ
ܟܬܒ ܐܝܟܝܐ ܕܥܐ ܡܢ ܟܬܒ ܒܟ ܡܢ ܟܬܒ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

ore spumas agente. Sed frenatus ille freno ferri, & manibus pedibusque constrictus. Ipsi etiam in sua urna operculum, capiti illapsum: oculis cæcutientibus, lumineque non utentibus. Et in ore Diaboli vox hæsit. In fundum animi sui abstrusus, abstrusus in fundum animi sui, exitium, exitium sibi, clamitavit, sibi exitium, exitium, clamitavit. Et igne animi sui inardescente, clamavit, væ, væ ipsi, iræ exposito, exposito iræ, & quem æstus in æternum operuit. Me, me, clamitavit, mali omnes, aquæ abyssi obruerunt, obruerunt aquæ abyssi. Oculi sui cæcutientes, nec lumine utentes. Alam concussit fulmen: tumultus in ejus corde motus est. Caudam commovit fulmen: devincta fasciis sua urna fuit. Atque Rex caliginis, in fundum animi sui abstrusus, dixit: verbum adversus illum non feci; tamen strepens ego suspiriis jam precor: misericors, mei miserere. Cum vero dixisset, misericors, mei miserere, omne, quod ederat, ore ejecit, omne, quod ederat, ejecit ore: abominaboli ejus fœtore. Et, cum dixisset, propitie, propitius mihi sis, omnes ejus cultores se disperserunt, se disperserunt ejus cultores: exinde onere animi sui ingravescente, ingravescente onere animi sui in infinitum. At cum subsiliens & subsultans tremefaceret suum habitaculum, suum habitaculum tremefaceret, præpositi ei custodes fuerunt. Et custodes, ei præpositi, potentes mundi Magnates erant. Enimvero a Buris potentibus motus in corde Spiritus excitatus fuit, motus excitatus fuit in corde Spiritus. Atque flens, rugiens & ululans Buro apostatæ dixit: bestia fœda & abominabilis, ex qua prodit odor fœtoris, quis hæc tibi fecit? Quis tam humiliter te depressit? Respondit Spiritui Namrus: exprimam, quod mei horti fuerit.

ܡܢܝ ܐܢܘܢ ܕܝܠܝ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܒ ܡܬܪܬܐ
ܕܚܝܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܛ
ܒܟܠ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܕܐܝܟ ܕܢܫܬܡܥ ܠܗ ܩܠܐ ܕܒܟܝܐ
ܘܡܪܝܡ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ
ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘܐ ܩܕܝܫ ܫܡܟ ܢܬܩܕܫ ܡܠܟܘܬܟ
ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܥܠ ܐܪܥܐ ܠܚܡܢ ܠܝܘܡܢ
ܡܢ ܚܛܝܐ ܘܫܒܩ ܠܢ ܠܚܝܒܝܢ ܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢܢ
ܘܠܐ ܥܠܠܢ ܠܢܣܝܘܢ ܐܠܐ ܦܨܢ ܡܢ ܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܝܠܟ ܗܝ
ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܡܪܝ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܝܬܐ ܩܡ ܡܢ ܒܝܬ ܩܒܪܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܡܪܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܕܐܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܕܐܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܕܐܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܕܐܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܕܐܝ ܡܢ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ

Loqui autem cum vellet, scaturivit ipsi ex ore saliva, saliva ex ore ipsi scaturivit. Et misit Began Potens suspirium, misit suspirium Began Potens, Dominus totius mundi, mundique hujus matri Namrus respondit: vir, qui hoc mihi fecit, omni creatura ille præstantior: formamque suæ faciei cum viderem, omni habitu mihi non constiti, mihi non constiti omni habitu. Omnibus enim creaturis ille præstat. Alloquens vero ita matrem, dimovere a se Angelos, eum custodientes, voluit; nomen vero vanum sibi fecit. Alter alteri jam dixit: Ur suo loco subsultim exire nititur. Quod cum Spiritus audiisset, manum capiti injecit, manum injecit capiti, comam in capite operuit, comam operuit in capite, meque appellavit Spiritus, tremens, stans, & arcanum conflans, stans, conflans arcanum, & Ur potentem observans. Quem vero visum ego conclusi in turri, in turri conclusi: quæ ad centrum cœli pertingebat. Sicut &, instructo septemplici muro ferri, hoc ipso sæpiendum omne suum domicilium curavi. Atque muro, in quo ipsum concluseram, custodes præposui: qui custodes ei invigilarent. Quemadmodum & quatuor ejus lateribus viginti & quatuor portas apposui, ut earum ope conservaretur mundus, mundus conservaretur Atque ipsi item agger exstructus fuit. Viginti autem & quatuor portarum claustris ei paratis, suspiria, ait, mihi congruunt. Esuriens quid edam? sitiens quid bibam? & cui rei incumbam? aut quis mihi consortio futurus? Respondi vano Regi caliginis Ur: bonus ob bonitatem ascendet, locum lucis visurus; malus vero ob malitiam loco caliginis destinatus. Ad portas caliginis jacebis. Natura, ex qua exstitisti, consortio tibi erit: natura, in quam te ipse detrusisti. Esuriens cum

ܐܝܟܐ ܕܝ ܡܬܟܠܡ ܡܢܝ ܟܠܗ ܒܟܬܒܐ ܡܢܐ ܬܝܡܬܐ ܕܝ ܩܪ
ܫܢܝܐ ܐܬܪ ܒܟܝܦܢܘܢ ܐܢܐ ܟܒ ܐܟܠ ܘܠܐ ܫܬܐ ܬܪ ܬܝܡܢܐ
ܟܝܢܟܐ ܟܠ ܡܢܐ ܟܒ ܐܝܐ ܘܠܐܡܛܐ ܬܝ ܢܫܢ ܟܝܢܐ ܟܒ
ܫܐܒ ܐܬܪ ܡܢܐ ܐܢ ܐܝܟ ܕܝܢܐ ܟܡܡܬܐ ܘܐܡܢܐ ܕܝܢ
ܟܡܐ ܟܠ ܫܡܐ ܒܠܝܐ ܘܠܝܟܐ ܒܡܐ ܒܡܐ ܟܡܡܐ ܟܡܐ
ܩܝܢܟܐ ܒܝܐ ܩܝܡܐ ܒܡܐ ܟܝܢܐ ܡܢܡܐ ܟܒ ܫܐܒ ܐܝܟ
ܐܝܟܐ ܟܠ ܡܡܐ ܡܡܐ ܟܠ ܡܡܐ ܘܐܡ ܩܝܡ ܒܐ ܟܝܢ
ܡܢ ܡܢܟܝܟ ܟܡܐ ܟܠ ܡܡܟܡܐ ܟܝܢܐ ܐ ܒܐ ܒܐ ܟܝܢ
ܐܝܢ ܡܐ ܐܟܢ ܟܝ ܡܡܐ ܡܟܐ ܒܡܐ ܐܝ ܟܝܢ ܐܝ
ܟܝܢܐ ܡܐ ܟܝܢ ܡܝ ܡܡ ، ܡܝܢ ܡܝܢ ܡܡܢ ܡܡܡ ܡܡ
ܡܡܟܝ ܟܝܢ ܡܝܢ ܡܝܢ ܡܝܢ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡ
ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܟܝܢ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡܝ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

tua familia omnique tecum versante edes: tuo potui aqua Nigra, in qua media habitas. Regessit: ubi edens non satur fuero, quis me, ut mihi satisfiat, in loco sustinebit? Ubi bibens non satur fuero, quis sitin sedabit? Cum hæc Malus dixisset, illudens ego, indutaque personâ magnifica, spectabilem me præbui, & irrisi bestiæ, quæ manibus pedibusque utcumque carens, tamen totum mundum comedere cupiebat. Atque, cum dixissem, verbum Vitæ sors est Gubernatorum & Præfectorum, ille ululans sibique illacrimans respondit: unde ille, qui te, omni rei, omnibus creaturis imperante, major? aut ubi, qui te major? Sis mihi benevolus, nec ob id, quod peccavi, contra me decernas, sed potestatem tui mihi facias. Peccavimus, Domine noster, peccavimus: peccata delictaque nostra nobis remittas. Potestatem tui mihi facias. Nos omnes tibi subjecti erimus. Ego tum, qui bonus erga bonos sum, Vitam Primam potentem his verbis compellavi: mundus, quem Vita Secunda petiit, creetur, ut & Abatur, Vita Tertia, procreetur, nec solum Abatur producatur, sed in medium quoque procedant Filii pacis, &, adornato ignis vivi æquilibrio, provocetur item Gabriel Apostolus, qui provocatus, delegatus & missus, provocatus inquam & ad mundum creandum delegatus, coagulet dense terram, & artificiose producta, producta artificiose terrâ, puteum maris profundi pulvere obstruat. Quo voto suscepto, iterum illi regi dixi: quæ admisto pulvere surgit ex Sinevas aqua, ea per canalem ad te pertinget. Loco ignis vivi, ipsique resonæ aquæ vivæ & lætæ, quæ grati odoris plurimæque bonitatis est, illius aquæ colluvies tibi sitienti potui erit: quomodo, quæ esca ignis consumentis est, tibi in

هُر بِمُدب مَيْعلا مدىه ثَحدكُـــمُر يُحوْا مَى شَـــبُر وَبْعُر
ممدمَبُر مِكْكُمُر تَعِى تَـــمَكُر ثَحدكُلا دب قَيْبِيْم زَمدا
تَمدُلا دَكْمُر يُحـــمَكلا اِمَ حدـــيمدُلا يُمعُ وَاتَبكُب دَكمدا
لاَحْد زاَمْحا حكـــمبُب وَاهحكُه كَهـــدا بحكمدا دب اُمَا
اَهْد اِمَ وَنمدا اَمدَه تُـــرا مَقـــهَنمدا سُمحا مَقـــهَنمدا زَمدا
وَاَكُب كَكُب مُرمدا يمحمدُلا نُمدا زَمدا بُحمدُلا لا رُحْدا زاَمحيلا
اَهْزَكُه مَى تَمِيْا اَحوُمُر مَنمحمُ مِيْمحه كَحكَمدا مَى مُرا
كَنُمبُر تَمِيْا مَمْحَـــهُمدا كَمحمدُبُر اَمـــمُمدا مِيْحُرا مَى
تَمحكُه كَرْمَمُر كَرْمَمُر مَى تَمحكُه اَمبُر اَنمَا كَرْـــمُر
اِنمَا دب اُمدب اَهْد حمَمَا مُكَكُكُه وَاهْمدلاكُم كلا حملا رُحه
دب رُحِيا نَحا اُمَا مُمُر مَى مُحمدُلا دب رُحِيا نَحا اَحوُمُر
تَرْحِمِ اَمدَـــكُب مُحمدا عزَيا مُيلا مَحمَـــهُب مَمحَمُ مُمكَكُلا
مَا مَكْمَـــمحدا زَمدا بَتمِمِ مُـــيلا مُهـــيلا دب تَمِمِ مَمحه
مُحْمَمِمِ مَمهزُمدا اَمِيْا مَمْحَمِمِ بَمُرُمِ مُـــيلا حمَمب مَمحَزُب
كَكْمَمِمِ ٧٥٥٤ اُمَمِ ٧زْحَـــهُم مُيلا مُحَـــمِمِ اُمَا مَمْم مَحِم
مُمْعَمدا مُرُحمدا مُمهمب مُحَمبه٧ اُمَمِ مُمعَب مُيلا مَحاَمسدا
مُلاَمسب مُمدَـــكُمِ كَكْمِدا مُلَبمِلا مُلاَمســـيا مُحْمدا مَمدا دب
مُلاَمسب رُمدَـــكُمِ كَكْمِدا مُلَبمِلا مُلاَمســـيا مُحْمدا مَمدا مُلاَمسب اَهْكَب
مُمْرِيا مُحَيِيلا مَمْحِمِ مُحِمدا مَمدا مُلاَمسب اَهْكَب
كلا مُرْمُيا وَاهْزَمدمِ كلا ها وَا مُحمَهْمَكَب كلا مَمكَمِمِ مُيلا
دب اُمِ مَى مَمكَمِمِ اِزا مِزا مُلا مَمْحَزُب كلا مُيلا مَمكَمِمِ

cibum cedet. Superfluum hujus & deciduum nutrimento tibi futurum est. Simul cum tuis Fascinatoribus, Diabolis, Deastris & Dæmonissis tibi cibo hoc futurum. Et, expanso firmamento, item æstus in te lapsurus. Ur tum vehementer rugiens quæsivit: quamdiu solus ero, onusque mundi feram? Quod cum Ur dixisset, Spiritus, illius mater, commovens se & agitans, strepens seque concutiens Spiritus, hei mihi, hei mihi! vociferans, vehementer rugiens Spiritus, & huc, illuc ob Potentem lapsum se versans, ei dixit: quis in tui morem consistens mundum sustinuerit? quis dominus tuorum Fascinatorum, tuarumque Deastrarum imperator fuerit? Eminens potensque quis tulerit tuam sitin, tuam sitin quis tulerit? Sic invicem fastuose collocuti Mali fuerunt. Ego ex contrario de re omni, quod Domini (Vita Prima) voluere, loquebar. Et quod Domini voluere, id extemplo factum fuit. Placuit vero Dominis, meis parentibus, mihi dicere: enuntiatæ vere voces, & supputata accurate verba. Quas vero voces Spiritus animo versat, irritæ eæ futuræ. Fient, ait, Voces Septem Stellarium a quibus defectus quivis existet: quarum de Vocum nominibus scriptum & expositum est Fient Voces Duodecim Stellarium, a quibus decrementum & detrimentum quodvis, obscura arte tristitiam molientium, existet. Fient Voces Quinque Stellarium, in fastu apparentium: creaturis, quibus videbuntur, trepidaturis. Spectabiles illæ, & ex natura ignis ardentis: atque rotis iræ incedentes, sub specie ignis hæ conspicuæ. Retulere mihi mei parentes de primis his Vocibus: &, quas mihi explicarunt, Vocum omnium hanc, illam explicavi. Quibus vero sublatis, succedet una Vox, quæ omnes Voces

ܢܝܐ ܕܡܠܐ ܡܦܩܬܐ ܠܐ ܡܬܡܫܟܠܐ ܒܡܟܬܒܐ ܐܝܟ ܢܝܐ ܕܝܢ
ܬܫܡܫܐ ܒܡܝ ܕܡܬܐ ܗܢܐ ܐܝܟܝܢ ܐܝܟܝܢ ܡܝ ܕܡܬܐ ܗܢܐ ܠܡܦܩܪܐ
ܡܢܫܝܐ ܕܐܪܙܐ ܐܝܟ ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ ܒܟܬܒܐ ܗܐܡܪܐ ܕܝܥܪ ܐܝܟ
ܒܟܬܒܐ ܗܐܡܪ ܢܫܐ ܡܦܫܚܐ ܠܐ ܒܟܬܒܐ ܗܝܢܐ ܐܝܟ ܡܢܝ
ܐܢܘܢ ܕܡܬܒܐ ܡܢ ܐܘܢܘ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܘܢܘ ܡܬܒܝܐ ܡܬܡܪܐ
ܠܐ ܢܫܐ ܠܐ ܡܦܫܚܐ ܕܡܬ ܙܒܢܐ ܡܢܝܐ ܕܒܟܬܒܐ ܡܬܡܫܟܐ
ܠܐ ܢܫܐ ܠܐ ܡܦܫܚܐ ܕܡܬ ܙܒܢܐ ܡܢܝܐ ܕܒܟܬܒܐ ܡܬܡܫܟܐ
ܠܐ ܢܫܐ ܠܐ ܡܦܫܚܐ ܕܡܬ ܙܒܢܐ ܡܢܝܐ ܕܒܟܬܒܐ ܡܬܡܫܟܐ
ܟܬܒܐ ܙܒܢܐ ܕܒܟܬܒ ܟܬܒܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܕܒ ܡ
ܙܒܢܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܟܬܒܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡܬܒܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡܬܒܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡܬܒܐ ܡܢ ܡܢ ܕܒ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡܬܒܐ ܡܢ ܡ

explicabit: succedet unum Verbum, quod omnia Verba explicabit: accedet unus Filius dilectus, alis splendoris stridens, stridens alis splendoris, cujus forma suo loco observanda: procedet sacra Vitæ doctrina, quam ille ad mandatum sui patris commendabit. Incedet hic habitu ignis vivi, mundum tuum petens: & maximam Vitam religiose colens, suo ex animo sæcram doctrinam proferet. Sed proferens ex suo animo sacram doctrinam, item allatam vim coaguli aquæ in sui densationem immittet. Et aquæ hac immissa, limitem creaturis constituet. Scilicet, quem & adducet, ignem vivum abysso injiciet, eoque in foveas effuso, & arefacto abysso, mundum sibi condet. Sic etiam prudentia Magnatum instructus, & claritudine e domo Vitæ allata, habitaculum mundi illuminabit. Ipse vero Rex, condito mundo, corporibus halitum immittet. Atque, halitu corporibus immisso, cibo, quo hæc corpora per virtutem ignis vivi vescantur, effabilis res quævis edilis futura. Futurum nempe cibo, effabile quicquid edile hujus, illius generis fuerit, ut arborei, vitiginii, & olitarii fœtus, omnesque fructus tam frugum quam arborum: quæ res odore aquæ vivæ, & fragrantia vivi ignis lætæ in mundo vigebunt. Quæ vicissim res ediles fœtide olent, eæ cibo tibi erunt. Sed fient quoque tres Genii, qui curam illius halitus gerent, vocem Vitæ prædicaturi, lapsamque mundi fabricam illuminaturi. Quomodo & venient duo Genii: qui contendentes ad aquæ originem, & aquâ inde allata, Jordanum in mundo efficient, atque, Jordano in mundo effecto, ipsi claritatem adjicient: satis generosis plantis, quæ fide, sapientia, lætaque denuntiatione plenæ, vocem eximiam mittent, voceque eximia hac missa, fabricam mundi

ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܟܠܝܠܐ ܕܫܘܫܢܐ ܥܠ ܟܠܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ

illustrabunt. Colluvies vero, ex aqua in orbem terrestrem defluà redundans, hæc colluvies orbis terrestris tibi sitienti potui parata: neque alia in fabrica orbis terrestris aqua tibi futura. Et præerunt tibi vigiles tui filii, a te nati: tibique hi præpositi tuam turrim custodient: sicut & turrim tuam custodientes, tuis cancellis, quibus mundus circumscriberetur, animum advertent, sæptoque summo, quo omnes creaturæ circumdarentur, eum intendent. Quibus auditis, ille Malus, corde suo exardescente, exardescente suo corde, commovit sellam terræ, sellam terræ commovit, concussaque sua turri, suum & sæptum, ipsius mundi capax, concussit. Ego autem virtute Vitæ surgens, &, precibus ad Vitam summam fusis ac admotis, ipsi murum, murum ferri, paravi: ut & circumdedi ei turrim, quam turrim ipsi circumdatam nullus homo vi sua suo loco dimovere poterit: atque terram calce feriens, dimotoque cordis sui fulcimine, circumligavi, quod suo cordi erat insitum, staturamque suam vinculo constrinxi, septemplici autem ligamine devinxi. Ita etiam vocem obscuram, ex illo prodeuntem, ligamento ingenti constringens, reddidi irritum omnem suum sermonem, & duodecim involucris, quicquid consilii Duodecim Stellares ab eo acciperent, convolvi. Vinxi illum magna voce, qua & horum vis perniciosa inanis fieret: conclusumque illum in fornice, cui septem vigiles præessent, & prostratum ita baculo percussi, ut, capite diffisso, ingemiscens, &, edito muliebri gemitu, in morem infantis fleret. Atque, ipsi demum apposito eum ficis cibo, apposito potu, exstinxi incendium, æstum ignis consumentis perdentisque, & ipsi, suo nitore sublato, calorem indui. Ingressurus jam ad Bonos viam, institui

ܡܢܝܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝܬܝܗ ܟܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܝܬ
ܡܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܝܬ ܡܢ ܕܠܐ ܕܢܗܘܐ ܘܠܝܬ
ܡܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܝܬ ܡܢ ܕܠܐ ܕܢܗܘܐ ܘܠܝܬ
ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܢ ܠܝܬ ܠܝܬ ܐܝܕܥ ܟܝܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ
ܕܢܗ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܬ ܕܢܗ ܐܠܗ
ܡܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܝܬ ܡܢ ܕܠܐ ܕܢܗܘܐ
ܕܢܗ ܐܠ ܕܐܝܬ ܠܝܬ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ
ܠܝܬ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܐܝܟ

aulam mundo, aulam mundo institui, thronumque in ea posui. Quem vero thronum Bonis posui, ipsique sceptrum firmavi: firmato hoc sceptro, salvo in æternum tectoque futuro. Etiam Filiis pacis, loco suo copia abundantibus, nec inopia laborantibus, aptatæ sellæ, stolæque traditæ. Quemadmodum & Jordanus Dominorum paratus fuit: præpositis ei custodibus, præpositis inquam duobus Geniis, excellentissimis, nec defectui obnoxiis. Verum, & ubi, posito throno τω Rab Zivo, tradideram ipsi sceptrum, quod traditum sceptrum in secula seculorum faustum futurum, utens ea agnitione & laude, quam agnitionem & laudem Vita me docuerat, ad domum Magnatum me contuli, gaudens gaudium. Ut etiam Magnates summi, sermone cum eis habito, gaudebant gaudium, semper ii mansuri. Cumulavitque Vita meam felicitatem, meumque splendorem ultra id, quod ante fuerat, auxit. Quomodo etiam mihi dixit: veritas tibi salutaris medicus, medicus adhibitus sermoni, quem tanto, quanto illum Vita habuit, gaudio habuisti. Quæ & mihi Genio ulterius dixit: virtutem illius Viri celebra, quod aqua in medio igne fuit, nec tamen, quamobrem illius Viri virtutem celebres, ignis in ea erravit. In ea hic ignis non erravit. Genius doctrinam suam declaravit, Genius declaravit suam doctrinam, viam pacificis constituit, viam constituit pacificis, atque, pacificis valere jussis, valere jussis pacificis, nominum suorum se memorem inter Dominos fore pollicens, dixit: quiete & hilare agatis! Genium posthæc Vita benevole complectens, benigne tractavit, Geniumque osculans, veritatem ei

ܐܬܟܢܐ ܬܡܗ ܡܝܡܪܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܐܒܐ ܕܫܡܝܐ ܟܝܢܐ ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܦܠܐ ܕܐܪܥܐ
ܡܢܝܢ ܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܟܝܢ ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ
ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ

dedit. Et quod pro Genio solutum a Magnatibus votum fuerat, scil. prospere agas, idem & hæc suscepit, scil. prospere agas, Geniosque constituas, sicut & tui Genii huc loci, ubi pater tuus summus Vita felicitatem tuam florentem cumulavit, veniant. Jam, sumta veritate, contendi ad domum Magnatum, locum, quem colunt boni, locum, quem boni colunt, & ad domum hanc bonorum perveniens, me coram Magnatibus prostravi, dicens: cum peterem, ut Dominam Vitam alloquerer, hæc Domina meo voto respondit. Cum peterem, ut mea ipsi narrarem, hæc Domina felicitatem meam cumulavit, Domina cumulavit meam felicitatem, mihi dicens: invoca me, omnis rei dominam augustam & æternam, ut prospere agas, invoca me dominam, Genie constans, dilecte, ut prospere agas, invoca me dominam omnis rei, ut prospere agas. Pater fies Geniorum, viaticum benigne suppeditans. Qui delectissimus es Geniorum, omnia opera adornabis, iisque operibus adornatio prospere agas. Tu, Nuntie Vitæ, Genie accincte & accingens, surge, expande aquam vivam per sui spatium, eamque in mundum deduc. Provoca tres Genios, thesauri Vitæ custodes, custodes thesauri Vitæ. Quem vero, hinc sumtum & direptum, Genii rudes in mundum adducent, contemtuque opertum, indumento carnis obtegent, atque ipsi, sic despectui habito, & induto specie peritura, specie peritura induto, component decrementum & detrimentum, decrementum & detrimentum component. Fiet per eos motus, motus per eos fiet, hic, ille. Composuit se nunc Vita Secunda: Geniique eam consulturi surrexerunt. Qui & Genii, consilio petito, dixerunt: da nobis hoc, ut, mundo condito, tibi sedem

ܕܝܢܐ ܡܬܚܟܡ ܪܒܢܐ ܡܪ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ

paremus, nos, qui tui appellemur. Dedit tum eis Vita Secunda splendorem, & lucem, quantumque splendoris Vita Prima ipsi dederat. Atque, dato hoc splendore, mundum in medium hi creando protulerunt. Surgentes posthæc filii Vitæ Secundæ, susceptoque itinere, in locum caliginis descenderunt: provocarunt quoque Fetahil Genium, quem provocatum suo loco constituerunt; ut & provocarunt Filios pacis, quos, paratis eorum gratia sedibus, in suis thronis collocarunt. Contenderunt item septuaginta Genii ad aquæ origines, prospiciendoque locum caliginis viderunt. Sed Behak Zivo gloriabundus, quasi unus Magnatum fuisset, spiritum sumsit: sumtoque, quasi unus Magnatum fuisset, spiritu, & deserto patris sui cœlo, clamans dixit: pater Geniorum sum, sum pater Geniorum, Geniis habitacula paravi. Subducas, tu Fetahil, rationem orci, rationem orci subducas. Jussum hoc, ut creaturas condem: quod vero in mea potestate non erit. Ignarus orci, orci ignarus, nec gnarus consumentis ignis, cui claritas deest, in potestate hoc non habebo. Pater sum Geniorum: qui tamen incolas ipsi orco præstare nequeo. Advocatum deinceps Fetahil Genium humanissime hic excepit, ipsique, osculo ei quasi uni Magnatum dato, nomina secreta, suisque locis servata, noscenda proposuit. Quomodo & coram adduxit Apostolum Gabriel, qui, missa voce datoque mandato, dixit: surge, Fetahil, i, descende in locum, habitaculis & creaturis carentem, provoca, para, tibique, sicut quos vidisti Filii pacis, fac & adoma mundum, conde tibi mundum, & Genios in eo para. Qui vero Gabriel, pater Geniorum augustus, nulla scaturiginis Stygiæ mentione facta, illius notitia ipsum non instruxit & instituit. Surrexit

ܕܐܡܪܐ ܐܡܪܝ ܠܐܝܫܘܥ ܡܪܝܐ ܟܕܡܬܝܢ ܒܥܝܢܐ ܒܥܐ ܒܟܝܠܐ
ܕܟܝܠܐ ܩܘܡ ܟܡܝܢܘܬܐ ܒܫܢܐ ܕܩܘܠܐ ܕܩܠܐ ܕܩܘܠܐ ܕܩܠܐ
ܒܝ ܐܡܐ ܢܫܐ ܡܢܐ ܒܝ ܡܢܐ ܐܡܐ ܢܫܐ ܐܝܕܝܗ ܟܝܠܐ
ܐܡܪ ܒܝ ܐܢ ܟܝ ܢܐ ܐܢ ܐܡܐ ܢܫܐ ܟܝܠܐ ܡܢܐ ܒܝ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܕܐܡܪܐ ܐܡܪܝ ܡܢ ܐܢܐ ܩܢܝܢܐ ܩܢܝܢܐ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢܥܡܐ
ܡܢ ܢܕܥܐ ܢܫܬܡܐ ܐܢܕܥ ܒܢܐ ܐܢܐ ܢܫܐ ܡܢܝ ܡܢ
ܡܥܩܪ ܟܫܐ ܡܢܟܝܢ ܐܠܟܝܟܝܗ ܕܐܡܪܐ ܢܫܐ ܐܢܐ ܡܢܝܢ
ܕܢܕܥܐ ܢܫܬܡܐ ܐܢܕܥ ܒܢܐ ܐܢܐ ܢܫܐ ܡܢܝ ܡܢ
ܡܢ ܢܫܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ ܩܢܝܢܐ ܩܢܝܢܐ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢܥܡܐ
ܡܢ ܢܕܥܐ ܢܫܬܡܐ ܐܢܕܥ ܒܢܐ ܐܢܐ ܢܫܐ ܡܢܝ ܡܢ
ܡܥܩܪ ܟܫܐ ܡܢܟܝܢ ܐܠܟܝܟܝܗ ܕܐܡܪܐ ܢܫܐ ܐܢܐ ܡܢܝ
ܕܢܕܥܐ ܢܫܬܡܐ ܐܢܕܥ ܒܢܐ ܐܢܐ ܢܫܐ ܡܢ ܢܫ
ܡܢ ܢܫܐ ܐܡ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ
ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ
ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ
ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ ܡܢ ܢܫ

tamen Fetahil Genius, abiit, & in sedem infimam omnisque creaturæ expertem descendit. Consistens vero in profundo luti, abyssoque immersus, secum ita locutus est: quam ignis vivus mutatus, quam mutatus ignis vivus fuit! Et elatus corde, dixit: filius sum Dominorum, cur ignis vivus mutatus fuit? Quæ autem cum Fetahil Genius dixisset, Spiritus se corroborans, corroborans se Spiritus, seque jactans, comperto, mutatum splendorem fuisse, atque splendori decrementum & detrimentum exstitisse, surrexit. Amovit pallium suum, alienoque induto, & immutato statu suo, se in habitum, qui ante suus non fuerat, composuit, & vesano sensusque ac judicii experti Karabtono dixit: surge, vide, defecit splendor Viri Novissimi i. e. Fetahilis, exstitit huic splendori decrementum & detrimentum. Surge, concumbe cum tua matre, teque a cancellis, quibus teneris, iisque toto mundo amplioribus, libera. Quo audito, Malus ille, subsultantibus suis ossibus, cum Spiritu concubuit. Concepit etiam una vice Spiritus septem Figuras: quas item per septem dies parturiens, insipientes genuit. Genuit scilicet Septem Stellares. Totidemque & septem suæ species figuratæ prodierunt. Quas vero videns, dejectoque de suo gradu animo, dixit: studui, mihi non consultum est, quod petii, id non factum est, una Figura alteri similis non est. At, Spiritu ita loquente, ejus. Filii tumultum fecere, fecere tumultum, parentis sui non definiti inficiantes. Extendens tum Fetahil manum in abyssum, dixit: fiat terra, quomodo sedes Magnatum exstitit. Atque, manu immersa, etiam densatio quædam facta fuit. Quæ vero facta densatio, ea huc & illuc fusa & discurrens. Atque, hac non coëunte, neque terra concre-

ضرب كتبه غير مخطوطة من قبل زيد المسكين وأصبح
اعتبر أحمد مسكين وإلا كان تكتب يكتبها من قبل غيره
وهشم مسكين وإكتبهم دوعلها فقط ضمه مسكين وإكتب
مخبوة أمنا عمر حبة أخ عمر سنا يكتبها مخبه يكر
من هنيئه إمتحنه كتبها مخطوط ربيه هنهنه ضرب أمير
مقتل صعبا إزينلا كتبه حلا ثم زيد ضرب إزينكتب كتب
أمتكتب إينشر إنا أن أنه فقتب كتوب تسكر ثبتا حلا ثم
زيد ضرب فقتب كتوب من ثم يحب زيتم حبنا مخكتب
قتبه فمكتب زيتم حبنا بنا ضنمين إقتيمتم كتبتم مقتل
كلكتب كرسا تمعتكتب وتكتب زيتم يتبعا ثم كتبتب إمتنا
إمتنح كتبنا يتبتنا يتنا تعلا ضرب ستبتين كتب يكتب
من شعبه كتبه من شعبه ربلا وتوكتب حلا نصبه معتب
وتبا إنتز إصهن وتبلا متبين ضرب كتبنا يتكتبا تهيه فتب ملتبتبه
تبلا إستعتبه كتبتها ضرب تبا إنتز تعتبت زيتم مخكتين ضعبعزا
مع مخكتين ضعبعزا مُعتنا ناصبين يكتبا يتبا كتبتكب
وتسلا ضبعتبا فمد وتسلا غمر ضبعتبا وتتر إشعبه
كتكتبا ضرب تبا تمتب تسا كتب زيتكب حلا نعبتا
وتبا كتبكب تمتكتبا ربتبتا ربتبتا إتعتبتكتبه مخكتبا
فقتب مقتبه متكتب وتكتبعه دعوتبا فقتب ضبعتبه متكتب
وتكتب كتبتنا إنتز سعبر إمتاكتب كتبتبتا فعلا إينا
مكتبنا كتبكتب ممعت إت سنا يتنتر إنا .تنتبي متمعتي

scente, ambiguus ille animi stetit. Enimvero, illius animo ita distracto, corroborans se iterum Spiritus dixit: surgam, &, pallio meo amoto, ad æternum mundi Regem contendam. Surgens amovit pallium suum, alienoque induto, pergens amovit pallium, & facto gradu, Regi Buro dixit: surge, Buro Domine, vide, totum mundum fore tuum, audivi, desertam hanc fabricam fuisse, omniaque ejus vincula soluta. Quo audito, Mali animus in duplum corroboratum fuit. Atque, corroborato illius animo, Spiritus dixit: soror tua sum, &, si mecum concubueris, tuum robur duplicabitur. Facto autem concubitu, una vice Spiritus Duodecim Buros concepit, concepit Duodecim Buros, quorum ne unus quidem prospere ipsi cessit. Atque post duodecim dies, partu appropinquante, parturiens Spiritus peperit Duodecim Figuras, mutuo dissimiles, dissimiles mutuo, quibus singulis in vola ventilabrum fuit. Quas autem ubi Spiritus vidit, animo dejecto de suo gradu, animo de suo gradu dejecto, lamentans sibi & illacrimans dixit: putabam fore, ut facta ego gravida eos parerem, qui Domini mundi fierent. Propere autem egi, mi Domine, non potui, rei stultæ animum addidi. Hæc dixit Namrus Spiritus: & Duodecim Stellares omnes male affecti evaserunt, evaserunt omnes male affecti, suique non definiti parentis inficiantes. Fetahil cogitatione defixus, Fetahil defixus cogitatione dixit: mundum deseram. Quo audito, Spiritus animum obfirmans, dixit: nullus mihi hostis externus sit, nec Hospes mundo imperet. Surgens pallium suum amovit, alienumque induit. Amoto autem pallio, ad profundum loci tenebrosi contendit, & lapso Karaftano, manibus pedibusque carenti, dixit: surge, mi pater, vide,

ܡܟܘܪܐ ܕܡܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢܝܢ ܡܟܝܡܐ ܕܟܝܠܐ ܕܢܝܪ ܕܝܟܝܠܐ
ܡܟܝܡܐ ܢܝܐ ܒܡܟܐ ܒܟܪ ܠܐ ܢܡܚܝܢܐ ܐܝܠܐ ܟܝܟܝܡܪ ܡܕܪ
ܕܡܐ ܡܠܐܝܢ ܗܝܟܡ ܐܝ ܕܡܡܐ ܟܘܟܝܢ ܕܝܢܝܪ ܐܡܐ ܕܒ
ܐܡܐ ܕܒ ܐܝܐ ܡܘܟܠܐ ܕܡܐ ܢܝܢܐ ܕܢܡܐ ܡܟܘܡܐ ܡܟܡ
ܢܡܐ ܡܟܡ ܟܘܡܐ ܡܟܝܟܐ ܡܢܐ ܕܡܝܢܐ ܢܝܐ ܡܟܝܟܐ ܡܢܐ
ܢܡܢܐ ܐܝܝܐ ܕܢܡܐ ܢܝܝܐ ܡܟܝܝܐ ܕܡܐ ܢܝܝܐ ܡܟܝܝܐ ܕܝܢ
ܕܐܝܢܝܢ ܕܐܝܡܐ ܟܕܝܐ ܕܡܡܐ ܢܝܐ ܟܡܐ ܡܕܝܡ ܕܝܡ
ܕܡܢܝܐ ܕܟܡ ܟܡܐ ܕܡܟܐ ܡܢܝ ܡܢܡܢܝܐ ܕܡܢܝ ܡܢܝ
ܟܡܐ ܐܝܝܢܝ ܕܝܢܝ ܡܡܡ ܕܡܡܐ ܡܢܝ ܝܢ ܟܡ ܕܝ
ܡܢܝ ܐܡܢܝ ܡܢܟܐ ܕܡܐ ܡܡܡܟܐ ܡܢܝ ܡܡܟܐ ܡܢܟ
ܡܢܟܡ ܕܢܡܐ ܕܡ ܕܝܡܡ ܕܝܝ ܕܝ ܕܡܡ ܕܡ ܡܡ ܕ
ܡܕܝ ܕܡ ܕܡ ܡ ܡ

filia tua sum, benevole me excipe, me osculare, & mecum concumbe, decus meum, oculis tuis usurpa mundum, oculis tuis mundum usurpa, vide, totus ille tuus erit. Qui in tuum mundum venit Hospes, deserto eo & relicto, in locum suum ascendit. Si mecum concubueris, oculus tuus mente consipiet. Audiens hæc Malus, benevole, osculoque dato, cum Spiritu concubuit. Atque, hoc concubitu nec sine osculis peracto, Quinque Stellares, superbos, invicem fallaces, fallaces invicem, nec aliquid, quod amabile & pulchrum sit, facturos, una vice Spiritus concepit. Per unum vero diem cum stridore vehementer fulgurans, per alterum graviter tonans, per tres dies fulmina quaquaversus vibrans, per quatuor dies in foribus averni valde remugiens, & per quinque dies, palpitante Dæmonis corde, menteque illius ad vivum parturiente, parturiens & gignens parturivit & genuit QuinqueFiguras, mutuo dissimiles, dissimiles mutuo, invicem se offendentes, & perniciei, cui ne omnes quidem creaturæ prævaluerint, auctores. Quas videns, manum capiti injecit, manum injecit capiti, comâque capitis tecta, comâ tecta capitis, & motu cor agitante, dixit: cucurri, mi Domine, sed non perveni, stulte egi. Nonne has Figuras vidisti? Minime acquievi. Jussi; sed factum non est. Omnes meæ præstigiæ ludibrio fuerunt: omnia mea consilia dissipata. Cur amovi meum pallium? Cur indui alienum? Cur alienum indui? Nulla mihi in domo portio. Fetahil sua mente reputans, suaque prudentiâ in consilium adhibita, dixit: ascendam ad Vitam, supplex a Domina domus meæ hanc veniam precaturus, ut, assumto vivi ignis indumento, ambiam abyssum, abyssum ambiam, &, quid futurum sit, ostendam. Qua

ܒܢܝܢ ܕܒ ܡܝܡܪ ܡܫܬܘܬܐ ܟܬܝܒܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܐܚܪܢܝܐ
ܕܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܒ ܐܬܝܠܗ ܒܫܢܬܐ ܕܡܪܝ
ܩܪܝܢ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܐܝܟ ܒܫܢܬܐ ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܫܢܬܐ ܐܚܪܢܝܐ
ܡܟܬܒ ܐܢܐ ܡܢ "ܫܢܬܐ ܐܚܪܢܝܐ ܕܐܝܟ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܡܪܝ
ܬܝܡܐ ܐܝܟܐ ܕܡܫܬܘܬܐ ܕܡܟܬܒܐ ܕܟܘ ܡܢܬܟܐ ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܘܬܐ
ܕܡܟܬܒ ܟܬܒ ܘܐܝܟ ܕܢ ܟܘ ܡܟܬܒ ܦܘ ܡܟܬܒ ܡܡܢ
ܡܒ ܐܝܟ ܐܡܢ ܡܝܡܪ ܡܫܬܘܬܐ ܟܬܝܒܐ ܐܝܟ ܕܒ ܬܪܝܢ
ܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܪ ܐܝܟ ܟܬܒ ܬܫܒܐ ܟܬܒܐ ܐܝܟ ܕܒ
ܒܟ ܒܝܢܝܢ ܟܬܒ ܐܡܡܢ ܕܒ ܒܟ ܒܝܢܝܢ ܟܬܒܐ
ܐܝܟ ܐܝܟܐ ܕܐܝܟ ܡܡܢ ܡܟ ܡܟܬܒ ܡܡܡܡܢ
ܡܟ ܐ ܕܐ ܕܐ ܡܟ ܡ ܡ ܡ

impetrata, etiam Fetahil pro prudentia, quam animo versabat, cum Vitam venerabundus celebrasset, assumto vivi ignis indumento, abyssum obiit. Admistus jam vivus ignis medio abysso fuit. Et spiramento indumenti, quod vivi ignis erat, pulvis ex regione Sinevas excitatus. Qui autem pulvis, ex regione Sinevas elatus, in locum averni cecidit: obstructis omnium tum marium faucibus, composito in tranquillum quovis gurgite, tartaroque per casum hujus pulveris in aquam concreto. Quo autem facto, ascendit Daljo Bar Gudo: qui & consistens in centro cœli, expansi sui firmamenti Auctorem potentem supplex celebravit, visoque throno sublimi, gaudens pectore lætatus est. Enimvero, cum vellet Fetahil murum terræ cœli centro jungere, cum inquam terræ murum extollere vellet; eum circumdedere Apostatæ, circumdedit agmen Apostatarum, plenum calliditate, plenum praestigiis, totum calliditate plenum, in quantum plena præstigiis est Besilat, femina præstigiatrix, circumdedere Septem Stellares, & Duodecim Stellares, arrogantes & vani, circumdedere Aterfan & Lifin, duo mundi antistites, unus Cæcus, alter Cæcans, iræ terrestri hi imperantes, circumdedit Betaljo Rebo. Eductus jam ille murus versus fornicem coeli erat. Cum vero illum terræ murum eductum & elatum fornici coeli Fetahil conjunxisset, ipsique conum sublimem firmamenti evectum, sibi imperiale solium, illigasset, egerunt præcipites Septem Stellares perinde quam Duodecim Arrogantes, ascensuque facto, fornicatum illud opus occuparunt: versantibus vicissim in suo furno Quinque Stellaribus, qui eorum duces adversus me contenderent. Fetahil, prudentia excellens, singulatim tum quæsi-

ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܐܠܐ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ
ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ
ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ
ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ
ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ
ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ
ܡܝܬܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܡܝܬ

vit: unde estis, mali? quibus forma e domo Patris non data. Cui dicto Spiritus respondit: ab inferis huc progressi, merere stipendium, uti tuo hospitio, tuo hospitio uti, in tuo omni negotio tibi solatio esse super tuo throno, super tuo throno tibi solatio esse, mundum administrando, cupimus Nos honeste acturos tibi in perpetuum commendatos habe. Septem vero Stellaribus Fetahil respondit: mei filii vos eritis, si bona opera feceritis. Atque vos in meum cœtum adsciscam. Quod vero cum Fetahil dixisset, fabrica mundi ei sublata fuit, fabrica mundi sublata fuit ei, eamque apostatæ occuparunt. Rediit hæc eo, quo fuerat, antequam firmamentum extenderetur, & terra hæc solide concresceret. Qua autem sublata, Fetahil, prudenter intelligens, secum locutus est: surgens in domum mei Patris ascendam, Patri meo summo ita dicturus: omne, quod mihi præcepisti, id peregi. Cujus vero meditationis intelligens pro sua calliditate Spiritus etiam sic secum loquebatur: provocabo Deastras & Astartes; quibus accedent Septem Stellares, mei in mundo filii, qui per suas proistigias hostilem motum excitent; ut & insurgent Arrogantes Duodecim Stellares, Diabolique se erigent, quos totus mundus fugiet; atque insurgent simul Quinque Stellares, fabricæ mundanæ principes, bellumque gerent. Sed, his visis, Fetahil utcumque prudens ira exarsit, &, baculo intento, pectus triclinio allidens, secum loquebatur: antequam ad domum patris me conferam, huic mundo dominum parabo. Nesciunt hi insipientes, qui dominus est mundi, eum quoque dominum fabricæ mundanæ futurum. Contendit ille posthæc ad domum Vitæ, & Patri Genio dixit: condideram mundum; sed

ܡܢܝܐ ܐܝܕܝܗ ܕܒ ܡܫܡܫܝ ܡܢܡܢ ܟܟܘܡܐ ܝܢܫܘܬܐ ܒܝܬܐ ܕܬܐ
ܐܝܐ ܡܚܝܢܝܐ ܡܢ ܫܡܬܐ ܒܢܝܐ ܡܫܬ ܟܡܟܝ ܢܚܡܫܝܐ ܡܢ
ܒܝܐ ܕܒ ܐܡ ܒܡܡܢ ܟܟܝܡ ܢܡܡܐ ܡܢ ܫܒܬ ܒܟܐ ܒܝܐ
ܟܝܟܐ ܡܥܟܝܐ ܐܡ ܒܡܢܙܡܢ ܕܒܐ ܝܙܡܐ ܐܡ ܕܒܐ ܙܡܬ
ܡܢ ܡܡــــܡܐ ܢܡܡܐ ܡܢܝــــܐ ܡܡܡܟ ܟܟܡ ܐܐ ܒܟ
ܝܙܡ ܡܐܝܡܟܟܝܡ ܐܢ ܡܡܢ ܟܟܡ ܡــــܐ ܒܡܡܢ ܡܟܟ
ܡܢ ܢܝܐܡ ܡܢ ܐܟܡܢ ܐܝܡــــܡܐ ܡܢ ܡܐ ܒــــܡܐ ܡܡ
ܙܡــــܡܟ ܡــــܙܐ ܟܙܝ ܡܡ ܒܡܡܐ ܡܢــــ ܡــــ ܢــــمــــڡ
ܡܢܝܐ ܝــــمــــڡ ܙܝــــڡ ܡــــڡــــڡــــ ܡــــڡــــ ܒــــڡــــ ܡــــڡــــ
ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ
ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ
ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ
ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ ڡــــڡــــ

Spiritus provocabat Deastras, provocabat Astartes perniciosas, parabat Dæmonissas omnis generis & speciei; Septem Stellares provocabant Fascinatores insignes & innumeros; Duodecim Arrogantes provocabant Diabolos, qualis sua in mundo forma; Quinque Stellares parabant cædem, hi iræ terrestri imperantes, suique speciem partim in terra vasta, partim in aquâ profunda præbentes. Nos vero in cælo nobis constemus: nostraque prædicatione totus mundus personet. Sic etiam terra nostra erit: nec alius huic mundo imperet: sed in domo, quam pater noster nobis struxit, abhinc commoremur. Etenim nos fabricæ mundanæ domini. Cujus vero domina fieri loco nostri Spiritus cupit. Vicem nostram Spiritus Venereus sustinebit: neque nos nisi hujus mundi vigiles futuri. Surgant Duodecim Stellares, discriminent dies mensium, horas & diluculla discriminent, discriminentque crepuscula lucida. Ita vero nobis faciendum, omnisque fabrica mundana nostra futura. Definiatur spatium temporis a terræ coagulo ad primordia Adami 360,000 anni, a primordiis Adami ad incunabula generis humani 480,000 anni, quales annos, alterum altero non breviorem, Septem Stellares descripserint, & quales eos, alterum altero non breviorem, toti mundo Spiritus Fallax, & Duodecim Stellares, filii perditi, descripserint. Nescii autem hi, ut nec sciens Spiritus una cum Septem Stellaribus, mundo nec dominum nec hospites defore; ubi illi consistentes consultant, quomodo dominum mundo immenso parare possint. Repetivit Fetahil mundum, &, quæ Pater ejus jusserat ipseque audierat, dixit: adsum, ut condem filium dilectum, eumque conditum pedibus erigam. Qui erectus Magnates celebret, &

ضد نعمه كلا كيف انه ضعا كذا نعيما انه نعيما
عيما كذا معيما كذا مسمكه بتدثم كعا افتعلا
قدنم بثم مصنثا كيف نكحمه بمن كفيزا باتلا
كعمل نما كذا مكهزا بإنا بحمكمه مى هزا قا مه
ضد اذا دسما ماتذكه كعمنثا معكمه بتحضه لانه
بقيه نكحا مدكه ضد اصدم افتكه معكمه قمزا
قاعيكذا بتقدكه متحضه لانه مكنما افتعلا بمن مكه
مه افدكه اذا تحضه لانه نما نما بحكه مهمعا ضد
اصدم افتكه مصكنا دسما ادهب دكحا ماقد اه انا دكسهنم
احضه لانه نما نما بحكه مهمعا انه ما مه بمذا قدحضه
مكحما قيكلا دسما اعزا كعصكيا بتقدكه انه ذب بكب
مه قكحا بمام دكحا نيكلا مصكيا كدسما بتقدمكه دكه
متم كلا ملمه تسوتم مصمتم مملمه مفكهيم دكحما
قيكلا دسما بتقدكه انعم مدمعا ٦٥٥٥٥٣ مهكسمه مى
نف ضعف كمحضه مهمعه لانه مكمحه نيمعا ضد كمحه
لانه امكيمم بتمعمه نيمعا قمعه لاذ انما بتيكمنم كيفما
كيفما تنيكمنم متمحم مممزا مدمزا نمحم مقم مقمه كلا
كيف قمعه كيزعا انعا نما ككمحه ككمحه مهمز ككمحه
زمهقه مقم مقمه كلا كيف قمعه كمعلا بعما مكمسا انعا انكما
بكمالكه حاريمه بتمالا حيمانمه مقلهقمه كيمحه مقمحه
مقدقم مقم مقمه كلا كيف قيكلا مصكنا مكدسما اذنا مه

qui surgens pedibus, sua manu bestiam voracem percutiat, sua manu percutiat bestiam voracem bestiamque feram. Admonebo illum, ut rem suam quamcumque bene agat, Septem vero Stellares inter se jam diviserant regnum, quod futurum esset corporibus cibo utentibus, feræ omni bestiæ, terræque fructibus, ope aquæ omnibus oriundis. Quibus itaque Septem Stellaribus Fetahil adveniens dixit: faciamus Adamum, regem mundi futurum. Quo dicto, hi omnes, inito consilio, sic collocuti sunt: faciamus Adamum una cum Hava, eumque nostrum futurum. Locuti sunt: agedum, faciamus Adamum cum Hava, eumque caput omnis generationis Quod vero cum dixissent Septem Stellares, Fetahil mente afflictus, secum locutus est: ubi ego solus Adamo una cum Hava capiti generationis creando suffecerim, cujus rei in mundo agendæ scientes hi futuri? Septemque Stellaribus Fetahil Genius dixit: Adam, meus filius, hujus mundi rex fiet. Qui vero ab eo tum sciscitabantur: quæ igitur re: in mundo nostræ fidei tradenda, & cui præpositi nos ac præfecti futuri? Fetahil dixit: vos nutrianini & servitio ei semper futuri. Create jam Adamum, & ipsi, qua caret, animam addite. Creato autem Adamo, animam ei addere non potuerunt. Quocirca advocarunt vim aëris, quæ purificaret ossa, ossa purificaret, ut in eis fieret cerebrum, cerebrum in eis fieret, quo firmus stare pedibus valeret. Arcesserunt ignis vivi claritudinem, ut illuminaret ejus indumentum, ejus indumentum illuminaret, quo firmus stare pedibus valeret. Accierunt vaporem æstuantem, ignisque consumentis calorem, qui ejus truncum permeans, sui dorsi spinas impleret, quo per hæc agitaret brachia, ea contrahens, protendens, firmusque pedibus staret. Atque sic ii rogantes, da hoc Fetahil, ut quem tecum e domo

ܬܡܢܝܢܐ ܡܢ ܐܝܠܐ ܕܐܫܬܐܠ ܐܟܪ ܡܢ ܟܠܗ ܐܬܐ ܕܡܬܟܢܝܢ ܕܟܝ
ܡܬܟܢܝܢ ܡܬܟܝ ܡܕܝ ܒܟܟܝܠܐ ܕܒ ܕܟܝ ܕܡܬܟܢܝܢ ܠܐܡܬܝܢ ܠܐܡܬܝܢ
ܟܠܐ ܟܝܐܝܢ ܕܐܝܠܐ ܗܕܝܢܘܢ ܐܫܝܢܐ ܗܟܝܡ ܠܐܕ ܐܢܝܢ ܡܢ
ܗܘܝܢܝܢ ܐܝܠ ܐܝܠܐ ܘܐܬܪܟܝ ܐܝܢܝܢ ܡܐܝܢ ܕܟܝ ܐܬܪܟܝ
ܕܠܐ ܒܬܟܝ ܐܝܡܢܐ ܒܢܝܢܘ ܒܢܝܢܘ ܠܐܝܡܢܐ ܡܢ ܐܝ ܐܝܠܐ
ܐܝܬܝܢ ܐܠܐ ܠܐܕ ܡܢ ܬܢܝܢ ܟܬܝܢ ܐܝ ܒܢܝܢܟܝ ܟܝܡܟܝܢ
ܕܡܟܝܢ ܢܝܢܝܢܟܝ ܟܝܡܝ ܟܝܐ ܒܝܬ ܒܝܬ ܐܢ ܐܢ ܢܝ
ܕܝܢܝܢ ܐܝ ܡܝܡܝܢܐ ܒܢܝ ܡܬܟܝ ܬܝܢ ܕܝܢܝ
ܡܢ ܒܝܢܝܢ ܐܝܢ ܢܝܢ ܟܝܡܝ ܟܝ ܒܝ ܡܬܟܝ ܟܝܡܝ
ܐܝܠܐ ܡܢ ܡܝܢ ܠܐܝܢܐ ܡܝܢ ܟܟܝ ܡܝܐ ܐܝܢܝ ܐܝܠܐ
ܐܝܢܐ ܠܐܝܢܝܢ ܡܝܢ ܡܝܝܢ ܡܝܢܝ ܟܠ ܬܝܢ ܐܝܟܝ
ܐܝܢ ܒܝ ܡܝܟ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ
ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ
ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ
ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ
ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ
ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ ܟܝ

patris spiritum attulisti, Adamo injiciamus, dominum hunc mundi effinxerunt. Quo autem efficto, efficere ne quidem omnes potuerunt, ut pedibus consisteret. At illius rei conscius Fetahil abiit, & in locum lucis ascendit. Quem & coram patre Geniorum venientem hic pater interrogavit: quid fecisti? Respondit: quod feci, id omne mei quidem imaginem, non vero tui imaginem expressam habet. Surrexit jam Pater hic Geniorum, contendens petiit locum secretum, & sumsit puram tiaram a Mano Domino Adakas Zivo, qua hic climata omnia illuminat, tunicamque corporum varii generis & speciei illuminat, & quam hic jam ipsi in nomine Vitæ dedit. Illamque tiaram, manu sumtam allatamque, Filio Fetahil ille dedit. Qua autem ei data, Vita provocavit Hospites Adami futuros, provocavit scilicet Aebel, Schetel & Anusch, Genios præstantes, omnisque defectus expertes, eosque provocatos attendere ad illius animam jussit, dicens: custodes illius vos estote. Nescient vero omnes creaturæ, nesciet Fetahil, qua ratione miscenda sit anima corpori sic lapso, sic lapso corpori anima, ut in eo loquatur sanguis, sanguis in eo loquatur, in eo resonet meditatio & ratiocinatio Aeonis Adakas, sui custodis item futuri. Verum simulac Adam vestitus fuerit splendore Vitæ, pedibusque stare firmus valuerit, simulac ore puro locutus fuerit, & quando in ejus locum venerit, quando venerit in ejus locum, hoc, illud ipsi interpreteris. Quibus dictis, cinxit hic Pater Geniorum suum Fetahil Filium tiara illa pura, stolam quoque nitidam ipsi largiens. Abiit jam hic Genius Fetahil, comitantibus illis Hospitibus, Hospitibus illis comitantibus, qui potentes, animæ Adami præpositi erant. Enimvero, & sub

ܬܚܝܐ ܡܠܟܐܝܐ ܕܟܝܢܐ ܕܒ ܟܝ ܒܝܡܝܐ ܕܡܠܟܐ ܐܝ ܡܬܟܝܡ
ܡܢ ܟܝܢܐ ܠܐ ܒܟܝܠܐ ܬܝܡܟܝܢ ܠܐܝܟ ܐܝ ܡܬܟܝܡܢܐ ܠܐ
ܡܬܝܡܐ ܠܐ ܒܛܝܐ ܐܝ ܐܝ ܟܝܢܐ ܐܝ ܐܝܬܝܐ ܕܝܢܐ ܢܝܢܝܐ ܕܝܢ
ܟܝܢܐ ܕܡܡܐ ܐܝ ܐܝ ܡܬܝܟܝܢܝܢ ܕܒ ܡܬܝܟܝܢ ܐܝ
ܐܝ ܟܝ ܕܡܝ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܕܒ ܡܬܝܟ ܐܝ ܡܬܝ ܐܝ
ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐ
ܐ ܐ ܐ

adventum in orbem corporisque Adami truncum, cum huic trunco animam injicere Fetahil vellet, hanc, quam Adamo ille afferret, ipsi de manu ego susturli. Composui apte sua ossa, &, immissa manu, corpus suum spiritu Magnatum afflavi. Quo fiebat, ut per judicium sui cerebri vocem articulatam Vitæ splendor redderet, oculosque in corporis sui trunco Adam aperiret. Eamque cum redderet Vitæ splendor, in locum suum Adakas Zivo ascendit: ipsum me in suum locum, in domum Magnatum, sedem Dominorum, evehente, atque Thesaurariis, Geniis collectorum Jordanorum, commendante. Cujus etiam Genii, ad animam Adami progressi, felicitatem Vita cumulavit. Mihi autem accito Domini hoc mandatum dedere: abi, animæque Adami prædica vocem præclaram, vocem præclaram prædica. Mali vero hujus animæ ignari sint. Abii, atque inveni Malos omnes, quam multi, quam multi Mali & Tympanistæ eam invaserant, invaserant eam Tympanistæ, eo consilio, ut hanc animam inter se hi Mali partirentur. Quos cum viderem, eminens ego indumento meo puro, apparui creaturis in splendore multo, quem patres mei mihi dederant, apparui Genio Fetahil, qui lamentans sibi illacrimabatur, lamentans illacrimabatur sibi, ob id quod fecerat. Apparui etiam Spiritui corruptrici, in errorem omnes creaturas inducenti, eique ostendi arcanum magnum, quo rebelles subigerentur, ostendi arcanum magnum, quo oculi sui excæcarentur, ut ne viderent; ostendi arcanum alterum, quo Spiritum velut freno cameli frenavi; ostendi tertium arcanum, quo illius caput diffidi. Me vero talem cum Septem Stellares viderent, omnes ii tristes & sontes se ipsi crimine damnarunt, damnarunt

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܐܬܝܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܐܬܝܢ ܡܕܡ ܐܝܬܝܐ
ܦܝܢ ܡܝܡܪ ܡܪܝܡܬܐ ܕܠܐ ܡܝܡܪ ܝܥܩܘܒܐ ܕܒ ܡܪܝ ܐܝܬ
ܡܢܗ ܐܠܗܝܘܬܐ ܐܠܗܝܐ ܕܐܠܗܝܘܬܐ ܐܝܬܝܢ ܕܡܪܝ ܢܝܢ ܢܝ
ܒܐܝܡܐ ܕܡܝܡܪܐ ܐܪܡܐ ܡܢ ܡܢܝܢ ܕܝܢ ܢܥܒܕ ܟܝܢ
ܟܝܢܐ ܕܝܡܐ ܢܫܒܩ ܡܢܐ ܟܝܢ ܟܝܢ ܕܝܢ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ
ܟܝܢܐ ܡܟܝܡܐ ܐܝܬ ܐܝܬ ܡܟܝܡ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ
ܐܝܡܟܐ ܡܝܕܐ ܟܝܢ ܟܝܢ ܡܢܐ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ
ܡܢ ܕܝܢ ܐܪܝܟ ܡܢܩܐ ܟܝܢ ܡܝܟ ܡܢ ܢܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ
ܟܝܢ ܡܟܝܡ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ ܟܝܢ
ܡܢ ܢܝ ܡܝܡܪ ܐܝ ܟܝܢ ܟܝ ܡܟܝ ܟܝ ܡܟܝ ܟܝ ܡܟܝ
ܡܢ ܐܝ ܟܝܢ ܐܝ ܟܝ ܡܟܝ ܟܝ ܡܟܝ ܟܝ ܡܟܝ ܟܝ ܡܟܝ
ܐܝܡܐ ܐܝܪܝܟ ܟܝ ܡܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ
ܡܝ ܐܝ ܟܝܢ ܟܝ ܡܢ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ
ܡܢ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ
ܡܢ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ
ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ
ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ
ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ ܟܝ ܡܟ

se ipsi crimine, proni in faciem ceciderunt, proni ceciderunt in faciem, &, manibus in faciem sublatis, dixerunt: Domine noster, peccavimus, peccavimus, omne vero, quod peccavimus, nobis remittas. Quod cum Mali professi essent, cranio eorum diffisso, per magnum arcanum obtestabar, dicens: in animam Adami ne peccetis. Disparens deinde ego Septem Stellaribus, ad formam corpoream me ipse summisi, &, corporea specie induta, mecum cogitavi: mœstam non reddam illam animam, animam illam mœstam non reddam, neque hæc in sua specie, forma corporea cujus similitudinem accepit, mœsta commoretur. Inii tum cum ea societatem, quam & Aeon magnus, Adakas Zivo, illius auctor, coluit: & ei assidens, quæ Vita mihi præceperat, docui. Explicavi vocem claram, qua non alia creaturarum clarior & splendidior: explicavi vocem mitem, qua illius cor e somno excitavi: proposui Geniorum doctrinam: & erudiens meâ sapientia, mea sapientia erudiens, jussi, ut constanter adoraret & celebraret Magnates, atque celebrans locum amplissimum, locum, quem boni tenent, Adakas Zivo patrem, cujus ope exstiterat, item celebraret. Quæ cum sedens docuisseni, surgens Adam adoravit, & celebravit Magnates, sicut & patrem suum Adakas Zivo, hunc Aeonem, sui auctorem, celebravit. Adoravit & celebravit patrem suum Genium, qui secreto ex loco ipsi apparuerat. Et, viso hoc Genio, suo patre, celebratione illius æterna impletus fuit, & commentans voce magna, & Septem Stellares supplantante, supplantante Septem Stellares, atque supplantante Dominum mundi, quam fidem filiis fabricæ mundanæ omnibusque operibus, quæ fecerant, demserat, eam nomini Vitæ, & Genio, qui vocem sibi dederat,

ܐܝܟܡܐ ܕܡܢ ܠܐܝܢ ܢܫܘܬܐ ܕܐܢ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܐܝܡܟܡܝ ܟܟܐ ܟܟܐ ܐܝܡܟܡܝ ܕܡܗܡܢܐ ܡܥܝܡ ܩܕܡܐ ܕܒܟܐ
ܩܡ ܒܒܟܐ ܩܕܡܐ ܡܩܡ ܢܟܡܐ ܬܪܕܐ ܡܩܡ ܙܟܝܟܐ ܢܝܢܐ
ܒܒ ܡܟܡܟܐ ܡܠܐ ܡܝܡܥ ܙܟܝܟܐ ܕܒܕܐ ܙܟܝܟܐ ܕܐܙ
ܢܡܥ ܟܡܐ ܐܕܡܐ ܐܙܡܐ ܢܐ ܡܥܡܟܐ ܐܢܐ ܕܐܙ ܢܡܥ
ܒܒ ܡܐ ܡܥܟܐ ܡܢܐ ܡܡܟܬܐ ܡܡܟܡܝ ܡܡܟܐ ܡܩܡ
ܡܡܟܡܝ ܡܩܡ ܡܡܟܐ ܡܩܡܢܡܐ ܡܩܡ ܡܩܡ ܡܩܡܢܡܐ
ܐܝܢܐ ܢܝܡܐ ܐܙܟ ܢܝܡܐ ܢܝܡܐ ܢܝܡܐ ܐܙܟ ܢܝܡܐ
ܟܡܟ ܡܡܟܡ ܐܝܢܐ ܒܒ ܢܡ ܡܟܡܐ ܡܢܝ ܐܢܐ ܢܡ ܐܢܐ
ܡܡܟ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡܡ ܡ
ܡܡ ܡ ܡ

addidit, ut etiam, renuntiatis orbis factis, oculos in locum lucis sustulit. Quo facto, Genii Vitæ, bonitatis erga eum impleti, erga eum impleti bonitatis, jusserunt, ædem ei strui, jusserunt, strui ei ædem, jusserunt, plantarium ei institui, jusserunt Jordanum ei disponi: quomodo, atque confecto vitæ suæ spatio, dederunt ei facultatem ascendendi in ædem, quam ei condiderant, in locum splendidum, ad suum patrem Adakas Zivo, ipsique in loco splendido Genios pararunt. Quod cum Spiritus & Septem Stellares audiissent, omnes in luctu manentes, omnes manentes in luctu, consistentes & consultantes, consistentes & consultantes dixerunt: Adamum captivum reddamus, capiamus, captivum reddamus, capiamus Adamum, eumque apud nos in mundo detineamus. Ubi voce summissa ille loquetur, voce rebelli nos loquamur: ubi ille edet & bibet, nos captivemus mundum, nos mundum captivemus: atque, festis varii generis paratis & cumulatis, choris diversæ speciei compositis in mundo, in mundo compositis, collectisque cœtibus in mundo, cœtibus in mundo collectis, Adamum inde captum introducamus in nostram coronam, in nostram coronam introducamus. Sic ille, captivo corde suo ducto, & citharis tibiisque detento, nobis non eripietur, sed simulacra genere & specie differentia religiose colet. Consultantibus vero tam male Malis, deliberavi mecum, qua ratione mundo benefacerem, & Genios, meos fratres potentes, stirpemque Adami firmaturos, advocavi. Advocatisque his Geniis, meis fratribus, Geniis mansvetis & perennibus, Geniis his, meis fratribus, familiæ ejus præpositis, dixi: nescitisne, Genii, mei fratres, qua de re Septem Stellares consultant? Consistentes & consultantes hi Septem Stellares

ܟܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܢܫܡܥܘܢ ܠܩܠܝ
ܕܩܪܝܢܐ ܒܪ ܡܪܝܡ ܐܡܪܬ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܐܝܟܢܐ
ܡܢ ܬܪܥܐ ܬܪܥܝܢ ܠܐܝܟ ܡܬܬܚܡܐ ܟܠܗܘܢܬܐ ܡܬܡܟܝܢ ܠܐܝܟ
ܡܬܝܪܐ ܕܬܪܥܐ ܬܝܪܥܐ ܡܝܬܝܢ ܢܟܠܐ ܢܟܠܐ ܠܐܝܟ
ܬܚܝܢܐ ܡܬܡܐ ܡܬܟܝܠܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܐܝܟ ܬܝܬܝ ܡܬܡܟܝ
ܟܘܠ ܟܘܠ ܝܥܡܝܢ ܡܬܬܝܗ ܟܕܢܬܐ ܕܢܝܚܐ ܡܫܪܝ ܬܡܝ ܡܬܬܝ
ܢܬ ܕܡܢܐ ܝܥܪܟܝܢ ܟܝܥܝܢ ܟܟܐ ܢܬܐ ܟܕܢܬܐ
ܟܕܢܬܐ ܬܡܐ ܬܡܐ ܟܕܝ ܬܡܐ ܬܡܐ ܟܕܝ ܠܐܝܟ
ܢܙܘܢ ܟܠ ܟܡܟܝ ܐܢ ܠܐܢܝ ܐܢܬ ܟܕ ܐܢ ܟܡܟ
ܟܕܐ ܟܕܐ ܟܕ ܐܢ ܡܟ ܐܢ ܟܕ ܟܡ ܠܐܝܟ ܡܟܟ
ܡܟܐ ܠܐܝܟ ܟܕܝܟ ܡܕܝܟ ܐܢ ܡܢ ܟܕ ܡܕ ܡܕ
ܟܕ ܝܕܝܟ ܡܕ ܢܟܐ ܡܕܝܢ ܡܕܝܢ ܡܕ ܡܕ
ܟܕ ܟܟܐ ܢܕ-ܝܟ ܟܡܐ ܡܕܝܟ ܟܟܡ ܟܟ
ܢܡ ܢ ܢ ܢ ܡܕ ܡܕ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܐ ܐ
ܡܐ ܐ
ܟ ܟ
ܟ ܟ
ܟ ܟ

dicunt: stultam reddamus familiam Vitæ, familiam Vitæ stultam reddamus, eamque mundo nostri ergo tollamus. Quibus auditis, hi Genii, Genii mansveti & perennes, responderunt: da hoc, ut stirpem Adamo propagantes, ejus familiam multiplicemus, Adamoque arcessito, propagantes stirpem suam, stirpem suam propagantes, Adamo faciamus nuptias, nuptias faciamus, atque, monstrata delectaque Adamo muliere, mulierem ipsi dantes, paratoque ei consortio, consortio ei parato, ejus familiam augeamus; sacris simul orationibus ac concionibus habitis, ut, precibus petita a Vita intelligendi Septemque Stellares supplantandi facultate, perveniat demum ille cum sua familia in cœtum nostrum, in cœtum nostrum perveniat, ipse cum suis apud nos futurus, futurusque apud nos ceteris omnibus præcellat. Ego tum Geniique mei fratres, collocaturi beneficium, beneficium collocaturi, conciliavimus Adamo nuptias in mundo, nuptias Adamo conciliavimus, dataque ei muliere, uxorem ipsi Havam dedimus. Quo conditionis suæ loco nos etiam constitimus læti, semperque gaudentes, donec id graviter Spiritus accepit, ægreque omnes Septem Stellares tulerunt. Spiritus, flatu intento, sermonem fallacem cum Adamo habuit: & ipsi stolam Sol attulit, tunicam vero talarem Luna muneri dedit, aurumque Nebu donavit, sed calceamenta & indusium Kivan, quomodo panem, vinumque Bel tribuit, atque frugem Nerig apportavit. Sic etiam omnes Duodecim Stellares genere & specie differentes ii opifices, scil. Incantatores coronas plexas, Diaboli saginam, Caupones pocula, Deastræ saltandi cupidinem, Textores flores dotesque nuptiales obtulerunt: ut & myropolæ porrexerunt acervatim jasminum præstantissimum, ex sede Vitæ

[illegible]

sumtum, & utcumque optimum, detrimenti tamen cujusvis instrumentum futurum; adduxerunt oculum vaccæ, & quidem generis aschtargan, ex sede Geniorum sumtum, oculum hunc vaccæ, generisque aschtargan, omnis mali instrumentum futurum; apportarunt sysimbricum & asparagum, ex sede Binorum Montium allatum, purique odoris, sysimbricum hoc & asparagum, cujusvis rei detestabilis instrumentum futurum; obtulerunt narcissum & mamahuz, perturbationis instrumentum futurum; attulerunt odorifera omnis generis & speciei. Quarum rerum ope nihil non mali fecerunt, Textores per coquos, Incantatores per pistores, Sangvisugæ per lanios, Tympanistæ per mactatores. Scilicet inflammarunt hi omnes cupiditate compotationis Adamum ejusque omnem familiam, quibus se summissos & obedientes gesserunt. Ego autem, & Genii, mei fratres, irrita reddita eorum malitiâ, malitiâ eorum irrita reddita, Adamo benefecimus, benefecimus Adamo, eumque in omne ævum extulimus: quomodo, & factis ei nuptiis magnificis, pudefacto per sacras orationes & conciones colloquio Spiritus, voceque rebelli perinde abolita, quam, Septem Stellarium malitia inani reddita, consilioque Duodecim omnium arrogantium vanescente, radicem Vitæ sanctissimam omni generationi coæquavimus. Adamo honori fuimus, donec Hava eum corrupit, donec eum corrupit Hava: quousque honori iis fuimus, fuimus iis honori. Atque, noto hoc facto, ut conjuncte cum mulieribus viveret, id ipsi ostendi, ut uxorem more virorum, uxorem ducentium, uxorem duceret. Quod autem Adamo, scil. ut uxorem duceret, ostendens, dixi: augeatur familia Vitæ, familia Vitæ augeatur, ut ab ea excitetur mundus, mundus excitetur,

ܡܢܐ ܟܬܒܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܟܬܒܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܢ ܒܪܗ ܕܚܝܐ ܘܡܝܬ

quomodo & Vita felicitatem ejus cumulet, Vita cumulet ejus felicitatem, eumque ex hoc malorum mundo liberet & educat. In principio autem familiæ primæ Adakas Zivo mas Adakas Zivo exstitit: ut & Anano di Nehuro femina Anano di Nehuro exstitit. Cum Anano di Nehuro prima vice concepisset, Aebel & Anatheje exstiterunt. Cum concepisset altera vice, Anan, Nesab, & Anhar Zivo exstiterunt, hi inquam Anan, Nesab, & Anhar Zivo, cujus nomen creaturis gratum, & Anan, Nesab Zivo, Sehetel, Anhar Zivo, atque Hava, quæ nata ex Hava, & cujus nomen, creaturis mansurum monumentum, creaturæ hæ generationesque invocant. Tertia vice concepit hæc Berheje, Demutheje, Ber Anusch, Adam, cujus familia perennis, Demutheje, a quo mundus provocatus, Aebel, qui dominus terræ, & quo viso creaturæ timuerunt, Sehetel, cujus planta bona, & qui Genius confirmans Consecratos, Anusch, qui Genius mansuetus, & stabiliens familiam Adami, regis Geniorum, quem creaturæ omnes colunt. In principio creationis hunc Adamum in similitudinem Dominorum conformavi sicut & Havam, totius mundi dominam, in similitudinem feminæ Anano di Nehuro composui. Atque, Adamo constitutis adminiculo tribus Geniis, Geniis his ei constitutis, ipsum & Havam, quorum principio affui, docui commentationes præstantes, docui conciones de gradibus Geniorum, ad quos conirerentur, docui preces, quibus Vitam precantes insisterent, & dixi: vos, qui bene constituti & stabiliti loco bonorum estis, inter Aeones lucis ibidem confirmati sedem habebitis. Sic & sedens eos docui, qua precatione Dominos prosequerentur, ipsis benedicens,

ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܗ

his verbis: quod faustum sit, precor tibi, Adam, tuisque filiis & posteris, locum lucis visuris. Quibus vero visis, Spiritus Duodecim arrogantes vocavit, vocavit Duodecim arrogantes, atque, consilio dato inani, consilio inani dato, eoque sedi lucis non summisso, illis dixit: cur nobis, qui in hac fabrica versantes, lumen mundo præferimus, cur nobis, eum illuminantibus, portio in eo nulla erit, portio nulla in eo erit? Tota hæc fabrica nonne nostra est? Ascendamus, dicturi id Novissimo, ut nobis portionem in mundo tribuat. Portionem si nobis non tribuerit, contentionem cum eo suscipiamus: si non nobis tribuerit, repudiamus, deseramus mundum, repudiamus mundum, deseramus. Quis tum ei futurus splendori, splendori quis tum ei futurus, & mundum, mundum quis illuminaturus? Quæ cum Spiritus dixisset, Septem Stellares, perituri habitaculi filios, & Duodecim arrogantes & vanos, ego allocutus dixi: domo hac exire si velitis, exite; quia domum hanc solus ego illuminans, in æternum tuebor. Omnes tum hi Arrogantes perturbati steterunt, & conflantes arcana, malumque consilium omnes ineuntes sic collocuti fuerunt: agite, foveâ aperta, agite, potu hausto, fingamus arcana calliditatis, præstigiarumque evocata compositaque arcana mundo universo intendamus, atque, mensurâ spatii nostro mundo parata, margaritam voci Vitæ exitio futuram, conformemus. Vocem Vitæ æternæ quis deinceps prædicabit? Immittamus litem in hanc domum, quæ in secula seculorum non solvetur: eaque lite in domum hanc imissa, Novissimoque occiso, occiso Novissimo, familiam omnem Adami assumtam cœtui nostro aggregemus, visuri, quis eam liberaturus sit. Spiritus posthæc & Septem

ܩܪܝܢܐ ܗܝܟܡ ܡܫܬܡܥ ܠܐ ܕܐܝܬ ܒܫܡܝܐ ܡܢܗܝܡܢܘܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܕܐܝܬ ܒܟܠܗܘܢ ܡܢܝ ܕܐܝ ܒܫܡܝܐ ܢܫܬܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܟܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ ܘܐܝܬ ܢܝܢܐ
ܡܝܢܝܐ ܕܡܝܢܐ ܡܝܢܐ ܕܝܠܗ ܢܝܚܢܢ ܟܡܝܕܝܐ ܙܢܝܢ
ܡܠܟܐ ܢܝܚܐ ܕܐܝ ܡܠܟܐ ܕܝܡܐ ܕܡܠܦܢܐ ܡܠܟܐ ܡܠܝܟܐ ܕܠ
ܕܐܝ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝ ܢܟܝ ܢܝܚܐ ܟܡܟܐ ܟܟܝܢ
ܕܐܝ ܒܫܡܝܐ ܒܫܡܝ ܢܟܝ ܢܝܚܐ ܟܟܟܝ ܟܡܝ ܕܐܝ ܒܫܡܝܐ
ܟܟܝ ܢܟܝ ܕܢܝܐ ܟܡܟܐ ܟܟܝ ܟܡܟܐ ܟܟܝ ܢܝܐ
ܢܝܚܐ ܕܐܝ ܐܝ ܒܫܡܝܐ ܐܝܬ ܠܝܝܢ ܠܟ ܠܝܝܢ ܕܐܝ
ܐܡܢܢܝ ܡܠܝܝܢ ܢܝܚܢ ܠܝܝܢ ܠܡܢܢ ܡܐ ܠܐ
ܡܐ ܒܫܝܚܢ ܟܟܟܢ ܟܝ ܐܝܬ ܟܡܟܐ ܢܝܚܐ
ܟܝܢܝܐ ܟܝܢܝܐ ܟܝܢ ܒܐܝܬ ܐܝܬ ܟܡܟܐ
ܡܢܝ ܟܡܟܐ ܠܐܝܬ ܟܡܟܐ ܟܐ ܢܝܐ ܟܡܟܐ
ܢܝܐ ܟܡܟ ܟܡܟ ܟܡ ܟܡ ܟ ܟ ܟ

Stellares montem Karmel conscenderunt, hoc conscenso, de arcanis astutiæ deliberaturi: assidentibus etiam & consultantibus Duodecim Arrogantibus, arcanum omnium illorum Septem Stellarium æque ac Spiritus arcanum assumturis. Sedebant jam hi, præstigiis usuri, sedentesque & astute cogitantes, dicebant: surgentes paremus fossam, &, mentâ in eam injecta, accitisque Duodecim Stellaribus, arcana moliamur, nosmetipsos vero omnes invicem jurejurando hoc obstricturi, ut ne calliditatis hæc arcana divulgemus. Callide & magice agamus, totum mundum capiamus. Arcanum vero vini callide perficiemus, quo mundum ebrietate capiamus: arcanum aquæ callide perficiemus, quo commoveamus totum mundum, totum mundum commoveamus, eumque magno hoc calliditatis arcano capiamus. Nec ullus homo nostrum arcanum, jurejurando obligatum, resciat. Neque enim detegamus nostrum sermonem, aut juramenta nostra prodamus. Nullum vero arcanum, quod animo in nostro mundo versamus, prodendo, conturbabimus cœtum, quem cœtum Novissimus colliget. Tum non futura ei portio in mundo, portio in mundo ei non futura. Tota hæc domus nostra erit, tota erit nostra: nec ullus homo in hoc mundo superstes erit. Quid Novissimus hic in hac fabrica fecit? qui in ea media cœtum collegit. Nescit ille Oeconomus, totam hanc domum nostram esse, neque in domo, quæ nostra est, ipsi portionem fore. Surrexerunt jam, opera illius perturbaturi: quibus etiam imposuerunt decrementum & detrimentum, decrementum & detrimentum imposuerunt. Domus vero, quæ eorum neque est neque fuit, non ideo sua, etsi vocaretur, domus erat. Ad hanc una cum Geniis meis

ܗܘܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ
ܡܬܚܫܒܢܐ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ ܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ

fratribus missus jam fui, ut accedens, quantum boni tribui posset, ei tribuerem, atque ut, hoc viso, item boni benefacerent, hoc viso, benefacerent boni, ipsi ascensuri locumque lucis visuri, ut autem, hoc viso, mali erubescerent, in sarragines ignis dejiciendi, dejiciendi in sarragines incensas, &, quo loco constiterint, ii constituti hoc loco spiritu suo privarentur, privarentur suo spiritu; quippe qui nihil honesti fecerunt, nihil fecerunt honesti, ideoque die consummationis ipsi penitus consumendi. At hi surgentes, aperta cavernâ, ductaque invicem sorte, sorte invicem ducta, eâque loco lucis non summissa, perverterunt, quicquid boni Dominus mundi Oeconomus fecerat, perverterunt recta arcana, & quicquid qui omnium Primi fecerant, perverterunt verba veritatis, verbaque falsi facientes, verba facientes falsi, neque ea loco lucis summissa, caput æquarunt caudæ, caudam capiti æquarunt, & perverse agentes, male in mundo fecerunt. Accedentes illi ad omnia frugifera, male ipsis fecerunt: accedentes ad herbosa, decrementum & detrimentum eis attulerunt: accedentes ad aquam Vitæ, motum in ea cierunt: accedentes ad principem naturæ partem, arcanum calliditatis & libidinis composuerunt, quo omnes creaturæ incalescerent, quo fallente omnes creaturæ deciperentur, quo arcane inebriante omnes creaturæ inebriatæ, se ipsæ, hausto crapulæ poculo, in magnum mare Erythræum præcipitarent: accedentes ad aurum, argentum margaritasque hujus mundi, accedentes ad aurum, argentumque, quo inebriatæ creaturæ, creaturæ inebriatæ, se ipsæ in mare Erythræum præcipitarent: accedentes ad opes & divitias, quo per has in universum male facerent. Tribuerunt Spiritui nitorem, quo viso,

ܐܝܟܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢ

creaturæ incalescerent. Tribuerunt Stellæ Nebu prudentiam, ut & ipsi, domino calliditatis constituto, tympana ac tibias, quo captivæ omnes creaturæ ducerentur, tribuerunt. Tribuerunt Stellæ Kivan malitiam, ex qua decrementum & detrimentum exstitit. Tribuerunt Soli mendacium, quo ipsum omnes creaturæ colerent. Tribuerunt Lunæ detrimentum, ex quo omne detrimentum exstitit. Tribuerunt Stellæ Bel aquæ arcanum, quo commoveret omnes creaturas, omnesque creaturas commovens, bono male faceret. Tribuerunt Stellæ Nerig arma, ut bellum in mundo faceret. Sic etiam, advocatis Duodecim Stellaribus incantatoribus, & per hospites & hospitia malitiâ distributa, distributa malitiâ, fœdaque invidia, & dissensione inter dies & menses distributa, inter horas & minutas temporis partes distributa, inter dilucula & crepuscula distributa, indeque his singulis defectu distributo, decremento ac detrimento distributo, sibi invicem, quod totius mundi erat, distribuerunt, nec nomen, quo non aliud prius, invocarunt. At, nexo suo vinculo, intento suo magno molimine, suoque quo fidem obstrinxerant jurejurando, quod falsum omnes detulerant, servato, fovea illa, quam in monte Karmel Septem Stellares aperuerant, personabat omnibus suis creaturis & fascinatoribus, personabat tympanis & cantilenis, principio cujusque veneficii, principioque magnæ captiunculæ, qua omnes creaturæ captivantur, personabat cornibus & cymbalis, principio cujusque mactationis, principio cujusque belli, quo omnes creaturæ circumveniuntur, personabat citharis libidinis, quo illæ succumbentes fascinantur, personabat darbucis, quæ impellunt Spiritus omnes, impellunt omnes

ههمسه هه مهدلا همسهه ئسا هصا هُصا صحصا
هُمهكسصه حمصهزا هُمهكلاصه حهُرا همصهه هُمهكسصه
حاهُصا ئُحصه ئحصه ئحا هُصهمه ههُا هُمهكسصه هُهسا
هحا ايُسُس هسا صحصا هسا صحصا ايُسُس حصا
ايُهه حصحصه حصحا كسحصا حصحه ايُهه ماُه ايُهه مه
ئهه حسه حشُرا ئاُهه ايُهه ماُهه حصحصه ئهسا حصحصه
ئهسا ايُهه هصها ئهه حصلا ئهصا هُكُهه هُلا هسهه
هُسا مه ئهسا هيُحه هُسا هيُحه مه ئهسا مصحصهه اهصا
ماُهكسا ايُهصه حه ايُهُح (* اهصا ماُهكسا هُكسهه حاهسا
ماُهه ئهلا حه ئهلا هُكسهه حاهسا ماُهه ايُهه مه هسلا
هُهه ايُهه هُهه مه هسا ماُهه ايسحا ماُه حصه مايُحه
ماُهزه مايُحه ماُهزا ئسا مهُهسهُحا ايُهُحه حُحيحا ايسزا
حُحا ئهلا ايهُهلا مايُهه ههُا حهه هُسا حهُهه ئهُه حصحا
مايُهه ههُا حهه هُسا ئهسُحه هُلا هُهسا هُهُا مهسسا
مصحه ايسا ئُه مصحصه ئهسا ايهُهُه حُحصه حصحا مصحصهه
ايُهُح (* ئهسا مه ئحصهه حه ئهسه ايُه ايُه ماُهُه حهسه
ئهسحا حه ئهسه ايُه ايسا ئاُه حاُه مهُهسهه حاهسه
هُحصصه ايسا ئسا ماُهُهُه ئهحُحه حاهسه حهُهسا ئهسا
ئهسه هُهسا حسحُحه هُهُح مهُهُهه ماُه حهُه ئهسا ماسهه
حُحهه حلا هُهسهه ايسهه ماُهسُحه حه ئهسحا حُه ٧٠٠٢ ايسُحه
حه ئهُ٧ مه ئهسا مصحه ئاا هُهسهه هُلا مه ئهسحُسا

*) Lege . ايُهه

Spiritus, quibusque in mundo captivus quisque ducitur personabat tubis, personabat omnibus iris, personabat juramentis falsis, singulis falsi sensus, personabat strepitu ingenti, & quidem ita commoto strepitu in mundo, strepitu in mundo ita commoto, ut concuterent totum mundum, mundum totum concuterent, concuterent terram ab una extremitate in alteram, sellàque terræ concussa, concuterent totum firmamentum, totum firmamentum concuterent, omnique loco captivitatem injicerent. Verum, eorum sono, strepitu ex mari ascendente, ascendente ex mari, omnes herbæ & arbores sublatæ fuerunt: cadente etiam, ubi hæ herbæ arboresque sublatæ fuerant, in aures Adami illorum voce. Hac autem voce in Adami aures incidente, Adam somno excitatus, Adam excitatus somno, & facie in locum lucis sublata, vocatisque Sociis suis, Geniis mansuetis & permansuris, Genio Aebel potenti dixit: quem sonum audio? cur exstitit ille in media hac fabrica, cur in medio hoc muedo exstitit? Quæ in hac fabrica vox tumultus ascendit, ad cœlum pervenit: tota terra tremente, toto firmamento conturbato, corde omnium creaturarum sublato, suoque gradu dejecto. Ita locutus est Adam: ab oculis ipsi lacrimis expressis. Cui autem loquenti me manifestavi mea specie, me manifestavi specie ignis vivi, quem patres mei mihi dederant, me manifestavi specie pura, amplissima & infinita, & accedens, porrectaque qua eum prehendi dextrâ, feci, ut ejus animus in suo fulcro conquiesceret, &, quieto hoc reddito, id retuli, quod Septem Stellares fecerant. Retuli, quod de loco factum erat, quod arcanum vox Septem Stellarium subegerat, quomodo

ܐܝܟܡܐ ܕܟܬܒ ܟܠܗ ܡܢܟܬܒ ܟܠܗ ܐܝܟܡܐ ܕܐܢܬ ܬܪܥܐ ܡܢܐ
ܐܢܬ ܡܢܐ ܬܪܥܐ ܐܢܬ ܕܢܟܬܒ ܢܚܡܐ ܐܢܬ ܢܚܡܐ ܕܢܟܬܒ
ܡܬܚܡܐ ܢܫܡ ܟܝܢ ܐܝܟܢܐ ܒܟܝ ܐܝܟܢܝ ܐܝܟ ܐܝܟܢܝܟ
ܕܟܬܒܐ ܐܝܟܢܝ ܟܠ ܟܬܒܝ ܡܛܠ ܢܚܢܐ ܐܢ ܒܢܟܬܒ
ܐܢ ܐܢܫܐ ܕܝܢܟܝ ܐܝܟܬܒܐ ܕܝܢܟܝ ܐܢ ܐܢܫܐ ܕܟܬܒ
ܐܝܟ ܐܝܢܬܒܝܟ ܢܚܡ ܟܝܢ ܒܟ ܐܝܟ ܐܝܢܬܒ ܐܝܟ
ܐܝܟܢܝ ܕܟܬܒܐ ܟܝܢ ܟܝܛܠ ܕܐܢ ܢܝܢ ܡܛܝܠ ܟܝܢ
ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢܟ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܟܝܢ ܡܝܠ ܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ

inierant consilium vanum, consilium vanum inierant, dicentes: moveamus litem, dicentes, litem moveamus, dicentes, mundum destruamus, dicentes, destruamus mundum, eique decrementum & detrimentum afferamus. Dixi: esto purus, liberosque procrea, Adam: neque tradas te tristitiæ ob Septem Stellares, ut nec propter Namrus, matrem mundi, tristitiæ te tradas. Ostendam tibi persecutores tui, tuique persecutores prosternam. Consolare item Havam, tuam uxorem. Nihil tibi deerit ac deficiet. Quibus Adamo dictis, inculcavi etiam omnibus ejus filiis, Aebel, splendore gaudenti, Schetel, nominato a serente plantam, & Anusch, doctrina Geniorum suorum fratrum docentium lætanti, exsultanti & tripudianti, ne illi Adamo molesti quid in secula eveniret. Jam Adam, sumto cibo hilaris, accersitæ uxori suæ Havæ, quæ Genii Aebel voluntas erat, nuntiavit. Coronavit autem se & quodam loco decubuit unus ex Adami filiis, cui animi defectio inerat, cui animi inerat defectio, cujusque oculis non somnus supervenit: illius corde vehementer commoto, & statura sursum deorsum agitata. Deseruit hic, malo consilio suscepto, Adamum suum patrem, deseruit Havam suam matrem, ut & fratres suos deseruit. Omnes vero suos fratres cum deseruisset, & quidem cum suos fratres jacentes deseruisset, una cum Schet, quem secum ascensurum advocaverat, ascendit, partemque sui tabernaculi interiorem intravit. Sed, hoc viso, Spiritus ridens gaudebat & lætabatur, quomodo &, gaudente lætanteque Spiritu, omnes Septem Stellares gaudebant. Sumsit nunc Spiritus ignem, Sol vero flatum sumsit: atque hunc hominem ut inclinans se, procumbens, suamque staturam deprimens Spiritus abjecte celebravit, sic & Sol summopere adoravit. Bel autem.

ܒܬܪܗܘ ܕܬܪܝܢ ܩܛܠܐ ܕܡܪܝ ܒܬܪܟܘܢ ܒܗ ܐܢܬ ܡܪܝ
ܐܡܪܐ ܕܚܝܐ ܒܬܪܟܘܢ ܕܝܬܝܪܘܬܐ ܕܚܝܐ ܕܡܪܝ ܒܗ ܟܬܝܒ
ܡܪܝ ܟܬܝܒ ܕܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܡܬܝܐ ܕܡܪܝ ܟܬܝܒ
ܟܬܝܒ ܕܡܪܝ ܕܝܢ ܕܒܪܟܘܢ ܕܚܝܐ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ
ܐܬܟܬܝܒ ܟܬܝܒ ܒܗ ܩܪܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܢܐ ܥܒܝܕ ܕܐ
ܕܡܪܝ ܐܢܐ ܕܐ ܡܬܝܚܝܟܝ ܟܬܝܒ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ
ܡܪܝ ܩܪܝ ܡܬܪܟܝ ܟܬܝܒ ܡܪܝܬܝܟ ܕܡܪܝ ܐܢܐ ܡܪܝ
ܟܬܝܒ ܕܡܪܝ ܐܢܐ ܐܡܪܝܢ ܕܝ ܩܪܝܬܝܟ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ
ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܐܪܡܝܐ (*) ܡܪܝܟܝ ܒܗ ܟܬܝܒ
ܕܟܬܝܒ ܐܡܪܝ ܩܕܡ ܕܟܬܝܒ ܩܪܝܢ ܡܪܝ ܒܗ ܩܪܝܢ
ܡܪܝ ܟܬܝܒ ܕܟܬ ܕܟܬܝܒ ܩܕܡ ܕܡܪܝ ܐܡܪܝ ܡܪܝ ܒܗ
ܡܪܝ ܕܟ ܐܢܟ ܕ ܐܢܟ ܐܡܪܝ ܟܬܝܒ ܡܪܝ ܡܪܝ ܒܗ
ܐܡ ܩܪܝ ܐܡܪ ܩܪܝ ܐܡܪ ܩܪܝ ܐܡ ܩܪܝ ܐܡ ܩܪܝ ܐܡ

*) Corrupte pro ܐܡܪܝ ܒܗ ܐܡܪܝ ܕܝ

sumta præ animi elatione myrto, coram prodiit. Atque stantes hi tres illi viro benedixerunt, his verbis: quam tibi prosperitatem precamur, ea ad te perveniat! Composuit vicissim Kivam, pro suo consilio, sua manu e floribus coronam, eumque sua manu prehensum reverenter, benevole, & cum osculo excepit: ut & Luna ipsi ex suo corde benedixit. Quem demum, onyce beatum, chrystalloque beatum, amplectens Spiritus in suum cœtum introduxit. Qui autem, & circumvenientibus Septem Stellaribus, manu missa in pallium, manu in pallium missa, pallioque concusso, prospexit, &, effusa bile, concussoque cornu, ipsis de Geniis suis fratribus memorans, mentionem doctrinæ, quam a Geniis suis fratribus audiverat, fecit. Et, quæ Geniorum fuit, doctrinæ mentionem tamdiu fecit, donec eum in caput converterunt, donec, prehenso poculo, poculum hoc hauriendum ei dederunt, donec altera & tertia vice id fecerunt. Quo autem altera & tertia vice facto, animi captus ille stetit: suo item habitu in saltandi cupidinem composito. Sic fecit Adam Adami filius: & sui nominis ob hanc libidinem inficiantes Genii. Surrexit ille inebriatus crapula Septem Stellarium, & ebrius saltavit. Qui vero, & quiete sedendo capta, cum surgens in locum suum abire vellet, Spiritus, personâ Havæ uxoris suæ, quæ sua soror erat, suscepta, in media via ei occurrit, &, fructibus fallaciæ paratis, loco prævaricationis strato, mistisque deliciis, stans eum manu prehendit, &, capto ejus animo stuprum expetivit; ista ratione, ut, sermone habito, suam staturam mediam complecteretur, quo illius mentem libidine tolleret. Spiritui etiam ille respon-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

dit: Hava, mea soror, vestis tua candida; cur tunicam variegatam induis? Statura tua cedrus procera: cur te aqua abluis? Crura tua propagines in aërem sublatæ: cur aurum adjicis? Tuæ ulnæ aptatæ aëreo volatui: cur argentum addis? Caput tuum nubes lucis: cur te detergis & pectinas? Oculi tui oculi splendoris: cur hoc omni te comples? Oratori huic mendaci, nulloque non defectu laboranti, respondit: compesce tuam vocem, Adam. Si pulchritudo non fuisset, si non fuisset pulchritudo, una nostri conformatio esset, una esset nostri conformatio, unum vas nos ambo finxissent. Jam, & quoniam tibi pulchritudo non data fuit, viro te ficto, me feminam finxere, me constituere feminam, me coram te ductam collocarunt. Iterum illa: flagro cupidine, tecum habeam rem, rem habeam tecum, tua ope mundus excitetur. Verum ipsi, eam prehendere, osculari & inire volenti, visus ego in nube splendoris, audiendam proposui vocem præstantem, vocem præstantem audiendam proposui, &, illius animo de suo gradu dejecto, præstigias Spiritus explicui, ostendens, quod non fieret, id factum fuisse, ostendens, quod fieri non debuisset, id fieri. Intuens tum ipse animam, de ea, quæ & ipsa erubescebat, erubuit, eamque in sontes retulit, eam retulit in sontes; quia, quicquid speciei turpis sit, id committens, justitiam non coluerat; præconium enim Vitæ mutaverat, mutaverat præconium Vitæ, & quæ Domini ei dixerunt, deseruerat consortium Geniorum, fratrum suorum, atque abiens consortium Septem Stellarium amaverat, deseruerat consortium Havæ uxoris suæ, & abiens præcipitaverat in ignem ardentem, & viderat ignis sarraginem, quam qui inspexerit, morietur, qui circuierit, comburetur, &

ܡܬܝܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܦܠܘ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܘܠܘܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܡܫܟܚܬ ܠܟ ܡܢ ܢܦܠܬ ܠܡܢܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܠܥܠ ܘܡܢ ܠܬܚܬ ܘܡܢ ܠܡܢܐ ܕܢܬܚܠܦ ܡܢ ܡܠܟܘܬܟ

qui ut ipsi accumbat petierit, cadet in consummatione mundi, in consummatione mundi cadet, oculis suis lucem non visuris. Abii deinceps, specie corporis induta, & in cœtum Septem Stellarium me contuli. Qui vero omnes, me evidenter viso, prostrati in faciem procubuere, prostrati procubuere in faciem; sed erecti rursus, mihique summopere attendentes & benedicentes, ita locuti sunt: esto caput, caput nostrarum omnium creaturarum, esto nobis caput, & nos te sequemur, Spiritum magnifice loco mulieris habe, habe loco mulieris, nobis in hoc mundo caput esto. Septem Stellaribus omnibus, mundi corruptoribus, ita me allocutis, suometque judicio damnatis, lætitiam præ me ferens ac irridens, respondi: si id velitis, ut vestrum sim caput, si velitis, ut Spiritum loco mulieris habeam, surgite, cavernam vestram contemnite, surgite, vestroque cœtu deserto, dicite mihi de vestro arcano, verbaque vestra omnia mihi indicate. Quos inter autem ego sedens, comprehendi eorum arcanum & percepi: comparui mea specie, comparui mea specie pura, singulari & infinita: atque, detecto eorum secreto, mendacii coargui eorum sermonem, eorum sermonem mendacii coargui, ut & juramenta, quibus se in monte Karmel obstrinxerant, mendacii coargui. Spiritum posthæc suo solio deturbavi, freno cameli injecto, meoque baculo expedito, percussi, &, diffisso capite suo, suaque coma prehensa, centro cœli illigavi. Solem, in suo arcano deprehensum constitui instar mulieris, instar mulieris constitui hunc Jurbo, quia Spiritui concubuerat. Lunam flagris cædi, vestitu spoliavi, &, sublato vestitu suo, vestitu suo sublato, ipsi vestitum periturum relinquens, vestitum ignis consumentis, cui ira præest, cui

ܗܘܝܠܝܢ ܕܟܠܗ ܡܢܐ ܐܡܪܗ ܐܡܪܗ ܕܢܟܬܝܐ ܡܢ ܢܫܐ
ܐܝܟܐ ܕܟܠܗ ܡܢܐ ܐܡܪܗ ܐܡܪܗ ܕܢܟܬܝܐ ܡܢ ܢܫܐ
ܐܬܝܠܗ ܐܠܐ ܒܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܢܐ ܐܢܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܠܝ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܠܝ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܢ ܢܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܐܠܐ ܒܝܬܝ ܐܢܐ ܐܡܪ

præest ira, reliqui; ut sic exuta suo loco sederet. Quam Nebu habebat, fistulam fregi, fractaque quæ in sua manu erat tibiâ, ejus errores detexi, ut etiam, monstrata sua in mundo impotentiâ, illius speciem, ne sua imago in mundo videretur, obtexi, atque Stellam maleficam diris insectatam & prostratam suo throno dejeci, quemadmodum, & fracto sui lumbi amuleto, quo mundum deceperat, hoc fracto, subtrahens & in occulto collocans infelix sidus obscuravi, ne superbiæ locus in mundo foret. Stellam Bel scutica multavi, &, coronâ ex capite suo sublata, coronâ sublata ex capite suo, suam staturam macula affeci. Stellam denique Nerig securi percussi, eodemque actu sui cultores abscidi. Quibus vero sui cultoribus abscissis, hoc dedi ejus sacrificulis, ejus sacrificulis hoc dedi, ut cultorum sui fœditatem testatam facerent in mundo, in mundo testatam facerent, & ostenderent errorem quoque illorum, qui in mundo coluere Septem Stellares, adversus familiam Vitæ se jactantes, qui coluere Septem Stellares, quibus ipsi expositi prædæ, prædæ expositi fuere: ut ego etiam ostendi in mundo errorem eorum, qui Septem Stellares coluerunt, ipsosque ore eorum, quorum cultores in mundo esse nefas est, perituros. Veniens deinde ad Adamum, dixi: tibi ostendi persecutores tui, persecutores tui tibi ostendi, tibi ostendi familiam maleficam omnium mutuo belligerantium, quorum sacrificuli & adoratores, tibi servi futuri, futuri servi, tibi in perpetuum obedient: quomodo nec faveas tu partibus sive Septem Stellarium omnium, sive virorum eos adorantium: siquidem, qui opera eorum fecerit, ille prospere non aget. Redux autem ego in locum splendidum, Vitæ domum apte componam, atque in

ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܫܘܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬ

omnem æternitatem illâ adornata, suaque stirpe evecta, Vitæ familiam in perpetuum tuebor. Etenim, signa Zodiaci inter se partitis Septem Stellaribus, illata fuit mors in mundum, mors in mundum illata fuit. Tamen animæ virorum, justorum ac fidelium, item mulierum pacificarum, ascendent, locum lucis visuræ. Animæ vicissim Septem Stellarium in suis custodiis constrictæ, constrictæ in suis custodiis manebunt, donec spiritu eorum consummato, donec consummato eorum spiritu moribundi, & quasi non exstitissent, exstinguantur. Gentes vero, quas condidit Spiritus, mendacio fallens, gentes illæ, quas Spiritus condidit, omnes cæde tollentur. Gentes illæ, quas Spiritus condidit, indies in jejunio sedebunt, indies sedebunt in jejunio, indies in luctu sedebunt, indies sedebunt in luctu, donec, consummato earum spiritu, confectoque earum spatio, in locum caliginis præcipitabunt. Gentes, quas Messias congregavit, eæ omnes mutuo mentientes, omnes mentientes mutuo, in una omnium vera religione non persistent, non persistent in una omnium vera religione. Quæ itaque, & suscepta vocatione falsa illius Messiæ, qui, perversis verbis olim prolatis, his verbis perversis, stultitiam mundo inferet, ob suggestum errorem vesani Messiæ, singulæ die consummationis penitus consumentur. Sic & quas gentes Sol Adunaj condidit, eæ omnes hunc venerabuntur. Et in his, quas Adunaj concivit, gentibus populus domus omnis Israelis erit. Ex gente autem domus Israelis origo illis, qui manum inter se conserentes, manum conserentes inter se, atque rem non amabilem facientes, rem facientes non amabilem, penitus die consummationis consumentur. Quomodo ex hac Abortivorum omni gente item aliæ

ܕܡܢ ܒܥܝܢܐ ܕܝܗ ܒܪܢܐ ܩܝܡܬܐ ܕܝܗ ܒܪܢܐ ܕܐܝܟ ܒܪܢܐ
ܒܟܠܗܘ ܒܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܪ
ܒܐ ܠܝܠܐ ܒܗܝ ܡܪܟܒ ܡܟܠܝܠ ܒܟܠܗ ܒܗ ܡܡܠܠ ܒܟܠ
ܩܪܟܐ ܐܬܪܗܠ ܒܬܡܐ ܒܡܠܐ ܐܠܦ ܩܠ ܒܐ ܒܗ ܡܢ
ܒܠܐ ܕܢܩ ܡܪܗܩܐ ܡܢܐ ܡܢ ܒܠܐ ܬܪܝܢ ܡܠܘܬܐ ܢܩܠ
ܡܢ ܐܠܦ ܟܟܝܠ ܐܡܪ ܩܠܝܠ ܡܝܐ ܒܟܠ ܡܟܠ
ܒܡܩܠ ܡܠܠܡܢ ܢܠܐ ܡܡܠ ܒܟܠ ܩܠ ܒܐ ܡܢ ܟܡܩ
ܩܠܝܢ ܒܐܠ ܟܡܩ ܒܐܠ ܩܠ ܡܠ ܡܢ ܟܠ ܡܢ
ܡܠ ܡܢ ܩܠ ܟܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܒܟ ܡܢ ܡܢ ܟܠ
ܟܠ ܒܐ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ ܩܠ
ܡܡܡܡ ܡ ܐܟܠ ܡܡ ܡܠ ܩܠ ܡܡ ܡܡ ܩܠ
ܩܠ ܟܡ ܒܡ ܡܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܠܐ ܡܡ ܟܠ ܒܐ ܐܝ ܐ ܒܠ ܩܠ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܟܠ ܒܐ ܩܠ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

oriundæ. Et in his gens, quæ Jazukæa appellata, vilis ignem colet, vilis colet ignem, speciei Messiæ simulacrum; consumenda vero hæc Jazukæa, & quævis alia sui sectatrix. Gens vero Agzul, quam Luna sibi condidit, ea culta omnibus suis creaturis, omnibus suis creaturis ea culta. Sed fœda omni loco forma gentis, quam Luna sibi condidit: & qui ex hac oriundi omnis doloris & afflictionis auctores, ii præstigiis & veneficiis incumbendo, cordia in mundo pervertent, & in mundo ipsi lapsantes labefacient. Quisquis voci eorum obediens fuerit, præceps in mundi consummatione ibit. Gens, quam sibi Kivan condidit, erit eorum, qui per dies & per horas pavidi, per dies pavidi & per horas, omnique die in jejunio sedentes, omni die sedentes in jejunio, falsorum vatum vaticiniis indulgebunt. Qui vero utriusque sexus ita jejunantes, & falsitati studentes, studentes falsitati, vaticinando quod callidum ex suo animo proferent, ii omnes adulteri juvenes die consummationis plane consumentur. Quisquis sermoni eorum obediens fuerit, locum lucis non videbit. Gens quoque, quam sibi Angelus Bel condidit, hunc in universum colet. Ex gente vero, quam sibi Bel condidit, oriundi principes & dominatores; qui principes & dominatores exinde oriundi omnes iræ in orbe indies imperantes, indies in throno tyrannidis sedentes, vincientes, devoventes, verberantes, suspiria movebunt, & rogati ab aliquo, ut eos sui miserescat, sed incassum, hujus cutem a capite ad calcem flagris cædent. Cædendi autem ipsi flagris ignis, qui ita adstringendo ligant ac suspendunt: neque ii locum lucis visuri: ut & quisque, similiter stulte sæviens, cadet, nec surgere poterit, cadet, nec poterit surgere, penitus

ܫܝܦ ܟܡܐܝܐ ܒܫܡܐ ܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܝܐ
ܕܡܟܐ ܐܝܬܝܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܬܝܐ ܟܝܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܟܝܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܫܬܝܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܩܗܠܐ ܕܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ ܒܥܐ ܩܕܡ ܒܠܐ ܡܝܐ ܕܚܝܐ ܕܟܠܗ ܡܫܟܝܐ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܐܝܬܝ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝ ܒܥܕܡ ܐܝܠܐ ܕܒܪܐ ܕܒܪܐ ܕܒܪ ܒܪܐ
ܐܝܠܐ ܟܬܒܐ ܐܝ ܕܟܠܗܘܢ ܫܡܝ ܡܝܠܐ ܡܝܐ ܕܚܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ
ܡܝܠܐ ܡܝܠܐ ܡܟܝܠ ܡܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܬ ܫܡܝ ܡܝܠܐ ܕܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚ
ܩܕ ܒܪ ܬܪܝܢ ܬܫܥ ܫܝܦ ܟܡܐ ܒܫܡ ܐܬܩܪܝܢ ܕܠܐ ܩܕܝܢ
ܡܠܐ ܩܕ ܒܪܗ ܕܟܠܗ ܐܬܩܪܝܢ ܕܠܐ ܕܒܪܗ ܡܫܟܝ ܕܫܡܝܢ
ܐܪܥܐ ܕܫܡܝܢ ܫܪ ܫܪ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܐܬܩܪܝܢ ܕܠܐ ܢܐܝ ܒܫܡܗ
ܕܐܬܩܪܝܢ ܕܠܐ ܙܕܩܢ ܩܕܝܫܐ ܒܫܡ ܩܕܝܫ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠܗ ܡܠܐ ܕܫܡܝ ܒܥܐ ܩܕܡ ܒܠܐ ܡܝܐ ܕܚܝܐ ܕܟܠ ܡܫܟܝ ܡܫܝܚ
ܕܟܠܗ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ
ܕܟܠ ܡܠܐ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ ܕܫܡ ܒܪ ܩܝܝܡ

die consummationis consumendus. Gens, quam Nerig, sibi condidit, ea omnis per mendacium condita, ea omnis condita per mendacium. Et sui incantatores fœde per mundum, fœde per mundum sui incantatores suam stultitiam ostendent, ut & sui fascinatores progressi, iræque in orbe imperantes, cæde commissa, sanguinem effundent. Qui vero eos convocavit, ille incedens a fronte certaminis, a fronte certaminis ille incedens, ut sanguinem in mundo effundat, quo die cædem commiserit, sua præ cæde felicitate lætabitur, quo die cædem commiserit, loquens ex suo animo ridebit, & quo die cædem commiserit, commota bile, sua staturà subsultabit. At gens, quam Nerig concivit, penitus die consummationis consumetur. Exposui jam vobis de Septem Stellaribus, & de gentibus, quas in mundo sibi condiderunt. Exposui vobis de omnibus eorum operibus, in perniciem susceptis, susceptis in perniciem, odio, invidia ac dissensione. Exposui vobis de Septem Stellarium arcanis. Exposui etiam vobis de Duodecim Stellaribus. Qui vero, temporis partiendi capto consilio, illius spatium tali modo inter se partiti sunt. Tribuerunt arieti, sua parte proportionata, 12000 annos. Tribuerunt Tauro 11000 annos. Tribuerunt Geminis 10000 annos. Tribuerunt Cancro 9000 annos. Tribuerunt Leoni 8000 annos. Tribuerunt Virgini 7000 annos. Tribuerunt Libræ 6000 annos. Tribuerunt Scorpioni 5000 annos. Tribuerunt Sagittario 4000 annos. Tribuerunt Capricorno 3000 annos. Tribuerunt Aquario 2000 annos. Tribuerunt Pisci 1000 annos. Sibi vero invicem divisis sic annis, fictsque in mundo sui imaginibus, dixerunt: mundum ut numerosi incolamus, proferendo duodecim voces, duodecim

ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܡܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܦܣ
ܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ

figuras, suam cuique nostrum figuram, producamus. Sic voce, quam Aries protulit, exstiterunt animalia omnia, quorum vox horrisona, quorum horrisona vox, ita dicens: portio mihi hæc in mundo erit. Voce, quam protulit Taurus, exstiterunt animantia omnis speciei malefica, & quidem ea animantia malefica, quæ suo ore reciprocant, quicquid haustum fuerit, quæ autem reciprocantia suo ore id liquefactum, eodem actu ardorem sui animi proferunt. Quorum vero ruminatione duæ Stellæ, eadem vero appellatione, quia simul exstiterunt, nominatæ Gemini, ex quibus ipsis non bonis omnia animantia non bona prodierunt. Quicquid fractum hæc colligunt, colligunt hæc quicquid fractum, collectumque id contorquent. Voce, quam Cancer protulit, quævis bestia in spiram se colligens exstitit, exstitit quævis bestia in spiram se colligens, quæ mundo plurimum mali attulit. Voce, quam Leo protulit, omnis bestia vorax exstitit, exstitit bestia vorax, in omne, quod animam traxerit, irruens, irruens in omne, quod animam traxerit, rugituque in mundo strepens. Voce, quam Virgo protulit, omnes fruges exstiterunt, exstiterunt fruges, herbæ & arbores, quæ in mundo vigent. Voce, quam Libra protulit, omnes proventus aquæ exstiterunt, aquæ exstiterunt proventus, iique mali, & creaturis letiferi. Voce, quam Scorpio protulit, exstiterunt omnia reptilia mala, reptilia mala exstiterunt, iracunda & mortifera. Voce, quam, Sagittarius protulit, omnis ira exstitit, eaque ira magna, qua omnes creaturæ prosternuntur. Voce, quam Capricornus protulit, omnis bestia fera exstitit, exstitit bestia fera alata, quæ aliti generis pessima & deterrima. Voce, quam Aquarius protulit, exstitit subversio, subversio exstitit, ajusque

ܡܢܝܢ ܕܝ ܕܝ ܠܡܢܐ ܡܬܟܫܝܢܐ ܕܝ ܡܢܝܢ ܡܠܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܐܡܪܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝ ܕܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܡܪܝܢ ܐܝܟܢܐ ܟܬܒܘܬܐ ܒܢܝ
ܢܫܡܥ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܡܢܝ ܕܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܟܬܒܘܬܐ ܒܢܝ ܟܬܒܘܬܐ ܒܢܝ ܢܫܡܥ ܡܢܟ ܡܢܬܐ ܟܝܐ
ܠܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝ ܟܝܐ ܕܢܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ
ܟܬܒܘܬܐ ܟܬܒܘܬܐ ܕܡܬܩܪܒ ܟܝܐ ܕܡܬܩܪܒ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܒ

ope jactura, quævis & defectio exstitit. Voce, quam Piscis protulit, omnes pisces exstiterunt, exstiterunt pisces ac Delphini, eaque quod omne sui generis malum exstitit. Exstiterunt hæc omnia per Duodecim Stellares, ita dicentes: familiam Vitæ tollamus. Surrexere etiam Septem Stellares, qui, facta distributione, distributione facta, vehicula in centro cœli constituerunt. Quod autem facientes, & dicentes, scil. tollamus Vitæ familiam, Vitæ familiam tollamus, Septem hi Stellares, liti quotidie dediti, nesciebant, hi filii domicilii perituri, facta hac partitione, ita me distribuisse ejus familiam, ejus familiam distribuisse, ut suæ res, aliæ in dominium, aliæ in victimam, aliæ in equitationem, aliæ in cibum cederent, quæ his vocibus provocatæ fuerant. Adamo res hæ creatæ, & quidem puræ suo spiritu omnes, nec solum ipsi, sed suæ etiam omni familiæ dominio & obsequio hæ res futuræ. Septem jam Stellaribus, hoc facto, verbum amplius deerat. Adam vicissim, hoc ei significato, gaudens in perpetuum hilare egit. Ego autem cum Geniis, meis fratribus, consistens, Adamo omnique ejus familiæ hæc dicens proposui: facite bona opera, animisque vestris viatico parato, vocem Vitæ prædicate, ut vestrum nomen inter Magnates ponatur. Proferatis verba pura, ut in pace purorum maneatis, disserentesque de bono nihil mali faciatis. Adorate & celebrate Principes, Principemque Lucem, illuc progressam. Adorate & celebrate Genios, ut sint subsidio, adminiculo, & fulcimini vobis, ex loco caliginis in lucis locum ascensuris Celebranda Vita, & permansurus Vitæ Nuntius. Nominibus vestris, Schelmaj, Nedbaj, Aebel, Schetel, & Anusch, benedicatur. Vita pura omnibus operibus, ut & Genio Javar Zivo ejusque Sociis hæc pura est. Finis.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ *

ܟܡܐܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܫܬܡܥܬ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܥܠܡ

Concio hæc effati vivi, omnium primi. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Impetrent veniam delictorum Adam Zuhrun bar Scharat, uxor mea Mudalal Fat Scharat, pater meus Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, mater mea Scharat Fat Anhar, filii mei, Adam, Behram, Semat Adam Zuhrun, Sam & Bajan, filii uxoris Mudalal, & fratres mei, Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, & Adam Juhano bar Anhar Jasmin. Quorum nomina gazæ rg Javar Zivo imponatur. Finis. Finis.

Hoc effatum me dignum.

In nomine Vitæ summæ. Propitia bono justitia: filiisque pacis Nuntius Vitæ adest. Mysterium hoc, conciones, commentationes, & effatum vivum, primum, quo non aliud prius. Nomen dare Nuntio Vitæ cum Vita Prima in animum induxisset, appellatus hic Aebel Zivo fuit. Qui etiam per mille mille annos in conspectu Domini celsitudinis vixit. Disparuit autem hic Aebel Genius, consilio se conferendi ad Kerun Turo Carnosum, ut & tres caliginis creaturas, natu grandes: quos neque cæli sustulerit, neque ignis consumserit, neque aquæ illuvies hauserit. Kerun Turo hic Carnosus cum suis 366 Diabolis, apud eum versantibus, duxerat originem ab Ur, Domino caliginis, cujus patri nomen Gaf, præter alia & plura ipsi indita nomina. Scilicet a primogenito illius filio Ur progressi sunt Quinque, progressi Septem, progressi Duodecim, id est, viginti quatuor Dæmones, & quidem effuse fœdeque. Atque hi matrem, quæ hunc Karkum i. e. Kerun Turo peperat, invaserunt. Quem vero natum in orbe creaturæ genera-

ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܢܫܬܘܢ ܒܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܪܒܘܢ ܠܗ ܒܫܘܬܦܘܬܐ

tionesque Bar Sefag appellarunt. Nos vicissim virtute nostra, Vitæ, & Geniorum, virtute Regis lucis lætantes, Genium mansvetum, primogenitum, sui constantem, nostraque in cogitatione versantem, evocavimus, vestituri illum nostro splendore, luce operturi, virtute & veritate donaturi, atque missuri adversus malos omnes, mala in nos consilia agitantes; ut dominum caliginis Ur, se in nos jactantem, hic Genius comprehenderet, subactum pedibus constringeret, & in terram infimam & æneam detrusum septem muris ferri circumdaret, usque dum veniret Fetahil, condensaturus terram artificiose, extensurus firmamentum, fabricam hanc conditurus, improbosque omnes, consilia mala agitantes, aboliturus; quo tempore vinculum, quod illi Ur ab Aebel Zivo injectum, frangeretur. Contendit tum Aebel Zivo ad creaturas omnes caliginis, atque ad Kerun Turo Carnosum progressus, quicquid mali sit, ipsi fecit. At Kerun Turo Carnosus strepitum, horrorem & tumultum huic Aebel Zivo ostentavit. Quem tamen Aebel Zivo haud timens subegit. Jam Zehrun Genius, cui Jusmir cognomen, ita Jadatan allocutus est: vir, qui hoc diploma dedit, ex calamo scriptorio i. e. dicasterio Domini celsitudinis exiit. Atque nomine Genii hujus item appellati fuere duo alii Genii, Adatan & Jadatan, qui, quo die Jordanus primus exstiterat, Genium Aebel Zivo baptizarunt, Socii hi vocati; ut & eodem appellati sex alii, Schetel, Anusch, Schelmaj, Nedbaj, Adakas Manoj & Razo Rebo, cui etiam Jusin Genius nomen. Abiit vero cum illo Aebel Zivo etiam Zivo Rebo, quo non alius prior, speciem Domini celsitudinis indutus, omnesque creaturas lucis ac creaturas caliginis limite discriminans, tenens portas, claustra imponens,

ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܚܒܪܘܗܝ ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܦܠܓ ܠܗ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܦܠܓ
ܠܗ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ
ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ
ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ

edictum mysteriumque summum, quod nostrum est, sibi adjungens, & quemcumque Dæmonem belligerum, hoc diploma videntem, obsignans, tranquillitatem vicissim omnibus creaturis lucis, quibus non finis & terminus est, parans. Sed tecta, detecta hæc omnia ego Aebel Zivo Domino celsitudinis narravi & exposui: eumque adorans & celebrans, gloriabar sapientia, intelligentia, omnique re, quam Vita mihi dixerat. Qui Dominus celsitudinis ex contrario me per millia annorum in illius conspectu versatum, jam in meam faciem prostratum, appellans porrectaque dextra prehendens de meo loco erexit, &, expanso splendore luceque concessa, meo capiti coronam suam innocentiæ lucentem imposuit: adjecto una cum luce Geniis omnibus splendore, iisdemque Geniis omnibus amictu, qui est amictus Domini celsitudinis, tributo, amictu hoc his Geniis omnibus tributo. Sic etiam Dominus ille celsitudinis surgens, conditisque ad suam dextram 444 habitaculis, 366 habitacula ad suam sinistram condidit, singulis his habitaculis mille & octogies mille myriades Geniorum illustrium & excellentium assignans: quorum splendor excellens, clara & fulgens lux, quorumque fulgore illustria sceptra, coram illuminata, coruscant. Quemadmodum & in singulis habitaculis duo custodes conspicui acquievere: duobus item sceptris coram collustratis. Qui præfectus erat custodum 444 habitaculorum, Manu nomen, qui 366 habitaculorum, item Manu nomen habuit. Præfecto autem 444 habitaculorum etiam Barbag Genius, vel Azazil nomen fuit: ut & præfectus 366 habitaculorum Anan Nesib vel Tavril Genius nominatus est, quod nomen Tavril Genius in prima sui appellatione hic assumsit. Surrexit posthæc,

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܠܝ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ

vocatis omnibus Geniis, una cum Nuntio Vitæ Dominus celsitudinis, & baptismum administraturus, in Jordanum descendit. Genium vero hunc accinctum, Genium magnificum & accingentem, baptizare ubi placuerat, Jordanus D. cum Domino celsitudinis confabulans dixit: quis ille Genius, quem in me baptizasti? tui imago mihi impressa est. Videns vero Aqua viva splendorem lucemque Genii, Aebel Zivo, splendorem, lucem ac gloriam hujus Nuntii Vitæ, ut & margaritam Aquæ vivæ, ex Jukaschar Kano plantatam, erravit ea huc & illuc obumbrata, inquieta, saliens, & se invertens. Nec volventibus in medio Senderiaves fluctibus Jordanus, vitæ dominus, tum dissimilis. Cui autem Dominus celsitudinis dixit: Jordane, Domine vitæ, quiesce, tuoque loco consiste, ut Aebel Zivo in te baptizetur. Quo dicto, nec Jordanus, dominus vitæ, se a sermone Domini celsitudinis avertit, aut ab illius verbo abalienavit. Mansit stabilis Jordanus aquæ vivæ: & in eo Aebel Zivo baptizatus fuit, baptizatus fuit Aebel Zivo, sicut & cum eo baptizati duo sui fratres, baptizati item quatuor alii fuerunt, qui Domini appellati sunt. Et, baptizatis tribus Geniis, iisque suis fratribus ac Sociis, his, qui cum eo erant, baptizatis, stans in Jordano, ut baptizaret, Dominus celsitudinis explicate Jordano dixit: in principio aquæ exii, in principio scaturiginis vitæ huc me contuli, tribusque habitaculis conditis præfeci custodes, custodes præfeci, præstantes, benedictos & perennes. Nuntio autem Vitæ, qui baptismo interfuerat, ascendenti ex Jordano, justitiam, quæ Dominorum est, Dominus celsitudinis protendit. Cui etiam Nuntio Vitæ, & facto e Jordano ascensu, suisque fratribus, qui sui filii forent, signum baptismi

إهمز كَسْرُهُمْ وَجْزِمِهِمْ فِي ضَرْبِهِ وَاضْرِبْهُ مِنْ
أَنْ هَبْ هَبْزِهِمْ وَكَسْرِهِمْ وَتَرْكِهِمْ وَمِنْ نَصْبِهِ
وَشَدِّ كَسْرِهِمْ وَرَفْعِهِمْ وَكَذِلِكَ بِنَصْبِ أَوْ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ أَمْ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ
أَمْ نَصْبِ يَقُولُ أَمْ نَصْبِ أَوْ نَصْبِ أَوْ يَقُولُ

adeptis, confabulans hic Dominus celsitudinis dixit: splendor tuus elegans, lux tua lucens, etiam discipuli tuo splendore lucentes, & tua forma, quam quæ creaturarum est, splendidior. Advocato posthæc Aebel Genio dixit: audio vocem Genii Aebel Zivo, quam prolatam concionando in loco lucis testatam fecit, effati jucundi vocem. Excitatum inde celebrationis plenum cor meum, excitatum cor meum, lætans meus halitus, gaudens & exsultans mea mens, seque meus animus semper elaturus, subsiliens inquam ego & gaudens operibus, quæ Aebel Zivo fecit, & quæ in perpetuum sua manu stabilita futura. Quem & ipsum custodem constituit, accinxit, & cui benedixit suamque bonitatem præstitit. Huic Aebel splendorem dedit. Advocato tum coramque constituto Schetel dixit: absit a te, absit a te, Schetel Genie, ut tua doctrina a præstigiatoribus proficiscatur; verum tua doctrina eadem quæ nostra doctrina sit, & institutus nostra disciplina nec deficias. Huic Schetel lucem dedit. Advocato deinde coramque constituto Anusch dixit: benedixerunt tibi quatuor Genii, tua familiaritate usi, teque suo baptismo tinctum suo etiam indumento circumdederunt. Hunc Anusch nitore donavit, & splendore velut duos suos fratres obvolvit. Interpellans jam Fasemko D., omnes creaturas illuminans, cui etiam Jatir Jatrun præter 360 alia nomen, Domino celsitudinis dixit: cujus hic splendor? cujus hæc lux? cujus hic nitor? Respondit: pertinet hic splendor ad Aebel, hæc lux ad Schetel, hic nitor ad Anusch, Genium magnificum, excellentem & infinitum, quos obsignans Rex lucis, in æternum obsignavit. Advocatis posthæc Schelmaj & Nedbaj, dextrâ eis impotita, fausta ipsis precans benedixit. Quo facto, etiam

ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܐ ܒܫܡܗ ܕܝܠܝܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ
ܠܡܬܝܐ ܒܥܘܬܟܘܢ ܕܢܬܚܢܢ ܕܢܬܚܢܢ ܠܡܢܐ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܟܘ
ܐܡܪܐ ܒܝܬ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝ ܢܝܐ ܕܝܢܐ
ܕܢܬ ܒܢܝܢܐ ܕܒ ܐܠܐ ܠܐ ܡܬܝܐ ܡܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
ܒܢܝܢܐ ܟܝܢܐ ܐܢܐ ܒܥܐ ܕܐܢܐ ܡܕܡܐ ܟܡܐ ܢܝܢ ܢܝܢ
ܢܐ ܐܢܬ ܒܐܬܪ ܕܝ ܕܐ ܒܟܝܠܐ ܐܝܬܝܟܘ ܕܟܝܐ
ܟܡܐ ܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܡܥܢܐ ܕܢܫܝܢ ܢܐ ܒܢܝ
ܡܟܟܐ ܡܫܝܚ ܢܝܢ ܒܢ ܕܟܠ ܐܢ ܕܝܢܝܐ ܐܝܟܠ ܡܢܝ
ܐܝܬܝܟܘ ܡܕܝ ܐܢܐ ܟܝܐ ܒܢܝܢ ܡܝ ܕܐ ܕܡܕܝ ܐܝ
ܡܢ ܐܝ ܟܟܟܐ ܒܥܐ ܐܝܬܝܟܘ ܡܕܝ ܠܡܫܝܚ
ܡܢܝܟܘ ܕܝ ܐܝܬܝܟܘ (* ܐ ܐܝ ܐܝ ܠܐ ܡܕܝ ܕܝ ܡܝܟ
ܕܝ ܡܐܝ ܟܝܐ ܐܢ ܢܐ ܒܡܟܘ ܡܢܝ ܕܝ ܡܝ
ܟܝܟ ܡܝܡܪ ܐܝ ܠܡܐ ܐܢ ܒܝܢ ܒܢܐ ܢܝܢ ܕܝ
ܡܫܝܚ ܟܡܥܐ ܢܐ ܒܢܐ ܡܝܟܟܐ ܡܥܝ ܐܝ ܟܝܐ
ܐܝܟ ܐܐ ܡܫܥܐ ܠܡܐ ܡܟܝܐ ܟܡܐ ܢܝܟ ܡܢܝ
ܒܟܟܐ ܡܢ ܢܝ (** ܟܡܐ ܒܥܐ ܕܝ ܡܢܝ ܟܡܐ
ܢܐ ܡܢܝ ܟܡܟ ܡܥܐ ܒܡܐ ܢܝܐ ܡܝ ܟܡܐ
ܟܟܐ ܟܝ ܡܝܟ ܡܝܟ ܡܝ ܟܟ ܡܥܐ ܕܝ

*) Lege ܐܝܬܝܟܘ

**) Lege ܡܝ

hi dixerunt: forma hac, quæ imposita, gaudemus. Advocatis domum Reham Rizo, & Adakas Mano cum suis Sociis, injectoque eis velamine nubis, ne eorum formam Genii viderent, dixit: Genii suo honori studuerunt, vos Domini doctrina vestra gaudete, ut & gaudet ac exsultat Nubes lucis. Veniens vero Potens ille ad finem sui colloquii consedit. Et obsignavit hic Rex lucis Socios Genii Æbel Zivo, Fratresque, item Filios ejus vocatos, quemadmodum & Senderiaves, ne quis alius in illo Jordano baptizarerur. Jordanus, Dominus vitæ, obsignavit. Quibus vero deinde ille dixit: exsecuti nos bonitatem Dominorum, atque, benevolentiâ erga vos bene collocata Jordanum Dominum vitæ, & 360 Jordanos, in quibus Aebel Zivo baptizatus fuit, produximus. Sicut & Dominis, qui jussi fuerant, ut Nuntium Vitæ baptizarent, idem dixit: agite, quem ego Filium primogenitum vocavi, hunc in mundum malorum mittamus. Responderunt: tu, etsi formæ, quæ ejus est, non auctor, eum tamen tuum filium appellasti. Regessit: eum si filium meum ego non appellavero, quis alius eum meum filium dicet? Principem tum omnis generationis Aebel Zivo ita hi allocuti sunt: quomodo nos te cohortati sumus, sic & tu Genios tuos fratres adhortare, ut ad thesaurum Vitæ attendant, &. ubi ad locum caliginis iter inieris, vi columbæ id propere & feliciter conficias. Viam posthæc ingressus hic Aebel Zivo, &, condemnatis Perditis, Principibus Buris, quicquid ipsis odio futurum esset, peregit. Et vidi tunc ego Aebel Zivo Spiritum Venereum, prægnantem ex Buro apostata, prægnantem ex Rege caliginis, & dicentem: omnium creaturarum, superiorum, mediarum & infimarum, nos domini crimus.

ܐܬܪܘܢ ܐܦܝܟܘܢ ܟܝܡܐ ܟܬܪܘܢ ܡܥܡܕܐ ܐܝܟ ܒܕܝܐ ܢܛܠܐ
ܕܥܡܘܢ ܟܡܕܝܪ ܡܥܡܕܐ ܐܝܟܐ ܢܝܢܐ ܦܪܝܡܘܢ ܕܡܟܡܘܢ
ܕܟܬܒܐ ܢܟܝܐ ܡܫܡܫܐ ܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܫܪܝܪܐ ܟܝܐ ܕܐ
ܫܪܝܪܐ ܕܟܬܒܐ ܟܬܒܐ ܟܬܒܪ ܡܥܡܕܐ ܐܝܟ ܒܕܝܐ ܢܛܠܐ ܐܦܪܝܟܐ
ܟܕܝܢ ܢܬܝܢ ܟܝܪܟ ܕܥܕܝܢ ܟܪܝܢ ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܐܘܪܝ
ܩܫܝܢܐ ܟܬܒܐ ܕܟܬܒ ܢܥܡܕܐ ܒܥܡܐ ܐܝܟܐ ܟܬܒܪ ܟܬܒܐ
ܐܝܟ ܐܫܝܐ ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܡܥܡܕܐ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܡܫܐ ܟܬܒ
ܐܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܐܝܬ ܠܢܫܬܐ ܡܕܝܢܬ ܐܬܪܟ ܐܦܝܟ ܐܬܝܗܘܢ
ܟܐ ܐܬܪܟ ܠܐܦܣܘ ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܒܟܬܒ ܕܬܪܝܢ ܐܬܝܗܘܢ
ܐܝܟ ܡܥܝܕ ܡܥܝܕܐ ܡܠܝܟ ܡܕܝܢܬ ܐܬܪܟ ܐܦܝܟ ܐܬܝܗܘܢ
ܡܥܝܕܐ ܟܬܒܐ ܡܥܝܕ ܡܠܝܟ ܕܬܪ ܡܕ ܕܝܢܐ ܕܝܢ ܡܠܝܟ
ܟܬܒܐ ܡܥܡܕ ܐܝܟ ܒܟ ܟܬܒܘܬܐ ܐܝܟ ܢܥܡ ܕܝ ܟܬ
ܫܥܝܢ ܐܟܝ ܒܟ ܟܬܒܘܬܐ ܫܟܝܢ ܡܪܟܐ ܠܐ ܐܝܟ
ܐܟܝ ܠܐܡܪ ܟܬܒܘܬܐ ܕܫܟ ܫܥܝܢ ܟܝܡܐ ܫܥܝ ܡܝܟ
ܐܬܪ ܕܝܢ ܡܢܐ ܐܝ ܡܪܝܡ ܡܢ ܐܬܝܗܘܢ ܡܥܝܕ ܡܢ
ܐܬܝܗܘܢ ܟܠ ܐܢܐ ܒܝܐ ܟܝܐ ܡܥܝܕܐ ܐܦܝܟ ܟܝ ܕܝܢܐ
ܟܠ ܡܕ ܒܟܝܢ ܟܝܡ ܡܢܐ ܠܐܪܝܢ ܕܟܐ ܟܝܡܐ ܡܥܝܕ
ܟܠ ܡܕ ܒܟܝܢ ܟܝ ܐܝܢ ܐܦܝܟ ܟܠ ܡܕ ܒܟܝܢ ܟܝ ܟܝܡܐ
ܟܬܒܘܬܐ ܟܝܡ ܟܬܒܘܬܐ ܡܢ ܒܝܢ ܡܥܝܕ ܟܬܒܘܬ ܡܢܝ ܐܝ
ܡܥܝܕ ܟܬܒ ܟܬܒܘܬܐ ܡܢ ܐܝ ܐܦܝܟ ܟܠ ܡܕ ܒܟܝܢ ܟܝ ܟܝ
ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬ
ܟ ܟ *

Vidi Regem caliginis, ut patres mei mihi dixerant, Spiritumque Hyænam, apostatæ Buro matrem. Subegi Regem caliginis, dicentem: omnium creaturarum nos domini erimus Oppressi hunc vehementer, & ipsi principem, cujus ope mundum bene administrarem, præfeci. Maledixi Hyænæ, matri apostatæ Buro, dicens: in tui exsecrationem tua bonorum precatio cedet. Hæc tua sors futura Hunc quidem mundum, ex consilio Vitæ Secundæ Juschamin, tui filii & Fetahil component. Contendi vero, ad vos veni, contendi, veni ad vos, &, quicquid odio in caligine futurum sit, peregi. Neque mihi defeci aut defui in aliqua re, quam mei patres mihi præceperant Nam filius quisque, parentibus non obediens, heic apud vos detinebitur; ego autem obediens, nihil eorum, quæ accepi, & quæ mihi mei Patres præcepere, fefelli; sed abii, sermone eorum audito & accepto, atque, præposito gazæ Geniorum hujus gazæ custode, templi cujusque fulcro futuro, justitiam mea dextrâ sumens, in mundum caliginis me contuli. Verum respectu eorum, qui in fide steterint, & quorum mens hospitio caliginis infixa hæserit, illi, qui in fide steterint, ascendent, locum splendidum visuri, qui autem in fide non steterint, penitus die consummationis consumentur. Nuntius Vitæ sic locutus est. Quod autem dixerat, id propter Juschamin dixit. Quicumque domum struens paraverit, eam sanctuarium constituat. Quicumque hanc concionem intellexerit, eam vero corde justo labiisque fidelibus non tradiderit, ea viâ, quam munivit, ipse excidet. Quicumque vicissim corde justo labiisque fidelibus eam tradiderit, veniam peccatorum delictorumque impetrabit. Nuntius Vitæ una cum suis Sociis, Aebel, Schetel, Anusch, Schelmaj & Nedbaj, celebretur. Vita pura in secula seculorum. Finis, finis.

ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܢܦܠ ܒܟܪܝܣܐ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܠܡܪܝܡ

In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Quod salutaris, innoxii, validi, veri, imperii, obsequii, & propitii peccatoribus sit, precor Adamo Zuhrun bar Scharat, uxori meæ Mudalal fat Scharat, uxorique meæ alteri Samdo fat Scharat: quorum nomina domui Vitæ adscribantur.

In nomine Vitæ, novisssimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Mysterium hoc, concio, & petitio secreta, spectans, quem Vita occultavit, sermonem, quem vero Nuntius Vitæ coram Mano, Demuto, & Vita clare aperuit, scilicet quod unum Dæmonem ex Senderiaves, terra caliginis infima, observavit. Quod cum Nuntius Vitæ commemorasset, ipsi Vita, Mano & Demuto dixerunt: quare sedes tu, & Ganzebro i. e. Thesaurarius, magnus noster filius? Surge, descende, abi, & fac, quod velis. Quo audito, Nuntius Vitæ venerabundus humique prostratus coram dixit: surgam, vocaturus Ganzebro filium vestrum, plantam, quam consevistis, imaginem, quam composuistis ex vestro secreto, vestro albumine, hoc Jordano, locique vestri fornace & cancellis protraxistis. Hæc autem dicente Nuntio Vitæ, sua vox creaturis omnibus audita fuit. Ille surrexit, & volens ad Filium, qui sui Imago erat, se contulit. Qui quæsivit: mi pater, quo ibimus? Respondit: surge, veni, ostendam tibi imaginem Aeonum Mano & Mano i. e. unius et alterius Aeonis, & imaginem magnam, secretam eorum, qui abstrusi omnibus Geniis per 365 mundos lucis occultaque Dominorum lucis albumina fuerunt. Iterum Filius, qui & frater Nuntii Vitæ erat, dixit: grave mihi erit, videre imaginem hanc primariam Aeonum Mano & Mano i. e.

[illegible]

unius et alterius Aeonis, imaginemque abditam eorum, qui omnibus creaturis abstrusi fuerunt. Pater, qui & ejus frater, respondit: celerrime ego missus ad te veni. Jam quid sedes, filie dilecte? Prospere agas, animoque firmo sis. Splendorem vitæ afferam. Audi, surge jam, eamus, ut faciem horum Aeonum illustrium videamus. Quo a patre dicto perculsus filius ille mansuetus suique constans, prehensa sui patris dextrâ, viam cum eo ingressus ad secreta & albumina Principum gloriæ contendit. Quo cum pervenisset, ipsi Vita Prima, Mano & Demuto dixerunt: quid fecisti, Javar Kebar, filie, Nuntie Vitæ, cornu in nostro capite plectens? Respondit Nuntius Vitæ: ecce petiistis & invenistis, iterum petetis & invenietis. Abii, vestrumque hunc filium adduxi. Dixerunt: surge, introduc eum, veniat, ut eum videamus, atque nos ille videat. Surrexit, abiit, introduxit, & coram Aeonibus illustribus venit. Sed Aebel Mano ingrediens territus fuit. Nam illorum splendorem, qui præstans, illorumque lucem, quæ elegans, ægre sustinuit, ita quidem, ut illorum formam præ splendore præstanti luceque grandi videre non posset. Me vero visum & coram collocatum duo Aeones illustres & Demuto primarius osculantes humanissime tractarunt. Ego vicissim humi prostratus, venerabundus & celebrans ante pedes hujus Demuto tamdiu & quidem per mille annos jacebam, donec me ille Mano dextra complectens, de meo loco erexit, dicens: surge, Mano Aebel Zivo, quem nos vocavimus, neque moleste hoc feras. Quomodo etiam ceteri omnes, ubi ille Demuto Mano mihi Aebel Zivo manum imposuerat, aperto ore, dixerunt: quare sedes? surge, ut baptizemus te in 360,000 Jordanis, tibique 360 vestes, &

ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ
ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܝܢ ܚܕ ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܢܫܡܐ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܘܡܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܐܦ ܐܢܐ ܩܐܡ ܒܟܘܢ ܒܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܐ ܐܡܝܢ
ܡܪܝ ܡܪܝܟܘܢ ܟܕܐ ܒܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ
ܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܡܪܝܟܘܢ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܪܝ ܡܪܝܐ
ܕܟܠܗ ܡܪܝܟܘܢ ܗܘܐ ܕܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠܗ ܡܪܝܟܘܢ ܗܘܐ ܕܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠܗ ܡܪܝܟܘܢ ܗܘܐ ܕܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܕܟܠ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ

velamina, quorum velaminum unum altero præstantius, induamus. Consistentes baptizarunt eum i. e. me deinceps in 360,000 Jordanis, atque, memoratis super eum i. e. me nominibus secretis, quorum alterum altero præstantius, ejus i. e. mei per mille myriades annorum infinitas tutelam gesserunt. Fui apud eos in albumine hoc obtecto, donec in eorum similitudinem adolevissem. Posthæc meus pater, mihi Aebel Javar, quod nempe Javar nomen mihi adjecerat, manu imposita, mihique mundo amplissimo & infinito condito, in hoc mundo mihi constituit myriades millies creaturarum lucis, mihi constituit 360 Jordanos maximos, 10,000 penetralia, mihi constituit in quolibet mundo 360,000 Genios, & in qualibet sede 360,000 Majestates mihi constituit. Quæ omnes creaturæ singulares, mirabilisque earum splendor, doctrina & laus. Sic etiam adjunxit mihi meus pater vestem, qua veste cinctus ipse baptizatus fuerat, dato item celato mysterio, reservato hoc Principibus, jam me ita allocutis: abi, abi, filie noster, species nostra, cujus claritudo eâ, quæ omnium Geniorum est, præstantior. Locus autem, quem petes, abundabit tibi creaturis caliginis ibique per plurimas ætates versaberis, donec inde te sustulerimus, tuaque species ibi non deerit, donec inde assensum tibi publicaverimus. Quo a Patribus audito, venerabundus humique prostratus respondi: ecce virtute vestra, mei patres, mysteriique magni vobis reservati, ut & virtute patris mei Nuntii Vitæ, contendens locum, ad quem me mittitis, petam. Quo dicto, Aebel Mano Javar, comitante suo patre, profectus est: duobus etiam ejus fratribus, scil. Schetel et Anusch, in profectionis societatem adscitis. Commentationibus jam, precibus &

[illegible]

[illegible]

[illegible]

concionibus vacabant. Atque gaudio eorum cor exsiluit. Sic etiam animus sui patris exsiluit. Qui dixit: non a me exigantur, quæ secreta mihi nuntiarunt & crediderunt mei parentes Aeones principes. Tamen cum eis hic pater profectus viam pergit, donec ad confinium lucis & caliginis pervenit. Dixit tum hic pater: abi, mi filie Aebel, duoque tui fratres te comitentur. Qui Aebel vicissim pro favore, quem ipsi suus pater præstiterat, suo patri respondit: purus ille Mano, quem suus pater armans obsignaverit, & baptizans corroboraverit, Malos non is timebit. Qui vero, cum suus pater ipsum non complectendo oscularetur, adjecit: me tu complectens qualem mihi animum addideris? Atque, his auditis, pater, ubi supplicem ad pedes jacentem Aebel filium erexerat, viam ille pater ingressus, ad Mano Demuto ascensurus abiit. Ego Javar Aebel tum mecum locutus sum: virtute vestra, mei patres, & virtute mysterii magni Sociorumque, mecum versantium, in caliginem descendam. Descendendi autem capto consilio, meisque pedibus in aquam Nigram demissis, super muris caliginosæ sedis lumen mihi per mille parasangas interceptum fuit. Perveni ad mundum caliginis, primum, quem Spiritus tenebat: quo in mundo per mille myriades annorum versabar: tamen nemo me in hoc mundo versantem cognovit. Cujus vero oculis cum me subtraherem, mihi Razo Rebo, meus socius, dixit: deorsum descendamus. Descendi tunc deorsum, & perveni in mundum, qui ad Zartaj Zartanaj D. pertinebat. Illius autem forma cui similis esset, ignorans, quæsivi: videtis, Genii, mei fratres, cui similis est hujus Zartaj Zartanaj forma. Atque ipsi dixi: stricta & subacta est forma tua, Zartaj Zartanaj, tuæque

ܡܢܗܘ ܐܦܪܫܘܬܐ ܡܢܐ ܗܘܐ ܠܐ ܡܢܐ ܡܘܬܐ ܠܐ ܢܝܚܐ ܗܘܐ
ܠܟܠܗ ܒܟܠ ܕܢܝܚܐ ܢܗܘܐ ܚܕܝܢܐ ܢܝܢܐ ܡܚܟܝܢܐ ܡܢܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗ
ܐܢܫܐ ܡܢܝܢܐ ܚܝܪܢܐ ܡܚܕܝܢܐ ܡܫܟܚܢܐ ܡܝܟܝܢܐ ܫܝܫܐ ܕܡܘܡܐ
ܕܡܘܡܫܢܐ ܡܢܐ ܗܘܐ ܗܠܟܐ ܟܠܗ ܡܢܐ ܡܕܝܢܐ ܡܢܐ
ܢܚܐ ܢܝܚܐ ܡܢܐ ܐܡܘܡ ܡܢ ܐܦܝܢ ܡܢܐ ܐܦܝܢ
ܐܢ ܢܝܚܐ ܡܠܟܬܐ ܡܢ ܡܟܝ ܡܫܟܚ ܡܫܟܚ ܡܬܚܝ
ܟܢܝܢ ܐܝܟܢ ܡܗܝܢ ܐܝܟ ܟܝܟܝ ܡܢܝܢ ܡܢ ܡܝ
ܡܝ ܡܢܐ ܡܢܝ ܡܝܢ ܡܢ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ
ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ܡܝ

uxoris Amamet. Me per plurimos annos & generationes in hoc mundo hospitantem, me in hoc mundo versantem nullus cognovit. Vacabant vero, quæ mecum fuerunt, lucis creaturæ concionibus, precibus & orationibus: suo corde in sua doctrina gratiarumque actione exsultante, atque indies ad Vitam, Mano, & Demuto, principem primariam, quos Vita provocaverat, se efferente. Quemadmodum & ego dixi: apud Vitam, meum parentem, ego sedens, tristitia præ his figuris minime affectus sum. Proficiscens posthæc, deserto Zartaj Zartanaj, abii ad alium mundum, eumque pertinentem ad Hag & Mag, duos caliginis Aeones, quorum præstigiæ eas, quæ creaturis omnibus caliginis, mundoque ad Zartaj Zartanaj pertinenti in usu sunt, antecedunt. Sed ad mundum Aeonum Hag & Mag, mille innumeræ parasangæ erant. Huc, tum dixi, quis me adduxit? atque vos, mei pedes, quis huc deflexit? Quo autem in mundo, & ubi duos Aeones, principes caliginis, Hag virum & Mag feminam offendi, per 60,000 myriades annorum versatus sum. Atque, his visis, cognitoque, quid suo corde intenderent, eos deserens, & contendens perveni ad alium mundum, eumque pertinentem ad Gaf & Gafan, potentes caliginis principes, qui ex fonte aquæ nigræ, volventis, se retorquentis spumantis, nec ollis turgentibus, ebullientibus ferventibusque dissimilis, exstiterunt. A mundo hoc Aeonum Hag & Mag ad mundum Aeonum Gag & Gafan 100,000 myriades parasangarum, innumeræ nec computabiles, erant. Mihi autem intuenti hos Gaf & Gafan visæ fuerunt suæ formæ convolutæ, similes serpentibus, ut & suæ feminæ salamandris haud dissimiles. Atque eis dixi: vincti pedibusque constricti estis, vos principes caliginis, colligataque

ܚܝܠܐ ܕܐܝܠܐ ܩܕܡ ܟܕܘܬܐ ܐܝܟܐ ܢܦܫܗܘܢ ܡܪܝܡܘܬܐ
ܕܐܬܝܐ ܟܕܡܗܘܢ ܐܝܟܐ ܐܢܫܗܘܢ ܟܕܟܡܐ ܒܟܘܬܐ ܐܝܟܐ
ܒܢܝܐ ܕܐܝܟܐ ܡܟܟܡܐ ܕܐܢܫ ܠܐ ܒܡܘܟܗܘܢ ܡܠܐ ܕܒܢܝܢܘܢ
ܟܕܐ ܒܥܝܢ ܟܟܝܢܘܢ ܕܐܦܢܝܟܘ ܠܐܪܥܐ ܐܢܫ ܢܢܫܐ ܡܠܐ
ܒܡܫܝ ܐܟܝܢ ܟܝܢܐ ܢܚܝܠ ܕܐܝܟ ܐܢܫ ܐܪܥܐ ܕܐ ܐܝܟ
ܡܢܐ ܒܐܟܝ ܒܟܟܐ ܒܥܝܢܐ ܡܢܐ ܕܟܐ ܟܝܢܐ ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ ܟܐܝܢ ܡܢ ܟܢܝܢܘܢ ܟܟ ܟܟ ܒܟ ܒܢܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܬܝܢܐ ܐܢܐ ܡܢ ܟܢܝܢ ܡܢܐ ܕܐ ܒܢܝܢ ܟܝܢ ܡܢ
ܡܢܐ ܕܐ ܒܢܝ ܐܢ ܡܢ ܟܢ ܟܟ ܟܟ ܒܟ ܒܢ ܟܢ ܡܢ
ܡܢܐ ܕܐ ܒܢ ܐܢ ܡܢ ܟ ܟ ܟ

vestra statura fune grandi, quali Libra Zodiaci Dæmonibus Bure illigata. Vinctæ præstigiæ vestræ una cum vestris mendaciis, quibus operam datis: fascinatæ feminæ vestræ, Dæmonissæ, Salamandræ, species hæ deformes, & quidem adeo, ut, quicquid humani fœdum, deforme & contortum fuerit, suæ speciei ac mussitationi comparari nequeat. Sicut etiam Geniis, meis fratribus, dixi: vidistis, cui rei similes sunt hi potentes apostatæ. Qui vero Genii, mei fratres, responderunt: quando finem creaturæ hæ caliginis habebunt? quando hi potentes exspirabunt? Ubi autem ego mei eorum oculis obtegens per mille mille myriades annorum, innumeras nec computabiles, penes eos vixeram, mihi Razo Rebo, meus comes, dixit: cur hoc loco sedemus? surge, ascendamus, visuri, quid nobis faciendum sit. Surreximus, ex mundo Aeonum Gaf & Gafan profecturi, & ad mundum belligeri tenebrarum Anatan abituri. Uxor illius Kin regina, caliginis domina, & appellata caliginis Mater: quæ ex aquis nigris, conturbatis, se retorquentibus, corruptis, mutuoque voracibus, exsiccata omnes caliginis creaturas provocaverat. A die autem, quo inde profecti fuimus, usque ad illum, quo pervenimus ad mundum caliginosum potentis ac belligeri Anatan, quem illa Mater generaverat, mille mille parasangarum via ingens & infinita erat. Comiti meo, Razo Rebo, tum dixi: pasce tuos oculos potentibus caliginis Kin & Anatam, vide, cui rei similes sint. Tamen apud eos per annos & generationes, quibus nec numerus nec computatio, consedimus. Quo autem tempore creaturæ omnes, me comitantes, Genii & Majestates in sacris commentationibus, concionibus, precibus & orationibus læti corde, læte exsultanti,

[illegible]

versabantur. Quomodo & ego Sociis, quos mei patres mihi dederant & adjunxerant, maximopere lætabar, dicens: auspice Mano una cum Demuto, heic sedeo. Exsultans cor nostrum gaudio se extulit: mea hac prædicatione, & gratiarum actione, per singulos dies & singulas horas ad Mano occultum, Demuto, & Netufto, principem occultam, primariam, & ante creaturas lucis generatam, descendente. Visitans vero creaturas has caliginis cum in eas inquisivissem, dixi: dies est, ut ascendens contendam ad patrem meum, atque sedens cum eo colloquar. Aeon sum: vos, Genii, & mei fratres, mecum quoque venite. Ad scientiam & intelligentiam imbuamini: doctrinam religionemque patrum meorum expetatis: de animo eorum erudiamini, Quibus dictis, mei fratres, & Razo Rebo, meus comes, responderunt: jam ascendamus. Cur sedemus hoc loco, cujus nos ignari? Quot annos innumeros heic nos sedentes? Agite, aperiamus portam trium Regum, quos ignis non consumserit, locum, ubi pro aqua cineres, locum, aquæ præ æstu sitientem, locum, caliginis perfectam sedem, nulli vero mortalium cultam. Sic etiam hoc, illud distincte intellectum cognovimus, portas aperientes. Portâ prima aperta, introspicientes, nepotem caliginis Schedun D. vidimus: quem vero memoratis & potentibus caliginis Diabolis sua specie dissimilem vidimus. Induta tum eximia pulchraque specie, sedens ego Aebel ex illius regione, dixi: ecce, in nomine tuo, Razo Rebo, in nomine Vitæ, occultæ, Primæ, loco secreto obtectæ, in nomine Aeonum Mano & Demuto, in nomine Patris mei Nuntii Vitæ, atque doctrinæ Geniorum, meorum Sociorum, quorum consvetudine utor, caliginis inter creaturas, ad quas mei

ᠵᠠᠭᠤᠷᠴᠢ ᠬᠤᠪᠢᠳᠠᠨ ᠣᠯᠠᠨ ᠳᠤᠷᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠶᠠᠨᠳᠠᠨ ᠪᠤᠶᠠᠨᠳᠠᠨ ᠪᠤᠶᠠᠨ

Patres me miserunt, coram Schedun belligero, mundi caliginosi rege, loquor. Atque gaudens ego gaudium ita locutus sum: pax tibi, Schedun belliger, rex mundi. Me tamen ipsi salutem dicentem hic non videbat. Me autem revidens, oculis sublatis, fronteque revelata, respondit: salus tibi, Vir speciei pulchræ. Cui ego iterum: verbum tibi unum memorare cupio. Atque ille mihi: loquere, Vir pulcher, pulchrique & nitidi adspectus. Regessi tum: filius, ex sobole stirpeque vestra generatus, rem exsecrandam & tumultuosam in mundo vestro agere cupit. Quid de hoc dicitis? Respondit Schedum: deorsum ad me descende. Nescio, quisne grandior me natu sit. A die autem, quo ad hunc perveni, ad illum, quo ad Giv D. descendi, 100000 anni præterierunt. Adæquavi me jam cuidam viro, illis pulchriori, & coram Giv consedi. Nescius vero ille, me ad eum venisse. Salutemque mihi ei dicenti hanc reddidit: salus tibi, vir formose! quid a me cupis? Respondi: filius a vobis, sobole stirpeque vestra generatus, rem exsecrandam mundo lucis expetit. Quid de eo dicis? Regessit: deorsum ad me descende. Nescio, quisne grandior me natu sit? *) A die autem, quo hunc relinquens abii, ad diem, quo ad Karkum Turo carnosum perveni, per 60000 myriades annorum ingens ac infinitum hoc iter confeci. Vidi jam hunc Kerun Turo carnosum, ossibus destitutum, cinerique similem: ut etiam, quæ ipsi aqua suberat, cinerea, nec nubibus dissimilis, fuit. Quo autem viso, ejusque oculis per aliquot annos ego mei obtegens, mecum cogitavi: quid faciam? & quem sermonem cum potenti hoc & carnoso Kerun Turo habeam? Cum

*) [illegible] excidisse videntur.

اصبحت اسم هنية شديدة كثيرة اسير في مصحف
في مدينة الجزيرة اذ اسكر جمكمن كثيرا بشكر في
سيدنا عمر بن الخطاب رضي الله عنه كان كثير
عدل الناس كلهم مثل ابي بكر الصديق رضي الله
عنه مصحف هنية مصير غير مصحف صعدنا الجزيرة
قبله انا الاصبحناكم شيئا كان كصد سيدنا ابا بكر هنية
في صد سيدنا عمر ابيكم هنية ابيا كثيرة. نعم حقا صد
سيدنا عمر حيث هدم كثير عمر سعدنا انا نعم اصبحا الليل سابكم
في مدينة الجزيرة ابيه ما اسكر جمكمن كثيرا بشكر في
اصبحت اسم هنية شديدة كثيرة اسير في مصحف

Digitized by Google

ipso posthæc confabulans, dixi: salus tibi, primogenite, rex caliginis, Kerun Turo carnose! Interrogavit ille, sed fronte non sublata: quis hic vir, qui detexit meum nomen, meumque characterem deprehendit? Respondi: sum Aebel, quem Vita misit. Veni ad te per mille annos & generationes infinitas ac innumerabiles; ut demum de anno in annum progrediens tibi dicerem, quid Vita, non interitura, lux hæc non tollenda, in animo habeat. Quæsivit: quid tibi præcepit? Respondi, Vitam mihi præcepisse, ut irem, dicturus: filius a vobis, stirpe, sobole & coëtu vestro generatus, quæ nostræ sunt, creaturis lucis tumultum injicere cupit. Quid de hoc dicis? Quo dicto, ille secum cogitavit: ibo, te devoraturus. Quo autem cogitato, ego Aebel Zivo in receptaculo ensium, gladiorum, acinacium, cultrorum fundarumque sedens, dixi: me devores. Etiam ille, datoque responso, te devorabo, me ad dimidiam mei partem devoravit. Me vero deinde exspuens & effundens, spumante suo ore, & visceribus, jecore renibusque abruptis, secum cogitavit: quid faciam huic viro, qui ad me venit, & quem Vita misit? Et mihi ille dixit: vos potentes, nos humiles, vos Dii, nos infirmi, vos nobiles, nos viles. Respondi: surge, da mihi diploma. Surrexit tunc ille, & per diem, quo exstiterat, juravit: te non fallam, ingrediaris modo meam gazam, tibique diploma ex mea gaza dabo. Surrexit, datoque mihi diplomate, obtulit etiam sigillum, quo illa gaza celata erat, & in quo effictum, sculptum caliginis magnæ nomen, occultum, nec ulli visum, ab eo inde die, quo id impositum fuerat, atque dixit: ecce tibi hoc dedi, ut creaturis omnibus, quæ te viderint, hoc diploma cum suo sigillo ostendas.

ܡܬܚܙܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܬܪܝܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ

Stansi nunc, quod mihi dederat, septemque velaminibus id occulti. Atque ascendens deinde, & ad ejus fratrem Giw D. accedens, diploma illud cum suo sigillo ipsi monstravi. Quod vero diploma, fratris sui sigillo consignatum, cum hic videret, item certam ei fidem abiluit. Atque ad Schedun D. potentem, projectum, in suo mundo extentum, in tripode ignis sedentem, igniqne servientem, ascendens, iterum id sumtum ostendi, dicens: vide diploma, quod a tuis patribus ad te attuli. Verum proferens hoc, & ostendens ejus sigillum, dixi: vide, quod tui patres tibi obtulerunt. Sicus & proferens hoc & ostendens sigillum, dixi: vide, quod tui patres ad te miserunt. Respondit! faustus, quo venisti, dies. Reliqui hunc Schedun, ad creaturas sublimes ego ascensurus: &, ubi coram in illius mundo mille mille annos vixeram, portà ejus obsignata, ad mundum, ad Anatan & Kin pertinentem, iterum accessi. Quo autem in mundo per plurimos annos versatus, animique ambignus, quid facerem, ad Kin me contuli, &, forma sui mariti Adatan induta, dixi: surge, mihi ostende, unde exstiterimus, unde facti & creati simus? Surgens tum ea mihi monstravit fontem principem, unde exsiccati erant. Viso autem hoc fonte aquæ nigræ & amaræ una cum prunis in illum fontem projectis & dispersis, Razo Rebo, meus comes, mihi dixit: hæc amaritudo cum prunis est veritas creaturarum caliginis. Quo dicto, feminæque Kin oculis obcæcatis & auribus obturatis, ipsius conspectui me obtegens, amaritudinem hanc cum prunis sustuli. Quam vero me tollentem ipsa non viderat. Quocirca, & impetu facto, ut de me inquireret, vociferata est: quo pergis? Et clamitans dixit: veni, tibi dicam. Sed eam reliqui, portasque

ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܟܬܒܐ ܡܫܟܚܐ ܕܟܬܒܢܐ ܒܝܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܢ ܡܕܟܪܢܐ ܕܝܢܐ
ܕܟܬܒ ܢܒܝܐ ܕܢܒܝܐ ܕܫܡܫܐ ܕܫܡܫ ܟܬܒ ܕܐܝܠܐ ܕܙܘܡܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܝ ܡܢ ܡܢ ܕܒܪܝܐ ܗܘܝܢܢ ܕܐܝܬ ܡܢ ܙܘܪ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܕܡܢ ܐܢܐ ܕܐܝ ܡܢ ܡܘܕܥ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚ ܕܒ ܐܝܬܝܢܢ
ܟܬܒܐ ܕܢܒܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܝܬ ܟܕ ܕܢܒܝܐ ܕܐܬ ܙܟܐ ܗܘܬܐ
ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܕܢܒܝܐ ܗܘܐ ܕܢܒܝ ܐܠܗ ܐܠܗ ܕܢܒܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܐܢ ܡܢ ܕܢܒܝ ܗܘܐ ܕܢܒܝ ܕܐܠܗ ܕܢܒܝ
ܕܐܝܟ ܕܢܒܝ ܡܢ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ
ܕܐܝܟ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ
ܕܐܝܟ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ
ܕܐܝܟ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ ܕܡܫܝܚ ܕܢܒܝ

hujus mundi, admotis claustris, clavibusque, omnium clavium præstantissimis, observavi. Interim ego, & quæ creaturæ generationesque mecum fuere, lætabamur, sacris intenti, &, exsultante in precatione gratiarumque actione nostro corde, exsultabamus, quamdiu cum Kin, item Sardius appellata, domina, ex stirpe illius Kin, quam matrem Ur habuit, ante ceteras omnes caliginis creaturas generata, fuimus. Illis vero portis, obstructis & in duplum obseratis, tria nomina occulta, nec suo loco mutabilia, Hatam Zivo, Nehur Zivo, & Lufafone Nehuro Rebo imposui. Nec, quamdiu hæc nomina penes me occulta & servata forent, illas portas solvere aut aperire quisquam posset. Atque, hoc facto, in illum creaturarum sublimium mundum, cui Sardius Margarita Magna nomen, ascendi. A quo autem die ad Gaf & Gafan D., creaturarum omnium caliginis patrem, me contuleram, ridentes hæ invicem umbramque captantes consederant. Quibus Kin, earum mater, ipsis assidens, jam dixit: surgite, videamus, quid complacentiæ cupidinique nostræ satisfaciat, videamus, quale nunquam nobis visum sit. Quo dicto, cupidæ illæ & elanguentes, simul surgendo, dixerunt: adsumus, quid faciamus? Respondit vero Spiritus, ejus filia: stupro cum Gat, tuo fratre, coëamus. Qui etiam, & illis post hæc verba altera alteram invicem & agminatim urgentibus, obviam procedens, eas feminas juvenes ipsum ut tantum sui similem laudantes, excepit & osculatus est. Sic & Spiritus, sua soror, a quo die per Ur, dominum potentem, prægnans evaserat, ipsi dixit: surge, certiorem faciamus Kin, nostram matrem, item Gaf, nostrum patrem, nos invicem coiisse. Quo dicto, surgens abiit cum hoc, atque Kin & Gaf

ܡܢܝܢ ܐܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܘܬ ܟܣܝܐ ܕܐܠܗܘܬܟܘܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܟܣܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܡܢܐ ܡܬܚܙܝܢ ܒܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܕܒܣܪܐ ܡܢ ܒܣܪܐ ܕܐܝܟ
ܒܥܠܐ ܟܕܝܢ ܒܥܐ ܕܐܬܪܝܟ ܒܟܠܗ ܟܣܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܬܝܢ
ܒܟܠܗ ܟܣܐ ܡܢ ܬܝܡܢܐ ܣܡܐܟ ܟܣܐ ܡܢܢܐ ܡܢ
ܟܠܗ ܐܬܪܝܟ ܟܠܗ ܟܣܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܟܠ ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ
ܡܢ ܐܝܟ ܟܕܝܪ ܒܗ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܐܝܟ ܡܢ
ܟܠ ܐܝܟ ܟܕ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ

parentes suos sic alloquebatur: videte, quod fecimus. Responsum: vos beati, qui, quod nos fecimus, idem fecistis. Ego autem Javar, oculis eorum absconditus, nec ipsis quamquam assidens visus, ut etiam Razo Rebo eis obtectus erat, unius eorum specie eaque pulcherrima & formosissima induta, abii ad Kin, ipsique adstans dixi: salus tibi, mater princeps, mater omnium creaturarum. Vertit se hæc, me viso, & amore igneque sui cordis perplexa dixit: salus tibi, mi socie, domine gloriose. Ego vicissim, prehensa ejus manu, quæsivi: quot tibi filiæ? dignumne me censes, qui tuus in hoc mundo gener fiam? Qua quæstione gestiens ea in sinu gaudebat, siquidem illius gener fieri cuperem. Prehendit tum me dextra manu, & mecum ad Gaf abiit. Qui vero cum audiret me dicentem, salus tibi, Turo, potentissime omnium regum hujus mundi! nec salutationem hanc factam intelligeret, ipsi illa dixit: dicit tibi salutem vir, qui nobis omnibus pulchrior est. Desiliens tunc hic suo throno, & me amplectens, dixit: felix tuus adventus, rex, domine noster, quid petis? Verum, nihil me dicente, illa ei dixit: mulierem a te petit, surge, ipsi demus. Interrogavit: quam ei dabo? Dixit: Zahril principem, eo ipso palchriorem, ei demus. Quo colloquio habito, quem mihi detraxeram, annulum in medium projeci. Videns vero illa annulum, quem projeceram, magnopere annulum hunc projectum expetens, dixit: cui ego comparanda? quam hicce vir desponsavit. Annulo, quem in nostro mundo projecit, compar annulus in tota mea gaza non obvius. Mater suæ filiæ dixit: adorna te hoc, donec veste nuptiali decorati fueritis. Gaf interpellavit: surge, fac, quod potentes facere solent,

ܟܬܝܒܘܬܐ ܕܝ ܒܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܢ
ܕܒܟܘܪ ܒܫܢܬ ܒܝܬܐ ܐܚܕܬ ܟܪܟܐ ܒܟܘܪ ܫܢܬ ܥܠ ܡܐܬܐ ܟܪܟ
ܡܠܟܘܬܐ ܒܫܢܬ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ ܥܠܝܠܬܐ ܬܚܝܢܐ ܕܡܝܢܐ
ܘܡ ܒܝܬ ܗܢܐ ܩܝܡ ܡܫܝܚܐ ܒܝܕܐ ܬܝܡܐ ܡܢ ܟܠܟܬܐ ܡܢܝܢܐ
ܥܠܝܠܬܐ ܟܬܝܒܬܐ ܕܝܢ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥ ܡܐܬ ܟܪܟ ܕܝܢܐ ܡܫܬܝܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܫܢܬ ܩܕܡ ܟܪܟܘܢ ܡܐܬ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܡܫܬܝܢ ܟܪܟܐ
ܡܕܝܢܐ ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܗܘܝ ܡܟܝܟܘܬ ܟܬܒܐ ܒܗܢܐ ܩܠܩܬܐ ܕܟܬܒܐ
ܒܝܕܐ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܡܟܝܟ ܡܟܝܟ ܐܪܒܥ ܠܐ ܟܬܒ ܒܝܬܐ ܡܠܟܐ
ܒܝܕܐ ܟܬܒ ܡܠܟܘܬ ܡܦܩܕܢܟ ܟܬܒ ܡܢܝܟ ܡܢ ܩܕܡ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ
ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܐܚܕ ܟܬܒ ܡܢ ܐܪܡ ܟܪܟ ܡܢ ܟܬܒ

hanc Zahril una cum viro, qui nobis omnibus pulchrior. decoremus. Hæc rursus dixit: tu beatus, quoniam vir talis tibi repertus est. Surgenti inde Gaf, & abeunti ad galbanum, locum suæ originis, illa mater dixit: surge, nuptias magnificas filiæ faciamus. Gaf, strato solio, paxillos tentorii fixit: illa Kin creaturas invitavit, & præcones potentesque hujus loci accersivit. Venientes hi, & aurum, argentum, margaritas, coronas, vestemque auro distinctam offerentes, collocuti sunt: eamus, generumque hunc, puella Zahril pulchriorem, videamus. Nos deinde, me pallio serici vestitum, illam veste diversi coloris velatam, in soliis aureis collocarunt: soliis his linteo obtento. Atque mihi, in sublimi sede collocato, dixerunt: gaude, domine noster, muliere nostra, quam tibi dedimus. Quomodo &, comglobato pingui dulcique pulmento, atque eodem mihi allato, me amplectentes dixerunt: domine noster, ede, vinumque bibe. Quibus vero, sic mecum confabulantibus, irridens ego, mecum locutus sum: quid filii hi caliginis faciunt? quibus non manifestum & cognitum est, me neque cibum edere, neque potum haurire. Verum, quicquid egerint, apertis mihi suis arcanis, in nos se amplius non efferent. Illis deinde respondi: ecce edi & bibi. Abierunt tum, &, me relicto, in summa orci caligine se occuluerunt. Miserans autem ego sortem filiæ Zahril, mecum cogitavi: tua causâ apertum mihi hoc caliginis arcanum fuit. At cum tempus adesset, ut ipsa mecum coronata ad me accederet, eodem & Kin accessit. Quæ procumbens & magnopere venerabunda quæsivit: quid, domine noster, fecisti? Respondi: quid faciam? Suam deinde filiam abiens interrogavit: tene in

ܡܬܟܝܠܝܢ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܡܢ ܡܝ ܐܡܬܐ ܕܢܟܡܐ ܟܠܗ
ܒܝܕܝܗ ܟܡܟܝ ܐܡܬܝܟܝ ܕܢܚܐ ܟܠܗ ܒܝܕܝ ܐܢܟܝ ܡܦܩܐ ܡܢ
ܡܘܕܥܐ ܕܢܚܐ ܐܝܟ ܟܡܢ ܒܟܝ ܐܝܟ ܡܝܢ ܕܠܝܗܘ ܠܐܢܝ
ܐܝܟ ܐܬܝܬܝܟܝ ܡܕܟܝ ܒܟܝ ܡܟܝ ܟܡܝܕܝ ܡܝ ܟܝ ܢܒܝ
ܐܢܝ ܐܢܝ ܠܐܝ ܡܝܟܝ ܐܡܬܝܟܝ ܕܠܐ ܒܝܡܐ ܟܝ ܡܝܢ ܐܝ ܡܝ
ܢܝ ܢܝ ܡܐܝܥܝ ܐܡܬܝܟܝ ܡܟܝ ܡܝܝܝ ܡܝ ܐܝ ܡܝ ܟܡܝ
ܡܝܝ ܡܝ ܟܝ ܢܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ
ܡܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ ܡܝ ܟܝ

matrimonium duxit? Respondit: me non duxit. Percontata rursus est Kin, sua mater, annon viri ambiendi causa ipsi inesset. Et, cum filia respondisset, viri ambiendi causam sibi inesse, surgens illa in conspectu filiæ, & me repetens dixit: eam in matrimonium non duxisti. Sed respondi: in nostro mundo non ante, quam septem anni suum orbem confecerint, aliquis uxorem ducit. Regessit: quicquid volueris, facias. Tunc ego, cum Razo Rebo sermone habito, proposui: quos illi Kin memoravi, septem annos septuaginta mille myriadibus annorum adæquemus, ejusque oculos, corde suo animoque turbato, obtenebremus. Cui proposito etiam hic consensit: & plurimos annos, plurimas ætates transegimus. Interrogaveram illam Kin: unde exstitistis, & unde provocati estis? Respondit: e fornace, statione caliginis, & colluvie aquæ Nigræ exstitimus. Dixi: surge, mihique, unde efficti fuistis, ostende. Ostendit tum mihi vim & robur caliginis, item arcanum illud celatum, principibusque Bure, caliginis potentibus, reservatum: sicut & mihi ostendit fontem, & quidem tantæ profunditatis, ut ejus fontis terminum nullus eorum præter me, cui id arcanum detectum & explicatum fuerat, nosset, atque talis ceterum indolis, ut in medio hoc fonte velut speculo faciem suam quisque intuens, etiam, quid vellet in posterum facere, cognosceret. Quem vero oculis suis abscondidi, sustuli ac detinui. Et quem tum illa investigans, sed non inveniens, secum cogitavit: quid faciam? quia nostrum robur, nostra vis periit. Neque Kin mihi interroganti, in quam rem inquiris? mente & cogitatione instar ebrii ea vacillans, responsum dedit. Zahril vicissim, quam, hac relicta, petii, percontata est: ubi, mi domine, fuisti? Miserans

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܡܢܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܪܥܐ ܘܐܝܟ
ܕܠܐ ܢܡܐ ܐܝܟܐ ܐܡܪܟܘܢ ܚܝܐ ܐܢܘܢ ܐܝܟܢܐ ܡܢܟ ܬܪܝܢ
ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐ ܐܡܪܢܢ ܐܝܟܢܐ ܕܬܠܬ ܕܟܟܡܐ
ܡܢ ܐܡܪ ܕܟܬܒ ܐܡܪ ܐܢ ܕܡܡܐ ܡܕܡܐ ܚܝܐ ܐܠܐ ܕܠܐ
ܟܬܒܐ ܐܝܟܢܐ ܐܠܐ ܐܬܪܝܢ ܕܬܠܬܐ ܐܢܕܝܪ ܐܡܪ ܠܘܬ ܐܝܟܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܬܠܬ ܕܟܟܡܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢ ܐܝܟ
ܒܝܬ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܕ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ

eam respondi: apud tuos patres fui. Regessit: bene est, quod eos adiisti. Abii jam ad Spiritum, specieque sui-fratris Gaf induta, ipsi dixi: surge, ad tuos patres eamus. Interrogavit: ubi sunt? Respondi: ultra, & in mundo supra nos sito. Spiritui, ab illo die, quo cum Gaf coïerat, prægnanti, dixi: ibo, visurus Zahril, tuam sororem, viro nuptui datam. Ad Zahril accessi: expressis autem lacrimis de meis oculis. Et, quod mihi, idem ei ipsi accidit. Adhortabar tum Razo Rebo, qui mecum versabatur, ut ille penetrans in cor intimum hujus Zahril, affabiliter eam tractaret: quam & ego ad ejus sororem Spiritum introducebam. Profecti posthæc sumus: comitantibus, quos Spiritus non novit, Aeonibus. Trecentæ præterea & sexaginta myriades mille creaturarum lucis mecum versabantur. Spiritui autem mecum ambulanti dixi: filium primogenitum concepisti. Sed Spiritus, utcumque iis quæ dixeram gaudens, siquidem nos ingenti & infinito itinere suscepto ad mundum supremum contendebamus, mihi dixit: hoc mihi molestum. Respondi: cito pervenies. Cum vero pervenirem ad mundum illius Zartaj Zartano, portam, quam ad Gaf & Gafan pertinentem, munieram, duplicatis claustris, injectis clavibus stupendis, & nominibus arcanis Hananil, Haniil & Semir, quæ nomina arcana occultorum horum Aeonum erant, impositis, admonui Spiritum, ut procederet. At, in mundo illius Zartaj Zartano per annos innummerabiles quamquam facto itinere, meum mundum non contigimus. Igitur Spiritus dixit: quid faciamus? ad meos parentes non pervenimus. Respondi: jam brevi admodum tempore perveniemus. Proficiscentes vero ad meum mundum, supra sedem illus Zartaj Zartano positum,

ܗܘ ܡܬܟܬܒ ܩܕܡ ܐܒܪܗܡ ܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ
ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܟܬܒܐ ܕܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܠܬܡܐ ܒܫܢܬ ܫܬܐ ܡܢ
ܐܒܪܗܡ ܐܒܐ ܡܢܟ ܐܒܐ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ ܡܢܟ ܐܒܐ ܕܫܡܐ ܒܟܘܪܐ ܐܝܬ
ܡܪܝ ܐܬܝ ܥܡܝ ܡܪܝ ܕܐܒܐ ܡܢ ܡܪ ܐܒܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪܢܐ ܒܫܡܐ
ܡܢ ܕܝܘܡܐ ܒܥܡܗ ܒܫܡܐ ܐܒ ܟܡܐ ܐܬܒܪܟܗ ܡܢܐ ܒܟܢܝ
ܐܒܐ ܡܢܐ ܒܟܢܝ ܡܢܟܢ ܐܬܘܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟܗ ܡܢܐ
ܡܢܟ ܒܟܢܝ ܡܢܟ ܐܒܐ ܕܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ
ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ
ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ
ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ
ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ
ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ
ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܒܪܟ ܟܡ ܡܢ ܐܒܐ ܐܬ

ascendimus: mundi, quo exieramus, portis obstructis, claustris clavibusque omnibus duplicatis, & aliis nominibus occultis, Akschar, Akschar, Abad & Akschar Javar Zivo, his inquam mecum secretis nominibus, ostiatim impositis. Et mecum reputavi: beatus vir ille, qui ex isto loco, cancellis caliginis, caliginisque profundis nos eduxit. Spiritui tum, proposita primum quæstione, quid petis? datoque deinde responso, velim scire, ubi mei parentes sint? dixi: jam te introducam, tibique, ubi illi sunt, ostendam. Cujus autem oculos obcæcare, aures obturare, mentemque perturbare, comitem Razo Rebo jussi. Quodque jusseram, fecit: neque vir, qui mecum versabatur, inde declinavit: verum illius mentem perturbavit, oculos obcæcavit, auresque obturavit. Evasit jam Spiritus talis, qualis, antequam existeret, fuit. Ejus vero mundum jam muris, quos loco suo movere vi sua nemo posset, sæpsi. Atque, hoc facto, in suo deinceps mundo Spiritus in legumina, ope regis Ur surgentia, quæ ederet, passim inquisivit. Creaturis tum populisque, me comitantibus, dixi: gaudete, lætamini, insurgite, & laudate Patres vestros; siquidem, quod fecimus, id firmatum est. Surgentes & ascendentes jam eamus ad nostros Patres, ut visuri Aeones excelletes Aeones, Mano, Demuto, & Netubto, dominam, cui debemus originem, videamus. Proficiscentes jam viam pergimus, voci puræ, sacræ doctrinæ, commentationibus & concionibus occultis intenti: exsultante in magna lætitia nostro animo, nostraque voce ad Vitam, Mano & Demuto ascendente. Quorum vero ad confinia ubi perventum fuit, portis lucis apertis, in conspectum mei patris contendimus. Atque progredientes in mei occursum Mano & Demuto me familiaris-

sime ita allocuti sunt: adesdum, Aebel Aeon, omnium Geniorum splendidissime. Quomodo etiam meus pater me complectens, magnusque Aeon Demuto, benigne me tractans, osculati sunt, & dixerunt: felix tuus adventus, Aebel, Aeon pure, princeps splendoris, prospere agas. Posthæc Pater meus Jordanus exsultans, item Mano & Demuto me ad Netubto introduxerunt. Et, eà visa, meum cor, meus animus se extulit & delectavit. Quæ etiam Netubto me sui arcani participem reddidit, mihique, quod antea non vidi, monstravit. Baptizavit me hæc Netubto in septem Jordanis, maximis, intimis, quos sub illius throno sitos nemo vidit, mihique puros baptismi characteres commemorans, dixit: gaude & lætare puro hoc charactere, atque his stillis, quorum mentionem feci. Sicut & mihi inde coram læto, humi prostrato & venerabundo hoc præcepit: confer te ad tuum patrem, qui stans in medio Jordano te expectat. Discedens tum ab hac Netubto, & ad meum patrem me conferens, in Jordanum hunc primarium, & ad Mano ac Demuto pertinentem, descendi. Neque non meus pater me baptizans, secretisque characteribus super me memoratis, in trecentis & sexaginta mille myriadibus Jordanorum, qui candidæ aquæ sunt principes, me baptizavit: ut & omnes Genios, mecum versantes, quos sublatos in ripa Jordani aquæ vivæ constituebat, baptizavit. Atque me meus pater interrogavit: quales vidisti, filie, formas creaturarum, quibus interfuisti? Respondi, exponens, quales eas videram. Quin idem, exsultante suo corde, suoque animo iis quæ retuleram præ gaudio gestiente, dixit: quis hunc Razo Rebo, qui tecum versatur, & quem Vita, tuus parens, tibi dedit, virtute æquaverit? Coram patre meo pro.

ܫܝܢܐ ܐܝܟܢܐܝܬܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܢܬܟ ܡܥܠܝܬܟ ܢܝܢ ܐܢܬܐ
ܡܬܟܠܝܢ ܡܢܝܢ ܟܡܥܐ ܫܟܚܐ ܟܕܟܬܐ ܒܢܝܢ ܟܦܐܝܐ
ܐܢܐ ܡܟܘܐܝܐ ܡܝܕܥ ܡܐܐ ܒܢܐ ܡܝܝܟܢܐܝܐ ܟܦܢܝܐ
ܡܢܡܢܐܝܐ ܠܐ ܡܟܝܐ ܐܝܕܗܘܠ ܟܟܝܐ ܟܟܝ ܗܘܐ ܐܢܐܝܐ
ܟܝܕܝ ܐܝܕܗܘ ܟܗܢܐ ܡܟܢܟܝ ܒܝ ܢܡܗܘ ܠܐ ܦܢܝ ܢܡܐ
ܦܢܡܢ ܟܦܢܝܐ ܐܝܢ ܡܐ ܟܝܢܐ ܡܟܝ ܡܗܗ ܡܝܝܐ ܡܡܝ
ܐܝ ܐܝܢܟ ܒܝ ܡܟ ܟܡ ܟܟܟܢ ܡܡܝ ܡܢ ܗܝ ܐܝ ܡܡ
ܐܐ ܟܦ ܢܡ ܡܟ ܟܟ ܡܟ ܐܝ ܟܡ ܢܟ ܡܡ
ܢܟ ܡܟܝ ܟܡ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡܟ ܡ
ܡ ܟܐ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ
ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ ܟ ܡ

cumbens, respondi: tu, mi pater, bonis votis laudibusque dignus, qui hac doctrina me erudiisti. Descendi in tenebras: adscendens ad creaturas lucis, ad vos veni: consvetudine vestra utens, quæ arcana vidi, ea omnia vobis patefacta ostendam: quot mundos attigi, eorum portas occlusi, mecumque, quod eorum validum & robustum sit, attuli. Quæ vero cum meo patri, Nuntio Vitæ, significassem, ille his illudens interrogavit: cui rei hi similes sunt, quibus suffusa palpitans caligo? Respondi: tales hi, quales inter creaturas caliginis, & in aqua nigra non obvii. Surgam vero jam, me conferam ad Spiritum, Dominam, quam in suo mundo reliqui. Nec ibi quisquam, cujus consvetudine utatur. Aegre etiam tulit Spiritus, quæ ei feci. Septem muros, muros vero ferri, quos suo loco movere in suo mundo vi sua nullus posset, ipsi circumdedi. Quibus dictis meo patri, hic respondit: proficiscere, i citissime, & fac, quod velis. Proficiscens & contendens ad confinia caliginis perveni. Mihi autem pedes meos in confinia murosque caliginis inferenti obtentui fuit suum operculum, mille parasangas in latitudinem patens. Tamen si mihi tantum, quantum olim, roris superfuisset, coram me ne totus quidem mundus firmo talo stetisset. Contemplans jam vidi Spiritum sedentem, & dicentem: quis ducens me in captivitatem, in hunc mundum adduxit? Patres mei ubi sint, nescio. Quo audito, ipsi irridens, quod Spiritus dixerat, mecum volutavi; habituque sui mariti Gaf, qui idem suus frater erat, induto, ei dixi: cur sedes, Spiritus? Respondit, me complectens & coram lacrimans: quare me deseruisti, abiisti? ubi per hos annos fuisti? Dixi: apud meum patrem, meam matrem fui, salutem ab eis accipiens.

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܒܪܝܬ

Respondit: tu beatus, qui meum patrem & meam matrem vidisti. Dixi: vidi. Interrogavit: cui similes sunt? Respondi: sedent in tenebris & occultis, quibus se ipsi pares reddiderunt. Adjecit: surge, eamus, eos visuri. Regessi: mei parentes me eduxerunt, dicentes: inspice huc deorsum, surge deinde, in tuum mundum te recipe. Quibus itaque parentibus Spiritus maledicens, dixit: consumet ignis, quot tecum habitaverint. Ire, eosque videre nolo. Quibus autem dictis ego irrisi. Sed aliud arcanum suo corde animoque moliens & exquirens, ita secum reputavit: surgens ad meos parentes me conferam, & ingrediens eos videam. At quantumcumque ego ex animo sciens, quid Spiritus moliretur, nihil ipsi dixi, sed valedicens & ascendens, ad meum parentem, Vitam, quæ me miserat, me recepi. Cum hac deinceps coram stans mille annos vixi: quomodo etiam hæc per mille annos me in suo galbano collocatum sua claritudine operuit. Quo autem tempore exacto, ei dixi: pervenit tempus, quo in mundum, quem nosti, abire volo. Respondit Vita, meus parens: surge, i, filie noster primogenite, omnibusque creaturis ordinate. Exiens vero & abiens inveni rursus Spiritum flentem, tamen ignorantem, quis ego essem, qui præstolans & observans aderam. Loquebatur secum: surgam, inquiram, sciam, ubi portæ sint caliginis, quo ad meos parentes ingrediar. Surgens vero, abiens. & intrans aquam nigram, portam investigavit, sed non invenit, qua ad suos parentes ingrederetur. Surrexit, me adveniente & assidente. Atque ita secum loquebatur: quando erit dies, quo pariam filium, cujus consvetudine utar, quocum habitem, qui mihi sit pater, sit mater, sit socius, maritus, frater, &

ܒܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܗܘܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܠܝ
ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ

adminiculum, quod me sustineat? Ubi hic Filus, cognitis & discretis caliginis portis, intellexerit, quo loco mei parentes sint, ibimus, eos spectaturi. Sic vero loquens me quamvis præsentem non novit. Ipsi dixi: erit dies, quo tu, Spiritus, paries. Futurus tibi filius Ur caliginis potens. At Spiritus ab illo die, quo hæc dixerat, usque ad diem, quo sui fratris Gaf habitum indueram, huc & illuc agebatur, dicens: quid faciam viro, qui me a meis parentibus abstraxit captivumque duxit, qui me a meo loco natali amovit? Cui ita loquenti dixi: quot anni, a quibus filium Ur concepisti? Respondit: duo millia annorum. Interrogavi: quomodo hoc tibi accidit? Quærebat vicissim: quot anni erunt, donec rursus concipiam? Respondi: post septuaginta mille myriades annorum & undecim dies, quam in tuo utero fœtum pro libidine concepisti, hunc, & quidem Ur potentem, belligerum magnum, edes; quo autem nato viso, me adspicere noles. Ita me loquente, ex suo corde lætabatur, & dixit: quamdiu utero gravis & bajulans ero! Respondi: ubi ego tecum non fuero, anni celeriter tibi transibunt. Dixit: surge, rectâ abi. Te absente, cor meum se ipsum sustinebit: neque ego te curabo. Quo sermone habito, in conspectum meorum parentum ascendi. Me meus pater, speciem hilaris indutus, tum complexus est, ut etiam Mano atque Demuto me apud se collocarunt. Interrogarunt: quid fecisti, filie dilecte, candoris singularis, formæ splendidæ, doctrinæque eximiæ, quem nos invocavimus, cujus figura formosa, & qui mentem rationemque nostram sustinet? Ut & iidem mei patres me ulterius alloquentes, atque, cum divinæ scientiæ, prædicationi & laudi intentus coram ipsis

[illegible]

[illegible]

[illegible]

pronus humique prostratus jacerem, docendo semper meam claritatem suâ, suam meâ augentes, dixerunt: per vitam tuam, Aebel Javar, vigil, memora nobis, quomodo egisti in mundo, in quo fuisti. Te animo tulimus, tui mentionem indies fecimus, tuam speciem & claritudinem nobis repræsentavimus, tua facies nobis obvia fuit, tuusque pater indies conciones pro te habuit. Neque non jusserunt, ut ascendentes Aebel, Schetel & Anusch, fratres mei ttres, iidemque mei filii & amici, accederent. Habito autem cum his sermone in otio, Vitam, Mano & Demuto sic alloquebar: magnifica vestra virtus & claritudo, præstans & egregia ea virtus, quam mihi dedistis. Etiam Comites mihi assignastis. Quid timerem? Arcana, quæ mihi occuluistis, me non sollicitant: neque illorum respectu meum animum sollicitudo invadit. Ad hunc usque diem, quo vestri confidentiâ prospere redii, sedebam cum his incolis orci confabulans, quasi unus ex eis fuissem: iique omnes me alloquendo, domine noster, rex noster, appellarunt. Quibus vero, mihi ad id quod in mentem venerat faciendum dato diplomate, sua, & quæ omnia comprehendi, arcana abstuli. Atque, cum illi mihi tumultum cierent, vos ope divinæ doctrinæ, scientiæ, & sapientiæ, quæ animo vestro aperta fuit, me vocastis, datoque præcepto erudiistis & erexistis. Misistis me ad has tenebras, ut, antequam pater & mater dæmonis Ur existeret, antequam hi parentes sui existerent, occlusis omnibus portis, omnes seras duplicarem, ne sibi invicem accederent, aut unus ad alterius mundum se conferret, sed ut sua cujusque porta eis non pateret. Vita, meus parens, dixit: Aebel, vigil occulte, cui manus imposita patris fuit, & quem ego mihi

ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܐܘ ܡܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܫܠܛܢ

adæquavi, si hoc non fecissem, neque tu illud ordinasses, neque ego contra vim dæmonis Ur suæque matris aliquid valuissem. Respondi: surgam, me conferam ad Spiritum. Eo jam perventum erat, ut dæmonem Ur pareret. Dixit iterum: surge, & more illius, quod composuisti, item hoc compone. Abii, & accedens inveni Spiritum, angore & dolore laborantem; quippe cum, puerperio appropinquante, tempus pariendi Ur filii adesset. Conglobavit jam 360 involucra, eaque involucra conglobans secum loquebatur: conglobabo hæc involucra, ut die partus foetum ab uno involucro ad alterum transferam. Quibus vero involucris complicatis, ego dixi: desiste hoc negotio, donec mensis tui partus advenerit. Atque ipsi, confabulari mecum nolenti, verba ulterius feci: tua opera ad nihil proderunt. Relinquens tum Spiritum, viam ingrediebar. Sed respirans, & in confiniis caliginis sedens, mecum reputavi: jam succedet, quod Juschamin Vita Secunda suscepit, magnum consilium. Filios suos produxit. Silentium vero servans, nihil dixi. Petierat prospere non agens spiritus, ut ejus ope dominum caliginis Ur pareret. Quem vero cum ejus ope Spiritus domina per mille annos gravida peperisset, partum hunc prunæ parvulæ similem vidi. Eumque filium suum Spiritus primo ex involucro in cetera transtulit. Qui vero in quolibet involucro mille annos mansit, ex uno involucro in alterum transiturus. Tamen, & priusquam Ur ad ultimum involucrum pervenisset, ex tegumento uteri suæ matris non prospere exiit. Nam exiens non prospere ex tegumento uteri suæ matris, in aquam nigram projectus & extentus cecidit. Dixi tum: jam Ur exstitit. Quem & crescentem

ܕܝܢ ܕܐܬܘܢ ܡܚܝܡܘܢ ܠܐܪܟܐ ܕܝܢܐ ܬܢܝܢܐ ܡܢ ܟܝܢܐ ܕܝܢܬܐ
ܐܬܘܢ ܐܝ ܡܬܝܡܘܢ ܡܫܟܚܘܢ ܟܡܐܝܐ ܐܦܪ ܒܝܢܐ ܦܩܝܡ
ܟܠܫܘܢ ܕܐܢܙ ܕܝܢܘܢ ܕܡܚܫܘܢ ܒܢܝ ܐܬܘܢ ܡܬܚܟܡ
ܕܝܢܐ ܐܝ ܒܫܢܐ ܡܢ ܡܢܐ ܡܥܕܐ ܡܢܐ ܒܝܢܐ ܐܡܪܝܢ
ܟܡܘܢ ܟܟܡܐ ܟܡܐ ܡܢܐ ܐܝܢܙ ܟܠܫܘܢ ܡܦܩ
ܒܫܢܐ ܡܥܡܘܢ ܒܫܢܐ ܡܢܟܡܐ ܡܬܡܐ ܡܢܗܐ ܕܝܢܐ
ܡܥܡܐ ܡܢܟܪܐ ܒܟܐ ܒܝܢܐ ܡܢܝ ܒܡܚܝܡ ܡܢ ܒܡܚܝ
ܒܝ ܐܢܙ ܡܢܝܙܡܢ ܟܡܘܢ ܡܢܐ ܐܙܘ ܐܡܢܡܢ ܒܝܢ ܢܝܚ
ܡܦܩ ܡܢܝܐ ܒܝ ܙܟܡܐ ܡܢܡܢ ܡܢܐ ܐܝܢ ܡܐ ܐܝܢ ܡܝܢ
ܡܐ ܡܢ ܐܝܢܐ ܡܡܐ ܐܡܢ ܐܠܐ ܐܝܢ ܡܢ ܒܝܢ ܡܢܐ ܒܟܐ
ܒܝܢ ܡܢܝܐ ܒܝ ܒܝܢܐ ܒܟܐ ܒܝ ܡ. ܐܝ ܐܡܢܟ ܡܢ ܒܝ
ܡܢܐ ܡܡܐ ܒܝ ܒܡ ܒܡܡ ܡܢܝܢ ܒܝ ܒܡܡ ܐܡܐ ܐ
ܐܝܢ ܡܝܢ ܡܝܢ ܐܡܡ ܡܝܢ. ܡܡܙ ܡܢܐ ܡܡܐ
ܐܝ ܒܡ ܙܢ ܡܢ ܙܢ ܡܡ ܡܡ ܡ ܡ

ex parvulo, sed fronte abominabilem sua mater vidit, nescia, illum potentibus magnatibus, suis patribus, fortiorem futurum. Quo autem viso & relicto, memoratos illos ferri muros conscendi, & in eis consistens, quod Vita mihi dederat, id agnoscendo laudandoque prædicavi. Razo Rebo mecum versabatur. Struxi tum septem muros auri: quibus hunc mundum sæpsi: quibusque muris singulis nomina occulta, titulos occultos, Hamamil, Hatmil Notril, Zarzil, Faschril, Halsil imposui: & quos deinde loco suo dimovere vi sua nullus posset. Cum autem, edito mandato, muros hos recte struendos curassem, ego veniens, illum foetum, in aquam nigram projectum ibique extentum, inveni. Et, sumta ejus mensurâ, unius pugilli sua longitudo, unius item pugilli sua latitudo comperta est. Mecum tum cogitavi; surgam, ibo, & manebo in confiniis caliginis, donec adolescat, talisque evadat, ut ei dominari possim. Etiam mater eum educavit, ut gigans fortissimus caliginis fieret. Atque, cum crescens & valescens magnitudinem ingentem consecutus esset, iterum mecum volutavi: cur sedeo? surgam, noscam, dijudicem, descendam, producam & condensem terram æris, & quidem eum basi 880,000 parasangarum, aquæ nigræ substrata, cui Ur initetur. Quod simulac ore, mihi Javar Aebel dato, exierat, sua etiam sponte id factum & conformatum fuit. Contendens ego deinceps & veniens ad aquam nigram, hunc grandem adolevisse vidi, & hoc consilium cepi: mea manu in illius dorsum missa suum robur pellatur, ut ne amplius increscat. Si ultra accreverit, totus mundus præ accrescentis robore & magnitudine rimas aget. Quocirca, splendore lumineque relicto, manum illius dorso injeci. Explebat ille sua mole aquæ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

nigræ mille myriades parasangarum: &, cum progrediens terræ æris inniteretur, præ ejus gravitate & pondere terra hæc æris, quæ 12000 parasangas in longitudinem & latitudinem patebat, rimam egit. Excitatus inde tumultus per omnes creaturas caliginis fuit: patribus suis opinantibus, terram æris labantem ipsos in suo loco oppressuram esse. Abdidit vero se in illam rimam Ur præ animi angustia, qua premebatur, & præ timore, quo agitabatur. Egi observatorem, donec aqua nigra in illa rima exaruerat. Meumque splendorem ejus oculis abscondidi. Matri tum dixit: quid mihi fecisti? voluisti, ut adolescerem; tamen mihi inscienti manum injecisti. Dolore oppressus sum. Surgens vero mater per ejus patres obtestabatur: nullo unquam die tuo dorso manum injeci. Irritatus ille mala bile, &, impetu facto, suam matrem comedere cupiens, interrogavit: tui patres ubi sunt? Et adjecit: surge, eos petamus. Respondit: surge, monstratam tibi coronam tuo capiti immittam, & rex eris, a quo die tibi eam imposuero. Ille dixit: ostende mihi, ut eam videam. Hæc regessit: veni, ostendam tibi, juxta muros ea occultata est. Conjecit tum oculos in illam coronam: & sumens hanc coronam, capiti suo eam imposuit. Spiritusque dixit: gaude tua corona. Firmamento tibi corona hæc futura. Matri respondit: malam mortem, mater, obire nolo. Illam coronam meo capite non geram; verum ab ea diligenter mihi cavebo. Atque subjunxit: surge, ostende mihi portam, ut ad patres nostros nos recipiamus. Hæc interpellavit: antequam tu exstitisti, ego admodum in hunc mundum inquisivi, portam vero non inveni Matrem comedere tum voluit. Quæ autem declinans, genuaque flectens dixit: væ filio,

ܡܢܝܢ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܢ ܬܘܒܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܡܐ ܕܢܫܟܚ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐܢܫܝܬܐ ܐܠܗ ܡܢܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܐ
ܠܡܬܡܝܕܢܐ ܕܡܘܡܝܢܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܥܡܐ ܕܟܡܐ ܒܚܕ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܐ ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܕܐܢܫ ܐܢܫܝܬܐ ܡܫܝܚܬܐ ܥܡܐ ܚܕ ܢܝܚܐ
ܕܝܢܐ ܠܐܝܟܢܐ ܥܡܐ ܡܫܝܚܬܐ ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܡܢܝܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܢ ܠܘܩ ܡܢ ܡܢ ܡܕܝܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܡܢܝ ܡܕܝܢܬܐ
ܟܕ ܩܕܝܡ ܒܟܝܢܬܐ ܡܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܡܒܕܐ ܡܢܗ ܕܥܒܝ ܠܥܡܐ
ܕܒ ܡܢܢܐ ܐܢܐ ܟܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܡܢܗ ܡܕܝܢ ܡܬܚܫܒ
ܥܡ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒ ܡܢܢܐ ܐܢ ܡܬܚܫ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܥܡܐ ܠܐ ܟܡܢ ܥܡܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܬܚܫ ܡܢ ܡܬܚܫ ܡܢ
ܡܢܐ ܡܢ ܡܬܚܫ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܥܡܐ ܠܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

quæ suam matrem contemnit. Rugiens posthæc ille mundum obiit; portam vero, qua ingrederetur, non reperiit. Vocatæ demum matri dixit: ne timeas, veni, mihique ostende. Respondit: meis juramentis fidem non habes. Interrogavit? cur mundo huic porta non patet? cur ejus portam patres clauserunt & obserarunt? cur ipse, qua porta exeundum sit, nesciat? cur patres eam sibi diripuissent? Respondit: angorem & admirationem hæc omnia mihi faciunt. Quæsivit: nihilne facere poterimus? Respondit: præstigias sublimes fortesque perspectas habeo. Quas cum prælegero, terra liquefiet. Rogavit: prælegas tuas præstigias, meque eas doceas. Respondit: ubi prælegero, disces. Rogavit: prælege. Respondit: surge, muros, apud quos tua corona posita, petamus. Proficiscens cum ea abiit: & abeuntes illuc pervenerunt. Recitavit tum harum præstigiarum millia millia sine fine, & myriades myriades sine numero; tamen muri non liquefiebant. Objecit: none dixisti, amplas te fortesque præstigias scire. Respondit: nescio, quid mihi factum sit. Dixitque ille ad ultimum: fac, ut sapis. Surgens tum hæc ope veneficæ & arcanæ suæ artis Karaftonos dæmones provocavit. Quos vero suis oculis cum ille videret, matrem suam præstigias amplas, fortes & validas sibi perspectas habere cognoscens, dixit: Socii mei hi dæmones futuri. Matrem tum humanissime sic alloquebatur: opera hæc nosti; sed cur eos non provocasti, qui tibi consortio forent? Respondit: mi filie, nihil præter te expetendum mihi esse putavi. Sic locutam eam tum familiarissime hic tractans osculabatur. Quam vero cum ego Javar ex suo loco ducerem, ipsam hæc opera sibi perspecta habere ignoravi. Et, cum hoc

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܢܬܚܙܐ ܕܟܝܠܐ ܐܦܝܠܘ ܐܢ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܕܟܝܠܐ ܕܠܐ ܐܦܝܠܘ ܐܢ
ܕܒ ܡܪܝܡ ܡܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܬܠܡܝܕܝܗܘܢ ܒܚܕ
ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܫܘܪܐ

faceret, neque ego me eis conspiciendum præbui, neque illi me cognoverunt. Stans vicissim ego coram, sed oculis eorum absconditus, quod faciebant, vidi. Filio posthæc ea dixit: surge, ostendam tibi speculum, quod ad me pertinet. Respondit: mihi ostende. Dixit illa: ecce! meos reges meosque potentes vide. Ipsa hoc ostendit. Intuens vero ille hoc speculum, vidit creaturas caliginis, vidit patres, lucisque creaturas vidit. Quibus vero visis, dorsum in gibbum contrahens, demens evasit, habituque hoc non erecto, sed gibboso, matri dixit: cur non ad hunc usque diem, cur non hoc mihi dedisti, ut in eo meam faciem viderem? Respondit: mi filie, speculum, corona, quæ, a quo tempore ascendi, meique potentes me in hunc locum extulerunt, omnino ad me pertinebant, hæc, ut jam dico & antea ostendi, corona, hoc speculum ad te pertinebit. Ceterum interrogavit: filie, quid vidisti? Respondit: vidi creaturas meorum patrum, singulas in mundo respirantes vidi, lucisque creaturas vidi, mecum tum cogitans, quid facerem, quod videram patres meos, lucemque, quæ nostra non est, quam vero desidero, vidi. Dixit illa: ostende mihi speculum, ut & ego in idem intuear. Quo dato, intuebatur in hoc mater, ut in id filius intuitus fuerat. Sed, interrogante jam filio, quid facerent, eum mater surgens ac respondens, se id nescire, irritavit. Atque, cum ea de his omnibus disserens, sed dejecto de suo gradu animo, filium admoniisset, ut oculos in locum, ipsi suisque patribus dicatum, tolleret, quamquam ipse creaturis lucis non consecratus; eam crinibus prehensam, & coram adductam, sibi subjecit. Ipsa autem una vice 360 vices genuflexionis præstitit, dicens: væ, væ, nate, fac, quod facere velis.

ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ ܐܦܠܐܝܬ ܡܢ ܐܝܢ
ܕܡܬܝܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝ ܫܝܢܝܐ ܐܚܝܢܝܢ ܬܡܝܢܐ ܕܡܬܝܠܝ ܡܢܝܢܐ
ܡܕܡܬܝ ܒܝܢܝ ܕܡܢܝܢܐ ܕܡܬܝ ܫܡܥܬ ܟܬܒܝܢܐ ܡܝܢܐ ܕܟܬܒܝܢ
ܡܢܝܢ ܡܕܝ ܠܐ ܕܡܝܢ ܕܡܝܢܐ ܡܕܡܬܝ ܢܝ ܡܕܡܬ ܡܢܝ ܕܡܬܝ
ܡܢܝܢ ܒܟܬ ܢܫܝ ܡܝܐ ܐܝܢܟܬ ܡܕܡܢ ܡܕܝ ܢܝܚ ܟܝܠ
ܐܝܢܝ ܡܕܡ ܐܝܢ ܠܐ ܡܢ ܢܝ ܡܫܡܥ ܢܝܢܝ ܡܕܝ ܢܝ ܠܐܡܬ
ܢܝܢ ܕܟܬܒ ܢܝܢ ܕܡܢ ܡܕܝ ܢܝ ܡܕܝ ܢܝ ܡܕܝ ܢܝ ܡܕ
ܡܕܝ ܢܝ ܡܕ ܡܕ ܢܝ ܡܕ ܢܝ ܡܕ ܢܝ ܡܕ ܢ ܡ ܢ ܡ ܢ ܡ

Respondit: ego luci, non caligini, consecratus sum. Quo dicto, prosiliit Ur in aquam nigram: quæ aqua nigra omnis, coram eo vortices una vice volvens, & ad confinia caliginis & lucis pulsa, verberando muros ibi obvios pulsavit: edito sono, æstu sæviente, septemque suis muris vacillantibus. Mihi Javar tum Vita dixit: cur sedes, Javar Aebel, vigil, surge, ad Ur, dominum caliginis belligerum, contende. Ego etiam a sermone meorum patrum non discedens, ad Ur veni: comitantibus Geniis, qui mecum erant, & Sociis, quos mihi mei patres assignaverant. Sed Ur, dominus caliginis, visa mei specie, in aqua nigra se abscondidit: cujusque coronam, de capite suo sublatam, in septem involucris recondidi, meum deinde iter suscepturus. Qua vero nigra ex aqua ille Ur in sicco destitutus, matri dixit: quare hic ad me se contulit? Respondit mater: venit hic, qui tibi se junxit, ut te subjugaret. Matri regessit: ubi ille, qui subjugare me poterit. Mater dixit: an fieri potest, ut huic viro coronam, quæ robur & splendor est, prævalens ipsi eripere nequeas. Alloquente sic matre, capiti manum injecit, dicens: væ, væ mihi. Gibbosusque ille, nec staturæ rectus, matri dixit: me, lumbo concusso, fractum comprehende. Quo dicto, ei illacrimans mater rugiit. Desiliens vicissim ille throno, & respondens, quod mihi evenit, etiam tibi eventurum, ira & furore commotus surrexit: dæmonum mille myriadum caterva ipsum comitante; quæ autem, me viso, moribunda, peritura, & quasi non exstitisset, hæsit. Sic etiam, & cum idem sæviens, gradumque moliens, aquam nigram ingrederetur, infinitum illud agmen dæmonum, quod una cum Dæmone paris sibi magnitudinis & jam prævio acciverat, me viso, moriens quasi hoc omne stetit. Iter vero & discessum hic jam circum-

ܐܦܪ ܡܢܗ ܐܟܡ ܐܡܬܝܟܗ ܐܢܐ ܠܐܡܪܬܗ ܚܢܢܐ ܒܪܝܐ ܡܢܝ
ܐܦܝܟܗ ܠܐܡܪܢܐ ܒܫܟܝ ܒܥܝ ܐܡܬܝܟܗ ܐܘ ܡܪܝܬܗ ܡܢܟ ܬܢܝܐ
ܠܐ ܡܢܝ ܐܝܬܝܢ ܡܢ ܒܟܝܢ ܐܦܝܟܗ ܠܐܢܐ ܡܢܟ ܬܢܝܐ ܐܝܬܝ
ܒܗ ܟܐ ܒܝܥܝ ܟܡܢܝ ܠܐܬܝܟܗ ܢܥܒܗ ܟܘ٧٧ ܡܢ ܐܢܐ
ܐܡܬܝܟܗ ܟܐ ܒܟܝܢ ܒܫܟܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܒܬܥܝܢ ܡܢ
ܒܟܝܢ ܐܢܐ ܡܢܐ ܬܥܐ ܬܝܢ ܒܪܗ ܡܢܝ ܠܐܟܪ ܡܢ
ܠܐܢܐ ܐܦܝܟܗ ܡܢܗ ܐܡ ܐܡܬܝܟܗ ܐܡܟܪ ܡܝܢܝܐ ܪܝ ٥٧٥٥
ܕܥܪ ܒܫܟܪ ܢܥܒ ܒܪ ܐܡܗ ܟܦܝܢܝܐ ٥٧٥ܝܟܗ ܕܝܥ
ܡܢ ܟܦܐ ܗܝܝܐ ܡܒܥܝ ܐܟܬܪ ܦܐ ܡܢ ܡܢܒܥܝ ܫܡ ٧٥٥
ܐܢ ܐܫܡ ܟܝܡܝܐ ܡܟܡܝܐ ܐܟܡܐ ܒܦܐ ܐܢܐ ܡܕ ܟܟܡܐ
ܡܢ ܐܙܝܡܟܗ ܐܝܟ ܡܕܐ ܡܢܬܝܡ ܡܢܫܟܗ ܟܦܝܢܝܐ ܡܢ
ܐܢܐ ܡܬܟܗ ܡܢ ܦܝܟܗ ܐܫܟܗ ܡܟܗ ܟܐ٧٥ ܟܐ٧٥
ܐܡܬ٧٥ ܒܟܝܢ ܡܟܝܢ ܐܦܝܟܗ ܠܐܢܐ ܡܢ ܡܢ ܐܢ ܡܢ
ܐܡܕܐ ܡܟܝܢ ܡܝܢ ܡܢܥ ܡܢ ܐܦܝܟܗ ܡܢ ܠܐܝܬ ܟܡܢܐ
ܐܡܬ ܟܝܢ ܡܢ ܐܢܝܟܗ ܡܢ ܟܦܐ ܗܝܝܐ ܢܟܐ ܡܢܝ
ܟܝܢ ܢܬܥܒ ܐܢ ܒܥܐ ܟܦܐ ܟܝܐ ܗܝܝܐ ܡܢܝ ܡܢ
ܒܟܝܢ ܟܦܐ ܡܢ ܐܢܐ ܟܦܐ ܗܝܝܐ ܟܐ ܐܢ ܡܕ ܐܢ
ܐܟܝܢ ܟܝ ܡܢ ܐܢܐ ܐܦܝܟܗ ܟܢܝܐ ܟܝ ܡܢ ܒܥܝ
ܡܥܐ ܟܦܐ ܗܝܝܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܡܥܟܗ ܟܟܐ ܐܙܪܐ
ܐܢܝܐ ܥܡܐ ܒܝ ܡܢ ܐܢ ܡܥܐ ܡܢ ܐܢܝܟܗ ܠܐܢ

spiciens, matri dixit: quid faciam? Respondit contra: robur hujus lucis nihil poteris. Ur regessit: nihilne potero, qui plurimum roboris habeo. Mater: si vales, surge, eamus ad muros quos tu suo loco dimoveas. Ur: surge, eamus. Abiit: muri autem, quos transferre studiit, non translati ei fuerunt. Quocirca eum illius pudnit, quod mater dixerat: horum murorum id robur est, ut de suo loco eos transferre nequeamus; siquidem ego per multos annos mussitando præstigiis operam dedi, muri tamen hi non dirupti fuerunt. Ur: quid faciam? Mater: est tibi margarita, quam in tuo capite colloces, ut tuum robur augeatur. Qua margarita allata, capitique imposita, præcipitans se in aquam nigram, præ eo jam vortices agentem & discurrentem, secum loquebatur: in lucem, & fontem aquæ principem ascendam. Ipse autem, me Javar sub hac mea specie apparente, angustia animi affectus coram cecidit. Atque sumta, quam mater ei dederat, & qua ille superbivit, margarità, eaque sublata, reliqui eum, & ad meum parentem, cui idem quod mihi domicilium, me contuli. Ur tum suæ matri dixit: væ, væ, mater, sublatum nobis nostrum robur & firmamentum est. Mater respondit: filie, nihil contra robur hujus viri valebis. Dixit ei: surge, aquam nigram ingrediamur, penitus visuri, quid, & ubi, quod in mea mente sit, in aquam nigram spumantem hoc ceciderit, nobis faciendum sit. Aquam nigram ille cum matre jam ingrediebatur: quam & ego Javar Zivo sequens ingrediebar. Arcanam suæ animæ artem nunc Spiritus proferebat; qua autem in aquam nigram cadente, aqua hæc nigra spumans se invertit, donec quæ præ pondere dæmonis Ur hiabat, rima appareret. Dixit tum ille matri: vide, mea

ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܥܠܝܐ ܕܒܝܬ ܐܒܝ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܢܘܐ
ܕܥܠ ܡܫܝܚ ܟܝܪܘܣ ܐܝܟ ܢܘܟܪܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܢܝܢܘܐ ܡܫܟܚܘܬ ܡܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܢܘܐ ܕܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ ܐܠܗܘܬܐܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܠܐ ܒܗܝ
ܢܝܚܐ ܐܝܟܐ ܕܡ ܕܡ ܒܝܬܗ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܝ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܝܠܐ ܡܢ ܕܥܠ
ܡܢ ܟܠ ܐܝܟ ܕܥܠ ܡܢ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܕܟܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝ
ܐܝܬܝ ܐܝܬ ܐܝܟ ܕܥܠ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܕܟܝܢ ܐܝܟ ܐܝܬ ܐܝ ܐܝ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܢܘܐ ܕܝܢ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ
ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐ
ܐ ܐ ܐ

mater, hanc rimam hiantem, meaque manu injecta ortam. Quam rimam visam item illa pervestigavit. Exeæcavi vero & perturbavi ego Javar Spiritum, ipsique arcanam suam artem abstuli. Quam cum deinde investigans non inveniret, caput suum manu injecta percutiens, dixit: væ, præstigiæ & incantationes nostræ perditæ. Nec imperium nec obsequium nobis constat. Quod cum illa flens dixisset, Ur, ipse etiam lacrimans, atque, ut terram cupidine everteret, ex aqua nigra surgens, matri dixit: surgam, bellum faciam. Tunc ad ultimum ille, bello cum clamore suscepto, libidinose exardens, in aquam nigram erupit. Et, aqua hac nigra in muros illabente, agitati & huc illuc commoti instar sellæ hi muri fuerunt. Genii ob strepitum in nubibus sedebant, Dominusque celsitudinis arcano sui animi intentus erat. At ego Javar Zivo, vigil summus, vigil summus omnium vigilum, edito edicto, per virtutem illius Razo Rebo, qui mecum versabatur, & per virtutem Vitæ, mei parentis, aperta portâ, margaritam illam præstantem sustuli, eamque ipsi Ur ostendi. Lacrimæ tum ex suis oculis expressæ: & ipse se deflens. Quem vero ego Javar bar Javar constrinxi, atque sæpto, omnium creaturarum capaci, uniusque myriadis pondere gravi circumdedi. Ur vero, princeps omnis potentiæ caliginis, quem ita dejeci, cujusque ossa compressi, inflammatus dixit: væ, væ, mi domine. Quomodo sua etiam mater assidebat, filio Ur illacrimans. Cui autem dixi: abi, Spiritus, tuum locum occupa, me Vita in ira misit. Quatuor posthæc custodes ipsi in faciem suam prostrato præfeci, scilicet ei quater duplicatos quatuor principes, unum ab occidente, alterum ab oriente, tertium a septentrione, quartum a meridie præposui.

[illegible]

Præfeci ab occidente Azazil, Azazjoil, Takfiil, & Margazil; quibus utpote ei associatis & attendentibus irascebatur. Præposui ab oriente quatuor alios, Urfil, Marfil, Takfil, & Anfil, quibus adversans vim intulit. Præfeci a septentrione Kanfan, Kafan, Gubran & Guban, quos ipsi attendentes ille validus diripuit. Præposui a meridie quatuor alios, Hajelil, cujus magna vis, Karbil, Nuril, & Nurjoil, cui ignis relictus. Quos legatos sociosque, qui huic Ur attenderent, ubi ipsi præfeceram, ut ne quid facere posset, atque cognoveram, hunc mundum aquæ nigræ, quem volebat Ur fore sibi potui, esse mundum, quem Abatur Vita Tertia conderet, ad domum Vitæ Primæ ascendi. Dixi tum huic parenti meo: gaudo, lætare, quod Ur subjugatus est. Qui parens etiam, osculis puri oris datis, me liberaliter tractavit, mihique inter oscula hoc detexit, dicens: Aebel, pure Aeon, Juschamin Vita Secunda tres filios procreavit, quorum unus patrum opes servat, alter apud suum patrem commoratur, & tertius hic Abatur, qui profectus in mundum, quem tu adiisti, in aqua nigra suam faciem, suique simulacrum ac filium, ex aqua hac nigra ipsi conformatum, perspexit. Vita Prima meo parente ita me alloquente, surrexit Abatur, &, aperta portâ, in aqam nigram prospexit. Fictusque extemplo filius, sui imago, in aqua nigra, & Fetahil conformatus fuit. Ascendit deinde in confinia lucis Abatur, suoque filio Fetahil hæc intelligenter exposuit: veni, veni, Fetahil, tu es ille, quem in aqua nigra vidi. Sed videns illius imaginem, eamque septem indumentis specie & colore differentibus compositam, hæc ipsi detracta abstulit, & hunc filium splendore vestivit luceque operuit. Quem tamen, ne in creaturas

ܡܬܪܚܡܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܝܗܒ ܠܟܘܢ
ܒܪܟܬܐ ܘܫܘܒܚܬܐ ܘܝܩܪܬܐ ܕܡܬܩܒܠ ܒܦܘܡܟܘܢ ܡܪܝ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܐܡܝܢ
ܐܝܟ ܐܢܬܘܢ ܐܢ ܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ ܗܟܢܐ
ܐܦܠܚܘܢ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܒܥܕܬܐ ܕܥܡܗ ܐܝܬ ܒܫܥܬܐ ܗܢܐ ܕܢܩܘ
ܡܪܝ ܡܥܡܪܝܢܢ ܟܠܗܝܢ ܒܚܟܡܬܐ ܟܝ ܫܦܝܪ ܗܝܢ ܕܐܝܬ
ܢܘ ܕܐ ܒܐܬܪܟܘ ܠܡܥܒܕ ܡܟܘܢ ܐܬܪܐ ܫܟܝܢ ܢܘ
ܐܬܪܐ ܥܡܗ ܐܦܠܚܘ ܡܥܡ ܫܠܡܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ ܥܡܗ ܕܢܫܬܢ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܐܝܟ ܐܦܠܚܘ ܐܡܝܢ ܐܢ ܡܗܝ ܫܠܝ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ ܥܡܗ ܕܢܫܬܢ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ
ܐܦܠܚܘ ܠܐܡܝܢ ܐܢ ܡܝ ܡܥܡܕܐ ܟܕܥܡ ܢܫܬ
ܗܘܪ ܒܐܪܝܚ ܥܡܝܢ ܥܡܝܢ ܡܝ ܕܡܗ ܕܠܐܡܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܫܠܝܐ ܥܡܗ ܡܗܝ ܕܠܐܡܬܗ

lucis ille ascendens, aliquid molestiæ a Patribus traheret in confiniis lucis collocavit, ei dicens: sede, Fetahil, hoc tuo loco, te Vita requiret & erudiet. Cum Abatur hæc dixisset, ego Javar Aebel cum eo colloquens, ipsi dixi: gaude filio, quem procreasti, & qui tui consors sociusque erit. Quo dicto, surgens in mei conspectum Abatur, adorans & venerabundus, mihi Aebel Genio dixit: tua virtute Fetahil filius exstitit, munerique mihi datus est. Respondi: vide, quam rem hujus mundi cupitam animo concepisti, ea facta est; vide autem, quod filio Fetahil præcipies, id stulte hic & imperite faciet. Cui autem sermoni Abatur non obediit, sed, me ad meum parentem ascendente, hæc illi suo filio præcipiens dixit: surge, Fetahil filie, aquam nigram penitus condensa. Surrexit, & isti condensationi operam dedit; quæ vero condensandi opera non prospere successit. Ambiguus itaque animi patri dixit: sumtis, cum quibus procreatus fui, septem indumentis, in media illa aqua steti; tamen terra non condensata fuit. Pater respondit: stulte, vide, tanti tu mihi eris, quanti tibi fueris, cape septem splendoris, lucis ac gloriæ indumenta, quæ tibi indui, eaque in aquam nigram projice; condensatio tunc fiet. Quæ cum a suo patre Abatur audiisset, surrexit, atque, captis septem his splendoris, lucis ac gloriæ indumentis, ea in aquam nigram projecit. Quo facto, una vice & quidem per 12000 parasangas condensata emersit terra, postquam mundum, in quantum suus orbis, aqua nigra ambierat. Compellavi tunc ego illum Fetahil mea voce; qua autem voce ille anxius, & quo sermone ille commotus, humi procidit ob coagulationem, quam efficiendam susceperat, & dixit: væ mihi, quod hic Aebel vocem

ܐܝܟ ܕܒ ܡܬܝܡܐ ܒܝܕܝܗ ܟܠ ܩܕܝܫܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܟܠܗ
ܡܬܩܪܝܢ ܟܠ ܥܕܬܐ ܘܐܫܒ ܟܕܝܢܘܬܐ ܡܢܝܢ ܐܝܟ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝܢ ܡܢܐ
ܒܬܪܝܢ ܒܬܪ ܬܡܝܗ ܡܬܩܝ ܐܡܝܢܝܢ ܟܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܡܬܩܪܝܢ
ܟܬܒܝܢ ܒܟ ܢܝܢ ܢܝܗܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܟܠ ܫܢܝܐ ܡܬܟܢܝܢ ܕܐܝܬ
ܕܒ ܒܐ ܐܬܪܝܢ ܡܢܝܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܟܬܝܒܐ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܕܐܝܬ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ
ܡܬܩܪܝ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܡܐ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܬܩܪܝ ܡܬܩܝ ܐܝܟ

mihi misit. Eum vero tristitia sic affectum cum viderem, accedens ipsi & favens dixi: fac, adorna, & profer tua opera coram tuo patre, & coram Vita, a te procul remota; circumdabo enim muros tuæ coagulationi, quæ, visa mea specie, mugiendo discurrendoque in fundo nigro sedem figet, nec muros hos transibit. Quo dicto, septem muros coagulo, cui operam dederat, circumdedi. Quo autem supputato, fraudem ipsi struens Spiritus dixit: unde procreatus fuisti, unde exstitisti, Fetahil? siquidem tua forma adeo pulchra est. Spiritui respondit: ex hoc mundo procreatus, natus, & paratus fui. Audiens hæc a Fetahil Spiritus, corde corroborato, dixit: mihi tu originem debes. Sicut & surgens accedensque Spiritus filium suum alloquebatur: cur decubuisti, mi potens, quid jaces? surge, mihi concumbe. Tua & mea sors eadem futura: tuo vinculo te solvemus. Quibus a matre auditis, hic strepitans præ ea subsultavit Atque hæc, eo viso, cui onus jam grave incumbebat, illacrimans, & instar corbis se componens, ipsi concubuit. Concepit etiam, septemque filios peperit. Quos vero videns & ægre ferens, ita secum loquebatur: quod expetivi, id non vidi, quid ego jam faciam? Iterum, inquit, ibo, ei concumbam. Abiit, & ei concubuit. Qua altera vice in suo utero duodecim alii filii exstiterunt. Quos autem cum videret, illacrimans dixit: cui vos similes, mei filii? quia vobis robur deest, nec patrem vestrum ore refertis. Jam scio, huic mundo non confidendum esse. Atque eos, qui, his a matre auditis, mœrore affecti, manumque invicem amplexi, in extremas tenebras, unde conformati fuerant, se abdituri irent, interrogavit: quo pergitis? venit jam Vir, qui vinctum vestrum patrem

ميكيهه تب تب قنتمص ڤيا كلا تعهه ماعزا ته كلا
كلمه هصتب ماا تـهٔ كيكلا ثعدا ٱعدا كزٔحص ڤيصدا
ححكه قعهصص حب ٱلمص ماا ٱحعٱهٔ ماعتٔح كلمه ٱحتركص
كمكص قعهسوٱا ٱلاٱعدٱا كمتتر ٱحتـٱا ٱسمه حححكدا ٱسمٱا
تدٱلا ٱهتصصص ٱتدٱسهٱا ٱحكصدا ٱماص تٱص ميهـٱا ٱححكدا ٱماص
تصص تعهـص حب ٱتا ٱعتٔح ستا قدٔهٔ ٱٔ ٱلاسهس ميكص
ماتميكص ميكتصص تطا ته تهصحه ٱسدا كتكتصص كصدا ماصٱاكص
ٱماص ٱحدا ٱصاكصص ٱحـهـكه ٱاحصص ٱه تب تب قنتمص ٱاعا
حصسدا كتب هٔهسلا تب ٱقتٔ ٱعتسهٱا ٱعتسهٔ ٱكتـهٔح قنتب
كلمه ٱكتٔ ماا ٱقتميكه كهٔهسلا ٱلٔٱسهلا ٱهـٱا كتـٱاكص كمكص
ٱماص كتـٱا ماصٱ ٱا ميكص ماقميكص ٱلٔٱميكص ٱا كٔٱهـٱاكصص
مقعهـسٱاكصص حب ٱماص ٱاقتميكص قتٱٔه ٱلاكتٔ ماقميكص كتٔٱصص
كلمه ماعتٔا قتٔٱ صلا ٱكتيه كتٔ ٱلا صقتيه ٱحـٱا ٱكـ ٱحـٱا ٱهـتٔا
ماا كهقتف حصصص ميكه مكهب مكصتٔ مكصتا ميكتٔه مكتصه
متٔب كتب تب قنتمص ههميكه ماقميٱاكص ٱكتصص قتصتٔا ماٱهتصص
ماكصصتدص كصصا ٱهتب ماتا ٱكتصص ٱهتتهتٔه حماص كمكتا
ححكصص كٔٱهـهه كهقتف ٱسمصص قصتا ماقميكه ٱتٔ ٱحـٱا قتكتص
ميكتٔه ٱحـٱا قتكتٔا ححكتٔا صيب حقكه تـٱا ٱهـٱهٔ ٱتا حب
ٱتا قصتـٔه قتـتمص ٱسميكص ميكـٱا ححتـميكص كهٔ
مقتٔٔ ماقتـٱاكص تٔٱه ميكـٱا ححححكه ٱتهٱا كهقتف
قب ميكتـٱا ٱهـتـٱا ٱتا ححح ما ٱاقتـميكص ٱلاتـص

comprehendet. Singuli tum sibi illacrimantes, dixerunt: væ! in quam rem incidimus? Quos etiam ego Javar Aebel, Aeon purus, ipsis adstans, constituere tales, quales non existentes fuere, volui. Adhibita autem mente, mecum reputavi: Quid aliud his arrogantibus, nec eos potentes, quos inter creaturas inferas vidi, referentibus, faciam, nisi quod eis id relinquam, ut mundo imperaturi, suum in mundo orbem conficiant. Dixi deinceps: Vita satis superque habet, nec aliquo defectu ea laborat. Quo autem dicto, eorum animus de suo gradu dejectus fuit. Atque Spiritus eis illacrimans dixit: vir, qui vos vocavit, patrem vestrum occidet, atque ille unus eorum, qui terram libidine everterunt. Jamque Fetahil dixit: væ! coagulatio, cui operam dedi, penitus mihi sublata est. Quid faciam? Cui autem ego dixi: ne timeas, jam faciam his, quod ipsi facient. Quibus etiam accersitis dixi: ne timeatis, ego vos colligam, hospitioque excipiam. Ita eos compellavi, nihil tamen fecerunt. Quæsivi: quid vestrum opus est? Responderunt: facias, domine noster, quod tibi libuerit; nobis vero, vir Novissime, intersis. Advocavi posthæc nominatim Solem, Lunam, Kivan, Bel, Libat, Nebu & Nerig, eisque singulis munus dedi, dicens: dabo vobis currus, quibus vehemini, induam vobis speciem eximiam, splendoremque vobis tribuam, ut mundum hunc illuminetis. Omnes vero Solem, eorum fratrem natu grandem, complexi dixerunt: nobis tu rex, Libat vero regina erit in hoc mundo, vobisque nos omnes subjecti erimus. Quo audito, & discordiâ inter eos excitata, vocatis Sar & Sarvan præcepi, ut hanc discordiam tuerentur, Solis, qui discordiæ princeps, natuque grandis frater, socii futuri. Neque ab hoc

[illegible]

[illegible]

[illegible]

præcepto hi duo Genii abhorruere; quos etiam in suo quemque curru, ut mundum in vacuo per 360000 annos illuminarent, collocavi. Capto demum consilio Adami creandi, advocavi ego Javar Septem Stellares, eisque, ut formam sui corporis fingerent, præcepi. Quo dicto & facto, ex Vitæ summæ thesauro, qui in domo dominæ Netufto reconditus erat, halitum, qui in illius fornace adoleverat, attuli, corporique Adami immisi: sicut & ipsi uxorem Havam conformavi: ut mundus hoc modo excitatus confirmaretur: ut autem ego essem opifex animarum, quæ hic natæ, illic autem Genii vocatæ, ascendent, ætherem ultimum locumque sui natalem visuræ, scilicet, finito hujus mundi spatio, ascensuræ & visuræ patrem suum primarium Vitam, bonitatemque Nuntii Vitæ, ac filii sui Aebel, conciones Vitæ summæ in honorem ordinantis, amplexuræ. Vita nobis subsidio, Vita nobis spei, Vita nobis viris spem facturis aderit. Vita in sua sede perennis. Vita pura omnibus operibus, ut & Javar Zivo ejusque socii sui discipuli puri sunt. Finis.

Hæc concio consummationis. Finis.

In nomine Vitæ summæ, Primæ. Orta est claritas & lux Vita: Nuntiusque Vitæ omnibus creaturis in pudorem, omni divinitati fabricæ mundunæ in supplantationem, omnibus hujus mundi dominationibus in dissensionem apparuit. Visa autem claritate & luce Nuntii Vitæ, qua ille vestitus est, spectati beneficentia una cum suis thronis deorsum procidere, subversisque eorum concionibus, stupore defixi steterunt. Sic &

ܡܬܟܬܒܝܢ ܟܬܒܐ ܕܫܡܝܢ ܐܠܗܝܬܐ ܕܠܐ ܐܬܟܬܒܘ ܠܬܐ ܡܠܐܟܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܐܟܘܬܐ ܕܫܡܝܢ ܐܠܐ ܡܬܟܬܒܝܢ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܫܡܝܢ
ܐܝܟ ܕܫܡܝܢ ܐܠܦܝ ܡܠܐܟܟܘ ܕܫܠܝܛܝܢ ܡܠܐ ܐܝܟܝܢܐ ܐܠܦܝ ܡܬܟܠܐ
ܙܡܪ ܐܠܐ ܢܛܝܠ ܒܫܡܐ ܡܬܪܒܟܘ ܠܐܟܘܢ ܐܢܐ ܒܥܐ ܒܟܝ ܡܫܝܚ
ܒܡܬܪܒ ܒܟܝ ܝܠ ܐܡܪܘ ܫܡܐ ܐܫܝܚܐ ܒܡܬܪܒ ܡܫܝܚ ܢܫܐ
ܡܢܗܝܡ ܠܐ ܢܫܝܢ ܒܢܐ ܡܬܪܒܟܘ ܐܝ ܒܡܬܪܒ ܡܢ ܡܟܬܒܟܘ
ܟܬܒܐ ܠܐܡܐ ܡܬܢܐ ܡܢ ܟܠܗ ܒܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܒܡܪܝܐ ܟܡܝܐ ܡܢܐ ܟܡܝܐ
ܟܠ ܡܕܝܢ ܒܟܗ ܒܟܡܝ ܡܢ ܡܝܡܪ ܡܬܪܒ ܡܬܟܡܝܢ
ܡܙܡܪ ܒܡܙܡܪ ܢܛܠ ܟܬܝܒ ܡܬܟܬܒ ܟܠ ܟܬܒ
ܡܟܗܢ ܡܟܗܢܟܘ ܡܬܪܒܟܘ ܟܡܝܐ ܟܬܒ ܡܢܐ ܒܟܠ ܡܢ
ܡܐ ܐܝܟ ܡܟܬܒ ܟܡܡܢܐ ܟܡ ܡܢ ܡܝܡ ܡܢ
ܡܝܢܐ ܡܟܬܒ ܒܡܫ ܡܡܬ ܟܬܒ ܐܝܡܢ ܡܢܐ ܒܝܢ
ܕܡܟܬܒ ܐܝܡ ܟܬܒ ܡܬܙܡܪ ܠܡܫܝܚ ܡܬܟ
ܡܟܬ ܡܝܡ ܟܠ ܐܡ ܡܬܡܡܐ ܟܬܒ ܡܢ ܡܬܡ ܡܠܐ
ܐܡ ܐܝܡ ܢܫ ܟܬܒ ܡܢ ܡܬܡ ܡܫܝܚ ܒܡܐ ܒܡܠܐ
ܡܬܠܐ ܐܟܬܒ ܡܫܝܚ ܡܠܐ ܡܡ ܡܠܐ ܡܡ ܐܡܐ ܐܬܟ
ܟܬܒܐ ܒܡܐ ܐܝܡ ܡܢ ܟܠ ܙܝ ܡܡܐ ܐܬܐ ܡܝܢ
ܡܬܠܐ ܡܢ ܡܝܢܐ ܟܬܒܐ ܡܬܒܐ ܡܢ ܐܡܐ ܟܝܡ ܡܝܟܐ
ܡܡܡܡܐ ܐܡܐ ܡܬܒܝ ܕܝܐ ܐܝܟ ܡܐ ܟܝܬܐ ܒܡ

ad illius spectaculum omnes creaturæ se in faciem prostravere, cecidere, oculos non aperientes, utpote signum formamque Vitæ summæ contemplari non valentes. Quomodo etiam spectati beneficentia ad illius spectaculum fracti, pudore affecti, animoque perculsi, Domino fabricæ mundanæ prociderunt, suo Deo dicentes: tu nostri exemplum, nos tui imago. Si vis tibi inest, tuam speciem mutes: atque nos euntes mutuam Vitæ lucem accipiemus. Respondit: mea species æterna & immutabilis est. Dixerunt: væ nobis! siquidem opera manuum nostrarum in justis fuerunt; nos autem in reis jam habiti. Regessit: cur fletis, populi & generationes? Cor vestrum in id, quod non vestrum est, versum: ideoque subversum vestrum regnum; molesque vestræ magnicentiæ super vos ruit. Adversantes tum illi suo Deo, ipsique magnopere maledicentes dixerunt: maledicatur tibi, qui Deus & ipse Spiritus Spiritui præes! Sed abiit eorum potentia: suaque in sede ii pudore affecti. Tamen quod falsum & mendax viguit: & in portis sui templi ortæ tenebræ: quomodo etiam per opera suarum manuum in suo firmamento vasta caligo contracta. Quorum itaque Deus, pudore affectus propter vitam magnamque contumeliam eorum, qui fraudi & calliditati studentes, præstigias exercebant & per terram disseminabant, ex alto descendit, formamque Angelorum induit. Qui vero Angeli, specie præstigiatorum induta, indies animum filiorum hominis pervertentes, collo sacrificulorum insidentes, sacra festaque celebrando, hominum vero tam carnem in satietatem edendo, quam sanguinem in ebrietatem bibendo, & astute ac callide loquendo, stata festorum tempora commutarunt. At Vita orbi apparuit. Atque, Vitæ

ههذا صحيح سنا فقد تقدمه أعر فزيد أسيد الامدا فيأ
ثمنا حب ايلا ماكذا حبر مفهما كذصحيح ماثقدا فصكذا
حب حذه كذيدا داهذا فيأ فيدا هوفهمه منهجا ٧معصمها
ماذا حكذكم قدحذا انما بيلى إحه مآرايٓح معكر نقد
يتدبر أعر نقد كفى سدم مآحصه فزيدا كفى سدم ماسدٓى
الامدٓر فيأ كفى سدهم ؤعبدهم حب ايلا ماكذا حبر
كفى مفهدهي كذصحيح مآثقدا حب حذه كذيدا كفى
فمنكذكمهم داهذا فيأ كفى فسدهم هوفهمه دمعصمها
اذا حكذكم كفى آحذٓهم انما كفى سدم مآرايٓح معكر
نقد كفى سدم مآحصه مآيٓفا نقد كفى امٓيٓهم معشا
نقد كفى آسدٓهم مح مؤمد ما معهما ٓقدبا بسدا ماما
ؤؤمعا ٓاكذهمهم كذهسدا ٓآما مفر سنا ااا قد مآيٓفا
نقد دٓاب هوفهمه مفهم ٧معصمها كسدا ٓمنٓا بعصٓيا
ماهدا هوفهمه سدا لآتبٓح ؤٓنكذهمه بكهم لآبٓحتم ٥٥
معهما بسنا ٓآيٓلا مفصمه هسدا ٓآما مآفنكهم قدبا بسنا
آمه كفهفم كفٓهم ٓاهفهمهم هسدا بسدا مآهٓمهمهم مح
كفهفا مآيٓا مآهفهمهم ؤٓسهؤ همها ٧مم همها هوٓفنم
هسدا بسا ٥ٓح سا لآتمٓا كفنا ٓهما آيٓهم ٓيٓلا قدٓتهم
بعصم قلا هدهما حب قلا بعي ٓيٓما كذفا بعصم قلا هدهما اذا
قبٓب ٓيٓهٓؤه آما كفى هه اسا مهصٓؤه ٓآما
هه ٓيٓما قدهما ٓقما ٧معهم ذا قسمهم مهكٓهم

claritate ac luce visa, mare se vertit, Jordanus retro cessit, montes, ut cervi & cervæ per illos in solitudine discurrentes, subsilierunt, colles vocem ut volucres magnifice ediderunt, juga ore aperto hymno indulserunt, cedrique Libani fractæ fuerunt. Terra, me videns, commota & agitata est, rex maris, me videns, fugit. At mare, quem videns fugisti? Jordane, quem videns retro cessisti? Montes, cui viso ut cervi & cervæ, in deserto discurrentes, subsiliistis? Colles, cui ut volucres vocem magnifice edidistis? Juga, cui os vestrum in hymno aperuistis? Cedri Libani, cui fractæ estis? Terra, quem videns agitata es? Rex maris, quem videns fugisti? Profunditates maris, cui turbatæ estis, tumoresque maris cui comparuistis? Ob splendorem lucemque Nuntii Vitæ, ob splendorem ac pulchritudinem, qua vestivi spectatos beneficentia, ob aquam, quam effudit Vita, ob profunditates maris, aperto ore, hymnoque Vitæ summæ, novissimæ, dato, dixerunt: nomen vestrum, Vita, non commemoravimus, neque vestri timorem novimus. Hæc lux est Vitæ, quam declaratam spectati beneficentia celebrarunt. Dixit Nuntius Vitæ: veni, ut apud vos habitarem, vos etiam in luce Vitæ collocaturus; atque vos a gentibus & generationibus distinxi, ut in amore justitiæ vos collocati, coram me in luce Vitæ justi essetis. Vita Domino fabricæ mundanæ nunquam propitia aderit. Strepebant jam rotæ curruum suorum: ingens sonus in alto, & ut sonus ex maxima creaturarum multitudine ortus hic in alto sonus: Deus omnipotens terram pro suis viribus funditus evertit: domus superbiæ una cum ejus operibus potentique procuratore dejecta: fortitudo sua transiit: & potestas, regnum suis prin-

ܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܘܡܫܠܡ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܫܡܝܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕ

cipibus periit. Qui principes, thronos suos in vacuo tenentes, dixerunt: væ! væ! cecidit stupor in omnes creaturas, appropinquavit ipsis suum tempus, eoque pervenit, ut finiatur, finisque creaturis imponatur. Vita summa in alto: Portæ vero Septem Stellarium in terræ profunda deprimentur. Generationibus, quæ orcum infimum obiere, potestas sua ex alto sublata: malaque earum consilia in capita sua congesta. Vox Vitæ ex Ferhis, & vox Justorum ex luce missa. Ex infimo autem cœli habitaculo vox hæc spectatorum justitia, Vitam celebrantium, missa: nos mortem in orbe curavimus, a quo autem die Vitam amavimus, mortem odio habuimus, vobisque, Vita, confidentes, propter nomen vestrum, Vita, persecutionem in orbe sustinuimus. Timete, & celebrate, spectati beneficentia, Vitam, quæ vobis præest, vobisque, spectati beneficentia, curæ sit, ut recte agatis. Consistite coram me: vobisque splendidissima lux mea orietur: perinde ac, quotquot spectati beneficentia fuerint, facies eorum ipsa lucens etiam plus, quam quæ Filiorum Sam Ferho Hevoro est, illuminabit. Lucebit forma spectatorum beneficentia, in modum Vitæ, cui nihil obscuri inest. O! qui sapientes sibi sunt, & qui, quod aspectu speciosum, oculis ferunt: o! qui dicunt, nos apud Vitam, & Vita apud nos, quæ Vita tamen apud eos non est, qui cor suum reliquerunt, exuerunt, sustulerunt: o! qui vertunt dulce in amarum, amarum in dulce: o! qui bonum esse malum dicunt, & qui malum bono comparant: o! qui mutant caliginem in lucem, & lucem in caliginem: o! qui bibunt mane vinum recens, vespere autem vetus bibunt, cantu, cithara & tibia capti: o! qui, allatis bonis ugmentis, odorantes svavia aromata, iisque semetipsi superbe delectantes, nomini nec

ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܘܬܐ ܕܚܝܐ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ
ܐܡܝܢ ܠܐ ܡܟܠ ܠܐܝܢܐ ܕܚܕ ܕܝܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܟܠ ܥܐܬܪ ܕܐܬܪܚܙ
ܒܟܠܗ ܕܐ ܒܚܝܐ ܗܝ ܡܫܝܚ ܕܐܝܬ ܒܗ ܬܡܝܢ ܕܠܐ
ܒܪܝܟ ܡܪܝܢ ܕܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܒܪܘܚ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢ ܟܠ ܟܢܝܫܬܐ
ܠܐ ܢ ܡܫܬܡܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܐܬܪܐ ܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܒܢܝ
ܠܐܢ ܕܐ ܐܝ ܡܢ ܡܢܝ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܘܥܒܝܢ ܠܗ ܡܢܟܝܢ
ܒܡܪܝܡܐ ܒܪܗ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܝ ܒܪܗ ܕܟܝܢܐ ܕܡܢܟܝܢ ܐܝܟ
ܡܢ ܟܟܝܢ ܐܝܟ ܟܪܗ ܟܝܢܐ ܟܝܢܐ ܟܝܢܐ ܟܝܢܐ ܟܝܢܐ
ܟܝܢܐ ܐܝܢܐ ܒܢܝ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܥܒܐ ܟܝܢܐ ܟܝܢܐ
ܟܝܢ ܐܝ ܕܟܝ ܕܐ ܡܪܝ ܡܢܝ ܐܝ ܕܟܝ ܕܟܝ ܕܟܝ ܕܟܝ
ܒܢܝ ܐܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

Vitæ Summæ, nec Nuntii Vitæ, cum iis versantis, fide adhibita, dicto audientes & obedientes fuerunt; sed qui Vitæ animum pulchre non attendendo ob sui jactantiam caduci in mare magnum Erythræum se præcipites dederunt. Adorate, celebrate, spectati justitia, excellentem hunc, quem oculi vestri vident, Novissimum creaturarum lucis, nulli imagini aut figuræ assimilandum; neque iis, quæ manu facta, operibus fallacibus procidatis, aut nomen figuramve volucribus consecretis. Vitæ hæc lux missa: suique sermonis vis & merces in ore filiorum hominis versatur. O mali! qui subsannantes loquuntur. Hic est splendor vetus, lux æterna, lucens, & illuminans luce, quæ ex creaturis justitiæ orta, in formam, signum, claritatem, vocem, doctrinam, & virtutem Nuntii Vitæ omnibus creaturis visa est. Et, qua visa, omnes Dii paventes, & in se invicem defixi, dixerunt: quomodo Nuntium Vitæ celebremus? cujus splendor prædicatione major, cujus lux laude illustrior, cujus lux omnium prima, mansura, cujus præcepta, quæ veritatis sunt, pulchra & pura, cujusque splendor sui amicos inhabitat. Nuntio Vitæ confidatis. Ille est, ut pastor bonus, qui vos pascet, qui a vobis omnem spiritum corruptorem arcebit ac removebit, ut pastor bonus, qui gregem in suam caulam ducit, eamque in suo conspectu collocat ac constituit. Gaudete, celebrate eum, spectati beneficentia, corde tranquilli, animo summissi, & ab improbis procul agatis. O! qui animo justi justitiæ student. Vox in omni terra, splendor magnus in omni civitate exstitit. Nuntius Vitæ in Judæa se conspiciendum præbuit: vitis in Jerusalem visa: nihil aut iniqui facti in suo conspectu, aut perversi regiminis in suo principatu

ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܘ ܡܢܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠܘ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢܝܐ ܕܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ
ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܦܢܝܟ ܒܬܪܥܐ ܕܡܨܪܝܡ ܕܐܢܬ ܡܫܟܚܬܟ
ܡܢ ܡܨܪܝܡ ܕܢܫܐ ܠܗ ܒܢܝ ܐܝܢܘܢ ܡܢܟܘܢ ܕܢܬܟܠܘܢ ܐܢܬ ܡܢܗ
ܕܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠܗ ܫܪܝܥܬܐ ܕܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܡ ܕܐܬܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܡܢ
ܐܝܢܘܢ ܟܕܡܘܢ ܕܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܡ ܢܬܠ ܡܪܝܐ ܠ
ܕܢܦܠܘ ܡܢܗ ܡܢܝܢ ܐܬܪܐ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܡ ܢܬܠ ܡܪܝܐ ܠ
ܐܝܢܘܢ ܟܕܡܘܢ ܕܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܡ ܢܬܠ ܡܪܝܐ ܠ
ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܡ ܢܬܠ ܡܪܝܐ ܠ ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪܐ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܐܬܪ ܕܐܝܟ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ
ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܕܡܨܪܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ

obvium: neque quod simile ejus divinitati compertum. Vita eadem, quæ fuit, & hæc æterna. Sic & justitia eadem, quæ abhinc & in principio fuit. Aperuit Vita suum animum, & justitiam laudans dixit: cur insaniam amatis? Secernite vos ab insanis, qui, ut primi & impingentes apostatæ, mihi, quæ ipsa sum justitia, manus suas non protenderunt. Beati vos, spectati beneficentia, quorum capiti plexum cornu. Vestra innocentia nobilior eâ, quæ creaturarum est, vestraque facies hilare splendens. O! qui vestibus palliisque laneis induti, persecutionem passi, & in orbe derelicti estis, vos splendore vestiam, vestros autem persecutores contumelia & pudore vestiam. Nobis in Vita spes, in Vita fiducia collocata: justitia nostri comes: & in majestate Nuntii tui, Vita, nostra gloriatio. Vos propter vestrum justitiæ & beneficentiæ amorem Vita amare perget. Beneficentia ut lorica Domini regionis Ajar vos vestivi, & beneficentia vos texi, propter amorem, quo Nuntium Vitæ fovistis. Imponite vestro capiti innocentiam, surgite, nomen meum in orbe, meamque laudem inter omnes creaturas amplificate. Hæc est lux Vitæ, qua, quæ merces futura beneficentiæ sit, declaratum est. Et si anima vestra, spectati beneficentia, in luce versetur, duplo in candore animæ vestræ Vita lucebit, atque splendor vester ipso splendore illustrior, ut vestra lux ipsa luce illustrior fiet. Cuilibet homini pro genere cujusque sui operis sua merces parata. Nomen meum in vestro ore versetur. Quod felix faustumque sit, vestro discessui, adventui, accubitui, cibo, potui, otio, lecto, strato non deerit, ubi nominis Vitæ memores fueritis. Sic etiam vos, gloriosi, illustres, magnates, & præfecti, meum nomen in orbe, meamque

هي سعدما كنوسا معي نكنا كنوسة سنا دعم ثنوه هي
بحر زيا ماذكم ماذبي نصعدمي هي ادا سزا بنام ككمدا
لايشهدم دسعكنمي حنما معي سنا لايزحمكي اصُر دميلا
ضبُنا بازكلا ملاهُهب ابُسمي كمدزهب مدمر بنحا صسزا
ابدا ادكم ماذبي نصعدمي هي بنحا سهسحا معي انسُدا
هسمدكنا مُنعمكنا بحنعدمي بكحمي نحميلا ما بالا
دمدما يحلا معدا مُسدا مدعكُمي مكنُمدمي مُنعب لِزا
سيف لايحدمي حصنا دمل ابُسمي نُدما مكنُدما مدمل
مدر دمل معدا سُعنا دلا نُهسُدا بنبا مكمدما بسنا
هزنكا يدكسب اهُدا هي ادنُمدمي مزما كُمي كُدد نُبُمدمي
مُحسبكُمي دب لِ بحدمي دمسسها بنصُمدمي نُبمسمي

معسسكُب بكسب لايمدما كنكُمدمي سنا اُحم مأجا

نُدبا بسا نُبنُه ها هلا

laudem in omni re amplificate. Vox in omni terra exstitit, splendor in omni urbe crevit, Nuntius vitæ omnibus hominibus, a tenebris in lucem, a caligine in claritatem Vitæ eos liberans, conspiciendum se præbuit. Exite vasto deserto, animamque vestram ab incantatrice hujus mundi dolo transferte & amovete. Inopes criminose ne diripiatis, nec a Vita desciscatis, sicut, qui primi apostatæ fuerunt, manibus ad me non tensis, desciverunt. Surgite, magnates spectati beneficentia, animam vestram ab ursis rapacibus, & leonibus nocituris ac prosternentibus, vos etiam prostraturis, amovete & transferte. Ceterum, qui statura curvi & inflexi, per fora orbis, corde relicto, abscisso & direpto i. e. inhumani obambulant, filiis his iniquitatis, qui, manibus sanguine conspersis, in subselliis contumaciæ indies nomen Vitæ insectantes sedent, vos nec misceatis. Quorum vero per nares qui ignis spirat, ille in eorum cranio residens eos perdet. Et, pro jactantiæ suæ specie, suo ipsi ictu delebuntur; neque meo ictu in eorum exitium opus erit. Vita pura, Vitæque Nuntius cum suis Sociis purus. Finis. Finis.

Corrigenda.

P. 1, lin. 2. ܚܘܕܝܐ pro ܐܬܘܕܝ. 4, 2 ܐܠܗܝܬܐ, vox prima hujus lineæ, erit ultima sequentis. 4, 5 ܚܕܝܬܐ pro ܚܕܝܐ. 4, 11 ܡܠܐ pro ܡܠܐ. 36, 19 post ܡܘܢ deficit in Cod. ܕܝ sciderit, vox p. 72, 19 de eadem re obvia: quod observandum fuit. 46, 21 ܡܪܝܡܐ pro ܡܪܝܡ. 52, 7 ܕܐܬܝܬܐ pro ܕܐܬܝܬ. 54, 20 ܐܝܢ pro ܐܝܢ. 60, 15 ܡܥܡܡܐ pro ܡܥܡܡ. 94, 5 ܡܡܡܡܢ pro ܡܡܡܢ. 98, 19 ܡܥܝܠ pro ܡܥܝܠ. 101 omissum lin. 20 non ante obnoxius, et lin. 21 ævo Pilati post lucis. 102, 3, 17 ܠܐܡܝܪ pro ܠܐܡܪ. 106, 21 ܡܫܘܝܐ pro ܡܫܘܝ. 110, 10 ܡܝܡܪ pro ܡܝܡܪ. 117, 10 Sidra pro Concio. 142, 7 ܡܐ pro ܡܐ. 144, 6 ܡܢ pro ܡܢ. 144, 7 ܡܢ pro ܡܢ. 142, 19, 148, 11, 156, 14, 158, 8 ܐܬܘܪܐ pro ܐܬܘܪ. 151, 11 hospitio pro hospitii. 160, 13 ܡܡܡ pro ܡܡ. 174, 20 ܡܡܡ pro ܡܡ. 181, 19 potui pro perveni. 224, 16 ܡܝܝ pro ܡܝ. 236, 11, 237, 8 ܡܢ pro ܡܢ. 274, 15 ܕܝܢ pro ܕܝܢ. 287, 7 habitaverint pro litigaverint. 290, 17 ܐܬܘܪ pro ܐܬܘܪ ✣

1/11
151 1511